

దేగర సర్వస్వం

SREE
STUDIOS

వెల: రూపాయిన్నర

సచిత్రకామశాస్త్రం
అభినాసిక్ ప్రచురణ

నాగరసర్వస్వం

రచయిత:
పద్మ శ్రీ

సంపాదకులు:
రాంషా & శిరీష

ముద్రణ :

శ్రీకృష్ణాప్రింటింగ్‌వెర్క్స్, కాకినాడ.

వెల : 1-50

చొరకుచోటు:

అచి సారి క, నా మల్ కో ట.

(కూర్చుగోతావరిజిల్లా)

విషయసూచిక.

పీఠిక	....	1
శాస్త్రప్రయోజనము	...	17
అలంకరణము	...	21
రత్నాలు—సుగంధాలు	...	25
భాషాసంకేతములు	...	28
అంగసంకేతములు	...	36
వీరసంకేతములు	...	41
వస్త్రసంకేతములు	...	44
శాంబూలసంకేతములు	...	46
పుష్పమాలాసంకేతము	...	51
శృంగారచేష్టలు	...	54
స్త్రీపురుషజాతి భేదములు	...	72
రతిభేదములు	...	76
మన్మథావస్థలు	...	81
బాల, యువతి, పౌర, వృద్ధ	...	84
అలింగనభేదములు	...	88
చుంబనభేదములు	...	92
నిశ్శబ్దచుంబనములు	...	94
సశబ్దచుంబనములు	...	96
శబ్దక్షతములు	...	99
దంతక్షతములు	...	102
యోనిస్వరూపము	....	105
సంభోగావస్థములు	...	110
ఉత్తానకరణభేదములు	...	112
తిర్యక్కరణభేదములు	....	118

అశీనకరణభేదములు	...	120
ఉత్తరకరణభేదములు	...	121
న్యానతకరణభేదములు	...	123
అంగుళీప్రవేశము	...	127
కిరీడాతాదనము	...	129
విరుతభేదములు	...	132
చంద్రకళ	...	136
భిన్నదేశ స్వభావములు	...	138
కాంతల ఏకాంతధర్మాలు	...	143
పరదారగమనము	...	146
పరవనితాభేదములు	...	148
నలభసాధ్యలైసప్తీలు	...	149
వ్రయత్నసాధ్యులు	...	150
అసాధ్యులు	...	151
దూతికాయోగ్యతలు	...	153
స్వభార్యారక్షణ	...	154
పుకృష్టాపి	...	156
ఉపసంహారము	...	159

నా గర సర్వస్వం

పీ ఠి క.

నాగర సర్వస్వం అంటే యేమిటి? అన్న సందేహం ప్రతి పాఠకుని మనస్సులోను తొలుత ఉదయిస్తుంది. ఆ సందేహాన్ని నివారించి గ్రంథంలోని విషయాలను వివరించడం మంచిదికదా! ఆ సందేహ నివారణ కొరకు యీ పీఠిక.

పూర్వ కాలంలో రిపుంజయుడనే మహారాజు మాహిష్మతీ నగరాన్ని పాలిస్తూ ఉండేవాడు. ఆ రాజు పరమసుందరుడు ఆయన శౌర్యం సాటిలేనిది. ఆయన సంపదకు కుబేరుడు. బుద్ధికి బృహస్పతి అయి ప్రిజారంజకంగా రాజ్యంచేస్తూ ఉండేవాడు.

రిపుంజయుని సౌందర్యంచూచి నలుగురు రాచకన్యాయలాయనను వరించారు. వారు నలువురు సుందరాంగులే, ఉన్నత కుటుంబాలనుండి వచ్చినవారే, అందువలన రిపుంజయుడు వారితో కలిసి విహరిస్తూ భూమి మీదనే స్వర్గసౌఖ్యాలు అనుభవిస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన తన భార్యలను నలుగురను సమానమైన ప్రేమతో ఆదరిస్తూ వారిలో వారికి మాతృత్వం కలుగకుండచూస్తూ ఉండేవాడు. ఇలా ఆ రాజు ఎంతో నేర్పుతో వర్తిస్తూ ఉండడంవల్ల మనస్సులో ఏలాఉన్నా పైకిమాత్రం ఆనలువురు భార్యలు అక్కచెల్లెండ్రవలె కలిసిమెలసి ఉంటూండేవారు.

కొంతకాలానికి ఆ నలువురు భార్యలు గర్భవతులయ్యారు. నలుగురు భార్యలు ఒక్కసారి గర్భవతులు కావడంతో రాజయొక్క ఆనందానికి అవధిలేకపోయింది. ఆయన పట్టరాని ఉత్సాహంతో ఎన్నో వినోదాలు, వేడుకలు ఏర్పాటు చేయించాడు. రాజకార్యాలన్నీ మంత్రులకు అప్పగించి తాను ఎల్ల వేళలా అంతఃపురంలో భార్యల సన్నిధాసంలో గడపసాగాడు.

తొమ్మిది నెలలు గడచాయి. ఒక మంచి ముహూర్తాన పెద్ద భార్య కళావతీదేవికి మగబిడ్డ జన్మించాడు. ఈ వార్త నగరంతట ప్రాకింది. అంతా ఉత్సాహంగా ఉన్నారు. అంతలో రెండవ భార్య ఇందుమతీదేవికికూడ మగబిడ్డ కలిగినాడన్నవార్త, దానికి వెంటనే మూడవభార్య రత్నావతీదేవికి, నాల్గవభార్య మాలాదేవికికూడ మగ బిడ్డలే జన్మించారన్న శుభవార్తమానం నగరంలో వ్యాపించింది. దానితో ఆ రాజయొక్క రాజధాని నగరమంతా ఉత్సాహంతో నిండిపోయింది.

మహారాజు రిపుంజయుని హృదయం ఒక్కసారిగా జన్మించిన కుమారులను చూడడంతో పున్నమిచంద్రుని జూచిన సముద్రంలా పొంగింది. ఆయన యెన్నో వేడుకలు ఉత్సవాలు జరిపింకాడు. దాన ధర్మాలు ఆచరించాడు.

ఆ రాజకుమారులు కూడ తల్లిదండ్రులవలెనే అందంగాఉన్నారు. వారి మొగములేకాదు. చేతులు, కన్నులు, పాదాలుకూడ అరవిడిచిన ఎఱితామరవలె ఉద్భాయి.

రిపుంజయుడు వారికి జాతకర్మ చేయించి పెద్దవానికి అజయుడని రెండవవానికి విజయుడని మూడవవానికి సూర్యుడని నాల్గవవానికి చంద్రుడని పేరులు పెట్టాడు.

ఆ బాలకులు తల్లుల ఒడులలోనో, తండ్రి గుండెమీదనో ఉండే వారేకాని ఊయలలో ఉండడం అన్నదిలేదు. వారిని తల్లిదండ్రులు అంత ముద్దుగా చూస్తూ ఉండేవారు. క్రమంగా ఆ బాలురు పెరిగి అంతఃపురం అంతా ప్రాకిడానికి ఆరంభించారు. వారు అంతఃపురం యొక్క నడవలో నాలుగువైపులకు ప్రాకివెళ్ళి వెనుదిరిగి చూచినపుడు ఒక్కసారిగా నాలుగుచంద్రబింబాలు ఎదురెదురుగాఉదయించినట్లుఉండేది.

రిపుంజయుడు తనకుమారులకు ఐదేండ్లు వచ్చినంతనే చదువు చెప్పటకై తగిన ఉపాధ్యాయులను నియమించాడు, ఆ రాకుమారులు

గురువు చెప్పడమే తడవుగా అన్ని విధ్యలు గ్రహిస్తూవచ్చారు. పదునారేండ్లు వయస్సువచ్చేసరికి వారికి రాని విద్యలంటూలేదు. శాస్త్రాలు వల్లించుటయేకాక అన్నిరకములైన ఆయుధవిద్యలయందు వారు ఆరితేరారు. అంతేకాక అశ్వారోహణ, గజారోహణ, రథారోహణలయందు సేనలను నడపుటయందు. పూహములను కల్పించుటయందుకూడ సుశిక్షితులయ్యారు. ఆ రాకుమారులు పదునారేండ్ల వయస్సు కలనారే అయినప్పటికి నిరంతరం వ్యాయామం చేయడంవల్ల వారి శరీరాలు మంచిపుష్టి కలిగి సమున్నతంగా వున్నాయి.

రిపుంజయుడు తన కుమారులను చూచిమురిసిపోతున్నాడు. ఒక నాడాయన సభలో కూర్చుండి వుండగా ఒక రాజదూతవచ్చి ఆహ్వాన పత్రిక నొకదానిని ఆయన చేతిలోపెట్టాడు. అదియొక రాకుమారి యొక్క స్వయంవరాహ్వానం, ఆ రాకుమారిక పేరు స్వయంప్రభ, ఆమె యొక్క సౌందర్యంమందు దేవతల సౌందర్యంకూడ ఎందుకూ కొఱిగ్గానిదని, సంగీత సాహిత్య విద్యలలో ఆమె సాటిలేదని ప్రసిద్ధి. ఆ రాజకుమారికయొక్క స్వయంవరానికి రావలసిందని ఆహ్వానం వచ్చింది.

అ ఆహ్వానాన్ని చూచి రిపుంజయుడు— నేను స్వయంవరానికి వెళ్ళడం ఏమిటి? నాకు నలుగురు భార్యలున్నారు, రత్నాలవంటి నలుగురు కుమారులున్నారు అనుకొన్నాడు. ఈ స్వయంవరానికి కుమారులను పంపితే బాగుంటుందనుకొన్నాడు. కాని ఆయన కుమారులంతా గంటలు, ఘడియలు తేడాలో సమవయస్కులు, ఆ రాచకూతురు వీరిలో ఒకరిని వదించినా మిగిలిన ముగ్గురకు పెండ్లి కూతుళ్ళను వెదకాలి కదా! అందుచేత ఇది బాగలేదు. నలుగురకు చక్కని కన్యలను వెదకి ఒకేసారి ఒకే ముహూర్తాన పెండ్లి చేస్తే బాగుంటుందనుకొన్నాడాయన. ఈ ఆలోచన రావడంతో ఆయన సభచాలించి అంతఃపురానికి వెళ్ళాడు.

అంతఃపురములోనికి రిపుంజయుడు అడుగుపెట్టగానే ఆయన భార్యలు నలుగురు ఆయన కెదురుగా వచ్చారు. ఆయనవారితోకలిసి

ఆ మాట ఆ మాట చెప్పి కుమారులకు యుక్తవయస్సు వచ్చినది, వారికి తగిన కన్యలను పెదకి పెండ్లి చేయాలి.—అన్న తన ఆలోచనను వెల్లడించాడు. దానికి వారంతా సంతోషించారు.

నలుగురు కుమారులకు తగినవారు—అందరూ తెలు—విద్యా వినయాలలో సాటిలేనివారు అయిన రాజకుమార్తెల చిత్రాలను దేశదేశాలనుండి త్వరలో రప్పించమని రిపుంజయుడు తన మంత్రికి ఆజ్ఞాపించాడు.

కొంతకాలానికి ఎందరో సుందరాంగులైన రాకుమారికలయొక్క చిత్రాలు రిపుంజయుని అంతఃపురానికి చేరుకొన్నాయి, వారంతా పరమ సుందరులు. ఒకరిని మించిన సౌందర్యం మరొకరిది. ఆ చిత్రాలకు దిగువనే వారి విద్యాపాటవాలు గుణస్వభావాలు సంక్షేపంగా వాయబడ్డాయి.

రిపుంజయుడు ఈ మొత్తం చిత్రాలనన్నిటిని ఎదుట బెట్టుకొని భార్యల తోడ్పాటుతో అందులో మేలైన చిత్రాలను నాల్గింటిని ఎన్నిక చేసాడు. ఆ నలుగురు గుణరూప స్వభావాలలో మిగిలిన రాకుమారికలకంటే మిన్నగా వున్నారు. వారి రూపసౌందర్యాలు భిన్నంగా వున్నా నిరుపమానంగా వున్నాయి. అందుచే రిపుంజయుడు ఆ నలుగురను తనకు కోడండ్లుగా చేసికొనాలని ఊహించాడు. అయితే ఏ కన్యక నేకుమారునకు చేసికొనుట అన్నది ఇంకను తేలలేదు. అందుచేత రాజు ఆ చిత్రాలను నాల్గింటిని తీసికొని పెద్దభార్యతో ఆలోచించారు. అమె ఆ నాల్గింటిలో తనకుమారునకు తగిన కన్యయొక్క చిత్రాన్ని ఎన్నికచేసికొన్నది. అనంతరం ఆ రాజు రెండవభార్య సన్నిధికి మిగిలిన మూడు చిత్రాలను తెచ్చి వీనిలో నీకు నచ్చిన చిత్రాన్ని యెన్నికచెయ్యి. ఆమెతో నీ కుమారుని వివాహం జరిపిస్తానన్నాడు.

“ఈ చిత్రాలు నాలుగుకదా! మూడే వున్నాయేమి?”—అన్నదామె.

“ఒక చిత్రం కళావతి ఎన్నుకొన్నది, అందుచే మూడే తెచ్చాను” — అన్నాడు రాజు.

అది విన్న రెండవభార్య—నుంచి చిత్రం ఆమె ఎన్నుకొన్నది. ఇక యీ చిత్రాలను నాకు చూపడం ఎందుకు? మీ పెద్దకుమారునికి పెండ్లి చేసికొనండి. నేను ఎన్నిక చేయనక్కర్లేదు. నా కుమారుడు ఆజన్మ బ్రహ్మచారిగానే వుంటాడు అన్నది ఈ తో.

రాజుకు ఇది కొత్త సమస్య అయినది. ఆయన పెద్దభార్యను నచ్చజెప్పబోతే ఆమెకూడ అంగీకరించలేదు. ఎంత శ్రమపడినా ఆరాటు లందరు ఒకరు కోరిన పథువునే వేరొకరు కోరుకొంటు నున్నారు. దానితో రాజుకు చాల చికాకుకలిగింది. ఆయన కుమారుల వివాహాలు కుమారులే చేసికొనడం మేలైనదనుకొన్నాడు.

ఆ ఊహ తోచినంతనే రిపుంజయుడు తన నలుగురు కుమారులను పిలిచి—మీరందఱు దేశాటనంచేసి తగిన కన్యలను పెండ్లాడిరండి. మీ ప్రయాణానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాను— అన్నాడు. దానికి వారందరు సంతోషంతో అంగీకరించారు.

ఒక శుభముహూర్తాన ఆ నలుగురు రాజకుమారులు చాలినంత ధనం తీసికొని గుఱ్ఱాలమీద దేశాటనానికి బయలుదేరారు. వారు సవతితల్లి బిడ్డలేఅయినప్పటికి ఏకోదరులకంటె ఎక్కువ స్నేహము, ప్రేమకలవారు. అందుచే మిక్కిలి వుత్సాహముతో ఆ యా వింతలు, విశేషాలుచూస్తూ ప్రయాణం చేయసాగారు. ఇలా వారు ఎన్నో దేశాలు గడచి చైత్రరథం అనే నగరానికి చేరుకొన్నారు.

చైత్రరథం చాల సుందరమైన నగరం. అందలి విశాలములైన రాజమార్గాలు, పున్నతములైన సౌధాలు, నగరవాసుల చూపు కేళిలు, నేపథ్యపాటలు మనోహరంగా వున్నాయి. అందువల్ల ఆ నగరంలోని వింతలు చూడడానికి రాకుమారు లచ్చట సత్రంలో ముకాంచేశారు.

పుదయం కాగానే పెద్దవాడైన అజయుడు— “నేను బసలో వుంటాను. మీరు నగరంలోనికి వెళ్ళి చూచిరండి. మీరు వచ్చిన మీదట సాయంకాలం నేను వెడతాను. మధ్యాహ్నం భోజనసమయం చాటుకుండమాత్రం మీరువచ్చితేగాలి—అన్నాడు తమ్ములతో.

ఇలా అన్న అనుమతి ఈయగానే విజయుడు, సూర్యుడు, చంద్రుడు నగరం చూడడానికి ప్రత్యాహంగా బయలుదేరారు. ఇక్కడ—జయుడొక్కడూ వచ్చేపోయే నాగరికులను చూస్తూ సత్రం అరుగు మీద కూర్చున్నాడు.

మధ్యాహ్నం అయింది. భోజనసమయంకూడ చాటుతోంది. కాని నగరంచూడడానికై వెళ్ళిన తమ్ములు రాలేదు. అజయుడే వారి కాక కై ఎదురుచూస్తున్నాడు. అలా నిరీక్షిస్తూవుండగా సాయంకాలం చూడ గడచిపోయింది. రాత్రికూడ చాలవరకు నిరీక్షించి అజయుడు తన తమ్ములేమైనారో అని పరిపరివిధాలుగ ఆలోచించాడు. తెల్లవాగు సరికై న గాకపోతాగా? అనుకొన్నాడు.

తెల్లవారింది. కాని సోదరులు తిరిగిరాలేదు. ఇక నిరీక్షించి ప్రయోజనంలేదు. నగరంలోకి స్వయంగా వెళ్ళి వారిజాడ తెలిసి కొనాలనుకొన్నాడు అజయుడు. అతడు సత్రంయొక్క అధికారికి తన సామానులు అప్పగించి నగరంలోనికి బయలుదేరాడు. అతడెన్నో వీధులుతిరిగాడు. అన్నివీధులు జసంతోనింశివున్నాయి. ప్రతివస్తువు గూవును ఆకర్షించేదిగా వుంది. కాని అజయుడు దేనిచేతను ఆకర్షింప బడలేదు. అతనికి తన సోదరులు కనబడలేదన్నచింత ఎక్కువగావున్నది.

సోదరులకొరకు వెదకుతూ వెదకుతూ మధ్యాహ్న సమయానికి అజయుడొక పెద్దనీళ్ళలో అడుగుపెట్టాడు. ఆవీధి అన్ని వీధులకంటె సుందరంగా వున్నది, ఆచ్చులనైన తన సోదరులు కనపడతారేమో అన్న ఆతురతతో అజయుడు ఎటుగుచంకలా పరికిస్తూ ముందుకు వెళ్ళ నాగాడు. అంతలో ఒక మహాభవనం అతని దృష్టిని ఆకర్షించింది.

ఆ భవనం రాజభవనమంత పెద్దది. ఎత్తైన ప్రాకారపుగోడ, విశాలమైన ప్రవేశద్వారము ఆ భవన సౌందర్యాన్ని ఇనుమడింప జేస్తున్నాయి. అజయుడాభవన ప్రాకార సమీపానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ద్వారగసరి నంలో చలువరాతిమీద చెక్కబడిన ఒక ప్రకటనపై అతనిచూపు పడ్డది. అందులో ఇలా వ్రాయబడి వున్నది.

ఐదే ప్రశ్నలు !

ప్రశ్నలు శాస్త్రీయములే !

సముచిత సమాధానము చెప్పగలిగితివా—

రాకుమారి రత్నపదిక ఈ రాజ్యంతో నీరు పానదాసి.

నీ సమాధానములు తగినవి కానిచో—

నీవామెకు తోటమాలివి.

—రాకుమారి రత్నపదిక,

అజయుడా ప్రకటన చదివేడు. అశ్చర్యకొన్నాడు— ఇదేమి ప్రకటన! రాకుమారికి శాస్త్రములందు బ్రిల్లియన్సా? ఐదు ప్రశ్నలూ! ఆ ప్రశ్నల కింతవరకు ఎవరును సమాధానము చెప్పలేకపోయిరా? ఏవో వికట ప్రశ్నలయినచో సమాధానము చెప్పజాలకపోవచ్చును. కాని శాస్త్రములందు చెప్పబడిన విషయములందే ప్రశ్నించినపుడు చెప్పకపోవుట యేమిటి! శాస్త్రములు చదివినవాడెవ్వరైన చెప్ప వచ్చునే! ఇంతకు నా సోదరులైమైనట్లు? వారిక్కడకునచ్చి చిక్కుకొనలేదుకదా! ఏమో! ఎవరు చెప్పగలరు?

ఇలా ఊహించుకొని అజయుడు వచ్చేసోదరు జనాన్ని అడిగి కొంత వివరం తెలిసికొన్నాడు. అతనికి తెలియనచ్చిన విషయంఇది.

“రత్నపదిక చాల అందగత్తె, బుద్ధిమతి, విదుషి. ఆమెతండ్రి ఆమెకీరాజ్యం అప్పగించి చనిపోయాడు. మంత్రిమంత్రి సాయంతో ఆమెయే యీ రాజ్యాన్ని పాలిస్తోంది. ఆమె నవయువతి, ఇది ఆమె వుద్వా

నాన్ని అంటివున్న భవనము తనకు తగిన భర్తను సంపాదించుకొను లక్ష్యే ఆమె యీ ప్రకటనను వేగిలాడగట్టి వండ్లుదాటింది. ఇంతవరకు ఆమె ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పడానికి వెళ్ళినవారెందరో ఆమెతోట లోపనిచేస్తున్నారు. అనేకో చిత్రమైన శాస్త్రప్రశ్నలు వానికి సమాధానం చెప్పడం అసంభవం. ఆ గాకుమారికి పెండ్లియే కాదేమో!”

ఇలా వున్నాయి జనం చెప్పేమాటలు, అజయుడు అలోచించి కాని ఏపనీ చేయడు. అతడాభవన ద్వారం దగ్గర కావలియున్నవాని చర్చకు చేరి-నిన్న ఎన్నైనా ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పడానికి వచ్చినాగా? అని అడిగేడు.

ఆఁ! నచ్చారుబాబూ! వారెవరో మీనలెనే వున్నారు. మొత్తం ముగ్గురు. ఇప్పుడు తోటలో పనిచేస్తున్నారు అన్నాడు.

ఇది విని అజయుడు అశ్చర్యపడ్డాడు. అతడాలోచించసాగాడు. నా సోదరు లిక్కడ చిక్కుకొన్నారన్నమాట. కాని ఇది సంభవమా! మా చదునని శాస్త్రములు లేవు. వారామె ప్రశ్నలకు తగు సమాధానములు చెప్పలేకపోయినాగా? వారు చెప్పజాలకపోయిన నేను మాత్రము చెప్పగలనా? తమ్ములను విడిపించుట యెట్లు? ఇంతకు ఆమె యే శాస్త్రములో ప్రశ్నిస్తోంది? నవయువతి అగుటచే కామ శాస్త్రములో ప్రశ్నించునేమో! అందైనను సోదరులకు జెలియని విషయములు లేనే! అట్లుకాదు. యశస్విన మింకను బొడ సూపకముందే కామశాస్త్రములు చదువుట మంచిదికాదని గరువులు సాపేక్షిస్తూ వాత్సల్యవన మహర్షి రచించిన కామ సూత్రములకు సూత్రమే బోధించాడు. కామశాస్త్రముచేతకాక కామశాస్త్ర గ్రంథము తెన్నో వున్నవి. నేను మాత్రము ఆ గ్రంథాలన్నీ తెప్పించి చదివేను. నాకు చదువలేదేమో! ఈ గాకుమారి తప్పక కామశాస్త్రములోనే ప్రశ్నిస్తూవుండాలి. లేకపోతే నా తమ్ములను జయించడం ఈమెకు సాధ్యంకాదు. ఇప్పుడు నేనేమిచేయాలి? ఆమె ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పతానని లోపలకు వెళ్ళనా? మననా? సమాధానం చెప్ప

డానికి నేను సాహసించలేదంటే తమ్ములను తోటమాలులుగ విడచి పెడుతున్నానన్నమాటయే కదా! అలాకాదు. ఆమె ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పటకు ఉద్యమించుటయే కర్తవ్యము. దైవము తోడ్పడేనా జయిస్తాను. లేదా తమ్ములను కలసికొంటాను.

అజయు డీవిధంగా ఆలోచిస్తూండగా ఆ భవనంలోనుండి ఘంటా నాదం విసబడ్డది. అజయుడా ధ్వనివిని ద్వారపాలకుని సమీపించి — ఆ ధ్వని ఏమని పోల్పించాడు.

దానికి ద్వారపాలకుడు—స్వామీ! గాకుమారి యీ భవనము లోనికి ఇప్పుడే వచ్చినది. ఆమె ప్రశ్నలకు సమాధాన మియ్యదలచు వారెవరై నా ఉన్నచో రావచ్చునని సూచించుటకు ఈ గంట మోగింపబడినది.

అజయుడు వెంటనే—నేనామె ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తాను నన్ను లోపలకు తీసికొనివెళ్ళు—అన్నాడు.

ద్వారపాలకు డాతని యీ నిర్ణయూనికి చకితుడయ్యాడు. కాని అతని నావుటకు తా నెవ్వడు? అందుచేత “రండి! రండి!” అని పిలుస్తూ ముందుకు నడచి మార్గము చూపసాగేడు.

ఆ భవనము మిక్కిలి విశాలమైనది. నానాలంకారములతో నిండినది. భవనములోని కడుగిడిసంతనే కొందరు పరిచారకులు అజయుని పాదాలు కడిగి తడియొత్తారు. మరికొందరు సీరాజన మిచ్చారు. కొందరాతని నొక సుందరమైన గదిలోనికి గొనిపోయి మెత్తనైన సెజ్జపై డబెట్టారు.

అజయుడా భవన సౌందర్యమును పరికిస్తూ ఆ రాకుమారి తన్నేమి పోల్పిస్తుందో అని ఆలోచిస్తూ ఉన్నాడు. అంతలో ఒక పరిచారిక బంగారు పళ్ళెములో తీయమామిడి చివుళ్ళు అంకురములను బెట్టి తెచ్చి యాతనిముందు నిలువబడినది.

అజయునకిది యేమో అర్థముకాలేదు. పశ్చిమిస్తుందనుకొన్న గౌరవమారికాలేదు. పోనీ తన్ను గౌరవించి అతిథ్యమిస్తున్నారనుకొంద మంటే మామిడి చివుళ్ళ నెవరు తింటారుగనుక? దీనియర్థమేమై యుంటుంది. ఇట్టి సందిగ్ధావస్థలో చిక్కుకొని అజయుడు వైవమును తలుస్తూ క్షణకాలమూరకున్నాడు. అంతలో అతని బుట్టియందు తా నెన్నడో చదివిన “నాగర సర్వస్వము” అను కామశాస్త్రమందలి సంకేతాలు స్ఫురించాయి.

‘కులప్రశ్నేంకురః స్మృతః’

నీకులమేది? అని పశ్చిమించుటకు అంకురమును బంపుట సంకేతముగా ఆ శాస్త్రమున చెప్పబడ్డది.

ఆ రాకుమారి తన కులమానుగూర్చి పశ్చిమించుచున్నదని అజయుడుగ్రహించి ఆ నాగరసర్వస్వమునందే చెప్పబడిన విధానాన్ననుసరించి సమాధానము చెప్పవలెనని తలంచి అటునిటు పరికించాడు.

అచ్చట ఒక బల్లమీద లక్కతో చేయబడిన దానిమ్మపండ్లు, పనసపండ్లు, అరటిపండ్లు, మామిడిపండ్లు అమర్చబడి ఉన్నాయి. అజయుడు వానిని చూచినంతనే మిగుల ఉత్సాహముతో అందలి లక్కపనసపండును దెచ్చి, మామిడి చివుళ్ళ అంకురములున్న పళ్ళెమునందుంచాడు

దాడిమంతు ద్విజే జ్ఞేయం

పనసః క్షత్రియే స్మృతః

కదలీజం ఫలం వైశ్యే

తథామగ్నిం శూర్యజే స్మృతం.

అని శాస్త్ర సంకేతనము. అనగా బౌద్ధాబ్బసర్కు దానిమ్మపండు, క్షత్రియునకు పనసపండు, వైశ్యునకు అరటిపండు, శూద్రునకు మామిడిపండు సంకేతములై ఉన్నాయి.

నీకులమేది? అని చూతాంకురములను బంపుటద్వారా రాకుమారి పశ్చిమించెనుకదా? అజయుడు తాను క్షత్రియుడైనందున పనస ఫలమునంపి తనకులమును తెలియజేసాడు.

పరిచారిక ఆ పశ్చేరాన్ని లోనికి గొనిపోయి మరికొంత సేపటికి వేరొక పశ్చేమును దెచ్చి యాతని యెదుటఉంచింది. అందొక చక్కని కాగితముపై సుందరముగా చిత్రంపబడిన చంద్రరేఖ ఉన్నది. ఆ చంద్రరేఖ వినియ చంద్రునకు చాలివున్నది.

“రాజపుత్రే ద్వితీయేందః”

అని శాస్త్రము. అనగా—నీవు రాజపుత్రుడనా? అని అడుగుటకు విదియ చంద్రుడు సంకేతము.

అజయుడు దానివంకచూచి ఈమె ప్రశ్నలన్నియు నాగరసర్వస్వ శాస్త్రమునకు చెందినవేకాబోలును. అయినచో జయపతాక నెగురవేసినటులే తలంచవచ్చును. అనుకొనుచు తాను చక్కగా చదివిన ఆ శాస్త్రసంకేతాలను స్ఫురణకు తెచ్చుకొని అచటనున్న కుంచెతో ఆ చంద్రరేఖకు వెనుకగా మేఘమాలలను చిత్రించాడు.

“ఘనచ్ఛాయస్తు భూపతిః”

అని శాస్త్రము. భూమిశుడైనచో మేఘచ్ఛాయ సంకేతము.

అందువలననే అజయుడు తాను సామాన్య రాజకుమారుడనుకాననియు భూపతి ననియు సూచించుట కా కాగితముపై మేఘమును చిత్రించాడు.

పరిచారిక యా పశ్చేరాన్ని లోనికి గొనిపోయింది. అజయుడు—రెండు ప్రశ్నలయ్యాయి. మూడున్నాయి—అని తలుస్తున్నాడు.

అంతలో పరిచారిక తిరుగ వేరొక పశ్చేరముతో అతని యెదుటకువచ్చింది. ఆ పశ్చేరంలో ఒక మైనపుముద్ద ఉన్నది. ఆముద్దపై ఐదుగోళుతో గుచ్చినటులు గుర్తులున్నవి. మైనమునకు ఎర్రదారము చుట్టబడియున్నది.

అజయుడు దానినిచూచి రాకుమారిక సోమలీ ప్రశ్న అడిగినదే! అని తలచేడు.

మదనాసంగతః స్వకః సంరాగో ర క్తవేష్టనమ్,
పంచబాణ త్క్షణ త్యైత్ర పంచాంగుళి సఖత్వతిః—

ఇంతకుముందు మన్మథవ్యాపారము లేదనుటకు నైనను, నీయం దెక్కువ యనురాగము కలదనుటకు ఎఱిచారము చుట్టుట, మన్మథుని ఐదు బాణములు తన మనస్సుననాటి యున్నవని తెలుపుటకు ఐదు గోళ్ళతో గుచ్చుట సంకేతములై ఉన్నాయి. శాస్త్రమున దీనిని పోటలీ యనిపేరు.

అజయుడు వెంటనే ఇటునటు పరికించి అచ్చటనున్న చక్కని వస్త్రానికొకటి తెచ్చి, దానికి చిల్లులు పొడిచి యామైసపు ముష్ట కంటింటాడు. పరిచారిక పశ్చిరాన్ని లోనికి గొనిపోయింది.

“స్మరేణోద్భిన్న దేహ త్వై సచ్చిద్రం వస్త్రము త్తమం”

అని శాస్త్రము. అనగా—మన్మథునిచే నా దేహము చిల్లులుపడినదని నూచించుటకు చిల్లులు పడిన వస్త్రము సంకేతము. అజయుడు చిల్లులు పొడిచిన వస్త్రముంపుటద్వారా రాకుమారియొక్క సంకేతమును గుర్తించినటులేకాక తానుకూడ మదనునిచే పీడింపబడుచున్నట్లుచూచించాడు.

కొంతసమయానికి పరిచారిక వేరొక పశ్చిరాన్ని తెచ్చి రాకుమారిని యెదుట ఉంచింది. ఆ పశ్చిమునందు తమలపాకులు చిత్రిముగా చుట్టబడి నాలుగుమూలలయందు లవంగ మొగ్గలచే గ్రుచ్చబడి ఉన్నాయి. ఆ లవంగములు నాలుగు నాలుగుగోళ్ళవలె నుండగా చుట్టబడిన తమల పాకులు పరుపుతో కూడిన మంచమువలె ఉన్నాయి.

“పర్యంక స్సంగమాశయా”

అని శాస్త్రము. అనగా—నేను నిన్ను కలియ గోరుచున్నాను. అనుటకు పర్యంకముయొక్క ఆకారముగల తాంబూలము సంకేతము.

అజయుడు దాని భావము గ్రహించి పక్కనున్న గంధపు గిన్నెలోని గంధమునింతదీసి యా తాంబూలముపై అంటించాడు. పరిచారిక పశ్చిమును లోనికి దీసికొనిపోయింది.

“బాప్సో చందన పంకాక్ష మత్స్యగ మనురాగతః”

తాంబూలమునకు మంచిగంధ మంటించినపుడు నాకు నీయందు మిక్కిలి యనురాగము కలదని సూచించుటకు సంకేతముగా శాస్త్రమున చెప్పబడ్డది.

పర్యంకాకారముగల తాంబూలమునంపి రాకుమారి తన మనస్సులోని సంగమాశను తెలుపగా దానిపై మంచిగంధమునలది అజయుడు నాకు నీయందు మిక్కిలి యనురాగముకలదని సూచించెను.

మరికొంత సమయానికి పరిచారిక పశ్చేరము లేకయే చేతనొక చీటిగాని యాతని నన్నిధికివచ్చి యా చీటినంపించిని. దానియందట్లు వ్రాయబడిఉన్నది.

ఆర్యా! తాము ఎడమచేతి బాటనవేలి చివరిరేఖనాడు తిరుగయిచ్చుటకు దయచేయుడు.

—రాకుమారి రత్నపతిక.

అనియున్నది.

“శుక్లేవానుకరో శ్చేయః అనితే దక్షిణా కరః”.

అని శాస్త్రము. అనగా ఎడమచేయి శుక్లపక్షమునకు కుడిచేయి కృష్ణపక్షమునకు సంకేతములు. చేతికి వ్రేల్చెను, పక్షివ్రేలికి రేఖలు మూడు. మొత్తవీరి రేఖలు పదునైదు. అందు చిటికెననేలి మొదటి రేఖ పాడ్యమి తిధిని, రెండవది విదియను, మూడవది తదియను సూచించును. ఇట్లు వగునగా పదునైదు రేఖలు పదునైదు తిధులకు గుర్తులుగా శాస్త్రము సూచించెను.

ఎడమచేతి బాటనవేలి చివరిరేఖ నాడనగా పూర్ణిమ అయినది రాకుమారి పూర్ణిమనాడు రమ్మని సంకేతము చెప్పినదని గ్రహించి— అజయుడు, నేడు శుద్ధవిదియకదా! అని కొంచెమాలోచించి ఆకాగి తమ:మీదనే—

నేనంతవరకు నిలువజాలను. ఎడమచేతి చిటికెనవేలి నడిమికోణ సంకేతముగాగల యీ దినముననే నా కోరిక తీర్పవలెను.

—అజయుడు.

అనివాసి ఆ పరిచారికకిచ్చెను. పరిచారిక యీ చీటిని రాకు మారియొద్దకు గొనిపోయింది.

ఈ విధముగా తానామె ప్రశ్నలకై దింటికి తగు సమాధానములు చెప్పగలిగినందులకు వాన్ని స్తుతిస్తూ అజయుడచ్చట కూర్చుండి ఉన్నాడు. అంతలో బహుపరిచారికా సేవితయై రాకుమారి అజయుని యెదుటకు వచ్చి సమస్కరించి పరిచారిక యందిచ్చిన పూలమాల నాతని మెడయందుంచి—

స్వామీ ! నాకొక సిద్ధుడీ ప్రశ్నలను—వీని సమాధానములను ఉపదేశించి— ఈ సమాధానములు చెప్పిననానిని పెండ్లాడమన్నాడు. అప్పటినుండి నేనీవిధంగా అనేకులను బ్రశ్నించాను. కాని ఒక్కరును వీని మర్మము తెలిసికొని సమాధానము చెప్పజాలకపోయేరు. నేటికి నా తపము ఫలించింది. మీరిచ్చిన సమాధానాలు తగివున్నాయి. నాకు మువ్వరు చెల్లెండు. వాడుకూడ ముమ్మూర్తుల నన్నేపోలినవాడు. మమ్మ సలువురను భార్యలుగా స్వీకరించి యీ రాజ్యాన్ని బాలించండి.—అని వినయముగా బలికింది.

అనంతరం అజయుడు తన సోదరులనుగూర్చి రాకుమారిసడికి తెలిసికొని వాని విడిపించాడు. రూపంలో సౌందర్యంలో రత్నపరికరే పోలివున్న ఆమె చెల్లెండ్రను మువ్వరను తన ముగ్గురు సోదరులకు భార్యలుగా నిర్ణయించాడు.

ఒకనొక శుభముహూర్తంలో రత్నపరికరకు, అజయునకు వైభవముగా వివాహము జరిగినది. అదే ముహూర్తంలో రత్నపరికరయొక్క చెల్లెండ్రను అజయుని సోదరులు పెండ్లొడిచి. ఆనూతన దంపతులు చిరకాలము సుఖముగా జీవించారు.

నాగర సర్వస్వముననేమో తెలుపుటకీ కథ చెప్పబడినది. కామినీ కాముకులు పరమ నాగరికులై సప్రశు తమ సంకేతముల నితరులు గుర్తింపనటులు ప్రసన్నులై స్వభావముకలవాడై యుంటారు. ఆ సంకేత మర్కములు తెలియనినాడు స్త్రీష్టమైనను పురుషుడైనను— ఇట్టి సంకేతములతో తను యెదుటను వచ్చిన సౌఖ్యమును అనుభవింప జాలనివారే అవుతారు, ఇట్టి కళాపాండిత్యముకల స్త్రీలు అరుదుగా వుంటారు. అట్టివారితో సాంగత్యము దుర్లభము. అయినను ఒకవేళ అట్టి స్త్రీ తన్నువలచి సంకేతమును దెలిపినచో శాస్త్రము తెలియని వాడు తెల్లబోవుట దక్క చేయునది యుండదు.

లోకమునందలి యిట్టి నాగరిక సంకేతములను, ఇంకను అనేక విషయములను శాస్త్రగ్రంథములనుండి యేర్చిపూర్తి పద్మశ్రీ అను పేరుగల పౌద్ధయతి యీ నాగరసర్వస్వమును సంస్కృతంలో రచించారు. గ్రంథాంత మందాత డిట్లు చెప్పకొన్నాడు.

ఆసీద్భుహ్లాకంలే కలాగ్నిలయో యోవాసుదేవః కృతీ
తస్యస్నేహనశా చ్చిగంప్రతిముహ్వా స్సంప్రేరణాశ్చ సాంప్రతం
దీప్తియం రతిశాస్త్రదీపకలివా పద్మశ్రియా నీనుతా
హృద్యాధ్ధాన్ ప్రకటికరోతు జగతాం సంహృత్యహోద్యతయః

వాసుదేవుడను విప్ర డొకడు కలడు. అతడు సకలకలాకోవిదుడు చతురుడు. అతడు మాటిమాటికి ప్రోత్సహింపగా పద్మశ్రీ అను పేరుగల పౌద్ధయతి రతిశాస్త్రములను దివ్యనంటిపై న ఈ నాగర సర్వస్వమును రచించాడు. ఈ గ్రంథము రమ్యాంశములను వెల్లడించుచు అజ్ఞానమును చీకటిని హరించి లోకమున చిరకాలము వెలుగులు చిందుగాత!

వాస్తవమునకీ నాగర సర్వస్వము చదువుటవలన హృదయము నందొక వింత వెలుగు ప్రసరిస్తుంది. గ్రంథమును పఠించుగాని ఆ వెలుగు మనస్సున కంటదు. యీ నాగర సర్వస్వం అనాగరకునకు నాగరికత

నేర్పఱుండి. నాగచిసవియందు అనంత విలాసాలను నిక్షేపిస్తుంది. విలాసి జనానికి విశ్వాభిషాయి సౌభ్యాన్ని అందజేస్తుంది. సంస్కృత భాషయందున్న యీగ్రంథము సర్వలకు చదువుట సాధ్యముకాదు. అందులకే ఈగ్రంథము తెనిగింపబడుచున్నది. ఈ అనువాదమున అనంతారకా ప్రాయములు వ్యాఖ్యానదృశములు అయిన విషయములనేక ముఖమును మూలమును విడిచిన అకాండతాండనము మాత్రముకాదు.

ఇట్టి గ్రంథమొకటి సంస్కృతమునం దున్నదనియైన యెఱుంగని వన్ను— (శ్రీ) గాంధీగారు అనువాదము చేయుటని ప్రోత్సహించినారు. కాగా వ్రాసినది నేనే అయినను వ్రాయించినది గాంధీగారు. ఆయన ఉత్తమ రచనలకేకాదు, రచయితలకును శ్రీష్ట. ఆయనకు సమస్యలు. ఈగ్రంథమును జదువు పాఠకులకు అభినందనలు.

ఇట్లు,

“ అరుణధరణం ”

మంగళాచరణము

ఎన్నని అనుగ్రహమువలన మదవతియై మనోహరమైన రూపము కల్గిన యువతి తనంతతానై పతిని కాగలించుకొనడం— తానానంబించి అతనిని ఆనందింపజేయడం జరుగుతూ వున్నదో— ఆ పూవిలుకానికి, సాగసులుచిందే శరీరంతో నుండరులకెల్ల నుండరులకై వెలయు నానికి మన్మథునకు నమస్కారము.

ఈ శాస్త్రముయొక్క అవసరము - ప్రయోజనము :

లోకంలో ఎన్నో కామశాస్త్ర గ్రంథాలున్నాయి. కాని వానిలోకొన్ని అన్యభాషలలోఉంటే, కొన్ని సులభంగా తెలియడానికి వీలులేని కఠిన శైలిలో వ్రాయబడ్డాయి. కొన్ని గంభీరమైన శాస్త్ర విషయాన్ని సమగ్రంగా చెప్పక కొంతనరకూ మాత్రమే చెప్పి ఉండిపోన్నాయి. అందుచే పద్మశ్రీ అనే బౌద్ధుడు అందరకు తెలిసికొనడానికి వీలైన శైలిలో వ్రాసిన కామశాస్త్రాలలోని లోపాన్ని సూరిస్తూ ఈ నాగర సర్వస్వం రచించాడు. ఈ గ్రంథం కేవలం కామాన్ని మాత్రమే సాధించి పెంపొందించే ఎన్నైనా అనుకొంటే అదివారి అడ్డుతను కెల్లగించుకొనడమే అవుతుంది. ఇది ధర్మాన్ని - అర్థాన్ని - కామాన్ని మొత్తం త్రివర్గాలను నాధించిపెట్టి సర్వగ్రంథం. ఈకారణంచే పండితులు దీనిని ఆదరంతో చూచెదరుగాక! అని విన్నవించుకొంటున్నాను.

కామం అన్నది సర్వప్రాణి సహజమైనది. అది నేర్చుకోకుండానే అందరను అలవడుతుంది. అట్టి కామానికికూడ ఒక గ్రంథం, ఒక శాస్త్రం అవసరమా? అన్నప్రశ్న కలగడం సహజం.

కాని తగినంత విజ్ఞత లేనివారికిమాత్రమే పై విధమైన ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. విజ్ఞత కలవాడెన్నడూ అలాంటి ప్రశ్నకు తానీయడు. ఏమంటే—లోకంలో ఆవులనుండ మధ్యలో ఆబోతు ప్రబల కామంతో విహరించడం చూస్తూన్నాముకదా! “ నేను నాగవంశజను, ఏ విష

యాన్నైనాసరే! నేను లలితంగా సుందరంగా ఉపాసిస్తాను.”—అని చెప్పుకొనే మానవుడు కామవిషయంలో మంచి శాస్త్రగ్రంథాలు చదువక—చిత్రిచిత్ర రఠిక్కిడావిధానాలు—ఉపచారవిధానాలు తెలిసికొనక కాంతలతో కాముక్కుడై విహరిస్తే—వాని విహారానికి, ఆ ఆబోతు విహారానికి తేడా ఏముంటుంది!

అందుచే మానవుడు తన నాగరకతా లక్షణానికి అనుకూలమైన సుందరమైన సంవిధానంలో కామాన్ని ఉపాసించాలి— అనుభవించి ఆనందించి, ఆనందింపజేయాలి— అంటే శాస్త్ర గ్రంథాలు చదవడం అవసరం. అందుకొకటే ఈ గ్రంథం రచింపబడుతున్నది.

వయస్సులోని సాగసుకతై మదనతియై అధిక కామంకల్పదై మిక్కిలిగా బాధపడుతూ ఉన్నప్పుడు ఆమెయందు దయగలవాడై, స్వార్థరహితుడై పురుషుడామెకు పూర్ణమైన తృప్తిని కలిగించగలిగితే—వానికి ఈ పుడమియే స్వర్గం అవుతుంది. తనవల్ల అలా తృప్తిపొందిన పడతిచే ఆ పురుషుడు నిరంతరం ఆరాధింపబడుతూ స్వర్గసౌఖ్యాలను ఈ పుడమియందే అనుభవింపగలవాడవుతాడు. అయితే అలాకామా ర్తయైన వనితయొక్క భావాన్ని గుర్తించి ఆమెను కలిసి తాను తృప్తి పొంది ఆమెకు తృప్తి కలిగించడానికి మంచి శాస్త్రగ్రంథాలు చదివి వాని ఎటుక సంపాదించడం అవసరం.

అలా కామంతో బాధపడే పడతి పరవనిత అయినప్పటికి ఆమెను కలిస్తే పురుషునకు పుణ్యమే లభిస్తుంది, కాని పాపం కలుగదు. అట్టి వనితను కలియడానికి పాపభీతితో నిరాకరిస్తే పాపంకలుగుతుంది. మహాభారతంలో—కామాంతురయై స్వయంగా (తన ప్రయత్నం ఏమీ లేకుండా) కోరివచ్చిన వనితను తిరస్కరించి ఆమెను కలియనిరాకరించిన పురుషుడు దేహసానమున నరకానికి చేరుకొంటాడని, ‘వాని నిటూర్పులు సోకినవానికల్లా పాపం అంటుతుందని—చెప్పబడ్డది.♦ అందుచే

♦ కామార్తాం స్వయ మాయాతాం యోనభుంక్ష్యేన్నితంబిసేం ।

సోవశ్యం నరకం యాతి తన్నిశ్చాస హతోనరః ।

కామపీఠమై వలచి వచ్చిన వనితను ఇహలోక సుఖంకొఱకు కాకపోయినా పరలోక సుఖంకొఱకై నా తిరస్కరించకూడదు.

మరియొక విషయం— కామ పీఠమై తన భార్యయే తన సన్నిధికివస్తే ఆమెనుచూచి తాను కామానికి వశంకాకుండా ఆమెకు నిత్య తృప్తిని కలిగించే పురుషుడుకూడ దేహావసానమున ఉత్తమ లోకాలకు చేరుకొంటాడనికూడ చెప్పబడ్డది.

స్వయంగా వలసి వచ్చిన వనితను చూచినప్పుడు పురుషుని మనస్సులో ఉత్కటమైన కోరిక ఉదయిస్తుంది. అలా పురుషుడు ఉత్కటమైన కోరిక కలవాడైనప్పుడు ఆ వనితకంటెముందు తానే తృప్తిచెంది తరువాత ఏమియు చేయలేనినాడవుతాడు. అందుచే అతడు తన కోరికను నిగ్రహించుకొని— అంటే తాను ఒక రకంగా మౌనసికంగా కామ గహిశుడై ఆమెను కలిసినప్పుడు మాత్రమే ఆమెకు తృప్తి కలిగించగలవాడవుతాడు. కాంతా పరితృప్తికై ఇట్టి నిగ్రహాన్ని అవలంబించేవానికి ఉత్తమ గతులు కలగడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. అందుచే కామ శాస్త్రాలన్నవి ఎంతమాత్రమూ నిండింపదగినవికావు.

నాగరసర్వస్వం అనబడే ఈ కామశాస్త్రాన్ని చక్కగా చదివి అచరణలోపెట్టి ఎవరైనా ధనధాన్యాదికాన్ని సంపాదించడలిస్తే అవి వారికి సులభంగానే లభిస్తాయి. అంతేకాదు. ఈ శాస్త్రంలో చెప్పబడ్డ విషయాలయందు శ్రద్ధకలిగి యత్నించేవారికి పురుషుడు జన్మించాలని కోరిక ఉంటే పురుషుడు, పుత్రిక జన్మించాలన్న కోరిక ఉంటే పుత్రిక జన్మిస్తాడు.

మిక్కిలి కోరికతో తనవద్దకు వచ్చిన మహనత్వమైన వనితను పురుషుడు శాస్త్రము వినరించిన విధానములో కలిసి ఆమెయొక్క యోసి యందు బీజవ్యాసం (వీర్య విసర్జన)చేస్తే ఆమె అరమోఘకనుగవతో పరవశమై మిక్కిలిగా ఆనందించినదై ఆ పురుషునకు తన ఇశ్వరాన్నే కాదు తనయొద్దనున్న ధనాన్నికూడ కొల్లబెట్టేది అవుతుంది. అందుచే ఇహముపగము చెడకుండా కాపాడుకోవాలనుకొనేవారు కామశాస్త్ర గ్రంథాలను ఆధ్యసించితీరాలి.

అసలు ఈలోకం మోక్షాన్నిమాత్రమే ఆరాధించే ముముక్షువుల వల్ల వృద్ధిచెందలేదు, వృద్ధిచెందదుకూడ. ధర్మము, అర్థము, కామము— అనబడేత్రివర్గాన్ని ఉపాసించేవారివల్ల లోకం వృద్ధిచెందుతుంది. ఈగ్రంథము ప్రధానంగా కామాన్ని అప్రధానంగా ధర్మాగ్రాళను వినరించేటై వున్నది. అందుచే పండుతు లెవ్వరూ దీనిని ఆదర రహితములైన దృక్పథాలతో అవలోకింపకుండునుగాత ! అనివేడుచున్నాను.

ఏమయ్యా! నీవునూ స్త్రీ బాధ్యుడవు. సన్యాసివికదా! నీకు కామాన్నిగూర్చి వివరించే గ్రంథరచనదేనికి ? అన్న శంకకూడ కలగడం అసహజంకాదు. ఇదేదో బాధధర్మానికి వ్యతిరేకమైనదని నాచే ఆచరింపబడునూ ఉన్నదనికూడ అనిపిస్తుంది.

ధర్మము—అర్థము—కామము—అనేవి లోకోపకారక విషయాలేకాని లోకానికి అపకారం కలిగించేవికావు. విద్వాంసులు, లోకకల్యాణానికై శ్రమించి ఆనందించేవారై ఉంటారు. అందుచే ధర్మముతో అర్థముతో కూడినదై కామాన్ని వినరించే యీ శాస్త్రరచన వల్ల నాకు కలిగే అపకీర్తి ఏమిలేదు. యీ విషయాన్ని బాగా మధించి ఆలోచించినమీదటనే నేను గంటంపట్టాను.

లోకంలో ప్రాణుల కన్నరైనా ఏవిధంగానైనా ఉపకారించేస్తే— అది నన్ను పూజించి గౌరవించడంగాను, ఏ ప్రాణికైనా అపకారం ఎవరైనాచేస్తే అది నా పరాధంగాను భావించే స్వభావం కలవాడను నేను. నా మతంకూడ అట్టిదే. నాయొక్క సుఖదుఃఖాలు లోకంలోని ప్రాణివర్గమందు నిహితులై ఉన్నాయి.

అందుచే ప్రాణివర్గానికి సుఖంచే విధానాన్ని విశదీకరించే నాయీ నాగర సర్వస్వరచనం నాకూ, నామతానికి ఉపకారకమైనదేకాని, విరుద్ధమైనదీ, అపకారం చేసేదీకాదు.

అలంకరణము - ఆవశ్యకత

కామం చాలా సున్నితమైన గుణం. అది మనస్సుయొక్క అంతఃకర్మలలో జనించేదై ఉంటుంది. పురుషుడు కాని, స్త్రీకాని ఎన్నోనా కామించి వారి అనురాగాన్ని సంపాదించడం వలనపుడు—తమచే ప్రేమింపబడే ఆజనంయొక్క మనస్సులో తమ విషయమై ఒక సుముఖత ఏర్పడేలా చర్చించవలసిన వారపుటాని. ఆ ఎదిరిన మనస్సులోని చూపు సూక్ష్మభావాలనుకూడ గుర్తించి వాటిని అనుసరించుటనే వేషభారణి కాన్ని అలంకరణమనవలసి వుంటుంది.

అనన్యము—మలినము అయిన వేషము కలనాని న్యూనతయందు అన్యతవలె స్వచ్ఛమైన పేసె నెలకొనవున్నా వానిపేసె తీర్చి సంబంధముచేకాని శలించదు. అందుచే స్వచ్ఛమైన వేషభారణి అందరకూ మిక్కిలి అవసరం.

అందులోనూ నాగరకులై మిక్కిలి ప్రజ్ఞా విశేషాన్ని గడించిన పని అయినానరే సుందరంగా కళాత్మకంగా ఆచరించే స్వభావం కల వారై—ధనవంతులై—సౌందర్యం కలవారై—మనవంతులైన పండితుల అనురాగాన్ని సంపాదించి, ఆ అలంకరణ సుందరీసంయోగ పావనశ్శలో సుఖమని వున్విఘ్నరేవాని—తమ శరీరాలంకరణ విభాసంలో మిక్కిలి యెక్కువ ఆసక్తి చూపవలసి వుంటుంది. అలాకాక శరీరాలంకరణలో స్వచ్ఛ వేషభారణిలో అశ్రద్ధ చూపితే అట్టి నాగరకులైన యువకులు వారిని కన్నెత్తికూడ చూడరు.

నాగరకులైన స్త్రీ పురుషులు కాలాను గుణములైన స్వచ్ఛ చస్త్రాలను ధరించాలి. వేషవియందు తాపం ఎక్కువగా వుంటుంది, అందుచే నన్నని పలుచని చుస్త్రులు, ధరించే వానికేకం చూచేవారికూడ తృప్తి కలిగిస్తాయి. నర్మస్థులలో సమైక్యములైన చుస్త్రులను ధరించడం మంచిది. చలికాలంలో ధరించే చుస్త్రులు కొంత ముదురగా

పున్నప్పటికి బాధలేదు. కాని ఏ కాలంలో ధరించే దుస్తులైనాననే స్వచ్ఛంగా పుడుక బడ్డవై వుండాలి.

కేవలం ఇలాను స్థలతో మాత్రమేకాక నాగరకులు నానారత్నాలతో నిండిన సముచితమైన ఆభరణ సముదాయముతోడను, మంచి సువాసనలు నెవజల్లే సుందర పుష్పాలతోడను కూడ తమ్ముతాము అలంకరించుకొనడం అవసరం. యీ ఆభరణాలు, పూలమాలలు శరీర సౌందర్యాన్ని ఇనుమడింపజేస్తే వుంటాయి. గత్నహాళిగాలే కంఠము పుష్పమాలలచే కేశపాశము, కంఠకణాలచే కరయుగ్మము అందాలు చింది ఎదిరిచూపులను మనస్సును ఆకర్షిస్తాయి.

అత్తరు, పన్నీరు మొదలగు పరిమళ ద్రవ్యాలను సముచితముగా వుపయోగించడంకూడ నాగరకులకు అవసరం. ఎల్లప్పుడు ఏదో ఒక మంచి సువాసనా ద్రవ్యం అలచుకొని నలుగురులోనికి ఎవడైనానస్తే ఆ సువాసనాద్రవ్యం కారణంగా అక్కడవున్న జనంయొక్క చూపులు అనుకోకుండా అతని వంకకు మళ్ళుతాయి. “ఎక్కడిదయ్యా! ఈ సువాసన!” అని ఓహో! ఇతడా! అందుకే యీ ఘుమఘును!” అని అంటూ వారాతనిని నాదరంగా ఆహ్వానిస్తారు.

అందుచే అత్తరు, పన్నీరు, కర్పూర తాంబూలము-వీనిని నాగరకులు తప్పక సేవించవలసి వుంటుంది. ఇక శరీరంయొక్క చర్మంమీద విశేషించి మొగంమీద పూసుకొనే అంగరాగాలు (పాడరు, పెదవి రంగు మొదలుగునవి) విషయంలోకూడ నాగరకులు అశ్రద్ధ చూపకూడదు. మేలైన అంగరాగద్రవ్యాలను ఎంచి జాగ్రత్తచేసి తగిన స్థాయిగా వానిని వుపయోగించడంనల్ల చర్మసౌందర్యము, ముఖసౌందర్యము ఇనుమడిస్తాయి. యీ అంగరాగద్రవ్యాలను వుపయోగించకపోతే ముఖమందు శ్రవలక్షణమైన జిళ్ళతోకూడిన చురుట ఏర్పడివున్న సౌందర్యానికికూడ హాని కలిగిస్తుంది. యీ కారణంచే నాగరకజను శరీరాలంకారానికై ఉపయోగించే సర్వవస్తువులను నిత్యము ఉపయోగిస్తూండాలి. అలా కానినాడు వారికి నాగరకులతో గౌరవం లభించదు.

ఇలా కేవలం శరీరాన్ని అలంకరించుకొనడమే కాక నాగరకులు తమ నివాసాలను కూడ సుందరంగా అలంకరించి స్వచ్ఛంగా ఉంచుకొనాలి. ఏమంటే తాము ప్రేమించేజనం అనుకోకుండా తమయింటికి గానడం జరిగితే—తమ నివాసం కళ్ళలంగా నులినంగాఉంటే— తమ నేపథ్యం కారణంగా వారినుసస్సులో వర్షశుభాన్న సుముఖత కాస్తా నశించిపోతుంది. ఏమంటే— “ఇతడు బయటకు వచ్చినపుడు కొంచెం అలంకరించు కొంటాడేకాని ఇంటిదగ్గర నొడ్డులా ఉంటాడు. ఛీ! ఛీ! యింటిలో ఎలా ఉంటున్నాడు? ఏ వస్తువుకూ తీరూతెన్నూ లేదు. ఇలాంటి నులిన ప్రదేశాలలో ఉండేవాని మనస్సుకూడ మలినంగానే ఉంటుంది. నేనేనో మంచివాడు, అందంగా—నాణ్యమగా ఉన్నాడనుకొన్నాను. వీని అసలు చూపం ఈ ఇంటిలోని వస్తువులను చూస్తే తెలుస్తోంది. చాలు చీనితోడి స్నేహం”—అన్న భావం వారి మనస్సులో కలుగుతుంది.

అందుచే నాగరకజనం తమ నివాసాన్ని సుందర వస్తునిచయంతో చూపరదృష్టిని ఆకర్షించేలా అలంకరించాలి. వీణ-వేణువు-మృదంగము మొదలగు వస్తువులను గృహంలో సముచిత స్థానంలోవుంచాలి. అవి దృష్టిని ఆకర్షిస్తాయి. తాము ఎవరి అనుగాగాన్ని శాంభిస్తున్నారో వారే తమయింటికి తలసని తలంపుగా వచ్చి—వీనిని చూస్తే వారిమనస్సులో రేఖామాత్రంగా వున్న సుముఖత పెరుగుతుంది. “కేవలం వేషమే అనుకొన్నాము. ఇల్లుకూడ చూడముచ్చటగా వున్నది. ప్రతి వస్తువూ చక్కగా వుండవలసినచోటవున్నది. వీణ-వేణువు-మృదంగము కనబడుతున్నాయి. వానిచుందుకూడ ఇతనికి ప్రశంస ఉన్నది. కాబోలు. ఒకవేళ ప్రశంసం లేకపోయినా ఆకళ (సంతోషము) అతని ఇతనికి మంచి ఆస్తి అయినా వుండివుండాలి. లేకపోతే ఇవి ఇక్కడ ఎందుకుంటాయి. ఏమో అనుకొన్నాను. మొత్తానికి ఇతడు మంచి రసికుడే!—“అన్న భావం వారి మనస్సులో కలుగుతుంది.”

ఇంటిలో అననగమైన పాత్రలు మొదలుగునవి నిలాగా ఉంటాయి. అనికూడ సుందరంగా ఉండేలా చూచుకొనాలి. ఇంటి మొక్క పోలి ద్వారానికి గంగురంగు వస్త్రాలతో పరదాలు ఉంచడం కూడ అననం. అవి గృహంమొక్క అందాన్ని ఇనుమసింపజేస్తాయి.

గోడలను వేలిదీయబడిన చిత్రాలను అందమైన పూలమాలలతో అలంకరిస్తూండడం, గృహాన్ని అగరు ధూమంతో సువాసనా వాసితం చెయ్యడంకూడ అననం.

నాగరకులు తమ యింటిలో వ్యాయామ సాధనాలనుకూడ జాగ్రత్తచేసి ఉంచుకొనాలి. ఏమంటే అవి నిత్య వ్యాయామానికి ఉపయోగిస్తూ శరీరాగోగ్యాన్ని కాపాడుతూ వుండడమేకాక చూపగల-
“ఇతడు కేవలం పిండి బొమ్మకాదు. శరీరంలో తగినంత పిండి వున్నవాడే”—అన్న భావం కలిగిస్తాయి.

గృహంలోని ఆననాలు, మంచాలు చిత్రచిత్రాలంకారాలతో తేజరిల్లేలా చూచుకొనాలి. మంచాలు, కుర్చీలు కంపించే లక్షణం కలవి (స్ప్రింగు ఇచ్చేవి) అయివున్నప్పుడు—చూచేవారిని అవి వెంటనే ఆకర్షిస్తాయి, అంతేకాదు—ఆ వచ్చిన వారి మనస్సులో ఆ స్ప్రింగులను చింతింపడంతో లేక కుర్చీమీద ఒకసారి కూర్చోవాలన్న కోరికకూడ కలుగుతుంది. ఆ వచ్చినవారి అనురాగాన్నే కోరికయిత్నించేవాడైనప్పుడు నాగరకుడు వారిమనస్సులోని కదలికను కనుపెట్టి ఆదరంగా—“కూర్చో! కూర్చో! బాధలేదు” అంటూ వారిని అందు కూర్చుండబెట్టి వారి మనస్సులోని అనురాగానికి దోహదం చెయ్యడానికకూడ ఏమి కలుగుతుంది.

ఇక ఇంటి ముంగిలియందు, పార్శ్వభాగములయందు సుందర పుష్పవృక్షాలను, చిన్న జంతువులను (ఇవ్వుడు క్వాంటైన్) ఏర్పాటుచేసి టద్వారాకూడ ఇంటిమొక్క అందం పెరుగుతుంది. చిలుకలు, పావురములు మొదలగు మధురంగా కూసే పక్షిజాతులు తమ గృహ ప్రాం

గణంలో నిరంతరం విహరించే యేర్పాటుకూడ నాగరకులు చెయ్యవలసి ఉంటుంది.

ఈ అన్నిటివలన ఆ నాగరకుని నాగరకతా లక్షణం వ్యక్తమై సర్వుల హృదయాలలోను అతడంటే ఒక ప్రత్యేక భావం ఏర్పడుతుంది. అయితే ఈ అలంకరణం అంతా తాను ప్రేమించినో మిక్కిలి నాగరకులైన ననితను ప్రేమించనాగంభించి, ఆమెయొక్క అనురాగాన్ని సూచించగోరి అప్పటికప్పుడు యిచ్చిస్తే సాధ్యంకాదు. తనను ఇంటిని అలంకరించుకొనడం నాగరకుని లక్షణం. ఆలక్షణమే అవసరమైనప్పుడు నాగరక వనితానురాగసంపాదనానికీకూడ తోడ్పడుతుంది.

రత్నాలు - సుగంధాలు :

బాగా ధనవంతులైనవారు కేవలం బంగారు సగలనేకాక రత్నాభరణాలనుకూడ ధరిస్తారు. అవి వారిసౌందర్యాన్ని పెంచుటయే కాక నలుగురిలో వారికొక ప్రత్యేక శౌరవం కలిగింపజాలినవి అవుతాయి. అయినడంలో సందేహంలేదు. తాని గుణదోషపరిశీలన చెయ్యకుండా జాతి రత్నాలను ధరిస్తే అందంమాట దేవున కెరుక, ఆపదలు ముంచుకొనివస్తాయి. అందుచే ప్రాప్తావికంగా ఇక్కడ జాతిరత్నాల గుణదోషాలు సంక్షేపంగా చెప్పబడుతున్నాయి.

దోషంగల రత్నాన్ని ఎవరైనా తెలియక ధరిస్తే అతనికేకాదు, అతని సన్నిహిత బంధువులకుకూడ ఆపదలు కలిగే సావకాశంవున్నది. అట్టి దోషయుక్తములైన రత్నాలను ధరించడంవల్ల కాగాగార ప్రాణశము (జైలుశిక్ష) ఏదో తెలియబడవి వ్యాధిపీడ—బంధుమరణం—ధననాశనం వంటి విపత్తులు కలుగుతాయి. అందుచే రత్నాల గుణదోషాలు తెలిసికొనడం అవసరం.

రత్నం తగినంత బలపుకల్గదై—మంచి కాంశికల్గదై—నున్నగా—స్వచ్ఛంగా—సమంగా ఉంటే అది చుత్తమ రత్నం అనబడుతుంది. ఇట్టి రత్నాలను ధరించడంవల్ల మేలు కలుగుతుంది.

అలాకాక రత్నం తగినంత బరువులేక తేలికగావుంటే అది పుత్తమ రత్నంకాదు. కాంతి కలదైనప్పటికీ రత్నంలో ఎక్కడైనా చిన్న చుక్క లేక మచ్చ ఏర్పడితే అది దుష్టరత్నమే అవుతుంది. గీరలున్న రత్నాలు, పగిలిన రత్నాలు, నున్నగాకాక ఎగుడు దిగుడుగా వున్న రత్నాలు, కాకికాలువంటి రేఖలుగల రత్నాలు ఉత్తమ రత్నాలు కావు. ఈలక్షణాలలో ఏ ఒక్క-లక్షణమున్నారే ఆరత్నాన్ని ధరించకూడదు. వీనిని ధరించడం ఆపదలను కొని తెచ్చుకొనడమే అవుతుంది. రత్నశాస్త్రంలోకూడ (గుణవద్గణ సంపదాం ప్రసూతి ద్విపరీతం వ్యసనోదయస్య హేతుః) “ఉత్తమమైన జాతిరత్నం గుణసంపదలను ప్రసూదిస్తే దోషము క్తమైన దుష్టరత్నం ఆపదలను తెచ్చిపెడుతుంది” అని చెప్పబడినది.

లోకంలో అధికంగా వజ్రము-ముత్యము-పద్మరాగము-ఇంద్రోనీలము-మరకతము-వైడూర్యము ధరింపబడుతూ వుంటాయి.

వజ్రం కత్తి పదునువంటి పదునుకలదై వెడల్పుగా వుంటే ఉత్తమంగా భావింపబడుతుంది. ఆ పదును, వెడల్పా అన్నవి ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే అది అంత పుత్తమమైనదని గ్రహించాలి.

ముత్యం ముత్యపు చిప్పనుండి లభిస్తుంది. అది నున్నగా గుడ్డం గావుండి తెల్లగా మెరుస్తూంటే పుత్తమమైనదిగా తలచాలి. నున్నదనము, గుడ్డదనము తెల్లనికాంతి అనేగుణాలు ఎంత ఎక్కువగా వుంటే అది అంత పుత్తమమైనదని గ్రహించాలి.

పద్మరాగమనబడే రత్నం బంధూక పుష్పమునలె, (మంకెన పూవు) మగకోకిల కనుగుడ్డునలె, గురిచెందపూసనలె మెరుస్తూంటుంది. ఇట్టికాంతి తగినంతవుండి బరువు-నున్నదనము-స్వచ్ఛత్వము-సమత్వము అనే గుణాలు కలదై వెనుక చెప్పిన దోషములు లేకుండావుంటే అది పుత్తమ పద్మరాగంగా భావించదగినది.

ఇంద్రసీలనునబడే రత్నం నీలిరంగునీళ్ళలో ఒక బుడగ (నీటి బుడగ) తేలితే అది ఎలా మెరుస్తూ వుంటుందో అలామెరస్తేదై ఉంటుంది. ఇట్టి మెరుపు ఇతరములైన గుణాలు కలదైనపుడు దానిని శ్రేష్టమైన ఇంద్రసీలంగా భావించాలి.

మరకతమనబడే రత్నం మిణుగురు పురుగు వీపువలె (దానివీపు మెరిసే చిక్కని ఆకుపచ్చరంగు కలదై వుంటుంది.) క్రొత్తగా మొలచిన గడ్డివలె. నీటిలో తేలియాడే నాచువలె మెనుస్తూంటుంది. ఇట్టి మెరుపు ఎక్కువగా కలిగివుండి చెప్పబడిన దోషములు ఏవీలేని రత్నాన్ని వుత్తమమరకత రత్నంగా భావించాలి.

వైచూర్యాలనబడే రత్నాలలో కొన్ని నెనులి మెడవలె ప్రకాశిస్తాయి. కొన్ని పెదుగుపొడవైకొక్క ఆకునంటి కాంతికలవై వుంటాయి. ఇవి రెండూకూడ వుత్తమమైనవే. దోషరహితంగా చూచుకొని ఇట్టి వైచూర్యాలను ధరించవచ్చును.

రత్నాలు—అవి లభించే గనులనుబట్టి, వానిరంగునుబట్టి ఎన్నో రకాలుగా ఉంటాయి. ఇక్కడ ప్రాస్తావికంగా కొన్ని ముఖ్యమైన వానినిగూర్చి మాత్రం వివరించడం జరిగింది.

రత్నాలవలెనే నాగరకజనం తాము ఉపయోగించే సుగంధ ద్రవ్యాలనుకూడ విలక్షణంగా, వుత్తమంగా వుండేట్లు చూచుకొనాలి. పూర్వం ఈ సుగంధ ద్రవ్యాలను ఇంటిలోనే తయారు చేసుకొనేవారు. కాని క్రమంగా అట్టి అలవాటు తొలగి సుగంధ ద్రవ్యాలను కొన్ని ప్రత్యేక సంస్థలవారు తయారుచేసి విక్రయిస్తే కొని వుపయోగించే సంప్రదాయం ఏర్పడ్డది. అందుచే వానియొక్క నిర్మాణ విధానం ఇక్కడ వివరింపబడడంలేదు.

నాగరకులు తాంబూలమునందు సుగంధ ద్రవ్యాలను వినియోగిస్తూనే వుంటారు. స్నానం చెయ్యడానికి పూర్వం శరీరాన్ని పలుచుకొనే నలుగుప్పిండి, తలకు రాసుకొనే నూనె, స్నానానంతరం జలమూ

కూడ సువాసనాభరితమై పుంకుసట్లు చూచుకొనాలి. నోటియొక్క దుర్వాసనను హరించి సువాసన కలిగించే ద్రవ్యాలను, చంకలయందే ర్బడే చెమట వాసనను హరించే సామర్థ్యం కల ద్రవ్యాలనుకూడ వారు ప్రపయోగించాలి. మంచి సువాసనగల అగరువత్తులను ఆత్మను లను వారుప్రపయోగిస్తూ వుండాలి. ఇవన్నీ నాగరకతా లక్షణానికి మెరుగులు దిద్దుతాయి.

భాషా సంకేతములు

నగరాలలో నివసించే చతురులైన వనితలు పురుషుని యందెన్ని గుణాలు, ఎన్నిరకాల కళానైపుణ్యాలు వున్నానో—తామొక నక్కొక్కిని, ఒక గూఢాధ్యాయి, ఒక సంకేతాధ్యాయి చెప్పినపుడు గ్రహించ లేనివాడైతే తిరస్కరిస్తారు. అలాంటి పురుషుణ్ని వారు వాశిపాయి న పూలదండలా విడిచి పెడతారు. వారి గూఢార్థ వాక్యాలు ఎల్లా ఉంటాయో తెలిసికొనడానికి ఒక ఉదహరణం.

శ్లో॥ వాణిజ్యేన గణనమే గృహపతి స్వాత్మపి నశ్శ్రాయతే
ప్రాత స్తజ్జననీ ప్రసూతతనయా జామాత్వ కేహంగతా
బాలాహం నవయావనా నిశకథం స్థాతవ్యమస్మిన్ గృహే
సాయం సంప్రతి వర్తతే పథికహే స్థానాంతరం గమ్యతాం

ప్రయాణ సాధనాలు లేని ప్రాచీన కాలంలో ప్రయాణం కాలి నడకనే సాగించవలసివచ్చేది. ఎక్కడ చీకటిపడితే అక్కడ ఎవరియింటనో తలదాచుకొని రాత్రివేగించి తిరుగప్రయాణం చేయవలసిఉండేది.

అలాంటి వెనుకటి రోజులలో ఒక యువకుడైన బాటసారి సాయంకాలానికి ఒక గ్రామానికి చేరుకొన్నాడు. ఈ రాత్రి ఎక్కడ గడిపెదా అన్న ఆలోచనలో ఉన్నాడు అలా ఆలోచిస్తూ అతడొక యింటినడవలో అడుగుపెట్టాడు. ఎవరో వచ్చిన అలికిడివిని ఆ యింటి లోనుండి ఒక మదవత్తియైన నవయువతి బయటకువచ్చి నడవలో నిలచి యున్న నవయువకుడైన బాటసారిని పరికించిచూచింది. చూచీ చూడ

గానే ఆమె—అతడెవరో బాటనారి అనీ, రాత్రిగడపే ఉద్దేశంతో వచ్చాడని గ్రహించింది. అయితే అతని చూడ చూచినమీదట ఆమెలో ఏనో వింత ఆలోచనలు రేకెత్తాయి. ఆమె పట్టెపట్టున నిన సిస్తావున్నా నాగరకత నెరిగిన యువతి. అందుచే తనకోరికను స్పష్టంగా చెబితే ఎవరైనా గొప్పిల్లారనుకొని ఇలాఅన్నా.

“ఏమయ్యా! సివుచూస్తే బాటనారివిలా వున్నావు. సాయం కాలు అయింది. చీకటి పడుచున్నది. కనుక ఇక్కడే తలదాచుకొంటామని వచ్చివుంటావు. కాని ఇక్కడ నాపరిస్థితి నీకు తెలియజేయడానికి అనుకూలంగాలేదు. ఏమంటావా? నా భర్త వర్తకం చెయ్యడానికి మారదేశాలకు వెళ్ళేడు. ఎక్కడ వున్నానో ఎప్పుడు వున్నానో అన్న వార్తై నా తెలియదు. ఇక యింటిలో పెద్దోళ్ళుగా వున్న అత్తగారు కూడ ఈ రోజు ప్రదయమే ముతుకు పురుషునచ్చిపదన్న వార్తగానడంతో అల్లుని యింటికి వెళ్ళింది. నన్ను చూస్తున్నావుకదా! నేను ననమువతిని. ఒంటరిదానను. అందుచే ఈ రాత్రి నీవు మాయాంటిలో ఎలా గడుపుతావు? నీవు వేరొకచోటుకు వెళ్ళడం మంచిది”—అన్నా.

“నా భర్త ఊరిలోలేడు. అత్తగారుకూడలేదు. నేను యువతిని భర్త చిరకాలమై దేశాంతగం వెళ్ళినందున కామాక్షివై వున్నాను. ఈ రాత్రి యిచ్చట వసించి నన్ను స్నేచ్ఛగా అనుభవించు”—అన్నదే ఆమె మాటలలోని గూఢార్థం.

కాని ఆపథికుడు తెలివిలేనివాడై— ఆమె మాటలలోని సంకేతం తెలియనివాడై— నీలు లేదంటూ నన్నుడికదా అని నువ్వురిగి వేరొక చోటికి వెడితే ఆ పడతియొక్క తిరస్కారానికి పాత్రవుతావని తప్పదు.

నాగరకులైన స్త్రీలయొక్క మాటలను అర్థం చేసుకొనడానికి ప్రత్యేకమైన తెలివివుండాలి. ఆ తెలివిలేనివాడు పురుషుడైతే యువతివైనా ఎంత సాగనుక్కాడైనా యువకులచే పరిత్యజింపబడతాడు. అందుచే నాగరక ననితల అనురాగాన్ని సంపాదించుకోలే పురుషుడు

వివిధ సంకేతాద్ధాలను పల్లడించే ప్రాచీన కామశాస్త్రాలను చక్కగా అభ్యసించాలి. నాగరక సంకేతాలను వాని అద్ధాలను వివరించే శాస్త్రాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వానియందు పరిశ్రమచేస్తే ఎట్టి సంకేతాద్ధమైనా సరే వివరంగా తెలిసికొనగల జ్ఞానం అనవశ్యమవుతుంది.

“మా కెండుకీబెడద” అని ఎవరూగూడ సంకేతశాస్త్రాల విషయంలో నిరాదరణ చూపకూడదు. ఎందువల్లనంటే— అన్ని గౌరవాలు లభించినా అందగ జేయైన నాగరక యువతి తిగస్కరించినపుడు పురుషుడు పొందే దుఃఖానికి మేగ ఉండదు. అట్టి యువతీ తిగస్కరించుపైను దుఃఖం కలుగకుండా వుండాలంటే ప్రాచీన సంకేత శాస్త్రాలయందు పరిశ్రమచేయడం అవసరం. అందుచే ఇక్కడ స్త్రీలయొక్క భాషా సంకేతములను—అంగ సంకేతములను—పోటలీ సంకేతములను—చంద్ర సంకేతములను—తాంబూల సంకేతములను సంక్షేపంగా వివరించడం జరుగుచున్నది. ఈ వివరణ వలన పురుషునకు స్త్రీయొక్క సంకేతాద్ధాన్ని విడదీసి తెలిసికొనగల శక్తి అలవడుతుంది. ఆ సక్తితో ఆతడు ఇందులో చెప్పబడని కొత్త సంకేతములనుగూడ విడదీసి అవగాహన చేసికొనగల వాడవుతాడు.

పురుషులకు శలము. స్త్రీకి పుష్పము సంకేతముమై ఉన్నాయి, ఎవరి కులమునైనా పశ్చిమించి తెలిసికొన దలచినపుడు “అంకురము” (మొలక) సంకేతముగా వుపయోగింపబడుతుంది. ఇక బ్రాహ్మణుని విషయంలో దానిస్మృతం—క్షత్రియుని విషయంలో పనసపండు సంకేతములై వున్నాయి. అరటిపండు పైశ్యనకు, మామిడిపండు పూదూసిన సంకేతాలు.

ఇలా కేవలం సంకేతాలను చెప్పకొంటూ నెడితే వానిని వుపయోగించే విధానం తెలియక కొంతమంది పెదవి విరుస్తారు. అందుచే వాని వుపయోగ విధానంగూడ అల్పంగా చెప్పబడుచున్నది.

అత్తగారు—బావలు—మరిదలు—ఆడబడులు—తోటి కోడలు—ఇరుగు పొరుగు వారు మొదలైన జనంయొక్క కట్టడులలో

వుంటూకూడ సంకేతశాస్త్రమునందు నిపుణులయిన యువతి తాను కోరినవానిని కలిసి ఆనందించగలదవుతుంది. ఆమె ఏరందరి యెదుటనే తన రహస్యం ఎరిగిన చెలికత్తెతో లేక దూషికతో— “ఏమే! నాకు ఏమీ తోచడంలేదు. నేనలా తోటలోనికిపోతున్నాను. ఈవేళ “దానిమ్మ పండు” తినాలని వున్నది. బజారువరకు మంచి దానిమ్మపండు అలా తోటలోనికి తెచ్చిపెట్టు” అని చెప్పడం జరిగితే అక్కడ వున్నవారు ఆమె ఏదో దానిమ్మపండు తినాలనుకొంటోంది— అని తలుస్తారేకాని— తనకు ప్రియుడైన బ్రాహ్మణ యువకుని తీసికొని రమ్మంటూ వున్నదని, వానితో కలిసి ఏకాంతంగా తోటలో విహరించే తలవుకల్పడై ఉన్నదని. భావించలేదు.

ఇలా వివిధవిధానాలలో ఈ సంకేతాలను కాముకులు ప్రవయోగిస్తూంటారు. సంకేతాలు ఇవే అయి ఉండాలన్న నియమంకూడలేదు. శాస్త్రంలో ఈ సంకేతాలు చెప్పబడ్డాయి. కాముకులు క్రొత్త సంకేతాలను సృష్టించుకొంటూ వుండడంకూడ లేకపోదు. ఏసంకేతమైనా పరిస్పరం అనగాహనచేసికొనడానికి పీలుకల్గడ వుంటే బాధలేదు.

ఒకనోట ఒక నేదపండితుడు భోజనంచేసిన తరువాత శిష్యుని పిలిచి—ఏమిరా! బంధువును తీసికొని వచ్చేవా? అన్నాడు.

ఆ శిష్యుడు “లేదండీ” అని సమాధానంచెప్పి పరుగెత్తిపోయి ఒక పావుగంటకు తిరిగివచ్చి ఒక పొగచుట్ట గురువుగారి యెదుట వుంచాడు.

ఆ పండితుడు—“అమ్మయ్య” అని చుట్టవోట బెట్టి నిస్వమట్టించాడు. ఎదుట వున్నవారు—ఏమండీ! మీరు బంధువును తెచ్చుకొని శిష్యుడు చుట్టతెచ్చాడేమిటి? అని ప్రశ్నిస్తే ఆ పండితుడిలా అన్నాడు.

“బాబూ! “బంధువు” అంటే “చుట్టము” అనికదా అర్థము! “చుట్టాలు, చుట్టములు, చుట్టలు”—ఇవన్నీ సమానార్థకాలు (సూచాంతరాలు) అందుచే కొంత గూఢంగావుంటుందని “బంధువును తెచ్చి”ని

నేనన్నాను. ఈసంకేతానికి శిష్యుడు అలవాటుపడ్డవాడే అయినందున నేనుకోరే పొగచుట్టును తెచ్చిపెట్టేడు. చదువుకొన్న పండితుడను. అందరియెదుట చుట్ట తేన్నుని ఎలాచెప్పను. అందుచే అలాచెప్పేను. అని నవ్వేడు.

కాగా లోకంలో సంకేతాలు ఈ తీరువలో ఉంటాయని తెలిసి కొనాలేకాని నియతంగా అనేసంకేతాలు వుంటాయని తలంపకూడదు.

రాజపుత్రుని విషయంలో 'వివిధ చంద్రాశు' సంకేతంగా వాడబడతాడు. పునమినేలే ప్రభువును నీడనిచ్చే పెద్ద మేఘము సంకేతమై యున్నది.

“ఏమే! చెలీ! నిన్న చెలువుకు వెళ్లేను. అక్కడ పొదరింట కూచున్నాను. ఇంతలో ఒక పగలు సుందరమైన మేఘం ఆకాశం మీద కనుపించింది. ఆ మేఘంయొక్క నీడ చెలువుమీద, పొదరింట మీద, సామీపకూడ పడ్డది. ఆ మేఘచ్ఛాయలో ఉన్న సమయం తక్కువే అయినా నాకేమిటో విలక్షణమైన ఆనందం కలిగింది. ఆ మేఘాన్ని తలచుకొంటే ఇవ్వకుండా మనస్సు పరవశం అయిపోతున్నది మళ్ళీ ఆ మేఘచ్ఛాయలో ఆనందించాలని వున్నది.”— ఇత్యాదిగా ప్రభువుతో తాను అనుభవించిన ఆనందము, తీరుగ అనుభవించాలన్న కోరిక ‘మేఘచ్ఛాయను’ అడ్డంగాపెట్టుకొని నెరజాణ అయిన నాగరిక కామిని జంతుబొంకులు లేకుండా నెల్లడిస్తుంది.

దుష్టమైన వంశంలో పుట్టినవాని విషయంలో నల్లని పుష్పము సంకేతముగా వుపయోగింపబడుతుంది.

దుష్కులంలో పుట్టినవానిని నాగరికవస్త్ర కామించడకదా! వాని విషయంలో ఒక సంకేతం ఎందుకు? అనిపిస్తుంది. కాని దాని అవసరంకూడ వున్నది.

సాధారణంగా పురుషుడు తన భార్యను ఎవడో కామిస్తున్నాడని తెలిసినప్పుడు వానినెత్తును కళ్ళూచే వరకు శాంతించలేని తత్త్వంకల వాడైవుంటాడు. ఒక నాగరిక యువతి ఒక దుష్టుని ప్రేమించుకొన

చ్చును. కాని ఒకదుష్టమే పొందుగోరి ఉన్నట్లు పన్ననన్నుకదా ఆ విషయం ఆమెకు ఇష్టంకాదు. అలాఅని భర్తతో చెబితే పెద్దగడ ఆవుతుంది. అందుచే ఆమె తనకు ఇష్టంకానిదైనప్పటికి ఇట్టి విషయాలను గూఢంగా దాచే స్వభావంకలగ్నై వుంటుంది. అందుచే దుష్టనకు కూడ సంకేతం అనననం అయింది.

“చేలీ! చెరువుగట్టుమీద ఎవ్వడు చూచినా ఏవో నల్లని పువ్వులే పుటాయి. ఆ పువ్వులంటే నాకు మిక్కిలి అసహ్యము. కాని ఎవ్వడు చెరువుకు వెళ్ళినా అని కంటబడుచూనేవున్నాయి— ఇత్యాదిగా ఈ సంకేతం వినియోగింపబడుతుంది.

సామంత రాజపుత్రుని విషయంలో ‘సగన్న’ సంకేతంగా చెప్పబడ్డది.

“సిపు మేఘచ్ఛాయనుచూస్తే ఆనందిస్తావు. నాకు సగోచరాన్ని తిలకించాలని ఉంటుంది” — ఇత్యాదిగా ప్రజమీలేలే రాజును ప్రేమించిన వనితతో సామంత రాజకుమారుని పొందుకై తహతహపడే తరుణి సాంకేతికంగా చూటానుకొనడానికి ఈ సంకేతం వినియోగపడుతుంది.

ఇక స్త్రీల విషయంలో పుష్పము సంకేతముగా వినియోగింప బడుతుందని నేనుక చెప్పబడ్డది. ఏజాతి స్త్రీ విషయంలో ఏపుష్పాన్ని సంకేతంగా ఉపయోగించాలి. అన్న విషయము వివరింపబడుతోంది.

బ్రాహ్మణ స్త్రీ విషయంలో పంద పుష్పము (మొల్లపువ్వు) రాజపుత్రిక విషయంలో మాలతీపుష్పము, వైశ్యవనితా విషయంలో మల్లెపూవు, సూద్రవనితకు కెల్లకలువపూవు సంకేతములై వున్నాయి.

కాముర్ములైన నాగరక జనం ఈ సంకేతాలతో గూఢంగా తమ మనోభావాన్ని స్వక్తంచేస్తూ వుంటారు. తాను నలచిన ప్రియుగాలు ఏ దేవాలయమునకో, చెఱువుకో ఉద్భావనమునకో పరిసరితో కల సెలచ్చినపుడు, వారందరి యెదుట తాను వెల్లడిగా మాటాడకుండుట గనుక—తన ప్రక్కనున్న స్నేహితునితో— “పూవు అన్నిటిలోను

మాలతీ సౌందర్యమే సౌందర్యం. వికసించిన యీ మాలతీ పుష్పాన్ని చూస్తూంటే నాకు నిద్ర, ఆహారము అక్కరలేదు. మాలతీ పుష్పాన్ని గుండెపై ధరించి యేకాంతముగా దాని సౌందర్యాన్ని ఆలోకించే భాగ్యమే లభిస్తే నాకు లోకముతో పనిలేదు. నేను సర్వాన్ని మరచి మాలతీ సౌందర్యాన్ని ఆరాధిస్తాను” — ఇత్యాదిగా ఈ సంకేతాలు వినియోగింప బడుతుంటాయి.

పెద్ద వర్తకుని కూతురు విషయంలో తామరపూవు, మంత్రి కూతురు విషయములో నల్లకలువపూవు సంకేతములై పున్నాయి. కాముకుడైన పురుషునకు తుమ్మెదయున్ను, కామినియైన స్త్రీయనతి ‘మామిడిపూలగుత్తి’ సంకేతములై ఉన్నాయి.

“ఉద్యాన వనంలోని దిగుడుబావిలో నల్లకలువపూవు పక్క ఒక తామరపూవు వికసించి పుండడం నిన్నుచూచేను. అవి జంటగా ఒక దానినొకటి ఒరసుకొని కదలి ఆడుతుంటే గండుతుమ్మెద ఎక్కడ నుండి వచ్చిననోకాని ఒకసారి కలువమీద, ఒకసారి తామరపూవు మీదవ్రాలి తేనె త్రాగ సాగింది. యీదృశ్యం నిన్నుచూచేను. ఆ గండు తుమ్మెద వాల్చినంతనే ఆ తామరపూవు కలువపూవు ఎంతో అందంగా కదులుతూ దానికి తమ హృదయంమీద చోటిచ్చాయి” — ఇత్యాదిగా మంత్రి కుమారికయొక్క విహారాన్ని వుద్దేశించి యీసంకేతాలు వుపయోగింపబడతాయి.

“వికసించిన యీ చూతమంజరి (మామిడిపూవులగుత్తి) మీద గండుతుమ్మెద వ్రాలినపుడే యీగుత్తి తుమ్మెదకై ఎదురుచూస్తోంది” ఇత్యాదిగా కామినులైన స్త్రీలనుద్దేశించి చూతమంజరీ సంకేతము, కాముకులైన పురుషులనుద్దేశించి తుమ్మెదయొక్క సంకేతము వుపయోగింపబడతాయి.

ఒక కాముకు డొక వనితను కలియగోరినపుడు — అతనితోడి కల యిక ఆమెకిష్టమైనప్పటికి — “తగిన సమయంకాదని, నీవు నన్ను కలియు

టకు రావద్దని” సూచించడానికి ‘ప్రాకారము’ (గోడ) సంకేతముగా వినియోగింపబడుతుంది.

ఇది ముద్రారూపంలోకూడ చూపబడుతుంది. అనగా ఏదేవా లయ ప్రాంగణములోనో ప్రియుడు తన వంకరుచూచి, తనతో కలియ నలెనన్న కోరికను గూఢంగా చేష్టలద్వారా వ్యక్తపరిస్తే—తగినవెనులు బాటులేదని తలంచిన కామిని ప్రాకారముద్రను (రెండు చేతులవేళ్ళను చూచి ఒకదానితో ఒకటి కలిపి గోడయొక్క— ఆకారమును కల్పించుట(పద్మస్థై ఆ కాముకుడు—ఇది తగిన సమయంకాదని, అడ్డంకులున్నాయని గుర్తించాలి.

ఇక—నీవు రావచ్చును, నన్ను కలియనచ్చును, నీకు అడ్డము లేదు అని సూచించడానికి ‘అంకుశమును’ (ముద్రారూపంలో కూడ) సంకేతముగా ఉపయోగిస్తారు.

చేత్రివేళ్ళలో నశిని చేరినిమాత్రం చూచి—దానికి ఒకప్రక్కగా ఉన్న చూపుడు వేగిని సగానికి మడచి ఉంచితే అది అంకుశముద్ర అనబడుతుంది♦

ఇట్టిదైన అంకుశముద్రాసంకేతాన్ని నాగర జనం పదుగురిలో ఉన్నప్పుడుకూడ ప్రియుని ఆహ్వానించడానికి వినియోగిస్తారు.

తన్ను కలియదగిన సమయం రాత్రివేళ అయితే దానిని తెలు పుటకు ‘ఛన్నచంద్రుడు’ (మబ్బుచాటు చంద్రుడు) అలాకాక పగటి భాగమే అయితే ‘బాగా ప్రకాశించే సూర్యుడు’—సంకేతాలుగా విని యోగింపబడతాయి.

ఈ సంకేతాలు చేత్రివేళ్ళతో అభినయించే ముద్రలద్వారాకాని చిత్రాలద్వారాకాని ఉపయోగింపబడతాయి.

ఇక తన్ను కలియవలసిన సమయం జాములలో సూచింపవలసి వచ్చినపుడు వానికి వేరే సంకేతాలు ఉన్నాయి. సూర్యోదయం

♦ బుజ్జానం చ మధ్యమాం కృత్వా తన్మధ్యే పర్వమాలతః
తన్మనః కంచి దహంచ తస్మిన్ముద్రాంకుశ సంజ్ఞతా ।

మొదలు తిరుగ సూర్యోదయం అయ్యేవరకు ఉన్నకాలం 24 గంటలు కదా! ఈ కాలాన్నే ఎనిమిది జాములుగా విడదీస్తారు. అందుచే జాములంటే మూడు గంటలకాలం అవుతుంది.

ఈ జాములలో మొదటి జామునకు— ‘శంఖము,’ రెండవ జామునకు— ‘మహాశంఖము,’ మూడవ జామునకు— ‘పద్మము’ నాల్గవ జామునకు— ‘మహాపద్మము’ ఐదవ జామునకు— ‘రాముడు’ సంకేతాలుగా వినియోగింపబడతాయి.

ఆరవ జామునకు— ‘విరాటశబ్దము’ ఏడవ జామునకు— ‘ప్రవర శబ్దము’ ఎనిమిదవ జామునకు— ‘ప్రత్యూష శబ్దము’ సంకేతాలుగా నాగరజనం ఉపయోగిస్తారు.

“ ఓ తుమ్మెదా! విరామ సమయంలో (రాత్రి 9-00 గం. చాటిన మీదట 12 గంటల వరకు) నల్ల కలువపూపులోని మాధుర్యాలు (మంత్రీకుమారికయొక్క సొగసులను) అనుభవిస్తూ—ప్రవర సమయాన్ని (రాత్రి 12 గం. మొదలు 3 గం. వరకు) కూడ అక్కడే గడపి ప్రత్యూష సమయానికి (తెల్లవారు జాము 3 గంటలు చాటిన మీదట సూర్యుడుదయించేవరకు ఉన్నకాలం) మాలతీ కుసుమం మీదకు (రాజకుమారి) వచ్చి వ్రాలిన నీ రసికత కొనియాడదగినది” — ఇత్యాదిగా ఈ సంకేతాలు వినియోగింపబడతాయి.

అంగసంకేతములు

నెనుక ప్రకరణంలో భాషాసంకేతములు వివరింపబడ్డాయి. అవి యెంత నాంకేతికంగా ఉన్నా వానిని ఉపయోగించడానికి కొంతవీలుచిక్కితే కాని కుదురదు. ఏమంటే— సందర్భం ఏమీ లేకుండా— ఓ తుమ్మెదా! నీ రాకకై ఈ మాలతీ పుష్పం ఎదుగుచూస్తోంది.— అనడం కుదురదు కదా! అనీకాక కేవలం ఆ భాషా సంకేతాలనల్ల కొంత పరిమితమైన

తొర్యం మాత్రమే నేనవుతుంది. ప్రియుడుకానీ, ప్రియురాలుకాని ఎదుటబడినప్పుడు మాటాడవలసినది ఎన్నో వుంటాయి.

చిరకాలానికి ప్రియుడు కంటబడినపుడు ముందు— “కులాసాగా ఉన్నావా? నేను కులాసాగానే ఉన్నాను” ఈ మొదటైన కుశల ప్రశ్నలు ఏమీలేకుండా— “నేను నిన్ను కలియగోరుతున్నాను, కులాసా సమయానికి రావలసివచ్చింది.” ఇత్యాది విషయాలను సంకేతికంగా చెప్పి, అది నాగనకత అనిపించుకోదు. అందుచే భాషా సంకేత ములేకాక ఇతర సంకేతములుకూడ అవసరం అయ్యాయి.

శరీరంలోని అవయవాలలో చేయబడిన సంకేతాలనే అంగ సంకేతాలు అని అంటారు.

‘చిరకాలానికి ప్రియుడు కనిపించాడు— కాని అతడు నలుగురిలో ఉన్నాడు—కులాసాగా ఉన్నావా? అని అనగాలని ఉన్నది.— కాని అందరియెదుట అలా ప్రశ్నిస్తే సవ్యతాదు— ఆ ప్రియుడుకాక భర్త కాక పరపురుషుడే అయితే నలుగురిలో సవ్యులచాలు కావడమేకాక అత్తయింట కాపురంచేసికొనే నయమకాదు. తన కాపురానికి నీళ్ళివ్వవలసివచ్చింది వస్తుంది. ఆ బాధలు ఏమీ అక్కరలేకుండా ఈ సంకేతాలు వినియోగపడతాయి.

“కులాసాగా ఉన్నావా?” అని ప్రశ్నించడానికే తన చెవిని తాకడం—సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

తా నెరిగిన మదనత్వైషణ్య యంత్ర సాధిచ్యాయంగా తనపంకగు చూస్తూ చెవిమీద చేయివేసుకొనడం జరిగితే— ఆమె నీవు కులాసాగా ఉన్నావా? అని ప్రశ్నిస్తూ వున్నదని నాగనకుడైన పురుషుడు గుర్తించాలి.

అలా గుర్తించి తాను కులాసాగా ఉన్నట్లు సూచించడానికి— తన చెవిని తనచేతితో తాకాలి. అనగా కుశల ప్రశ్నలకు, కుశలంగా యున్నానన్న సమాధానానికి చెంతికికూడ చేతితో చెవిని తాకుట సంకేతమైయున్నది.

ఎన్నరై నా ఒకయువతి ప్రియవిరహంతో మృగ్ధిపోతూ ఎట్టకేలకు కంటబడిన ప్రియునితో—“నేను కామాతుర్యమై ఉన్నాను.”— అని చెప్పదలచినపుడు కచదంశం (జట్టు లేక జడను నెనుకనుండి ముందుకు తెచ్చి మునిపంటితో కొరకడం) సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

భార్య, పరిచిత, లేక అపరిచిత అయిన యువతి తన్ను సాభిలాషుంగా చూస్తూ ‘కచదంశం’ ఆచరిస్తే—ఆమె కామాతురయై ఉన్నదని తన్నుకోరుతూన్నదని పురుషుడు గ్రహించాలి.

“గుండెమీద చేయివేసి ప్రదర్శించడం”— “నాకు నీమీద మిక్కిలి ప్రేమఉన్నది”—అనడానికి సంకేతముగా చెప్పబడ్డది. ఎన్నరై నా మదనబోయిన యువతి తన గుండెమీద చేయి వేర్చుకొన్నదై సాభిలాషుంగాచూస్తే—పురుషుడొకడై తన ప్రేమను వెల్లడిస్తూన్నదని గ్రహించాలి.

“నేను నిన్ను ఆరాధిస్తున్నాను”—అని సూచించడానికి— తల మీద చేయిచేర్చి ప్రదర్శించడం—సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

ప్రియురాలు చేతిని తలపై చేర్చినదై సాభిలాషుగాచూస్తే— పురుషుడొకడై తన్ను ఆరాధిస్తూన్నదని గ్రహించాలి.

ఇలా ఆమె తన్నుకోరుతూ ఆరాధిస్తూన్నదని తనకు తెలిసినా, ఆమెను కలియడానికి అది తగిన సమయం అగునో కాదో తెలిసికొనకుండా ముందడుగువేస్తే పురుషునకు పరాభవం తప్పదు.

అందుచే “ఇది తగిన సమయం అవునా కాదా? అని ప్రశ్నించడానికి వేరేసంకేతము చెప్పబడ్డది. అట్టి ప్రశ్నకు— చాపిన చూపుడు వేలిమీద నడుమవేలిని ఎక్కించి ప్రదర్శించడం— సంకేతముగా చెప్పబడినది.

ప్రియుడు తనవంకకుచూస్తూ— చూపుడువేలిని చాచి దాని మీదకు నడుమవేలిని ఎక్కించి ప్రదర్శిస్తే— ఇది తగిన సమయం అగునా కాదా? అని ప్రశ్నిస్తున్నాడని యువతి గ్రహించాలి.

అలా గ్రహించినమీదట— ‘ఇది తగిన సమయమే’—అని చెప్ప దలచినపుడు ‘అంజలి బంధం’ (దోసిలి పట్టుట) సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

తన వంకకు చూస్తూ ప్రియురాలు ‘అంజలి బంధం’ ఆచరిస్తే— ప్రియుడు ఆమెను కలియడానికి ఇది తగిన సమయమేనని గ్రహించాలి. తగిన సమయం కాదనుటకైతే “ప్రాకారముద్రాసంకేతము” వెనుక చెప్పబడ్డది కదా! దానిని వినియోగించాలి.

అయితే తగినసమయం అని చెప్పినా—పురుషుడు వెంటనే ముంద యగు వేయడానికి తగినంత ఆదరపూర్వకమైన ఆహ్వానం ఉండాలికదా! అట్టి ఆహ్వానం చేయదలచినప్పుడు ‘అంజలి కుంచనం’ (దోసిలిని మూయ డం) సంకేతమే ఉన్నది.

ప్రియురాలు ‘అంజలి కుంచనం’ ఆచరిస్తే ప్రియు డామెరమ్మని ఆహ్వానిస్తూన్నదని గ్రహించాలి.

అయితే ఆమెరమ్మని ఆహ్వానిస్తూండేకాని ఎక్కడను రమ్మంటూ ఉన్నదో అన్న విషయం ఈ పురుషునకు తెలియాలికదా! అందుచే దానికి వేరే సంకేతాలు చెప్పబడినాయి.

చేతివ్రేళ్ళు బాటనవ్రేలుకాక 1 చూపునువ్రేలు, 2 నడిమివ్రేలు 3 ఉంగరపు వ్రేలు, 4 చిటికెనవ్రేలు అని నాలుగు వ్రేళ్ళున్నాయికదా! ఈ వ్రేళ్లు నాలుగు క్రమంగా తూర్పు-దక్షిణము-పశ్చిమము-ఉత్తరము అనబడే నాలుగు దిక్కులకు సంకేతాత్మ వున్నాయి.

అనగా ప్రియురాలు ‘అంజలిబంధం-అంజలికుంచనం’ ఆచరించి— తన బాటనవ్రేలితో చూపునువ్రేలిని ‘ముక్కుపోడుము పట్టినట్లు’ వట్టు కొని పదిర్చిస్తే పురుషుడు—ఆమె తూర్పు దిశయందున్న సంకేతస్థలా నికి (అక్కడ ఏతోటయో, చెరువో, దేవాలయమో, లేక మరియొక జనంలేని స్థలమో ఉండవచ్చును. దానిని పురుషుడు ఊహించి తెలిసి కొనాలి.) రమ్మంటూన్నదని గ్రహించాలి.

అట్లే చిటికెనక్కలిని పనుసుక్కలిని తాకినప్పుడు దక్షిణ దిక్కు-
నియు, ఉంగరపు క్కలిని తాకినప్పుడు పశ్చిమదిక్కునియు, చిటికెనక్కలిని
తాకినప్పుడు ఉత్తర దిక్కునియు గ్రహించాలి.

శ్రీమని లేక ప్రియుగాలిని శలానా పిశానాను రమ్మని చెప్పడా-
నికి పేరే న కేతాలా వున్నాయి.

పాడ్యమినుండి పూర్ణమున లేక అమానాస్యసగుతువుండే తిథులు
మొత్తం పగునైదు. శుక్ల పక్షము (శాన్తలగాత్రాలు) కృష్ణ పక్షము
(చీకటి గాత్రాలు) అనే రెండు పక్షాలలోనూ అనే తిథులు పునరా-
వృత్తం అవుతాయి. అంటే తిథులు పదునైదు— పక్షాలు రెండు
అయివున్నాయి.

శుక్ల పక్షమునకు ఎడనుచేయి, కృష్ణ పక్షమునకు కుడిచేయి సం-
కేతాలుగా చెప్పబడినాయి. శతశ్రీశ్శిను పక్షేలిస్తే పక్షి శ్రీలు
మూడు కానుపులుగా వ్రుడి బొక్కొక్క శ్రీలి పూజిస్తే శ్రీల వ్రుడిన
మొత్తము పదునైదు శ్రీలు కలనై యుంటాయి. ఈ శ్రీలు పదు-
నైదు పదునైదు తిథులకు సంకేతాలై వున్నాయి. ఎడనుచేతి శ్రీలు
శుక్ల పక్ష తిథులను సూచిస్తే కుడిచేతి శ్రీలు కృష్ణ పక్ష తిథులను సూచి-
స్తాయి. అయితే యే శ్రీ పక్ష తిథి సంకేతము? అన్న విషయం
తెలియదుకదా!

చిటికెనక్కలి దిగునశ్రీ (గోటిదగ్గరదికాదు) మొదలు పరుసగా
ఈ పదునైదు శ్రీలు పదునైదు తిథులకు సంకేతాలై వున్నాయి.

చిటికెనక్కలి మొక్క దిగునశ్రీ పాడ్యమితిథికి, ముగ్ధశ్రీ విడి-
యకు మూడవదైన పై శ్రీ తదియకు సంకేతాలు. అ తరువాత
పుంగుపు శ్రీలి మొక్క పై శ్రీనుండి కొంచెం గణించాలి.

ఉంగుపు వేలిమొక్క పై శ్రీ చివరికి, ముగ్ధశ్రీ పంచముకి,
దిగునశ్రీ షషికి సంకేతాలై ఉన్నాయి. పిమ్మట ఆరంభమయ్యే
నడిమి గ్రీలి శ్రీలును దిగున శ్రీనుండి అక్కంచాలి.

సమిప్రేలి దిగువరేఖ స స్తమికి, మధ్యమరేఖ అష్టమికి, పై రేఖ ససమికి సంకేతాలై యున్నాయి. ఆ తరువాత చూపుపపేలియొక్క పై రేఖనుండి గణించాలి.

చూపుడునేలియొక్క పై రేఖ దశమికి, మధ్యరేఖ ఏకాదశికి, దిగువ రేఖ ద్వాదశికి సంకేతాలు. పిమ్మట బొటనపేలి దిగువరేఖ నుండి లెక్కించాలి.

బొటనపేలియొక్క దిగువరేఖ త్రయోదశికి, మధ్యరేఖ చతుర్దశికి, పై రేఖ పూర్ణిమరు లేక అమావాస్యకు (ఆ బొటనపేలి ఎడమ చేతిదైనపుడు పూర్ణిమకు, కుడిచేతిదైనపుడు అమావాస్యకు) సంకేతాలు.

ఇలా వున్న యీ సంకేతాలలో ప్రియురాలు స్మృతించిన సంకేతాన్ని గమనించి పురుషుడు ఫలానా తిథినాడు రమ్మంటూ వున్నదని గ్రహించి— వెనుక భాషాసంకేతాలలో జాములకు చెప్పిన “శంఖ—నుహాశంఖాది సంకేతాలలో జామునుకూడ ఆమె సూచిస్తే— ఆ తిథి నాడు—ఆ జామున—ఆమె సంకేతంద్వారా తెలివిన దిశయందు ఆమెను కలిసికొనాలి.

ఈ సంకేతాలను పురుషులు, స్త్రీలు ఇద్దరూకూడ వ్రవయోగించ నచ్చును. వీనిద్వారా నాగరజనయొక్క వర్తనం ఇతరులు తెలిసి కొనడానికి వీలులేసెదై—దుర్భేద్యమై—నిరపాయమై—సుఖదమ్మై వుంటుంది. భాషా సంకేతాలు మాట వినబడదగినంత దూరంలో వున్నప్పుడు విని యోగింపబడతాయి. ఈ అంగ సంకేతాలు ప్రియుడు లేక ప్రియురాలు ఒకరినొకరు చూడదగినంత దూరంలో వున్నప్పుడు వినియోగిస్తాయి.

పోటలీ సంకేతములు

ఈ లోకంలో కామినీ కాముకుల స్వేచ్ఛా విహారాలు అనం భౌతిక విధానాలలో సాగుచూంటాయి. ఒక్కొక్క సమయంలో ఒక్కొక్క విధమైన సంకేతాన్ని వ్రవయోగించడానికి వీలు కుదురుతుంది. అందుచే

భాషా సంకేతాలు, అంగసంకేతాలు అయిన పిచ్చుట పోటలీ సంకేతాలు, వినరింపబడుతున్నాయి.

‘పోటలీ’—అనగా పొట్లము. ప్రియుని యెదుటకు తనకుత్తానై వెళ్ళడానికి వీలుకుదరనప్పుడు నాగరయువతులు ఇశరులకు తెలియకుండ ఈ పోటలీసంకేతాలను వినియోగిస్తారు.

“ప్రియుడు ఎక్కడనో వున్నాడు. అతనిని తాను ప్రేమిస్తూ ఉన్నది. తన యీప్రేమవార్త అతనికి తెలియాలి”—అన్నప్పుడు—సుగంధ ద్రవ్యాలు, వక్కులు, కవిరి పొట్లాముగాకట్టి అతనియొద్దకుపంపడం”—సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

ఎవరై నా యువతి కొన్ని సుగంధ ద్రవ్యాలను పొట్లముగాకట్టి తనయొద్దకు పంపడం జరిగితే, పురుషుడామె తన్ను ప్రేమిస్తూన్నదని గ్రహించాలి.

‘నాకు నీమీద ప్రేమ చాలాధికం’—అని సూచించడానికి—చిన్న వలకులు, జాజికాయ, లవంగములు పొట్లముగాకట్టి పంపుట—సంకేతముగా చెప్పబడినది.

అట్టిదైన పొట్లము తనవద్దకు పంపబడినప్పుడు ఆపొట్లమును పంపినవారు తన్ను అధికముగా ప్రేమిస్తున్నారని నాగరకులు గ్రహించాలి.

ఒకప్పుడు ఒకజంట ఒకరిమీద ఒకరు అనురాగం కలవారై సాంకేతికంగా కలిసి విహరించి, కొంతకాలానికి అందులో ఒకరికి ఒకరి మీద ఏదో కారణంవల్ల విరక్తికలిగి తమప్రేమకు స్వస్తి చెప్పదలచినప్పుడు ‘పగడమును’ పొట్లముకట్టి పంపుట సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

తనయొద్దకు పగడము పొట్లముగాకట్టి పంపబడినప్పుడు—ఆపంపినవారు ఇంతవరకూ తన్ను ప్రేమిస్తూన్నా, ఇప్పుడు ప్రేమించడంలేదని, తమప్రేమకు స్వస్తి చెప్పేరని—నాగరకులు గ్రహించాలి.

చిరకాల సమాగమానాన్ని సూచించడానికి—రెండు పగడములను పొట్లముగాకట్టి పంపడం—సంకేతమైయున్నది.

“ఒక యువతి, ఒక యువకుడు చాలకాలానికి వెనుక ఒకరినొకరు శ్రీమించి విహరించారు. కాని తరువాత కొన్ని కారాణాలవల్ల ఒకరి హాకును దూరమైపోయారు. మరల కొంతకాలానికి ఇద్దరూ ఒకే ఊరిలో ఉండడం సంభవించింది. వారికి ఆ చిన్ననాటి నెచ్చెలి ఈ యూరనే యున్నట్లు తెలిసింది. ఈ విషయం ఆ యువతికి, ఆ యువకునకు ఇద్దరకు తెలిసియున్నదే. అయినా ఎవరిమట్టుకు వారు వెనుకటి ప్రేమ నిలచి యున్నదో లేదో అని సందేహిస్తున్నారు.

అట్టి పరిస్థితులలో ఆ యువతి వద్దనుండికాని, యువకునివద్దనుండి కాని—రెండు సగడాలు పొట్లాముగా కట్టి పంపబడితే—ఆ పంపినవారు తమ్ము ఇంకను ప్రేమిస్తూనే ఉన్నారని, తమయొక్క చిరకాల సమాగమాన్ని సూచిస్తున్నారని నాగరకులు గ్రహించాలి.

“నేను నీ మీది నలపు నిలువలేక, దానివల్ల జ్వరంవచ్చి బాధ పడుతున్నాను.”—అని చూచించడానికి—“చేదుగా, కారంగాఉండే ద్రవ్యాలను పొట్లముగాకట్టి పంపుట’ సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

“నేను నిన్ను ఇప్పుడే కలియగోరుతున్నాను. ఆలస్యానికి సహించలేను”—అనుటకు—“ద్రాక్షపండు పొట్లముగాకట్టి పంపుట”—సంకేతమై యున్నది.

అట్టి పొట్లమును ఏ యువతి అయినా తనయొద్దకు పంపినపుడు యువకుడామె వెంటనే తన్ను కలియుటకై రమ్మంటూవున్నదని గ్రహించాలి.

‘నా శరీరాన్ని నీకు అర్పిస్తున్నాను’—అనుటకు పగిల్తిని పొట్లముగాకట్టి పంపుట—సంకేతమై యున్నది.

‘నా శరీరాన్నే కాదు, ప్రాణాలనుకూడ నీకై అర్పిస్తున్నాను’—అనుటకు ‘జీలకఱ్ఱను పొట్లముగాకట్టి పంపుట సంకేతము.

‘నేను నిన్ను కలియగోరుతున్నాను. కాని ఏది యెటువ స్తందో అని మిక్కిలి భయముగా వుంది’—అని భీతిని సూచించడానికి ‘జీడిని పొట్లముగాకట్టి పంపుట’ సంకేతము.

‘నాకు నిన్ను కలియాలని ఉన్నది. నాకు భయములేదు. నీవు కూడ భయపడనక్కరలేదు’—అని సూచించడానికి ‘కరక్కాయను’ పొట్లముగాకట్టి పంపుట సంకేతము.

కరక్కాయతో కూడిన పొట్లము ప్రియురాలినద్దనుండి వచ్చి నపుడు పురుషుడు జంకుగొంతులు లేకుండ ఆమెను కలియుటకు యత్నిం పవచ్చును.

‘నేనిదివరకు మన్మథ వ్యాపారము నెఱుంగనిదానను, నేనునిన్ను మిక్కిలి ప్రేమిస్తున్నాను, మన్మథుడు నన్ను మిక్కిలి వేధిస్తున్నాను, నన్ను దయజూచు’—అని సూచించడానికి ప్రత్యేకసంకేతము చెప్పబడినది.

మైనము తెచ్చి దానిని నున్నని ముద్దగాచేసి, దానిపై ఎఱుపు దారముచుట్టి, ఆ ముద్దమీద తనచేతి ఐదుగోళ్ళు నాటునట్లు ఒక్కసారి నొక్కి,—దానిని పొట్లముగాకట్టి పంపుట పైన చెప్పిన మూడు విషయాలకు సంకేతమై యున్నది.

ఇందు ‘నున్నని మైనపుముద్ద’—ఇంతవరకు పరసంపర్కము ఎఱుగనిదనుటకు, దానికి చుట్టిన ఎఱివారము—‘ఆమె తన్ను ప్రేమిస్తున్నదనుటకు’, దానిమీద గుచ్చబడిన గోరులైదూ—‘ఆమెను మన్మథుడు తనబాణము లై దింటితోడను వేధిస్తున్నాడనుటకు’—సూచనలు.

ఇట్టి పోటలీ సంకేతములవ్వారా కామినీకాముకులు నిగూఢముగా కలిసికొని విహరించగలవారు అవుతారు.

వ స్త్ర సంకేతములు

నాగరకులు తాము ధరించే దుస్తుల ద్వారాకూడ తమ మనోభావాలను సాంకేతికంగా వెల్లడించే స్వభావం కలవారై ఉంటారు. భాషాసంకేతములకంటె వస్త్రసంకేతములు నిగూఢములైనవి. ఏమంటే ఇచ్చట తనపని తానుచేసి కొంటూ తాను ధరించిన వస్త్రంద్వారా

తనమనోభావాని, వ్యక్తంచేయడం జరుగుతుంది. కొన్నిచోట్ల కామినీ కాముకులు యీ వస్త్రాలను ఒకరియెద్దకొకరు పంపడంకూడజరుగుతుంది.

తన యింటికి వచ్చిన సిరియునకు నిగూఢంగా నేను మదనునిచే మిక్కిలి వేధింపబడుతున్నాను. అతడు నా మనస్సును చాలారకాలుగా గాయపరచాడు. ఇక నేను తాళలేను—అని సూచించడానికి చిల్లులు పడిన (చిగుగులు కాదు) వస్త్రము సంకేతముగా చెప్పబడినది.

తన చిన్ననాటి ప్రియురాలు, ఇప్పుడు పరవనిత అయిన యువతి తాను వారియింటికి ఏదో పనిమీద వెళ్ళి కూర్చున్నప్పుడు ‘చిల్లులు పడిన వస్త్రాన్ని ధరించి తనయెదుట సంచరించడం జరిగితే’ ఆమె తన్ను ప్రేమిస్తూ తన పొందుకై తహతహ పడుతున్నదని గ్రహించాలి.

ఉదాహరణకోసం పరవనిత అనిచెప్పడం జరిగిందేకాని, ధర్మ బద్ధంగా వివాహం చేసికొన్న భార్యకూడ అత్తమామలయొక్క, ఆమె బిడ్డలయొక్క, ఇతర జనయొక్క సమక్షంలో కూర్చున్న భర్తతో తన మనస్సులోని సంగమాశయాన్ని చెప్పడానికి సిగ్గుచేటై ఆ వస్త్ర సంకేతాన్ని అనలంభింపవచ్చును.

ఆలుమగలు ఇద్దరు మాత్రమే యింటిలో నివసిస్తున్నవాడై నప్పుడుకూడ ఆ యువతి సిగ్గుచేత తన మనస్సులోని కోరికనునోటితో చెప్పలేనిదై పతియెదుట యీ వస్త్రాభిరూప సంకేతాన్ని అనలంభించ వచ్చును.

‘చిల్లులుపడిన వస్త్రం’ మన్మథునిచే పీడింపబడుతున్నాను, అతడు నా మనస్సును తూట్లు తూట్లుగా గాయపరచాడు—అనడానికి సంకేతమై యున్నదనుటయే ప్రధాన విషయంకాని, పరవనితయే కావలెనన్న నియమంలేదు.

మిక్కుటమైన ప్రేమను సూచించడానికి— ఎఱ్ఱని వస్త్రము సాధారణ ప్రేమకు పసుపుపచ్చని వస్త్రము, విరక్తి సూచనకు కాసాయ వస్త్రము సంకేతములై యున్నాయి. అట్టి వస్త్రాలను ధరి

చుట, లేక పంపుట జరిగినప్పుడు—కాముకులు ఆ వస్త్రాలను ధరించిన వారు లేక పంపినవారు తమయందు మిక్కిలి ప్రేమకలవారై యున్నారని, కానాయ వస్త్రములనుబట్టి విరక్తి చెందినారని గ్రహించాలి.

‘చినిగిన వస్త్రము’ వియోగమునకు సంకేతము, ఆ చినిగిన వస్త్రమే చిరుగులు దారముతో కుట్టబడినదై యున్నప్పుడు వియోగా సంతర సంయోగమునకు సంకేతమైయున్నది.

అలా చినిగిన వస్త్రము ఒక్కటే ధరించబడినప్పుడు అది ధరించిన వారియొక్క సిద్ధినిమాత్రమే వెల్లడిస్తుంది, అలాకాక, చినిగిన వస్త్రాలను రెంటిని తెచ్చి, వాని చిరుగులనుకుట్టి రెంటిని ధరించుట—

‘మనం చిరకాల వియోగ భాధను అనుభవించాము. కాని నేను కలిసికొనే అవకాశం లభించింది. ఈ వియోగములో నేను ఎలా బాధపడ్డానో నీవుకూడ అలాగే బాధపడ్డావు. నాలాగే నీవుకూడ సంయోగానికై తపతపాపడుతూన్నావు. ఇది నేను గుర్తించేను— అని ఉభయుల స్నేహాన్ని సూచించడానికి సంకేతమైయున్నది.

మిగిలిన సంకేతాలకంటె యీ వస్త్రధారణ సంకేతాలు అల్ప భావాన్ని వెల్లడిస్తూ పరిమితమైన కార్యాన్ని సానుకూలపరచేనై యున్నప్పటికీ, చిరకాలానికి కలిసికొన్న ఆలుమగల మనస్సులమీద యీ సంకేతాలు తేనెజల్లులు కురిపిస్తాయి.

తాంబూల సంకేతములు

పరమ నాగరమైనవారు వెనుకటి సంకేతాలనేకాక తాంబూల సంకేతాలనుకూడ వుపయోగిస్తారు. యీ సర్వ సంకేతాలకు ప్రియుడు లేక ప్రియురాలు పరకీయంగా ఉన్నప్పుడే ఉపయోగం అనుకొనడం పొరపాటు. ఆలుమగలుకూడ తమ మనోభావాన్ని నోటితో చెప్పడం కంటె, యీ సంకేతాలద్వారా తమ మనస్సులోని భావాన్ని వెల్లడించి

దానినిగ్రహించిన తమ నెచ్చెలియెక్క కూటమిలో మిక్కిలి ఆనందించేవారు అవుతారు.

పతి భోజనంచేసి ఎవరితోడనో మాటాడుతూ కూర్చున్నాడు. భార్య అతనికి తాంబూలం పంపింది. ఆతాంబూల నిర్మాణం విచిత్రంగా వుంది. భావస్ఫూర్తకంగా వున్నది. అది ఏదో ఒక సంకేతాన్ని సూచిస్తూన్నట్లు వున్నది. అప్పుడు ఆ సంకేతార్థం తెలిసికొన్న పతికి, దానిని పంపిన భార్యకు వింత ఆనందం కలగడానికి సావకాశంలేదా! అందుకే నాగరజనం తాంబూల నిర్మాణములో వైపువ్యము కలవారై తమ మనోభావాలను వానిద్వారా వ్యక్తంచేసి ఆనందించేవాడై యుంటారు.

తమలపాకులకు సున్నమురాసి వక్కలు మొదలగునవి వానియందుంచి చుట్టగా చుట్టుటలోని వైవిధ్యాన్ని అనుసరించి యీతాంబూల సంకేతాలు ఏర్పడ్డాయి.

ఇలా విభిన్నములైన తాంబూల నిర్మాణములు 1 కాశలము, 2 అంకుశము 3 కందర్పము 4 పర్యంకము 5 చతురస్రము అని ప్రధానంగా ఐదు రకాలుగా ఉన్నాయి. ఈ ఐదింటిని ఐదు రకాలైన భావాలకు సంకేతింగా నాగరజనం వుపయోగిస్తుంటారు.

కాశలము:—మిక్కిలి నేర్పుగా చుట్టబడిన తాంబూలమునకు 'కాశలము' అనిపేరు. యీ నేర్పు తమలపాకుల యీనెలు తీయుట యందు, వానికి సున్నము రాయుటయందు వానియందు వక్కలు మొదలి సమముగా (ఆకారమునకు రుచికికూడ) వుంచుటయందు అని యేమాత్రము నలుగకుండ చుట్టచుట్టుటయందు నాగరజను వ్యక్తంచేస్తారు.

ఇట్టి కాశల తాంబూలము—“నాకు నీ యందు ప్రేమయెక్కవ” అనడానికి సంకేతంగా వుపయోగింపబడుతుంది.

ఒక నాగర యువకుడు తన మేనమామ యింటికి వెళ్లేడు. ఆతడు అవివాహితుడు. ఆ మేనమామవద్ద వివాహము కాదగిన సుందరియైన

కన్య ఉన్నది. ఈ మేనల్లునకు ఆమెనిచ్చి వినాహంచేస్తే బాగానే ఉంటుంది. ఆ యువతికి కూడా యీ మేనల్లైకొడుకుమీద ప్రేమలేకపోలేదు. కాని ఏవో కానికాలనల్ల ఆ వ్యవహారం పొసగిగావడంలేదు. ఈవరిస్థితులలో ఇంటికివచ్చినబావ భోజనంచేసినంతనే ఆ నెరజాణఅయిన మరడలు కోశలం వుట్టిపడే తాంబూలాన్ని నిర్మించి అతనికి అందించింది. అనగా 'ఓ బావా! పెద్దలు కట్నాలకనియో, కాన్కలకనియో ఏవో అభ్యంతరాలు తెవుతున్నావు, కాని యీ అభ్యంతరాల నన్నింటిని దాటి నా మనస్సు సీయందు లగ్నమైయున్నది. నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను' అని చెప్పినట్లు కోశల తాంబూలంయొక్క ఉపయోగానికి ఇది ఉదాహరణముగా చెప్పబడ్డది. ఇట్టినే అయిన భిన్నభిన్నపరిస్థితులలో ఈకాశల తాంబూలాన్ని సాంకేతికముగా నాగరకులు వాడుతుంటారు.

అంతుశము:— వెనుక భాషా సంకేతములయందు వినరించిన అంతుశముయొక్క ఆకృతినంటి ఆకృతి ఏర్పడునట్లు నిర్మించిన తాంబూలము 'అంతుశము' అనబడుతుంది. 'ప్రియాహ్వనానికి' సంకేతముగా నాగరజనం దీనిని వినయోగిస్తారు.

ఇట్టి తాంబూలము సంపాదనపును ఆ తాంబూలమును పంపిన వారు—తమ్ము సాదరంగా ప్రేమతో ఆహ్వానిస్తున్నారని గ్రహించాలి.

కందర్పము:—తమలపాకులకు నున్నము గాసి, యీ నెలుతీసి, సక్కలు మొదలగువానిని వానియందుంచి, మూడుకోణములు నన్ను న్లు చుట్టినచో ఆ తాంబూలము కందర్పము అనబడుతుంది. ఈ కోణములు నన్నుటకు తమలపాకుల చినట్లు మిక్కిలి సాయపడతాయి.

'నేను మన్మథునిచే వీడంపబడుతున్నాను' అనడానికి యీ తాంబూలము సంకేతమై యున్నది.

చిరకాలానికి దుండేశంనుండి వచ్చిన భర్త భోజనంచేసి తన తల్లిదండ్రులతో మాబాడునూ కూర్చున్నాడు. గాత్ర చాలగడచింది, అయినా ఆ కబుర్లకు అంతు కనబడడంలేదు. ఇక్కడ తాను (భార్య)

అతని కౌగిలికి ఎప్పుడు చేరుకొందునా అని తహతహపడుచున్నది. అతడేవో కబుర్లలో మునిగియున్నాడు. అప్పుడు భార్య యీ “కంద గ్గుము” అనే తాంబూలాన్ని అతని చెయ్యివలన పంపితే ఆమె తన మనస్సులోని భావాన్ని సుందరంగా చెప్పినది ఆవునుంది.

కందగ్గు తాంబూలాన్ని పంపిన భార్యనలెనే భర్తకుండ విష్ణుదేవనాథుడు ఆ తాంబూలాన్ని చూచినంతనే అతని మనస్సులో మల్లెలు, మొల్లలు విరిచుకొని పువ్వులు పూసి తాను ముగ్ధుడనామాభ్యునికి పట్టాభిషిక్తుడై పట్టుగా అతడు ఆనందిస్తాడనడానికి సందేహంలేదు.

పర్యంకము:—“పర్యంకము” అనగా సంచలము. తగులచాచులను చక్కగా నుడచి సుంచముచెయ్యక ఆక్కుతిగో నిర్మించిన తాంబూలము ‘పర్యంకము’ అనబడుతుంది. తాంబూలాన్ని ఇట్టి ఆక్కుతిగ ముట్టరు అనంగాలు మిక్కిలితోడ్పడరాదు. తగులచాచులను చక్కగా-బల్ల సగువుగా దీర్చి చతురముగా నుడచి, వానిమీద చతురస్రముగా కట్టిరించిన లేత తగులచాచును పచ్చి దానికి నాలుగునైపులయందు నాలుగు అవంగాలు గుచ్చాలి. అప్పుడు దానికి సుంచముచెయ్యక పై భాగమునంటి ఆకాగి యొక్కడుతుంది. సుంచబడిన లేత తగులచాచు సుంచంమీది దుప్పటివలె భాసిస్తుంది. ఇక కోళ్ళు, వాని కొఱకుసూడ అవంగాలనే వినియోగించాలి. ఆ తాంబూలముచెయ్యక అడుగు భాగములో నాలుగునైపులయందు నాలుగు అవంగాలను పూర్తిగాతాక కొంతవరకు గుచ్చినదలితే అవి నాలుగుగా సుంచంయెక్క నాలుగు కోళ్ళవలె భాసిస్తాయి.

ఇట్టి యీ పర్యంక తాంబూలాన్ని వాగజనం సంయోగాభిలాషను వ్యర్థం చేయడానికి సంకేతంగా వాడతారు.

చతురస్రము:—తగుల చాచులను గుంజిని ముగ్ధుగాతాక నాలుగు కోణములు వచ్చినట్లు చుట్టచువో చతురస్రము అవంగాలగుండు. ‘చతురస్రము’ అనగా నాలుగు కోణములకు. అది కోణాల వాడడానికి తగులచాచులను నలుగురినీ చివరలు వేరువేరుగా కనబడునట్లు

పరచి వానిని చక్క-గా మడవడం అవసరం. ఈ తాంబూల నిర్మాణానికికూడ అనంగము తోడ్పడుతుంది.

ఈ చతురస్ర తాంబూలము—‘నీగ్రా నేనూ కలియడానికి ఇది మొంతమాత్రము తగిన సమయంకాదు’—అనడానికి సంకేతమైఉన్నది. కామినీకాముకులు ఒకరినొకరు కలియడానికి తగిన సమయంకాదని సూచించడానికై యీ తాంబూలాన్ని వ్రవయోగిస్తారు.

యీ చతురస్ర తాంబూలమే—వక్కలు లేకుండ పంపబడితే—“నాకు నీయందు ప్రేమ లేదు”—అనడానికి సంకేతమై ఉంటుంది. అట్టి తాంబూలము తనయొద్దకు వచ్చినపుడు—దానిని పంపినవారు తన్ను ప్రేమించడం లేదని గుర్తించాలి.

పై చతురస్రతాంబూలమే ఏలకులు ఎక్కువగావేసి పంపితే—‘నాకు నీయందు ప్రేమ ఉన్నది, కాని మన కలయికకు ఇది తగిన సమయంకాదు’—అన్న విషయానికి సంకేతమై ఉన్నది.

విజ్ఞాతైన నాగరజనం ఈ తాంబూలసంకేతాలద్వారా పరస్పరం భావాలను అవగాహన చేసికొంటూ ఆనందించేవారై యుంటారు. తాంబూల సంకేతాలలో ఈ ఐదు మాత్రమే ప్రధానమైనవై వున్నా, ఇంకాకొన్ని అవాంతర భేదాలుకూడ వీనిలో వున్నాయి.

తమలపాకులను రెంటినితెచ్చి వానిని ఒకదాని వీపు (అడుగు భాగము) వేరొకదాని వీపుకు తగులునట్లు (ఎడమొగము పెడమొగముగా) తలక్రిందుచేసి వానిని చుట్టగాచుట్టి, ఆ మట్ట ఊడిపోవకుండుటకో అన్నట్లు దానిపై సన్నని నల్ల దారము మెలిపెట్టి పంపినచో అది—వియోగ సూచనకు సంకేతమైయున్నది.

అట్లుకాక ‘తమలపాకులను ఒకదాని ముఖము (పై భాగము) వేరొకదాని ముఖముతో అంటి యుండునట్లులు పరచి ఎర్రదారముతో చుట్టిపంపుట’—సంయోగమునకు సంకేతమై యున్నది.

తమలపాకులను మధ్యకు చీల్చి వానిని చుట్టి, సన్నని నల్ల దారముతో ముడిచేసి పంపుట’— నీకును నాకును ఇక సంబంధములేదు,

నేను నిన్ను సర్వదా విశిచిపెడుతున్నాను— అనడానికి సంకేతమై ఉన్నది.

అలా మధ్యకు చీల్చిన తమలపాపలనే మిక్కిలి నన్నని ఎర్ర దాగముతో గుట్టి చుట్టచుట్టి పంపుట—‘నా ప్రాణములు పోవుచున్నవి. ఒకసారివచ్చి నీవు నన్ను కలిసిన నిలచునేమో’— అనుటకు సంకేతముగా చెప్పబడ్డది.

‘తమలపాపము ముక్కలు ముక్కలుగా చించి, ఆ ముక్కలను మరల సరచేసి, పూర్వపు ఆకారము నచ్చునట్లు వేరొక ఆకుమీదపరచి వానియందు పోకలనువుంచి, వానిమధ్య నిండుగా కుంకుచుపూవుపెట్టి, చుట్టచుట్టి, ఆ మట్టపై సువాసనలుచిందే మంచి గంధము లేక గంధమువాసనగల అత్తగుపూసి పంపుట’—నాకు నీమీద వర్ణింపనలవికాని ప్రేమ ఉన్నదని చెప్పటకు సంకేతముగా చెప్పబడినది.

ఈ సంకేతాలను వినియోగించడానికి ధనికులే కావాలన్న నియమంలేదు. సాధారణ గృహస్థులైన ఆలుచుగులుకూడ యీ సంకేతాలను గుర్తించినవారై వీనిని వినియోగిస్తే విచిత్రమైన ఆనందం పొందగలుగుతారు.

పుష్ప మాలా సంకేతము

తాము ధరించే పూలమాలద్వారాకూడ నాగరజనం తమ మనోభావాలను వ్యక్త పరుస్తారు. మంచియైన పూవులను తెచ్చి ఎక్కువ దారముతో దండగా గురిచ్చి (ఆ దారముకూడ నన్నగా కనబడునట్లు) ధరించుట—అధిక ప్రేమకు సంకేతమై యున్నది.

ఎక్కువదారమునకు బదులు పసుపునచ్చని దారము వినియోగించినచో—‘నాకు నీ మీద ప్రేమ ఉన్నది’ అని సాధారణమైన ప్రేమను సూచించుటకు సంకేతమైయున్నది.

కానీ సాయరంగు కానముతో గుర్తింబబడిన పుష్పమాల 'విగ్రహ' సంకేతమైయున్నది. అట్టమాల తనను సంపదజినపుడు లేక దానిని భరించి తన నెచ్చెలి తనయెదుట నంచరించినపుడు—వానిని పంపిక లేక భరించిన నెచ్చెలి తనయందు విగ్రహ చందినటులు గ్రహించాలి.

ఈ సర్వవిధములైన సంకేతములు యువజీయునకుల అనంద సోతస్సులను ఏతా మెత్తబాలినవి. ఈ సంకేతాలన్ని ఆలునుగలలో లేక కామినీకామునలలో ఒక్కరికమాత్రమే తెలిపున్నప్పుడు వీనినల్ల, పరియోజనం ఏమీ ఉండదుకదా! అని వీనియందు నిరాశగం చూపడంకంటే వీనిని తెలిసికొని పరస్పరం ప్రాణాళకంగా ప్రేమించుకొనే ఆలు మగలు వినియోగించడంజరిగితే చారనుభవించే అనందంయినుమడిస్తుంది.

పనితలు యీ సంకేతాలు తనను తెలియనపుడు సతిద్యౌగా తెలిసికొని వినియోగిస్తే మంచిదే. కాని ఇక్కడ యీ సంకేతాలను విశదీసి చెప్పగల నిలుకూచేనివారైనపుడు, వారు స్వయంగా తమ శాస్త్రాలను చదువనివారైనపుడు ఇవి వారికి తెలిసే అవకాశంపుండదు. అప్పుడు వారు తాము అనుభవించగల అభికానంపము అనుభవించే వీని వారవ్రతారేకాని వేరే యేదో వివర్తకు లోసుకావడం జరుగదు.

కాని పురుషుల విషయం అట్టిదికాదు. వారు యీ సర్వసంకేతాలను పరియత్నించి తెలిసికొని యుండాలి. ఏమంటే, అన్నిచోట లందు కాకపోయినా, ఎక్కడనో ఎవ్వరికో అదృష్టవంతునకు సకల కళా నిపుణయై, కామశాస్త్ర సంకేతాలను సదృశంగా గ్రహించే వినియోగించే నేర్పుకల పడతి భార్యగా లగించవచ్చును. అప్పుడేమి యీ సంకేతాలను వినియోగించడం జరిగితేనేని అట్టమాలను గ్రహింపజాలని భర్త సముచితముగా న్యనహరింపజాలని మూఁగుడు అవుతాడు. అప్పుడేమి తన వానియందు విగ్రహ చందమౌంది. అందుచే పురుషుడు యీ సంకేతాలను గ్రహించడం చాలాఅవసరం. తన భార్యనుసూడ అతడి సంకేతాలను వివరంగా విశదీకరిస్తే పరస్పరం ఆనందించే అవకాశం ఉంటుంది.

“కామీ స్వతంత్ర పశ్యతి” అన్నాడు. కామరుడు తన మనస్సు లోని భావానికి అనుసారముగా ఉండిపోతాడు. కాను ప్రేమించిన ఒక యువతి (ఆమె తన్ను ఎందుకో నష్టమే, తన్ను చూచినా కష్టమే ననుకొనుట, పైట నలచేసుకొంటు తన్నుచూచి సాధికారముగా అలా చేసినదనుకొనుట కామరులకు సహజం. కేవలం ఇలానుచున్నలో ఉహించుకొని గాలి మేడలు కట్టుకొంటూ కామరుని కంటికి తన వీరిగా వుండదుకాని, యదార్థం తెలియకుండా ముందరివల్ల ప్రమాదం తప్పదు.

అలాగే ఈ సంకేత విషయాలలోనూడ—ఒక యువతి ఎందుకో తలవీరిగి చేయి చేసుకొంటే, ఆమె తన్ను ఆరాధిస్తున్నానని అలాగే సంకేతంబట్టగా తెలియక ప్రవర్తన. గుండ్లపై చేయి చేసుకొంటే ‘నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నానని చూపుతూ ఉన్నాను’—యీ ముద్రలుగా భావించడం, భావించి ముందరిన కేయదం ప్రమాదాన్ని తప్పి వెళుతాయి. బాగా నిద్రావించి, ఆమె యీ సంకేతం ఎవరికి చూపి చేస్తున్నదా లేక తెలవని తలంపుగా అలా జరిగితూ, అప్పు నిలచుం గను పించి దాని చేసుకొంటూన ముందరిన వేయకూడదు. ఇట్లు సూచి తున్న యువతీయుచటైతే అలా సంకేతించిన నక్కరలేదు.

యువతి చేసిన సంకేతాన్ని సరిగా తెలిసికొనక తప్పుగా తెలిసి కొని వ్యవహరించడం మరీ ప్రమాదాన్ని తోచి పెనుకుంపి. కాను శాస్త్ర సంకేతములన్నియు తెలిసికొన్నట్లైన ఒక యువతి తనవలెనే నిష్కర్షిత తన ప్రేమికునిన—“హూరుపు యెగా నన్ను చూపుట తగ్గిన ప్రదర్శిస్తే” ఆ యువకుడు ఆ సంకేతాన్ని తప్పుగా అర్థంచేసు కొని ‘పడనుకగా’ ఆ యింట్లో ప్రవేశిస్తే ప్రమాదం కలుగదా ?

రత్న మహారుషి నే నాడు నేనుక ఈ విధంగానే ఒకచూగరి యువతి చేసిన సంకేతాన్ని తప్పుగా అర్థంచేసుకొని వ్యవహరించినట్లైతే ఉదాహరింపబడ్డదని ప్రాచీనకామ శాస్త్రాలలో ప్రాచుర్యంగా వున్నట్లే.

అందుచే స్త్రీ పురుషులు, విశేషించి పురుషులు శాస్త్రం విశదీ
కరించిన ఈ సర్వసంశేషాలను తెలిసికొని అవి తెలిసిన వారియొద్ద
ఉపయోగిస్తూ—ఎవరై నా ఉపయోగించిన సంశేషాన్నాన్ని నిదానంగా
గ్రహించి న్యూనపరిష్కార వచ్చినపుడు జీవితాన్ని ఆనందకంఠం చేసికొన
గలుగుతారు.

శృంగారచేష్టలు

ఏ సంకేతాల్చైనా యువశ్రీ యువకుల మానసంలో శృంగారభావం ఉద్బంధమైనపుడు (మేలుకొన్నపుడు) చేయబడితేనే చరితార్థం అవుతుంది. వట్టికట్టెల ప్రోవుదగ్గర పూర్పుంకి చలికాగడం అన్నవి సాధ్యం కాదు. ఆ కట్టెలనుండు అగ్ని జ్వలిస్తూండాలి. అప్పుడే ఎవరైనా తమ శీతబాధను తొలగించుకొనగలుగుతారు. అలాగే కామినీకాముకుల మానసంలో శృంగారభావం జ్వలిస్తూ ఉన్నప్పుడే సంకేతము మొదలైన వ్యవహారాలన్నిటికి అవకాశం ఏర్పడుతుంది. సాధారణంగా యావ్వనం వచ్చేసరికి అందరియందు యీ శృంగారభావం మేల్కొనడానికి తగినస్థితి కలదై యుంటుంది. కాని లోకంలో నయసువచ్చినా శృంగారభావంయొక్క స్పర్శ అయినా ఎటుగని సునస్సుకలవారుకూడ ఉంటారు. గామాయణంలోని ఋష్యశృంగును అట్టివాడు.

ఒకప్పుడు అంగదేశములో కరవువచ్చింది. వానలులేవు. జనం అన్నంలేక అల్లాసిపోతున్నారు. వానలు కురిసి కరవు తొలగాలీఅంటే ఎవరైనా నుంచి శీలంకల హహర్ని యీ దేశంలో అడుగుపెట్టాలి. అప్పుడు మాత్రమే యీ కరవు తొలగే అవకాశం ఉన్నదన్నారు పండితులు. అయితే అట్టి హహర్ని యెవనిన్న ప్రశ్న బయలుదేరింది. చివరకు విభాండకుడనే ఋషికి సమాగుడైన ఋష్యశృంగుడట్టివాడని తేలింది. ఆ ఋష్య శృంగును విభాండకుని క్లృషిలో తన తపమేమో తన జపమేమో తప్ప ఇతరచింతలేకుండ జీవిస్తున్నాడు. యావ్వనం

వచ్చినా ఆయనకు స్త్రీ అంటే ఏమిటోకూడ తెలియదు. ఆయనను అంగ దేశానికి తేవడం ఎలా? ఎవరో పనికి పూనుకొంటారు. రావయ్యా! అని ఆహ్వానించిన మాత్రంలో వస్తావోరావో, అన్న శంకకూడ కలిగింది.

అంగ దేశంలోని వేశ్యలు మిక్కిలి రూపవతులు. తమ సౌందర్యంతో ఎట్టివానినైనా సరే పాదదాసుడుగా చేసికొనగలవన్న గర్వంకలవారు. వారు మేనూ ఋష్యశృంగుని ఈ దేశానికి తీసుకు రాగలరు"న్నారు.

ఆ వేశ్యలలో పశుమదనంలోఉన్న నెరజాణలైన అందగత్తెలు కొందరు విభాండకుని ఆశ్రమానికి చేసుకొన్నారు. వారు వచ్చిన సమయానికి విభాండకుడు ఆశ్రమంలోలేడు. ఋష్యశృంగుని తొక్కజే ఉన్నాడు. ఆశ్రమానికి వచ్చిన యీ వేశ్యలనుగూచి ఆయన ఆశ్చర్య పడ్డాడు. ఆయన వారినిచూచి—“ఎవరో ఋషి రుమానులు, మిక్కిలి తపంచేసి ఎంతో తేజం సంపాదించుకొన్నారు. నేనూ తపస్సు చేస్తున్నాను కాని ఇంత తేజం చూడ కలుగలేదే!” అనుకొంటూ ఇలా ప్రశ్నించాడు.

ఓ ముని కుమారునిగా! మీరెవరు? మీరు చేసే తపోవిధానం యేమిటి? మీ జుట్టు అంతపొడవుగా సుందరముగా ఉన్నదేమిటి? మీ ముఖంమీద యీ వింత తేజస్సు యెలా యేర్పడ్డది? అని ప్రశ్నించాడు.

ఆ వేశ్యలు ఋష్యశృంగునిచూచుకొని ఈ ప్రశ్నలువిని ఆశ్చర్యపోయారు. అయినా వారంతా నెరజాణలు. “మేము చేసే తపస్సును గూర్చి వినరిస్తూ రమ్మంటూ వారు ఆయనను సమీపములోవున్న నదికి తీసికొనివెళ్లేరు. అక్కడ నదిలో ఋష్యశృంగునితో వాడున్న సన్నిహితీను సంతోషించుచు.

ఆ వేశ్యలు ధరించిన వస్త్రాలు మిక్కిలి పల్లనివి. ఆ పల్లని వస్త్రాలు నీటిలో తడిసి వారి శరీరానికి అంటుకొనిపోయాయి. అప్పుడు

ఋష్యశృంగుడు వారిచేత చూచి వాకి ఆశ్చర్యమిదిలోనై ఇలా అన్నాడు.

“ఋషి పూజలు! మీ ముఠము మీర వేజస్సుకే ఆశ్చర్యపడ్డారు. ఇప్పుడు మీ గుండెలమీద బంతుల చుట్టి ఏవో కనబడుతున్నాయి. అవేమిటి? అన్నాడు.

వేద్యులు ఆయనకింక యిలాంటి సన్నివేశము ఏవో సమాధానాలు చెప్పునూ క్రమంగా ఆయనను అంగదేశంలో తీసికొని వచ్చారు. ఋష్యశృంగునిచాకతో అంగ దేశంలో వస్తామని తెలుసుకొని. కరవు తొలగించి. ఆ ఋష్యశృంగుడే దేశమునను సంతానం కలుగకపోతే ‘పుత్ర’ కామెన్సి చేయించాడు. ఆ యాగ ఫలముగానే కాదు, లక్షణ, భవత, శిష్యులు జన్మించారు. ఈ కథ నామాయణంలో విపులంగా వుంది.

అంతలో ఋష్యశృంగునిచేత ప్రక్కనుంచాలా అపమ. సామానముగా బెల్లె చూచునాల సంధియందే శృంగు భవం జగ్గలం అవుతుంది.

కొందరి యందే ధానము చాల తక్కువగా యుంటుంది. కొందరి యందలి ఏర్పడగాను, చురకొందరియందు చాల అధికంగాను ఉంటుంది.

అసలు యీ శృంగు భావము యేయే అంతరుప్రళలో జన్మిస్తుంది? అన్న విషయాన్ని అలంకారికులు అలంకార శాస్త్రాలలోని సుచర్చలో విపులంగా వివరించారు. ఆ వివరణ అంతా ఇప్పుడానికి వచ్చి సుంకాదు. అయినా లెల్పంగానై నా వివరించకపోతే దాని మానం తెలియించ కష్టంగనుక కొంత వివరిస్తున్నాము.

“సహజంగా స్త్రీని అనుభవించిన వాన్ని కోరిక పుట్టును. వాని స్తులోను, పుట్టును పొందు చూచుటన్న కోరిక స్త్రీ చుట్టులోను ఉంటుంది. అయితే ఆ కోరిక దాగా నిపురుగన్న సహజ ప్రయత్నం. కోరికయొక్క అట్టి స్థితినే ‘రతి’ అన్నాడు.

ఇలా నివును గప్పిన నిప్పులా తన ఉనికి తనకే తెలియనంత అజ్ఞాతంగా ఉన్న “రతి” (సంభోగేచ్ఛ) తనకు వచ్చిన యువతీ సందర్శనతో పురుషుని మనస్సులోను, అందగాడైన యువకుని సందర్శనంతో తమచీ మానసమందు— ఆ నివురు తొలగించుకొని కొంత బయటకు వస్తుంది. అంటే అజ్ఞాతంగా ఉన్న “సతి” యువతీ యువకులను, వారి వేష భాసాదికాన్ని, వయస్సును, సౌందర్యాన్ని వాతావరణాన్ని (వసంతకాలం, సాయంసమయం. మలయపవనం, వెన్నెలరాత్రి) ఆలంబంగా (ఆధారంగా) చేసికొని మేలుకొంటుంది.

అలా “రతి” ఇంచుక మేలుకొన్నంతనే దానియొక్క దీప్తి మనస్సులోనికి, బుద్ధిలోనికి, వాక్కులోనికి, శరీరంలోనికి వ్యాపిస్తుంది. అనగా మనస్సుయొక్క ఆలోచనాశక్తి, బుద్ధియుక్త వివేచనాశక్తి పూర్వంవలెకాక కొత్తదారులు తొక్కుతాయి. మాటలలో, శరీరంలో కొంతమార్పువస్తుంది.

ఒకయువతి ఉద్యానవనంలో ఏకాంతముగా సంచరిస్తోంది. వాతావరణం సుందరంగా వున్నది. ఆ సమయంలో అక్కడకే వచ్చిన ఒక యువకుడామె కంటబడ్డాడు. ఆ యువకుని చూచేసరికి ఆమె మనస్సులో ఏదో ఒక వింతకదలిక కలిగింది. సాయంకాలము, ఏకాంత సమయం ఆ యువకుని సౌందర్యం కారణాలుగా ఆ కదలిక మరికొంతపెరిగింది. అప్పుడామె మనస్సు సిగ్గుచే ఆవరింపబడ్డది. బుగ్గలు అనుకోకుండానే కొంత ఎఱుపెక్కాయి. ఆమె ఆయువకునితో ఏవో మాటలు మాట్లాడింది. ఆ మాటలలో ఏదో తెలియని శీఘ్రదనం మెదలుతుంది. ఆమె శరీరసూత్ర ఏవో వింత సౌందర్యాలను వెల్లివిమృశిస్తుంది.

ఇదంతా “రతి” (సంభోగేచ్ఛ) ఇంచుక మేలుకొన్న తగువాత జరిగేవరిసితి. ఈస్థితికి చేరుకొన్న రతియే శృంగారభావమనబడుతుంది.

ఈ భావమే 1 అల్పము, 2 సామాన్యము, 3 అధికము అనే మూడు రకాలుగా వ్యక్తం అవుతుంటుందని వెనుక చెప్పబడ్డది.

ఒక యువతి ఒక యువకునివంక జూచి కొద్దిగా చిరునవ్వు నవ్వు
డం మాత్రమే జరిగితే, అక్కడ శృంగారభావం అల్పంగా ముత్రమే
వ్యక్తమైనట్లు గుర్తించాలి.

ఒక యువతి ఒక యువకునివంక జూచి కేవలం చిరునవ్వు నవ్వుటయే
కాక పులకించిన శరీరం కలదికూడ అయితే శృంగారభావం చాలవరకు
వ్యక్తమైనట్లు గుర్తించాలి.

యువకునివంక జూచి యువతి పులకించిన శరీరం కలది కావడమే
కాక, నిట్టూర్పులు విడచి పెట్టడం వంటివికూడ జరిగితే ఆభావం అధికంగా
వ్యక్తమైనట్లు గుర్తించాలి.

కామినీకామునులు తాము పిలచినవారియందు శృంగారభావం
ఏ అంతరపులో వ్యక్తమై ఉన్నదో గుర్తించాలి. అది తక్కువగా,
లేక సాధారణంగా ఉంటే తను వర్తనంద్వారా దానికి దోహదం
చేయాలి. ఎంతో కాలంగా కలిసి మెలిసి కాపురం చేసుకొంటు ఉన్న
ఆరువగులుకూడ శృంగారభావం యొక్క అధికదీ పైని గమనించి వ్యవ
హరించినపుడు మాత్రమే ఎక్కువ ఆనందాన్ని పొందగలుగుతారు.
శృంగారభావం అధికంగా దీప్తమైనపుడు స్త్రీ పురుషుల చేష్టలయందు
మార్పు వస్తుంది. ఈ చేష్టలద్వారా దాని దీ పైని గమనించవచ్చును.
నీనిని గుర్తించడం, గుర్తించి వ్యవహరించడంవల్ల భాగ్యా సాంగత్యంలో
భర్తకు, భర్తయొక్క పొందులో భార్యకు మిక్కిలి ఆనందం కలుగు
తుంది. ఈ చేష్టలు పదునారు రకాలుగా విభజింపబడ్డాయి. 1 హేల.
2 విచ్చిత్తి. 3 కిలికించితము. 4 విభ్రమము. 5 లీల. 6 విలాసము.
7 హావము. 8 విక్షేపము. 9 వికృతము. 10 నుడము. 11 మోట్టా
యితము. 12 కుట్టమితము. 13 ముగ్ధత్వము. 14 తపనము. 15 బిభృ
కము. 16 లలితము— అని వానికేర్లు. వీరయొక్క లక్షణాలు
ఉదాహరణలు దిగువ నీయబడుతున్నాయి.

1 హేల సంభోగేచ్ఛ ప్రబలంగా ఉంటే ఆస్తిని సూచించే
చేష్టకే హేల అని పేరు.

“భార్య భర్తల్ని స్వరియందు సంభోగ సమయంలో భార్యకంటె ముందుగా భర్త ప్రవృత్తుడవుతాడు. స్త్రీ తన బిగింపును వదలి ముందుగా సిద్ధంకావడం అనేది ఎన్నోకోలాని జరుగదు. కోర్కె ఉన్నా తనంతలానే ప్రవర్తించకపోవడం స్త్రీలయొక్క లక్షణం. ఈ సహజ లక్షణాన్ని విడచి భార్య తానే ముందుగా పశిని అతడు కోరకుండగానే కాగలిగుకొని ముద్దుపెట్టుకొనడం, సంభోగ మధ్యంలో తనంతలానుగా భర్తను క్రిందుజేసి పురుషాయితం(పురుషునినలే ఆచరించడం) చేయడంనంటిది జరిగితే అది శృంగారభావంనుండి పుట్టిన “సేల” అనే చేష్టగా గుర్తించాలి. ఈ సేల పురుషునకు మిక్కిలి ఆనందాన్ని ఇచ్చేది అవుతుంది. పురుషుడు తన వర్తనంబ్యారా భార్యయొక్క మానసంలోని శృంగారభావాన్ని అధికంగా దీప్తంచేసిన మీదట మాత్రమే భార్య యీ చేష్టను ప్రదర్శిస్తుంది.

2 విచ్ఛిత్తి : భర్తచేసిన అవచాధంకారణంగా భార్యతాను అలంకరించుకొనుట మానిపడె, చెలికత్తెలు అలంకరింపబూనుకొన్నా తిరుస్కరించడం జరిగితే ఆ చేష్ట “విచ్ఛిత్తి” అనబడుతుంది. కొందరు “భర్త ప్రియస్తా ఉన్నా సిగ్గుచే సమాధానం చెప్పనిదై భార్య ఉంటే ఆ సత్తి విచ్ఛిత్తి అనబడుతుంది” అంటారు.

“ఓసి చెలీ! నీ పతి ఏదో చిన్న తప్పిదం చేశాడే అనుకో! అయినా సిగ్గుని విషయంలో ఇంత అలగడం తగదు. ప్రేమించినవారని క్షమించడంకుండ నేర్చుకోవాలి. అలంకరించుకోనంటావేమిటి? నేను జడ వేస్తాను, ఇలారా! అని చెలికత్తె అంటూ ఉన్నపుడు, అలంకరించడానికి పూనుకొన్నపుడు— “నాకు జడ అక్కరలేదు, నేను అలంకరించుకో నక్కరలేదు, నీవురాకు బలనంతంగా జడవేస్తావా ఏమిటి, లాగుతున్నావా”—అంటూ తోసి పుచ్చడం జరిగితే దానిని “విచ్ఛిత్తి” అనే శృంగార చేష్టగా గుర్తించాలి.

3 కిలికి-చితము : చిరకాలానికి వచ్చిన భర్తను మాంచిన ఆనందాతి లేకంలో భార్య క్షణికాలం చిరునవ్వునవ్వి, క్షణం ఏడ్చి కండ్ల

నీరు పెట్టకయే, క్షణకాలం గట్టిగానవ్వి, క్షణం ఎందుకో భయపడి క్షణం కోపించి, క్షణం ఏదో అలసటను ప్రదర్శించి, అనేక భావాల సాంకర్యానికి లోనైతే ఆ చేష్ట “కలికించితం” అనబడుతుంది.

“భర్త చిరకాలానికి యింటికివచ్చాడు. భార్య అతనినిచూచి కొంత ఆనందాన్ని వ్యక్తపరచి ఇంటిపనులన్నీ తొందరగా ముగించి, ఏకాంతంగా వున్న పడకటింటికి, భర్త సన్నిధికి చేసుకొన్నది. అప్పుడు భర్త ఆమెను పొదవుకొన్నాడు. ఆ స్థితియందామె కొంతసేపునవ్వి, “ఇంత కాలంగా నన్ను విడచి ఉండగలిగేరు, నేనేమైపోయానో అన్న చింతకూడ మీకులేదు” అంటూ చిరుకోపాన్ని ప్రదర్శించి, మీ వియోగంలో నేనెంతగా బాధపడ్డానని ‘పలుకుతూ ఏడ్చుకాని ఏడ్చును ప్రదర్శించి, తిరుగ నన్ను విడచి వెళ్ళవద్దంటూ భయాన్ని సూచించి అలసటతో అతని గుండెమీద ఒరిగిపోతే ఆ చేష్ట కలికించితం అనబడుతుంది.

4 విభ్రమము : పతి వస్తున్నాడని తెలిసినంతనే కలిగిన ఆనందంలో తొందరకలదై భార్య తన అలంకారాలను తారుమారుగా ధరించడం జరిగితే ఆచేష్ట ‘విభ్రమము’ అనబడుతుంది.

‘ఏమే! రవిక తిరుగవేసి తెడుక్కొన్నావు. బొట్టు పెట్టుకో లేదా? అదేమిటి ముఖాన నల్లగా ఉన్నది! కాటుక పెట్టుకొన్నావా కంటికి పెట్టుకోవలసిన కాటుక ముఖానికి పెట్టుకొన్నావేమిట! ఇదంతా బావనచ్చేడన్న ఆనందమేనా!’—ఇత్యాదిగా నవయువతుల విభ్రమచేష్టను జూచి ఆనందంతో వృద్ధులు పలుకుతూ ఉంటారు.

5 లీల తాను మిక్కిలిగా ప్రేమిస్తున్న తన భర్తతోడి పొందు తనకు ఎంతకాలానికి లభించకపోతే, నిరంతరం భర్తనే ధ్యానిస్తూ అతని చరిత్రనే చెప్పకొంటూ, మనో వినాదినికై చెలుల యెదుట—నా పతి యిలాఉంటాడని, ఇలా మాటాడుతాడని, ఇలానడుస్తాడని, ఆయన వేషం ఇలావుంటుందని, ఆయన ఇలానవ్వుతాడని, ఇలాకొంటు చూపులు చూస్తాడని అనుకరిస్తూ అభినయించడం ‘లీల’ అనబడుతుంది

“పార్వతీదేవి పరమశివుని గూర్చి తపం ఆచరిస్తూన్నది. ఆయన ఇంకా ప్రసన్నుడుకాలేదు. రోజురోజును పరమశివునికొరకై పార్వతి యొక్క తపాతపా పెరిగిపోతోంది. ఒకరోజున ఆమె చెలులు ఆమెను చూడడానికై వచ్చాను. వచ్చిన చెలులను చూచి పార్వతి ఏవోకబుల్లు చెపుతూ కూర్చున్నది. కబుర్లన్నీ పరమశివునిగూర్చియే. అలాచెపుతూ పార్వతి “చెలీ! పరమశివుని రూపం ఎంత మనోరమైన దనుకొన్నావు ఆయన శిరస్సుపై జటాజూటం ఉన్నది. దానికి ‘కపర్దం’ అనిపేరు. ఆకపర్దం చక్కగా చుట్టబడి ఉంటుంది. దాని అందంచూస్తే తెలియాలికాని చెలితే తెలిసేదికాదు. ఉండు! నా జుట్టునే కపర్దంగా చుట్టి చూపుతాను. “అంటూ తన జుట్టును శివ జటా జూటంలాచుట్టి, ఇదిగో! ఆయన జటాజూటం ఇలా అందంగా ఉంటుంది; ఆయ్యో! నా తెలివి తెల్లవారినట్లేఉంది; ఆయన జటాజూటానికి దిగువగా పెంద్రేఖ వెలుగులు కుమ్మరిస్తాంటుంది. అదిలేకపోతే జటాజూటానికి అంత అందం ఎక్కడినుండి వస్తుంది. కపర్దాన్ని చూపడానికి నాజుట్టును చుట్టగాచుట్టాను కాని చంద్రేఖను చూపడంఎలా? అయినా ఉండు! అంటూ తెల్లని మొగలిపూరేకను చంద్రేఖగా కత్తిరించి నొసటా ధరించి—ఆయనయొక్క ‘కపర్దము’ చంద్రేఖ ఇలాఉంటాయి, ఆయన శరీరం తెల్లగా మెరుస్తాంటుంది. నా శరీరం నల్లగా వున్నది. అని తెల్లని మంచిగంధం బడలినిండా పూసుకొని, ఆయన మెడలో యజ్ఞోపవీతాలు (జంధేము) తెల్లగా మెరిస్తాంటాయి అని తామర తూడులను చీల్చగా వచ్చిన తెల్లని దారాలను యజ్ఞోపవీతాలుగా ధరించింది. ఇది ఒక కవిచేసిన వర్ణన.

శ్రీలయొక్క ఇట్టి చేష్ట “లీల” అనబడుతుంది.

6 విలాసము : వచ్చిన భర్తను చూచినది మొదలు నవ యవతియైన భార్యయొక్క నడకలో, కూర్చుండుటలో, ఉనికిలో, మాటాడుటలో, చూపుటలో ఒకరకమైన మార్పున వస్తుంది. ఈమార్పునే

లోంకలో 'ఒయ్యారం' అంటారు. ఇట్టి మారిన చేష్టకే 'విలాసము' అని పేరు.

“చేటి నీ ముఖమిద యీ వింత కాంక్షియేమిట ! నా పశ్చిమ వివి నవ్వుతావు దేనికి ! నీ నడక చాల ఒయ్యారంగా ఉన్నదే ! ఈ ఒయ్యారపు నడక ఎక్కడనేర్చావు ! పడగలపు మాటాడలేమిటి ! పలుకే బంగారమైనదా యేమిటి ! అసలు సామానాలు నీకు వినబడు తున్నాయో ! ఎందుకే అక్కడే నిలువబడిపోయావు ? నీలో ఏదో నూర్చు నచ్చింది. నీవతి నచ్చినాడేమిటి ? ఆయనరాక నీలో ఆనంద జ్యోతి వెలిగించి వుంటుంది. అందుకే యీ మాన్మలన్నీ నచ్చాయి. — ఇత్యాదిగా విలాసాన్ని ప్రదర్శించే యువతులను గూర్చి వారిచెలికత్తెలు పలుకుతూంటారు.

పదునారేండ్ల నయనులోని కన్యకు పెండ్లిచేసి 'శోభనం' ఇంకా చెయ్యక ఏ హాసుగకో ఆమె భర్తను ఆహ్వానించి తీసికొనివస్తే, పతి యింటికి నచ్చిన నయనులో ఆమె ఒక్కసారిగా మారిపోతుంది. అట్టి వారి యందే విలాస లక్షణాన్ని స్ఫుటంగా గుర్తించనచ్చును.

7. హావము: కన్నులయొక్క కనుబొమ్మలయొక్క కదలికలోని మార్పు కారణముగాను, మాటలోని మాధుర్యం కారణంగాను, సంభోగేచ్ఛ కొంచెముగా వ్యక్తం అయితే ఆచేష్ట “హావం” అనబడుతుంది.

“పెండ్లి కొడుకును చూచేవు కదా ! మా కందరికీ నచ్చేను. పున్నమి చంద్రునిలా ఉన్నాను. మోగుస్తూ ఉన్న పెద్ద కళ్ళు - ఉంగరాలు తిరిగిన నల్లని జుట్లు - పల్చగా, పచ్చగా పొడివుగా నాజూకుగా ఉన్నాను. ఇంతకూ నీకు నచ్చినాడాలేచా ? అలా చూస్తేనేమిట ! చెప్పు !” అని పెద్దలక్షిగితే పదునారేండ్ల కన్యక

కొంచెంగా నవ్వుతూ - మెగనే కండ్లతో క్రింది చూపులు చూస్తూ, కనుబొమ్మలకదలస్తూ “నాకేం తెలుస్తుంది, మీయివ్వు!” అన్న మాటలు మధురంగా పలుకుతుంది. ఇదిగో ! ఇట్టి చేష్టకే “హావం” అని పేరు.

8. విక్షేపము - పతిని గాంచిన సూత్రోపములో ఏనో ఆవేశమునకు లోనై స్థిరతను వీడి వివిధవికారములను ప్రకటించుట “విక్షేపము” అని కొందరి వాతము.

మరికొందరు యువతి నగలు నగము నగముగా భరించి, జడ పూర్తిగా కాక నగమే వేసికొని, ఊరకే కీగంట చూస్తూ పతితో గుసగుసలాడడం విక్షేపమన్నారు.

“ఓయి మిత్రుడా! నీయొద్ద నాపరిక మేమున్నది. నిన్న నేను నాప్రియతమ నన్నిధికి వెళ్ళేను. అప్పుడామె తల్లినిండులను, ఒంఘజనమును తప్పించుకొని నాయొద్దకు వచ్చింది. ఆనమయంలో ఆమె చూపము పరమ మనోహరంగా ఉన్నది. జడనరిగా అల్లుకొనలేదు. కేటుక సరిగా పెట్టుకొనలేదు. నుదుట పంపుమతిలకము చక్కగా ధ్వజకొనలేదు. నడుమునకు ఉన్న బిణ్ణాణములోని మువ్వలు చక్కగా ధ్వజిస్తున్నాయి. మెడలోని హారాలు బుజంమీదకు జారిఉన్నాయి. ఇట్టి చూపముతో ఆమె నాయొద్ద కూర్చుండి ఏవో మాటలు లజ్జాన హిమూషింపును ఘోరంగా పలికింది. ఇట్టి జన ప్రియారూపం సమయంలో హస్తకొని పోయింది.”

యువతీ గతమైన ఇట్టి చేష్ట విక్షేపము అనబడుతుంది. సాధారణముగా ఈ విక్షేపమన్న చేష్ట నవదంపతులయందు గొచరిస్తుంది. వివాహము జరిగిన కొలది కాలానికే వరుడు అత్త వారి యింటికి ఏపండుగ కో వెళ్ళినపుడు - భర్తతో కొంత వ్యవహారం ఏర్పడి ఏర్పడనిస్థితిలో ముద్దురాలైన పథువు ఈ విక్షేపాన్ని అనుకొనకుండా (తలవని తలంపుగ) ప్రదర్శిస్తుంది. ఈ విక్షేపాన్ని వివాహిత్వమైన దంపతులందరును అనుభవించియే ఉంటారు. ఏదో తెలియని ఆనందాన్ని అందుకొంటున్నామనియే తప్ప, ఆ ఆనందం ప్రియురాలు ఆచరించే విక్షేపమనే చేష్టవల్ల లభిస్తోందని పురుషునకు, ఇట్టి చేష్ట నాచే ఆచరింపబడి భర్తయొక్క నూనసలలో ఆనందతరంగాలను సృష్టిస్తూ ఉన్నదని వ్యవస్థ తెలియ

గుండగనే ఈ విక్షేపం ఏర్పడుతుంది. అందువల్లనే “కామో నాఖ్యాత శిక్షితః”- గురువులయొద్ద చదువకపోయినా కామం తెలియబడు తుందన్నారు.

9. వికృతము: పతితో మాటాడునపుడు ననిత ఆతని మాటలను కావలెనని వంకర సమాధానములు చెప్పట ‘వికృతము’ అనే శృంగారచేష్టగా పేర్కొనబడ్డది. అనురన్తలైన భార్యాభర్తలయొక్క చేష్టలు ఎట్టిపైనా పరస్పరం ఆనందాన్నే కలిగిస్తాయి. భర్త యేదో అంటే భార్య ఆశభావాన్ని కొంత పెడగా విరచి వక్రింగా సమాధానం చెప్పడం సాధారణంగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది. అయితే ఈ వక్రత భార్య గతమైనది కావడంవల్ల పురుషుని మానసంలోని శృంగారభావాన్ని తరంగితం చేస్తుంది.

“ఆలునుగలు పరస్పరం దగ్గరగా కూర్చుండి ఉన్నారు. ఆమె మెడలో హాథాలు, కాళ్ళకు అందెలు ధరించి ఉన్నది. ఆ సమయంలో ప్రియుడు ఊరకనే — నీమెడలోని నగ పేరేమిటి? అన్నాడు. ఆమె కేవలం నవ్వులాటైతే నామెడలోనిది హారం అనడానికి బదులుగా—మెడలోని నగ ‘సూపుగం’ అంటే “అందె” అన్నది. అయితే నీకాలికున్న నగ పేరేమిటి? అన్నాడు భర్త. ఆమె కూడ తడుముకోకుండా—అదా, అది కంకణం, అన్నది తన సమాధానాని తానే నవ్వుకొంటూ.

ప్రియురాలి యీసమాధానానికి నవ్వుతూ ప్రియుడామె బుగ్గపై సన్నగా గిల్లేడు. ఆమె బుగ్గను చేతితో గానుకొంటూ ఏమిటిది? అన్నది. వెంటనే ప్రియుడు— ఇదా, ఇది చుంబనం, అంటే ముద్దు — అన్నాడు. నవ్వుతూ — ఆమె నవ్వింది, అతడామెను కాగలించు కొన్నాడు.

ఇమగో! ఇట్టి చేష్టకే వికృతమని పేరు.

10 మదము: కొంతమంది స్త్రీల శరీరంలో యౌవనం సన్నసన్నగా ప్రవేశిస్తుంది. అధికంగా విప్రంభించదు. కొంతమంది స్త్రీల

విషయంలో అలా కాక చూవనం వస్తూనే ఉద్ధృతంగా వస్తుంది. ఉడ్డో లంగా విజృంభిస్తుంది. నిన్న కాక మొన్నటిది. రెండు నెలలేకదా అయింది. దీనిని చూచి, అప్పుడే ఎంత మారిపోయింది. ఎంత మనిషి అయిందో అన్నమాటలు ఉద్ధృతంగా చూవనం ప్రివేశించగా మారిన వారిని గూర్చి లోకం అంటూ వుంటుంది. అట్టి స్త్రీలయందు మధ్యము త్రావినవారిముక్కు లక్షణాలతో సమానమైన లక్షణాలు కొన్నిగోప రిస్తాయి. ఇదుగో ! ఈ లక్షణ సముదాయమునకే మదము అనిపేరు. “మదపతి” అనగా నాలుగు అంచులా నంచు లేకుండా వ్యాపించిన చూవనంవల్ల పిటపిటలాడుతూ కనులకు నిండుగా సుపుష్కంగా కానవచ్చే యువతి, యువతీ శరీరంలో గోచరం అయ్యే యీమదం అనగా చూవ నంబొక్క అధికస్కూర్తి పురుషుని మానసంలో శృంగారభావానికి అధికమైన దీప్తి కలిగిస్తుంది.

“ఏమేన్ ! నీవు చాలా మారేవు. నిన్న మొన్నటిదాకా నీ యీ మాన్పు నేను గమనించనేలేదు. నీవు మాటలాడుతూ ఉండగా స్వల్పం నీ పలువరుస పెన్నెలలు కురియ్యూ పున్నట్లున్నది అనిపిస్తోంది. నీ చూపులలో మంచి దీప్తి ఏర్పడింది. బుగ్గలు నున్నగావుండి నాకే ఒకసారి ముద్దుపెట్టుకొనాలి అనిపిస్తోంది. కనుబొమలకు నాట్యంగా పాశిత్యం అలవడినది. నడకలో ఒయ్యారాలు ప్రవేశించాయి. స్వభావంలో చాంచల్యం ఏర్పడినది. నీవు మన్మథుని చేతిలోని సానపట్టిన ఖడ్గంలావున్నావు. ఇక నీపతి ఎలాటివాడైనా నీకన మారలేడు.

ఇట్టిమాటలు మదంఅనే శృంగారచేష్టను ప్రదర్శించే పనితలను గూర్చి లోకం అంటూవుంటుంది.

11 మోట్టాయితము : . (నియునిగూర్చినవిషయాలు ఎన్నడైనా చెబుతూవుంటే వింటూ ననిత ఒడలు వినచుకొనడం, ఆవులించడం, చెవులలో స్నేహం చూసి ఇటువంటిదవడం జరిగితే ఆ చేష్ట ‘మోట్టాయితము’ అనబడుతుంది.

ఈ చేష్ట వివాహానికి పూర్వదశయందు లేదా విరహానశ్చయందు పరియంవనురర్హతైన స్త్రీలలో గోచరిస్తుంది. అనగా-తల్లిదండ్రులు తమకన్యకు తగినవరుడుగా ఎవరినో తీసికొని వచ్చినారు. ఆ వరుడువచ్చి యీ పెండ్లి కూతురును చూచేడు; ఇల్లేడు. వివాహం సిద్ధాంతం అయిననులేతోస్తోంది. ఇక్కడ ఈ పెండ్లి కూతురుకూడ ఆ వరుని తిలకించి వున్నదికదా! అతడు సుందరుడు. ఈమె కంటికి వచ్చేడు. ఇంటిలో ఈ వివాహాన్ని గూర్చి తల్లి దండ్రీ మాటాడు కొంటున్నారు. వారు వరునిగూర్చి - అతనికి సంగీతంలాకూడ మంచిప్రవేశం వున్నదట! ఎంతోబాగా పాడగలడట! ఎంతోవినయం కలవాడు. వాళ్లకు తోటలు, దొడ్లు ఉన్నాయి. ఇంతమంచి సంబంధం కుదరడం అమ్మాయి అదృష్టం-ఆత్మాధిగా ఆ వరుని గుణగణాలను సంపదనుగూర్చి చెప్పకొనే సమయంలో ఆమెచెప్పలు దోరపెట్టుకొని వింటుంది. వినుట యేకాక అత్యధికానుగాగంలో ఒడలు విరుచుకొంటుంది. ఆవులిస్తుంది. ఈచేష్ట విరహాని అయిన యువతికూడ ప్రియకథాశ్రవణవేళ ప్రదర్శిస్తుంది.

హిమవంతుని ఇంటిలో పార్వతిపెరుగుతుంది. పార్వతికి తగిన వరుడు పరమశివుడే అన్నవిషయం నిశ్చయం అయింది. అంతా ఆ పరమశివునిగూర్చినే మాటాడుకొంటున్నారు. ఆశివునిపాదాలకు మహర్షులుకూడ తలలువంచి సమస్కరిస్తారనేవారు కొందరు. ఆయనకు తెలియని విషయమేలేదు, ఆయన సర్వజ్ఞుడ అని కొందరు, అంతేకాదు, ఆయన మృత్యువునికూడ జయించేడట, ఇంతవరకు ఆయనకు పెండ్లికా లేదు, అనికొందరు హిమవంతుని కుటుంబంలోనివారు చెప్పకొంటున్నారు. పార్వతీదేవి ఆమాటలను కుతూహలంతో వింటుంది. వినాలని వున్నా లజ్జకారణంగా విననటులే వినాలన్న ఆసక్తనటులే చరిస్తోంది. కాని మనసులోనికోరిక ఆమెను ఆమాటలు వినబడేచోటికి లాగుతూనే వున్నది. వెళ్లివిన్నపుడల్లా ఆమెమానసంలో ఏవో మధురములైన ఊ

హాలు మెదలుకూనేవున్నాయి. ఈస్థితిలో ఒకసారి యిట్టిపరమశివగుణ గానం విని ఆమె ఒకటలు విరచుకొన్నది. ఆపురించినది. ఆచేష్ట నెర జాణలైన ఆమె చలులకంటబడ్డది. వాసునజ్వేలు. పార్వతిమొగం సిగ్గు తో ఎఱ్ఱతామరమొగ్గ అయినది.” ఇదుగో! ఇట్టిచేష్టకే మోటాయి తము అనిపేరు.

12. కుటమితము :— తాను మిక్కిలిగా నలచిన ప్రి యుడు ప్రేమతో తన్ను సమీపించి తనస్తనాలను, కేశాలను గ్రహించి ఆలింగనం చేసికొన్నపుడు కలిగిన అధికానందంలో యువతి అవ్వడప్పుడు బాధను వ్యక్తపరచడం అబ్బ! అయ్యో! అనడం జరు గుతుంది. ప్రియురాలి నోటినుండి వచ్చే యీ మాటలవలన ప్రియుని యందలి శృంగారభావం ఉత్తేజం ఆపుతుంది. ఇట్టిదైన దుఃఖా విష్కరణ చేష్టయే ‘కుటమితము’ అనబడుతుంది.

‘అబ్బ! చేతులతో అంతగట్టిగా నొక్కితే నహించుకొన గలనా? అంతమోటదనమైతే ఎలా? అనేమాటలు భార్యవలకగా పురుషుడు వినడం, విని అధికమైన ఉత్సాహాన్ని పొందడం సాధా రణంగా జరుగుతూనే వుంటుంది.

ఇదుగో! వనితలొనరించే యిట్టిచేష్టయే ‘కుటమితము’ అన బడుతుంది.

13. మార్దవము : ఇవ్వడిప్పుడే యావనావస్థలో అశు గుపెట్టిన వనితను ‘మృగ’ అంటారు. ఆమె మన్మథవ్యాపారం ఎరు గనిదై అమాయకయై వుంటుంది. ఆమెలో లోకజ్ఞత తక్కువగా వుంటుంది. లజ్జ మిమ్మటంగా వుంటుంది. ఇట్టిననితయొక్క స్వభా వమునకే ‘మార్దవము’ అని పేరు. అమాయకములైన ఆమెపనులు మాటలుకూడ భర్తమననంగాని శృంగారభావానికి చిక్కిలిగిం తలు పెట్టజాలినదై వుంటాయి.

“ఒక ముగ్ధురాలు ప్రియునియొశిలో తలనిచుకొని శయనించినది. సిగ్గునల్ల ఆమెకు అలా శయనించడండా వుండాలని వున్నా భర్త

చేతులలో ఆమె పరసశ అయిపున్నది. ఆమె చేతులకు మంచిముత్యములు పొదగబడిన బంగారుగాజులున్నాయి. అవి ఆమెయొక్క కోమల హస్తాలకు ఎంతో అందాన్ని చేకూర్చాయి. అవి ప్రియునిదృష్టిని ఆకర్షించాయి. అతడామె కంకణాలను పరిశీలిస్తూ- ఈ ముక్తాశలాలు చాలా ఉత్తమమైనవి.”-అన్నాడు. ముక్తాశలం అంటే మంచిముత్యమే. అవి సముద్రంలో ముత్తైపుచిప్పలలో దొరుకుతాయి. కాని ఈ విషయం ఆముద్దరాలికి తెలియదు. ముక్తాశలం అంటే ఆమె ఏదోపండు అని అనుకొన్నది. అవి ఏవోచెట్లను పండుతాయని, ఆఫలాలే తనచెతిగాజులలో మెరుస్తున్నాయని అనుకొంటోంది ఆమె.

అందుచే వెంటనే ఆమె తనస్రియునితో-ముక్తాశలాలు పండ్లచెట్లు ఎక్కడవుంటాయి? నేనెప్పుడూ ఆచెట్లను చూడనేలేదు-అన్నది ఆమెయొక్క యీ అమాయకత అతని ఉత్సాహానికి దీప్తినికలిగించింది. అతడునవ్వుతూ ఆమెను అక్కనజేర్చుకొన్నాడు. ఇదిగో ! ఇట్టి అమాయకతా లక్షణమునకే మూగ్ధ్యము అనిపేను.

14. తపనము :- ప్రియుడు అర్ధరాత్రముపరకు రాకపోయినచో ప్రియుగాలు మిక్కిలిగా తాపానికి లోనుకానడం ‘తపనము’ అనబడుతుంది. ఈసమయంలో స్త్రీలు ఎక్కువగా నిట్టూర్పుట, కన్నీరుపెట్టుకొనుట, తమ దురవృత్తాన్ని నిందించుకొనుటద్వారా తమ తాపాన్ని వ్యక్తపరుస్తారు. తనకై యింతగా తపించే ప్రియురాలిని చూచేసరికి ప్రియునకు కలిగే ఆనందం వర్ణనాతీతంగా ఉంటుంది. ప్రియునితో శృంగారరసానికి యీ విధంగా దోహదంచేసే చేష్టకే ‘తపనము’ అనిపేను.

అర్ధరాత్రం కావస్తోంది. వచ్చేదన్న ప్రియుడు రాలేదు. తానే మో అలకరించుకొని కూర్చున్నది. శయ్యాకారం సుశజ్జితంగా ఉన్నది. వెలిగించిన అగురుపత్తులుకూడ మేమింక నిరీక్షించలేమన్నట్లు నివురుగక్కి చల్లారపోయాయి. సాయంవేళ అరవిగసిన బొడ్డుమల్లాలను

తాను సిగలో తుగుముకొన్నది. అవి క్రమంగా వికసించడమే కాక
 రేకలను రాలేచే దశను చేరుకొంటున్నాయి. ప్రియుడు వస్తాడన్న ఊహ
 తో మనసులోని కోరికలు రెపరెపలాడగా తనూతాపం పెరిగింది.
 ఆ ప్రియుడు రాలేదు ఆమె తన నితంబాన్ని చేతితోకొక్కుకొని
 నిట్టూర్చింది, శయ్యపై నిద్రించుచుని ఇటువంటి పోగులాసింది. తాపం
 పెనుగుతోంది ప్రియుడు రాలేకన్న బాధవల్ల కన్నులలో నీరు చిప్పి
 లుతోంది.

ఈస్థిలో ప్రియుడు వచ్చేడు. తనకై తపించే స్త్రీయురాలి యీ
 తపన ఆతనికంటబడ్డది. ఆతని పెదవులపై దరహసం. మనసులో ఉత్సా
 హం కల్గినిరిశాయి. అతడొకప్పుడు కంఠంబిరుకొన్నాడు. ఆమె అటు
 కతో - “ఇదిగో ! ఇప్పుడేవస్తానుని ఇంతఆలస్యంగానా గావడం? అన్నది.
 ఈమాటకూడ ఆమెలోని తాపాన్నే వ్యక్తంచేసింది.

అతడు-ఆలస్యమైనది అపగాధిని దంశించు. భాహువులతో
 బంధనం, బొడ్డునుల్లెలు తుగుముకొన్న జడతో దండనం - నేనుసిద్ధంగా
 ఉన్నాను - అన్నాడు. ఆమెనవ్వింది. అతనిబడిలోనికి బరిగిపోయింది.

ఇదిగో ! ఇట్టచేప్టు ‘తపనం’ అనబడుతుంది.

15. లలితము :- పరమసుమహారముగా కన్నులను, కను
 బొనులను, చేతులను కదల్చుట ‘లలితము’ అనబడుతుంది. ప్రియు
 రాలి సర్వశరీరము ప్రియునిలోని శృంగారకలాన్ని తరింగితం చేసే
 పై వుంటుంది. ఆప్రియురాలే పరమసుమహారంగా తన కాళ్ళు
 చేతులను కదలిస్తూ కనుబొనులను సుందరంగా పైకెత్తి క్రీగంట
 చూడడం జరిగితే ఆ చేష్టు ప్రియునిలోనికామం మనోకమల్లు పైకి
 ఎక్కుతుంది.

“ప్రియురాలు ఇంటిలో ఏదోపని చేస్తోంది. ఆమెశరీరం మెలు
 పుదీవలా మెలుస్తోంది. పొడైనజడ పిగుదలపై నాట్యం చేస్తోంది.
 ప్రియునకామెను ముద్దాడనలెననిపించింది, అతడొకప్పుడు వెనుకగట్లె

ఒకచేతితో ఆమెజడనుపట్టుకొని వేరొకచేతితో ఆమెముఖమును తన వంకకు త్రొవ్వకొని ముద్దుపెట్టుకొన్నాడు. ఆప్పుడామె కనుబొమలను మైకెత్తి విస్ఫూరితములు, చంచలములు అయిన నేత్రాల్తో కోపముకాని కోపమును వ్యతిరేకతకాని వ్యతిరేకతను ప్రదర్శిస్తూ చూచింది. ప్రియునకాచూపు మదనుని తూపు (బొంబం) అయింది. అతడు ఆదేశముతో విహ్వలుకై ఆమెను గాఢంగా కంకలించుకొన్నాడు.

ఇదుగో ! ఇట్టి చేష్ట 'లలితము' అనబడుతుంది.

16. బిబ్బకము - భర్త అధికంగా తన్ను ప్రేమిస్తున్న కారణంగా మిక్కిలి గర్వముకలదై వనిత తనకీష్టమైన వస్తువునందు అప్పుడప్పుడు భర్తయందు ఆనందం చూపడం లేదా ఆతనియొక్క ప్రణయకోపాన్ని లక్ష్యంచేయకపోవడం 'బిబ్బకము' అనబడుతుంది.

సాధారణంగా భర్త ఎవరి సశేమండుంటానో అట్టి స్త్రీలయందు మాత్రమే ఈ బిబ్బకం అనే శృంగార చేష్ట వ్యక్తం అవుతుంది.

“ఇదిగో ! యీ సన్నగడి చీర నీకై తెచ్చాను. అబ్బ ! ఎన్ని కొట్లు తిరిగేనని ; రంగుబాగున్నచోట నేత బాగులేదు. నేతబాగున్నచోట రంగుబాగులేదు. రెండూ బాగున్నచోట అంచు సచ్చలేదు. దాదాపు రెండుగంటలు వెదుకగా వెదుకగా యీచీర ఒకడుకాణంలో కనబడ్డది. ఆమధ్య నీవిట్టిచీర కావాలి అన్నావుకదా? అని అచ్చం నీవు కోరినరకం చీరకై శ్రమించి తెచ్చాను” - అన్నాడు భర్త భార్యతో.

భర్తకుతనమీదగల ప్రేమాధిక్యానికి గర్విస్తూవున్న ఆ భార్య ఆ! చాల శ్రమపడ్డాను ! ఎలాగైతేనేం తెచ్చేను ఇన్నాళ్లకి ఒకసూలు చీర-అన్నది.

ఈమాటతో అతడు నీరసపడిపోయాడు. తానింత శ్రమపడి తెచ్చిన వస్తువుమీద, తనమీద ఇంత అగ్రాదరం చూపినందులకు భార్యమీద కొంత అలకకూడ వచ్చింది. కాని అలకను ప్రదర్శించడానికి సమయం కాదనుకొన్నాడతడు.

రాత్రిఅయింది. ముందుగా పడకటింటికి చేరుకొన్న ప్రియుడు భార్యరాకడ మనసులో నిరీక్షిస్తూ శయ్యమీద పెడమొగంపెట్టుకొని శయనించాడు అలుకను ప్రదర్శించడానికి వీలుగా. కొంతసేపటికి - ఆ భార్యనచ్చింది. కోపకారణం ఆమెకు తెలియనిదికాదు. ఆమెకు ఏదో ప్రశయం జరుగుతుందన్న జంకులేదు. భర్తయొక్క స్వభావం ఆమెకు తెలియనిదికాదు. తాను భర్తను సులభంగా ప్రసన్నుని చేసికొనగలనన్న ధైర్యం ఆమెయందున్నది.

“శ్రీవారికి అలుకనచ్చుంటా ! పెడమొగంపెట్టుకొని శయనించాడు”—అన్నదామె నవ్వుతూ.

భార్యకు సమాధానం చెప్పలేదు భర్త అతనిబిగింపు ఎంతటిదో ఆమెకు తెలుసు “అప్పుడే నిద్రపట్టిందికాబోలు ! అంతా చొంగనిద్ర !”—అంటూ అతనికి చక్కిలిగింత పెట్టిందామె.

నస్తూరున్న నవ్వును ఆపుకొనడానికి స్వర్ణప్రయత్నం చేస్తూ నవ్వితే బిగింపుపోతుందని ఆతడు—ఏమిటని ? నన్ను తాకకు—అన్నాడు లేనికోపాన్ని ప్రదర్శిస్తూ.

ఆమె అతని కోపాన్ని లక్ష్యపెట్టక తిరుగఅతనికి చక్కిలిగింత పెట్టింది. అతడిమూట గట్టిగా కనడేశు.

ఈపర్యాయమామె - అంతాగొప్ప ! పోనీయంజీ” !—అంటూ తానుకూడ కోపాన్నే ప్రదర్శిస్తూ అతనిసేపుకు తనసేపునాన్ని శయనించింది. పదినిముషాలు గడిచాయి, భార్యయొక్క శరీరసన్నికర్షకు భర్తయొక్క మనస్సులోని కోరిక స్పృతమై విజృంభింపచాగింది. అతడు నెమ్మదిగా ఆమెవంకకు తిరిగేడు. ఆమెపై చేయిచేచాడు. ఆమె తన విజయాన్ని గుర్తించింది. అతనిచేతినామె తొలగించలేదు, అతనివంకకు తిరుగునూలేదు. అతడే ఆమెను తనవంకకు త్రిప్పకొన్నాడు. ఆమెఒక బొమ్మవలె ఇటుతిరిగింది.

ఏబిగింపు తాను ప్రదర్శించాలని ఆభర్త భావించాడో ఆబిగింపు భార్య చక్కగా ప్రదర్శిస్తుంది. అతనిలో కోరిక విజృంభించింది. చానికి

అనుగుణంగా భాగ్యకూడ ఆవేశంతో తన్ను ఆలింగనం చేసికొనేలా చేయాలని అతని తాపత్రయం. ఆమెలోని కామాగ్నిని మండిపడానికై అతడేదో చేశాడు. కాని ఏం ప్రయత్నించినా ఆమెలోని కామాగ్ని లోలోపల ఏమియందుచూపున్నదో కాని పైకి దానిజాడకనబడడంలేదు. అతని విషయం దీనికి భిన్నంగా ఉన్నది. భాగ్యహాసనంలోని కామాగ్నిని దీప్తంచేయాలని ప్రయత్నించుకొంటుంది అతని హాసనంలోని కాసుం పెగలెగయిస్తూ విజృంభించింది.

భర్తయొక్క ఉద్రేకమైన ఆశేశాన్ని చూచి ఆమెనవ్వుతూ— ఇందాక అలుకవచ్చిందా? ఇప్పుడు అలుక తీరిందికాబోలు! నన్ను తాకనే తాకకు నాతోమాటాడకు అన్నాను. ఇప్పుడేదేమిటి? —అన్నది అనుగ్రహిస్తు. ఆభర్త చెప్పగల సమాధానంలేదు. అతడామెను పొదపుకొన్నాడు. ఆమె అనుగ్రహించిందికదా? వారిరువురు గాఢాలింగనంలో ఏకీకృత శరీరలయ్యారు.

ఇదికో! జిబ్బాకం అనేచేష్ట ఈవిధంగావుంటుంది.

యీ శృంగార చేష్టలన్నిటిని గూర్చిన ఎఱుకనాగరకులుగా మనగోరే—స్త్రీ పురుషులకు మిక్కిలి వునగం. దీనివలన వారు తమ ప్రియులయందు శృంగార భావం ఏ స్థాయిలో వున్నదో అన్నవిషయము తెలిసికొని సర్తించగలుగుతారు.

-: స్త్రీ పురుష జాతిభేదములు :-

లోకంలో స్త్రీజాతి ఉన్నది. పురుషజాతి ఉన్నది. “స్తనకేశ నత్ స్త్రీస్యాత్ లోనుశః పురుషః స్మృతః” అన్నారు. అనగా స్తనములు, కేశములు స్త్రీజాతిలక్షణాలు. లోమనంపద (గడ్డము, మీసము) పురుషలక్షణములు యిలా రెండుగావున్న యీ జాతులయందు ప్రధానలక్షణాలు సమంగావున్న కొన్ని కొన్ని తేడాలు కనబడుతూ వుంటాయి. ఆ తేడాలనుబట్టి యీ రెండుజాతులను తిరుగ పూజేసి తెగలుగా విభజించారు,

ఈ విభాగానికి ప్రధానలక్షణాలు పురుషాంగము, స్త్రీయొక్క యోని అయిఉన్నాయి. పురుషులందరియొక్క పురుషాంగములు సమానమైన పరిమాణం (పొడవు) కలిగిఉండవు. అట్లే స్త్రీలయొక్క యోనులు కూడ అన్నీ ఒకేవిధంగాఉండవు. వానియొక్క లోతులలో తేడాలు ఉంటాయి. కొందరు పురుషులకు పురుషాంగము ఆరుఅంగులముల పొడవు కలిగివుంటుంటే కొందరి పురుషాంగము తొమ్మిదిఅంగులముల పొడవు కలిగివుంటుంది. కొందరి పురుషాంగము సుదీర్ఘమై పండ్రెండు అంగులముల పొడవుకలిగివుంటుంది. ఇందు ఆరుఅంగులముల పొడవుగల పురుషాంగముకలవారు శశజాతి పురుషుల అనబడతారు. తొమ్మిది అంగులముల పురుషాంగములవారు వృషభజాతి వారనబడతారు. పండ్రెండు అంగులముల పురుషాంగములవారు అశ్వజాతి పురుషులుగా పేర్కొనబడతారు.

ఇట్లే ఆరుఅంగులములు మాత్రమే లోతోతైన యోనికల స్త్రీలు హరిణి జాతివారినియు, తొమ్మిది అంగులముల లోతోతైన యోనికల స్త్రీలు బడబాజాతి స్త్రీలనియు, మిక్కిలి యెక్కువగా 12 అంగులముల వరకు లోతోతైన యోనికల స్త్రీలు హస్తినీజాతి స్త్రీలనియు చెప్పబడతారు.

అయితే యీలక్షణాలు ఆ స్త్రీ పురుషులను మాచీకూడగానే తెలియబడేవి కావుకదా ! అందుచే ఆయా జాతులయొక్క ప్రధాన లక్షణాలు గుహ్యవయవ పరిమాణములే అయిఉనప్పటికి కొన్ని బాహ్య లక్షణాలుకూడ చెప్పబడుతున్నాయి.

శశజాతి పురుషులు : — ఈ జాతి పురుషుల శరీరం కాంతిమం తమై ఉంటుంది. వీరు ఎల్లప్పుడు సంతోషంగావుండే స్వభావం కలవారై చిరునవ్వు సప్తస్థావ్రుంటారు. వీరి పలువరుస చక్కగా ఎగుడు దిగులు లేక సమంగా ఉంటుంది. మధురంగా మాటాడడం వీరి లక్షణం. వీరి ముఖం గుండ్రంగావుంటుంది. చెత్తినేర్లు చాచినప్పుడు ఆర్చినందులు కనబడక మంసలముత్త వుంటాయి. పలుచని పాదాలు,

పలుచని నడుము, పలుచనైన చెవులు కలిసి వీరుమిక్కిలి సుకు
మారంగా వుంటారు. వీరియొక్క స్వరం సువాసనా భరితమైవుంటుంది.

వృషభజాతి పురుషులు :- ఈ జాతి పురుషుల శరీరముకూడ
కాంతిమంతముగానే ఉంటుంది. కాని వీరు శశజాతి పురుషులవలె సుకు
మారంగా కాక తగినంత పుష్టికలవారై ఉంటారు. వీరి మెడ స్థూలంగా
ఉంటుంది. వీరి చేతులు పాదాలు కూడ ఎక్కువలు చిమ్మునగా ఉం
టాయి. వీరి నేత్రాలలో చాంచల్యం ఉండదు. కన్నులలో స్థిరత్వమే
ఎక్కువ కనబడుతుంది. కంటి రెప్పలకు దట్టముగ నోమాలు ఉంటాయి
వీరికడుపు తాబేటి కడుపును పోలిఉంటుంది. పొంటులు వృదువుగా ఉం
టాయి. మొత్తానికి శరీరంలోని అన్ని భాగములయందు క్రొవ్వనిండి
ఉండి వీరు చాల పుష్టిగా కానవస్తారు.

అశ్వజాతి పురుషులు :- పై శశజాతి వృషభజాతి పురుషుల
కంటే వీరు భిన్నంగా ఉంటారు. వీరి శరీరం కాంతిమంతమై ఉండదు.
శరీరములో తగినంత పుష్టికూడ ఉండదు. వీరి శరీరావయవాలు మిక్కిలి
పొడవుగా ఉండి తగినంత మాంసములేనిచే కృశించినట్లు ఉంటాయి.
ముఖ్యంగా ముఖము, చెవులు, శిరస్సు, చెదవులు వీనియందు ఈ దీర్ఘ
త్వము కృతత్వము గోచరిస్తాయి. వీరి తలమీద జుట్టు దట్టంగా వుం
టుంది. అవయవాలన్నీ కూడ కొంతకు కొంత నంకంగా వుంటాయే
కాని చక్కగా తీర్చి దిద్దినట్లుబుండవు. కాలి పిక్కలయందు, పాదముల
యందు ఈ వక్రత అధికంగా కానవచ్చుంది. వీరివ్రేళ్ళు పొడవుగా వుం
టాయి. కంఠధ్వని మేఘధ్వనిని (ఉరుము) పోలి వుంటుంది. నేత్రాలు
చంచలంగా వుంటాయి. తిండలు బలిసివుంటాయి వీరు వేగంగా నడచే
వారై వుంటారు. ఈ లక్షణాలుకలవాడని అశ్వజాతి పురుషులుగా
గుర్తించాలి.

హరిజీజాతి స్త్రీలు :- ఈ జాతి స్త్రీలు లలితమైన శరీరము
కలిగివుంటారు వీరిశరీరము సన్నగా ఉంటుంది. శరీరచ్ఛాయ సాధార

గంగా చామనచాయ అంబువుంటుంది. చంద్రదర్శనంతె వీరిదర్శనం కన్నులకు మసస్సుకు చల్లదనం చేకూర్చేట్టే వుంటుంది. వీరి దండాలు మాత్రం పెద్దవిగా వుంటాయి. కంఠధ్వని పెన్నదిగా ఉండదు, శిరస్సుపై జుట్టు దట్టంగావుంటుంది. శరీరం శ్లేష్మతత్వ ప్రధానమై వుంటుంది. ఈ జాతి స్త్రీలు ఆహారం స్వల్పంగా స్వీకరించేవారై వుంటారు. వీరికపాల భాగము గూఢంగా వుంటుంది. ముఖము నున్నగా వుంటుంది, రతివేళ వీరియోనినుండి స్రవిం చేరజస్సు సువాసనలు చిమ్ముతుంది. ఇట్టిలక్షణాలుకల స్త్రీలను హరిణీజాతి స్త్రీలుగా గుర్తించాలి.

బడబాజాతి స్త్రీలు:- ఈజాతి స్త్రీల శరీరం పచ్చగా వుంటుంది వీరి శరీరము పిత్త (వైత్త) తత్వప్రధానమైనది. బలిసికఠినంగా వుండే స్తనద్వంద్వం కలిగి వుండడం యీ జాతిస్త్రీల సహజలక్షణం. వీరి చేతి యెముకలు, కాలి ఎముకలు, చుడతక్కిళ్ళు, మడములు కొంచెం వంకర తిరిగి వుంటాయి. చేతులు న్నదువుగా చూసలముట్టై వున్నవిగా వుంటాయి వీరికి చామలు యెక్కువ. నన్నని నడుము సమానములైన అవయవములు కలిగి యీజాతి స్త్రీలు పెండువు దీనలనలె మన్మథుని చికిలిచేసిన శస్త్రాలనలె మెరుగుగా ఉంటారు. శరీరవేళ వీరియోనినుండి స్రవిం చేరజస్సు సువాసనముయె క్క వాసనవంటి వాసనకలదిగా ఉంటుంది.

హస్తినీజాతి స్త్రీలు:- యీజాతి స్త్రీలు మిక్కిలిపొడవుగా వుండరు, కొంతమకొంత పొట్టివారనియో నిర్ణయం. లావుగా మాత్రం వుంటారు. వీరితలమీద పెండుకలు సల్లగా వుంటాయి. అంతేకాదు ప్రతి పెండుక మిక్కిలి లావుగా వుంటుంది. వీరి శరీరచ్ఛాయ ఎఱుపు, శరీరతత్వం వాత ప్రధానంగా వుంటుంది. బలిసినచేతులు, పాదాలు కలవారై ఒకస్వరూప చల్లగా. కేరొకస్వరూప వెచ్చగా వుండే శరీరము కలవారై, యెక్కువగా వుంటూ ఉన్నవామము కలవారై యీజాతి స్త్రీలు చంచలంగా వుంటారు. వీరిశరీరంలో క్రొవ్వుచాల ఎక్కువగావుంటుంది. వీరియోని అధికమైన రోమపంక్తితో నిండివుంటుంది.

టుంది. రతివేశ వీరియోనినుండి స్రవించే రజస్సు ఏనుగుమదముమొక్క వాననకలిగివుంటుంది. ఇట్టిలక్షణాలుకల స్త్రీలను హస్తినీజాతి స్త్రీలుగా గుర్తించాలి,

యీ బాహ్యలక్షణాలు ఆధాగంగా శశ-వృషభ-అశ్వజాతి పురుషులను, హరిణీ-బడబ-అశ్వజాతి స్త్రీలను సులభముగా గుర్తించి తెలిసికొననచ్చును. కాని యీ లక్షణాలుకంటె గుహ్య వయవ పరిమాణాలే ప్రధానమైనవి.

ఒకపురుషుని బహిరంగకారం అశ్వజాతి పురుషుని లక్షణాలు కలిగివున్నది. కాని రతివేశ పరిశీలింపగా అతని పురుషావయము స్థూలము, సుదీర్ఘముకాక కోమలంగా ఆరుఅంగుళముల పొడవుకలదిగా గోచరించింది. అప్పుడతని బాహ్యలక్షణాలు ఎలావున్నా అతడు శశజాతి పురుషుడనియే నిర్ణయించాలి.

అట్లే బాహ్యలక్షణములన్నియు హస్తినీ జాతిస్త్రీకి తగివున్నప్పటికి చిన్నవైన కక్షభాగములు (చంకలు) చిన్నవైన పాదములు కలిగి పెద్దముఖము. పెద్దస్తనములు ఆమెకు ఆమరివుంటే ఆమెను హస్తినీగాకాక, హరిణీజాతి స్త్రీగా గుర్తించాలి.

∴ రతి భేదములు ∴

వెనుక ప్రకరణంలో మూడేసిరకాలుగా చెప్పబడిన యీ స్త్రీ పురుష జాతులనుభ్య యేర్పడే రతిభేదాలు ప్రధానంగా ఐదురకాలుగా ఉన్నాయి. ఈభేదములు వీరి గుహ్యవయవ ప్రమాణములు భిన్నంగా వుండుటవలన ఏర్పడతాయి. యీ రతిభేదములు 1 సమరతి 2 ఉచ్చగతి 3 నీచరతి 4 అత్యుచ్చగతి 5 అతినీచరతి అని పిలువబడతాయి.

1 సమరతి : హరిణీజాతి స్త్రీతో శశజాతి పురుషుని సంయోగము సమరతి అనబడుతుంది. ఎందుచేతననగా హరిణీజాతి వనిత యోనియొక్క లోతు ఆరుఅంగుళములుకాగా, శశజాతిపురుషుని పురుషాంగముకూడ ఆరు అంగుళములే ప్రమాణము కలదై వుంటుంది. అం

దుచే పీరిరతి సమరతి అనబడుతుంది. ఇట్లే బడబాజాతి స్త్రీలకు, వృషభ జాతిపురుషులకు మధ్యవర్పడేగతి, హస్తినీజాతి స్త్రీలకు, అశ్వజాతి పురుషులకు మధ్య యేర్పడేరతి కూడ - సమరతులనియే అనబడతాయి. కారణము వారి గుహ్యంగముల ప్రమాణము సమాణముగనుండుటయే, ఈవిధముగ యీసమరతి మూడురకాలుగా కాననస్తుంది.

2 ఉచ్చరతి :- హరిణీజాతి స్త్రీ తనతో సమానుడైన శశజాతి పురుషునితో గాక ఇంచుకమిదివాడైన వృషభజాతి పురుషునితో కలిసినపుడు ఏర్పడేరతి ఉచ్చరతి అనబడుతుంది. ఎందువల్లననగా ఇచ్చట హరిణీజాతి స్త్రీయొక్క యోని ఆరు అంగుళములు మాత్రమే లోతుకలదికాగా అందు సంవిశితం చేయబడే వృషభజాతి పురుషుని పురుషాంగము తొమ్మిది అంగుళములు పొడవు కలదైపుంటుంది. యీ విధముగనే బడబాజాతి స్త్రీ తనకు సమానుడైన వృషభజాతి పురుషునితోగాక ఇంచుకమిదివాడైన అశ్వజాతి పురుషునితో కలిసి రమించినపుడు ఆ రమణముకూడ ఉచ్చరతి అనియే అనబడుతుంది. యోనికంటె పురుషాంగము పెద్దదగుటయే ఇచ్చటను కారణము. ఈ విధముగా ఉచ్చరతులు రెండురకాలుగావున్నాయి.

3 నీచరతి :- శశజాతి పురుషుడు తనకు సమానుడైన హరిణీజాతి స్త్రీతోగాక ఇంచుక మిదివాడైన బడబాజాతి స్త్రీతో కలిసి రమించినపుడు ఆ రతి నీచరతి అనబడుతుంది. ఇచ్చట పురుషాంగము ఆరుఅంగుళముల ప్రమాణముకలదికాగా యోని తొమ్మిది అంగుళముల లోతుకలదై ఇంచుక పెద్దదై యున్నందున యీరతి నీచరతి అనబడినది. ఇట్లే వృషభజాతి పురుషుడు హస్తినీజాతి స్త్రీతో సంగమించగా ఏర్పడే రతికూడ నీచరతి అనియే అనబడుతుంది ఇచ్చటకూడ పురుషాంగముకంటె స్త్రీయొక్క యోని ఇంచుక ఎక్కువ లోతుకలదిగా నుండుటయే కారణము. యీవిధముగా నీచరతికూడ రెండురకములై ఉన్నది.

4 అత్యుచ్చరతి : అశ్వజాతి పురుషుని పురుషాంగము వండెందు అంగముల ప్రమాణముకల్పదైత్యులందని వెనుక చెప్పబడినది. ఆ పురుషుడు యోనియొక్కలోతు కొంచెము తక్కువకాక బాగా తక్కువ, ఆగులించుములు మాత్రమే లోతుకల హరిశ్చంద్రాతి స్త్రీతో గంగమించినపుడు ఆరతి అత్యుచ్చరతి అనబడుతుంది. యోనికంటె పురుషాంగము రెట్టింపు ప్రమాణముకల్పదైత్యులు దీనికి పేతువు. యీ అత్యుచ్చరతి యీ ఒక్కచోట మాత్రమే ఏర్పడుతుంది.

5 అతినిచరతి — శశజాతిపురుషుని పురుషాంగము ఆగులంగుళముల ప్రమాణముకల్పదైత్యులందని వెనుక చెప్పబడినది, అట్టి పురుషుడు తన పురుషాంగముకంటె రెట్టింపులోతు (వండెందు అంగుళములు) యోనికల్పదైన హస్తినీజాతి స్త్రీతో కలిసి గమించినపుడు ఆరతి అతినిచరతి అనబడుతుంది. ఇచ్చట యోనికంటె పురుషాంగము ప్రమాణములో మిక్కిలి చిన్నదికదా ! అందుచేతనే ఇది అతినిచరతి అనబడినది. ఈరతిగ్రేదము యీ ఒక్కచోటమాత్రమే ఏర్పడుతుంది.

ఇట్లున్న యీ రతిగ్రేదాలు మొత్తము తొమ్మిది రకాలుగా ఉన్నాయి.

సమరతి	ఉచ్చరతి	నిచరతి	అత్యుచ్చరతి	అతినిచరతి
హరిశ్చ-శశ 6 - 6	హరిశ్చ-వృషభ 6 - 9	బడబా-శశ 9 - 6	హరిశ్చ-అశ్వ 6 - 12	హస్తినీ-శశ 12 - 6
బడబా-వృషభ 9 - 9	బడబా-అశ్వ 9 - 12	హస్తినీ-వృషభ 12 - 9		
హస్తినీ-అశ్వ 12 - 12				

అయితే యీ రతులన్నిటియందు స్త్రీపురుషులకు ఉభయులకు సర్వధా సుఖాన్ని అందించే రతివి ? అన్నప్రశ్న కలుగడం సహజం. దీనియొక్క సమాధానము తెలియుటకు ముందు స్త్రీయొక్క యోనిని గూర్చి కొంత తెలియాలి.

స్త్రీల యోనియందు వారి నశ్చటిననుండియే పుట్టినవైన సూక్ష్మ క్రిములు ఉంటాయి. అవి యోనియందొక రకమైన దురదను కలిగిస్తాయి. ఆ దురద పురుషాంగముయొక్క ఘట్టనవల్ల తొలగేదై వుంటుంది. ఈ దురద తత్కాలంలో పూర్తిగా తొలగినపుడు స్త్రీ యోని నుండి రజస్సు స్రవిస్తుంది. యీ రజస్సు స్రవించినంతనే స్త్రీలు తృప్తి చెందుతారు. తత్కాలములో రతిని కోరుకొనరు. అయితే యోని యందు జన్మించే సూక్ష్మక్రిములను దురదను కల్పించే శక్తిలోకూడ లేదా వుంటుంది. కొన్ని క్రిములు సాధారణమైన దురదనుమాత్రమే కలిగిస్తాయి, కొన్నిటియొక్క శక్తి అంత తక్కువగాకాక మధ్యమంగా వుంటుంది. కొన్ని తీవ్రమైన శక్తికలను యోనియందు ఎక్కువ దురదను జనింపజేస్తాయి.

ఇలా యీ క్రిములు మూడురకాలుగా ఉన్నాయి. వీనిలో అల్పమైన దురదను జనింపజేసే క్రిములుకలిగిన యోనికల - స్త్రీ రతినేత తొందరగా తృప్తి చెందే లక్షణం కలదై వుంటుంది. అనగా తొందరగా రజస్సును స్రవిస్తుంది. మధ్యమమైన దురదను కలిగించే క్రిములు కలిగిన యోనికల స్త్రీలు అంత తొందరగా తృప్తి చెందరు; తాని వరీ సుదీర్ఘమైన రతినీకూడ వాంఛింపరు. మధ్యమంగా తృప్తి చెందుతారు.

ఇక తీవ్రమైన దురదను జనింపజేసే ప్రమాదాతముతో నిండిన యోనికల స్త్రీలు దీర్ఘకాలిక రతికిగాని తృప్తి చెందజాలనివ్వడై ఉంటారు.

సమరతులయందు స్త్రీయొక్క యోనికి తగిన శరీరమాణములో పురుషాంగము ఏర్పడిఉంటుంది. అందుచే స్త్రీయొక్క యోని యందలి దురద సుఖంగా తొలగుతుంది. పురుషునకు కూడ అంతి మిక్కిలి సుఖకరంగా వుంటుంది. యీ కారణముచే సమరతి ఉత్తమ మైనది; స్త్రీపురుషుల కిద్దరకు సహాన సుఖకరము అయివున్నది.

ఉచ్చరతియందు స్త్రీయొక్క యోనికంటె పురుషాంగము పెద్దదై పున్నందున యోనియందలి దురద తొలగుటలో కొంత సుఖము ఏర్పడి పున్నప్పటికి స్త్రీ కొంత భాదనుకూడ అనుభవించేదై వుంటుంది. పురుషునకు కూడ సమరతినలె యీ వుచ్చరతి చాలినంత తృప్తి కలిగించదు. అందుచే యీ వుచ్చరతి నమరతి తరువాత పేర్కొనబడినదై వుంటుంది.

ఇక సీచరతియందు పురుషాంగముయొక్క ప్రమాణము మిక్కిలి తక్కువై వుండుటచే స్త్రీయొక్క యోనియందు తగినవిధంగా ఘట్టనం ఏర్పడి అవకాశ మేలేదు. అందుచే అచ్చట పురుషుడు ఎంతశ్రమించినా స్త్రీయొక్క యోనియందలి దురద తీరదు. ఆమె తృప్తి చెందుటకు అవకాశము వుండదు.

అత్యుచ్చరతియందు స్త్రీకి కేవలము బాధమిగులుతుంది. అతి సీచరతియందు ఆమెను తృప్తికలిగే అవకాశము అసలేలేదు.

అందుచే నమరతి ఉత్తమమైనదని, వుచ్చరతి ద్వితీయ పక్షమని మిగిలిన రెండు పుధయ సుఖకరములు కానని గుర్తించాలి. పురుషుడు కామశాస్త్రములు చదివినవాడై తానేజాతికి చెందినవాడో గుర్తించి, తనకు తగిన జాతిస్త్రీని పరిణయమాజినపుడు మాత్రమే నిజమైన దాంపత్య సుఖము అనుభవింప గలుగుతాడు.

రతియందు తనకు తృప్తికలిగించే పురుషునియందు స్త్రీ మిక్కిలి మక్కువకలదై వుంటుంది; నగలు, సొమ్ములు మొదలు గునవి ఎన్ని ఇచ్చినప్పటికి రతియందు తనను తృప్తి పరుపజాలని భర్తయందు స్త్రీలకు అనురాగం వుండదు. ఎవని నాంగత్యములో స్త్రీ పగవశమై కజస్సును స్రవిస్తుందో ఆ పురుషునియందు బామెయొక్క ప్రేమ అనంతమై వుంటుంది. అట్టివాడైన భర్తయొక్క వియోగాన్ని ఆమె క్షణకాలముకూడ సహించలేదు. ఒకవేళ విధివశమున వారికి

వియోగము ఏర్పడితే ఆ స్త్రీ జీవింపదు. వెంటనే కాకపోయినా కొలది కాలానికే మరణిస్తుంది.

ఇక ఆమెను భర్తవలన రతియందు తృప్తి లేనప్పుడు ఆమె భర్తను ప్రేమించదు. సరికదా అతని హితాన్ని కూడ కోరదు, మీదు మిక్కిలి అతని వినాశాన్ని కోరుకొంటుంది. కొన్ని కొన్ని చోట్ల అట్టి స్త్రీలు భర్తను చంపినట్లు కూడ ప్రాచీన కామశాస్త్రాలు చెబు ప్రశున్నాయి.

అందుచే పురుషుడు రతియందు కేవలము తన తృప్తిని మాత్రమే కాక భార్యయొక్క తృప్తినికూడ గమనించి చర్చింపాలి. తాను మృదువైన, పొటిదైన పురుషాంగము కలవాడైనపుడు, కొందరగా వీర్యవ్రావం చేసేవాడైనపుడు - తన పురుషాంగము స్పృశముగా వుండుటకు, తనవీర్యము కొంచెంగా స్థలితముకాకుండా కాపాడుకొనుటకు తగిన సైమ్యునితో సంప్రదించుట అవసరం. ఈ విషయమై యీ శాస్త్రములో కొన్ని ఔషధ ప్రక్రియలు చెప్పబడ్డాయి. కాని అవి అందువానిలో వుండేవి కావు, పైగా వానియొక్క ఉపయోగములో ఇందుక తేడానస్తే సమాచించే పరిస్థితులున్నాయి. అందుచే వానిని యీ అరువాదములో చెప్పబలేదు.

కాగా పురుషుడు రతియందు భార్యను తృప్తిపరుపజాలని వాడైనపుడు సంకోచింపక తగిన సైమ్యునియొక్క సహాయం అర్థింపడం అవసరం.

∴ మృత్యు దా వ స్థ లు ∴

శ్రీని పాంచవలెనని పురుషుని విగన్ముగోను, పురుషునిపోయి
బడయవలెనని శ్రీ మనస్సుగోను ప్రాదుర్భవించే కోరికకు కామము
అనిపేగు. ఇలా కామమున్న గుణం పుట్టుకనుండి జన్మతంగా శ్రీ
పురుషుల మానసంలో బీజప్రాయంగా ఉండి శరణాగతమయి

స్ఫుటంగా వ్యక్తం అవుతుంది. ఆలుగుగలు తమ సంతానానికి ఏమేమిటనే విచ్చలవిడిగా సంచరించేచోట్ల యీగూము యశానము యొక్క రాకకు పూర్వమే వారిమనస్సులో కూపించి వారి స్వభావానికి వర్తనానికి చేరుకొన్నట్లుంది. అందుచే ఆలుగుగలు తమసంతానమునకు మూడేండ్లు వచ్చినదిమొదలు వారియెదుట విచ్చలవిడిగా శృంగార భావభావితులై చరించుచున్నాడు.

కామము అనే యీగూముయొక్క పైవభివన. మన్మథుడు. ఈమన్మథుడు లేక కామముయొక్క శరీరములోపడినకాలు అవధలు రెప్పపెట్టతాయి. వానికే మన్మథావస్థలని పేరు. అవిక్రమంగా పురింపబడుచున్నాయి. యీ అవధులన్నిటియందు పూర్వావస్థ పడలంగా ఉన్నప్పుడుమాత్రమే వృత్తిరావధి జరిగిస్తుంది. పూర్వావస్థ చుట్టలంగా వుంటే తరువాతి అవధి జరిగిపడు.

1 అభిలాష :- వయస్సులోవున్న సుందరివంక పురింపబడి, లేదా సుందరుడైన పురుషునివంక యువని కోరికతో చూడడం జరిగితే ఆ అవధిని అభిలాష అనిపేరు. ఇక్కడ కామము లేక మదనును మొదటి మెట్టుమీద వున్నట్లులేక్క.

2 చింత :- స్త్రీ పురుషులు తమకంటికి మనస్సును వచ్చిన స్త్రీమూర్తులను ఎందరినో చూస్తూ ఉంటారు. కాని వారు తిత్కలంలో కొంత అభిలాష కలవాడైనప్పటికీ తరువాత ఆ సుందరులనే తలచుకొంటూ కూర్చుంటారు. మరచిపోతాను అలా మరచిపోవుట జరిగితే “అభిలాష” అనే అవధి దుర్బలమైనదని గ్రహించాలి. కాని కొన్నిచోట్ల అలాకాక తాము సాభిలాషగా చూచిన సుందరాకారం వారిమనస్సులో నిలచిపోయి వారికి మాటి మాటికీ గుర్తువస్తుంది అలా గుర్తువచ్చినప్పుడు వారియందలి కోరిక కొంతబలాన్ని పొంది రెపరెపలాడుతుంది. ఇదిగో! కామముయొక్క ఈసెటి ‘చింత’ అనబడుతుంది.

3 ఆనుస్మరణము - ఏదో ఒకటి రెండుసార్లు గుడ్డవచ్చి కోరిక కొంతబలాన్ని పుంజుకొన్నప్పటికి సాధారణంగా అది అంతటితో

ముగుస్తుంది. కాని కొన్నిచోట్ల తాము మొదట చూచిన రూపము, తమ మనస్సులో కోరిక పుట్టించిన రూపము మనస్సునుండి తొలగిపోక మాటిమాటికి కళ్ళలోలాన్ని పుష్టిపూర్వకంగా దానినిగూర్చియే భావించేట్లు చేస్తుంది. ఈవిధంగా మాటిమాటికి ఆరూపాన్ని భావించుటవలన మన స్సులోని కోరిక పూర్వముకంటే బలముకలదిగా మారుతుంది. ఇట్టిస్థితి 'అనుస్మరణము' అనబడుతుంది.

4 గుణకీర్తనము :- అనుస్మరణస్థితి ప్రబలముగా ఉన్న స్త్రీ పురుషులు తాము ప్రేమించిన వారినిగూర్చి భావించుటతో మాత్రమే తృప్తి చెందరు. వారు తమ స్రవ్యశయాలయొక్క గుణాలను, వర్తనమును తెలిసి కొనుటయందు, తెలిసిన గుణవర్తనములగు తమలో తామైకాని, లేక ప్రాణిమండల యెదుట కాని మరెవరినీ కొనియాడుటయందు ఆసక్తిచూపుతారు ఇట్టివర్తనవి "గుణకీర్తనము" అనబడుతుంది

5 ఉద్వేగము - గుణకీర్తనమువలన కూడ కోరికకు బలం పెరుగుతుంది. అలాకోరిక మిక్కిలి బలముకలదైనపుడు అది తీరితేనే! అనిశ్చయపోతే అట్టి ప్రబలమైన కోరికగల స్త్రీ పురుషులు ఏవో ఆవేశాన్ని ప్రదర్శిస్తూవుంటారు. వారి మనస్సులోని ఈకోరికయొక్క స్వరూపం తెలిసినవారు మాత్రమే వారి ఆవేశానికి కారణం గ్రహించ గలుగుతారు. ఇతరులరు వారి ఆవేశము కొరతహిత మనిపిస్తుంది. ఇట్టిస్థితి 'ఉద్వేగము' అనబడుతుంది.

6 విలాపము - ఉద్వేగావస్థయందు కూడ కోరిక తీరక ఆ ఉద్వేగము ప్రబలముగా ఉన్నప్పుడు ఆ అవస్థకు చిక్కిన స్త్రీ పురుషులు ఏకాంతములో విలసిల్తారు. ఇట్టిఅవస్థ 'విలాపము' అనబడుతుంది.

7 ఉన్మాదము :- ఉన్మాదము అనగా పిచ్చి. విలాపావస్థయందుకూడ కోరికతీరక ఆ విలాపావస్థ ప్రబలంగా వుంటే ఆ స్త్రీ పురుషులు ఉన్మాదులు (పిచ్చివారు) అవుతారు. ఈ అవస్థ ఉన్మాదావస్థ అనబడుతుంది.

8 వ్యాధి :- ఉన్నానానన యంతైనను కోరికతీరనిచో ఆ స్త్రీ పురుషులు వ్యాధిగ్రస్తులు అవుతారు. ఇట్టి అనన్యకే 'వ్యాధి' అనిపేరు.

9 జడత్వము :- 'వ్యాధి' అనె అనన్యకు చిక్కన స్త్రీ పురుషులు కొలదికాలములో జడులు (మందులు మూర్ఖులు) అవుతారు. అనగా పిలిస్తే పలుకరు. ఒకదానికొకటి సమాధానము చెప్పతారు. ఈ అనన్యకు 'జడత్వము' అనిపేరు.

10 మరణము :- జడనన్య క్రమముగా మరణమునకు పోరినీస్తుంది. అలా ఎన్నడైనా తాము ప్రేమించినవారిని పొందినవలక జడులైనపుడు కొలదికాలంలో వారు మృతిచెందుతారు.

ఈ మన్యధాన్యములు 'గతిరహస్యము' మున్నగు గ్రంథముల యందు దీనికంటె కొంత భిన్నముగా చెప్పబడ్డాయి. ఏమైనా అన్నిటో సారము ఒక్కటే. కామము ప్రబలమై పున్నప్పుడు అది సాక్షాత్తుకొని నెరవేరకపోతే మృత్యువుదాకా ముట్టుకుపోయింది. అది అలా మెల్ల కడుతూ ఉన్నప్పుడు పీనిక చిరదిమెట్టు మృత్యువే అని గుర్తించి ఎల్లరు జాగ్రత్తపడుట అవసరం. కాని తాము అనుభవించే ఆనన్యకీంద్రంగా ఉండనపుడు అది అంతటితో ముగుస్తుందే కాని ముందు పోదు. ఈవిషయమెరిగి వివేకముతో వ్యవహరించాలి.

—: బాల - యువతి - ప్రాథ - వృద్ధ :-

వెనుక చెప్పిన హరిణీ - బడబా - హస్తినీ జాతిస్త్రీలు వయోభేదమునుబట్టి ఒక్కొక్కరు 'బాల - యువతి - ప్రాథ - వృద్ధ' అని నాలుగు రకములుగా ఉంటారు.

బాల :- పదునారు సంవత్సరములకు లోపు వయస్సుకల బాల అనబడుతుంది.

యువతి :- పదునారు సంవత్సరములుదాటి ముప్పది సంవత్సరములకు లోపు వయస్సుకల యువతి లేక తరుణి అనబడుతుంది.

ప్రౌ ఢ :- ముప్పది సంవత్సరములుదాటి ఏబది సంవత్సరములకు లోపు వయస్సుకల వనిత “ప్రౌఢ” లేక అభిహృథ” అనబడుతుంది.

వృ ఢ్ధ - ఏబది సంవత్సరములు దాటినమీదట వనితకు వార్ధక్యము వచ్చిననులే. ఆమె వృధ్ధ అనబడుతుంది.

ఇట్లు వాహుధేయము ననుసరించి నాలుగు రకములుగా ఉన్న పురుషులయందు రకములు -- గ్రీష్మ శరత్కాలములయందు (శ్లేష్మ ఆపాఢ మాసములు - ఆశ్వయుజ శాశ్తిక మాసములు) భక్తురు మిక్కిలి సుఖాన్ని అందిస్తుంది.

స్త్రీలకు పదమూడు పదునారు సంవత్సరములు వచ్చునంతే పురుషాంగత్యమునకు అర్హుడైన శరీరపుష్ట అనడునంతి ఏర్పడుతుంది. ప్రాచీనులు కన్య రజస్వలయగుటకు పూర్వము ఆమెనువివాహం చేయజేయవద్దు. రజస్వల అయినంతనే ఆమెకుగలకు సాంగత్యము (సోఢము) నష్టమవుతుంది. అట్టివైన ప్రాచీన వివాహ పరిస్థితులయందు పురుషుడు బాలను అనుభవించుటకు అవకాశము ఉంటుంది. ఇన్స్ను అట్టి పివా హాలు అడమ అయ్యాయి. కానిఅనలే నశించిపోలేదు. అట్లు వివా హితులైనవారు గ్రీష్మ శరత్కాలములు తమకు అధిక ఆనందజనకము లని గ్రహించాలి. ఎందువల్లననగా బాలయొక్క శరీరము పల్పగా ఉంటుంది. గ్రీష్మమునందు ఎండు నేడిమి ఎక్కువగా ఉంటుంది. అందుచే ఆనందులలో మిక్కిలి పుష్టికలిగి బలిసిన శరీరముకల యువతికంటె బాలయొక్క పొందు ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. అట్టి శరత్కాలందు ఎండులు కనుకబట్టినను చలిపూర్తిగా ప్రవేశించనందున స్పృహశరీరము (వైస్సశరీరము) కంటె అల్పశరీరము సుఖకన్మై పుంటుంది. ఒకవిధంగా చూస్తే బాల సాంగత్యమునకు సమయనియము లేదనియో చెప్పాలి. బాలా సాంగత్యమునకు ఏసమయమున ఆచరించినను, పురుషునకు

ఆనందమే కలుగుతుంది. దీనివలన పురుషుని బలము తరుగదు. పైగా పెరుగుతుంది.

యువతీ లేక ప్రౌఢ అయి ఉన్న భార్య హేమంత - శిశిరముల యందు (మార్గశిర పుష్యమాసములు - మాఘ శ్లాఘన మాసములు) భర్తకు మిక్కిలి సుఖం కలిగిస్తుంది. ఏమంటే యువతీ శరీరము ప్రౌఢ యొక్క దేహము మిక్కిలి పరిపుష్టంగా ఉంటుంది. ఆకాలముకూడ నివరీతమైన నుంచుకు, చలికి నెల్ల దేహపుష్టికల భార్యసాంగత్యము మిక్కిలి సుఖాన్ని అందిస్తుంది. కాని యువతీ సాంగత్యమువలన పురుషుని బలం తగ్గుతుందని, ప్రౌఢసాంగత్యము భర్తకు వార్ధక్యాన్ని (మాసలితనము) దగ్గరచేస్తుందని శాస్త్రకారుల అభిప్రాయము. భర్తకు వయస్సు గడుస్తావుంటే భర్తకుకూడ వయస్సు గడవడం, అవిధంగా వార్ధక్యానికి సన్నిహితుడు కావడం సత్యదూరం కాదు.

ఇక యేబదియేండ్లు దాటినవనిత స్వయంగానే మన్మథవ్యాపారానికి అంతఉత్సాహము కలిగివుండదు. ఆమెతోచాటు సమానంగా పండుతూ వచ్చిన ఆమెభర్తయందు కూడ భార్యను కలియవలెనన్న కోరిక సన్నగిలుతుంది. అట్టిదంపతులు ఎడనెడ శారీరకంగా కలుస్తూ వున్నా, వారు తాము యౌవనంలో అనుభవించిన సుఖానందముల సంస్మరణ తోడనే ఎక్కువగా ఆనందించేవారై, ఆయా విషయాలు త్రవ్వి చెప్పకొంటూ ఒకనిండ్లైన శరీరసాంగత్య రహితమైన సుఖాన్ని అనుభవించడం జరుగుతుంది.

బాల అయి ఉన్న భార్యను ఆమె కూర్చుండివున్న సమయము నందే భర్త యేవో మాటలుచెప్పి, లేదా అల్పములైన ఆలింగన చుంబనాదులచే గతికి ఉన్మథుగాలుగా చేసుకోవాలి. గోచుంటే ఆ వయస్సులో ఆమెకు లజ్జ ఎక్కువగా వుంటుంది. స్వయంగా వచ్చి భర్త శయనించిన శయ్యపై శయనింపదు. అందుచే ఆమెను కూర్చుండి ఉన్నప్పుడే లాలించి అనుకూలంగా చేసికొనడం తగివుంటుంది.

యువశిశువలనలే కాక సిగ్గును పెడగా నెట్టి భర్తతోడి పొందు నకు పరిచిత అయివుంటుంది. అందుచే ఆమెను భర్త, శయ్యపై శయనించి వున్నప్పుడే ఆలింగన చుంబనాదులనే లావించి రతిక్రీడకు పున్నుబుగాలుగ చేసికొనడం తగివుంటుంది.

ఇక ప్రాజానగలో అడుగుపెట్టిన వనితయందు లజ్జకాదు కాని, అట్టిదైన లక్షణం కనబడుతుంది. ఆమె భర్తశయనించిన శయ్యపై స్వేచ్ఛగా నచ్చి కూర్చుంటుంది. కాని అతనిలో ఆమెను కలియవలెనన్న లక్షణం కనబడినంతనే 'ఎల్లప్పుడు ఇదేషనియూ ?' లజ్జ మధురంగా తిరస్కరించి వెళ్లిపోయే లక్షణం వచ్చుతుంది. అప్పుడు పురుషుడు ఆమె తేచివున్న ఆసిత్యుండే ఆలింగన చుంబనాదులనే ఆమెను అంకెకు చెచ్చుకొనాలి.

ఏవరిసిత్యుందును పురుషుడు భార్యయందు రతికి తగిన ఆనందము నొప్పుచుండును రతికి ఉపక్రమించకూడదు. బాగా చలిగా వున్న స్వపూమాత్రమే ఎండనలన సుఖం. అనలి లేనపుడు ఎండనలన సుఖ మొప్పుడదు నరక బాధకము కలుగుతుంది. అట్లే మనస్సులో తగినంత కోరిక ఉన్నప్పుడే రతివలన సుఖము. ఆకోరిక లేనపుడు రతివలన సుఖముండదు. బాధకలుగుతుంది. ప్రయుగాలి మనస్సులో రతియందు కోరికలేనపుడు ప్రయుడు రతికి ఉపక్రమిస్తే ఆమెను సుఖముండదు. ఆమె బాధపడుతుంది. అట్లు బాధపడుతూవున్న వనితతోడి సాంగ త్యమైందున ఈ పురుషునకు తగినంత సుఖముండదు. అందుచే భార్యలో కోరికలేనపుడు పురుషుడు ఆలింగనాదులచే మొదట ఆమెలో బాగా కోరికను ప్రేరేపించి సన్నుతునే రతికి ఉపక్రమించాలి.

మిక్కుటైన కోరిక మనస్సులో కలిగినపుడు స్త్రీలు అంత వరకు ప్రదర్శించిన లజ్జను పరిత్యజిస్తాయి. దీర్ఘంగా నిట్టూరుస్తారు. వారి ముఖమిద చిరుచనుట పొటచురిస్తుంది. వాని యేదో అనిర్వచనీయమైన వికారభావాన్ని పొందినట్లు కానవస్తారు. అప్పు

డవ్వడు అబ్బా ! అయ్యో ! అన్నమాటలుకూడ పలుకుతాను. వీనిని బట్టి భార్యామానసంకో కోరిక నెగలు ఎగయిస్తోందని గ్రహించి పురుషుడు రతికి వ్రపకమించాలి.

అలా భర్తచే లాలింపబడిన ననితకు రథియందు తృప్తి తొందగలో కలుగుతుంది. అంతేగాదు, ఆమె అనుభవించే సుఖ పారనశ్యముకూడ ఎక్కువగా వుంటుంది. ఇట్లు భర్తచే లాలింపబడి సుఖించే ననిత భర్తను ప్రాణాధికంగా ప్రేమిస్తుంది. ఆమె భర్తకొరకు ప్రాణాలనుకూడ తృణప్రాయంగా అర్పించగలదై వుంటుంది చనిపోయిన మీదటకూడ ఆమె ఆపరలోకాలలో తనభర్త ఎక్కడ వున్నాడో వెదకికొని అక్కడకే చేరుకొంటుంది - అని ప్రాచీన కామశాస్త్రకారుల మాట. లాలించి రమించే భర్తపై ననితకు యేర్పడే అనురాగం ఇంతటిది. పురుషుడివిషయమును గుర్తించి తాను సుఖించి ఆమెకు సుఖమును కల్పించాలి.

ఆలింగన భేదములు

ఆలింగనము అనగా కాగలింత. కాగిలి రతిలో తొలిమెట్టు నంటిది. ఆలింగనము వలన స్త్రీ పురుషుల శరీరము ఉద్రిక్తము అవుతుంది. ఎరు గణికి వున్నట్లులవుతారు. ఈ ఆలింగనములు అవియోర్పణే సితి భేదమునుబట్టి పదిరకములుగా వున్నాయి.

1. స్పృష్టకము :- 'స్పృష్టకము' అనగా తాగుట. ఆలు మగలు ఒకరినొకరు కేవలము తాగుటతో యోర్పణే ఆలింగనమైనందున దీనికి పేరువచ్చినది. నవవివాహితులైన వధూ: గులు ఒకరినొకరు గాఢముగా కాగలిండుకొనుటకు పెద్దలయెదుట తగినంత అవకాశము లేని వారైనపుడు, మనస్సులోని కోరిక సబలంగా ఉన్నప్పుడు, యోగో పనిమీద ఇటువంటి సంచరించుచునే ఒకరినొకరు గానుకొని ఎళ్ళుట లేక నచ్చుట ఆచరిస్తారు. ఇట్టిదైన శరీర సన్నికృత్య షణికమే అయినప్పటికి

ననదంపతులకది మిక్కిలి ఆనందాన్ని చేహరుస్తుంది. వారిలో సంగ మాళయాన్ని పెంపొందిస్తుంది. ననదంపతులయందేకాక కొంతకాలం వియోగాన్ని అనుభవించివున్న దంపతులయందుకూడ ఈ ఆలింగనం యేర్పడుతుంది. స్వేచ్ఛగా ఒకరినొకరు కలిసి అనుభవించుటకు అవకాశ ముండి పరిచయాధికతలన లజ్జాదులు తొలగిన వారియం దీస్పృష్టకా లింగనము యేర్పడును.

2. పీడితము :- పీడితము అనగా పీడింపబడినదని అర్థము.

భార్యశరీరాన్ని భర్త తనశరీరముతో మిక్కిలిగా నొక్కి పీడించుట జరిగితే అది పీడితము అనే ఆలింగనము అనబడుతుంది. ఈ ఆలింగ నముకూడ నవ వినాశితులయందే అధికముగా యేర్పడుతుంది. వారికి యశాననోదయమైనప్పటికి పెద్దలు వారిసొంగత్యానికి ఇంకా యేర్పాటు చేయనపుడు ఏ తీర్థములయందో, ఏజననస్కర్తల సదేశములందుందో తొస్లి నపుడు ఈ ఆలింగనం వారినుధ్యవర్పడే అవకాశంకలుగుతుంది.

అట్టి పరిస్థితిలో పురుషుడు భార్యమీద మక్కువతో ఆ సమృద్ధములో భార్యవున్నచోటును ఎట్లోచేసుకొని - జననస్కర్తము కారణముగా అన్నట్లు ఆమెశరీరాన్ని ఏగోడకో ఆస్తి తనశరీరముతో మిక్కిలిగా పీడించుట జరిగితే - ఇట్లు ఒరసుకొని నిలచినవాడు భర్త అయినందున అతనిమీద తనకును ప్రేమ ఏర్పడి వున్నందున ఆ భార్య ఈ పీడితాలింగాన్ని ఏనో మధురభావనలు భావించుకొంటూ లజ్జతో అనుభవిస్తుంది.

స్వేచ్ఛగా ఒకరినొకరు పొందుటకు తగిన అవకాశమున్న వారు పీడితాలింగనమునకై యత్నింపరు.

3. లతావేష్టితము :- “లతావేష్టితము” అనగా లత

నలె చుట్టబెట్టుకొనుట. లొకంట్లో ఏమిచ్చెట్టు మొదటనో ఏనో ఒక లత బయలుదేరి ఆ చెట్టును చుట్టుకొంటూ క్రమంగా వైకి

చాస్తించి తన తీనలచే ఆ వృక్షముయొక్క కొనగొమ్మలను క్రిందికి నంచడం చూపూపుంబాము.

సరిగా అటులే భార్య తన గర్భశరీరముతోడను భర్త యొక్క శరీరాన్ని చుట్టుకొన్నట్లు ఉన్నతమైన ఆతని ముఖాన్ని చుంబించుటకు క్రిందికి వంచుట జరిగితే అది లతావేష్టితము అనబడుతుంది. వివాహితలై పరస్పరం బాగా సరిచయూన్ని పొందిఉన్న గుంతులయందీ ఆలింగనం ఏర్పడుతుంది. మనస్సులో కోరిక తీవ్రంగా ఉన్నపుడుమాత్రమే భార్య ఈ విధమైన లతావేష్టితాన్ని ఆచరిస్తుంది.

4. వృక్షాధిరూఢము :- వృక్షాధిరూఢము అనగా చెట్టు ఎక్కినటులు వర్తించుట. భర్త నిలువబడియుండగా ఆతని యొక్క ఒకపాదమును భార్య తన ఒకపాదముతో త్రొక్కి - రెండవపాదము నాతని తొడపైనుంచి, ఆతని నడుచు నొకచేతితోడను, మెడను వేరొకచేతితోడను స్పృశించి, ఆతని ముఖాన్ని నించి ముద్దుపెట్టుకొనుటకు యత్నిస్తే అది వృక్షాధిరూఢము అనబడుతుంది.

అలా తాను నిలువబడి యుండగా ఏ కొబ్బరిచెట్టుమీదకో ఎక్కుతూవున్నట్లు తనమీదకు ఎక్కి నిలచి, తన ముఖాన్ని ముద్దు పెట్టుకొనుటకు యత్నించే పలుచని శరీరంకల భార్యను చూచి నవ్వుతూ భర్త తన ముఖాన్ని సహజంగా ఆమెకు ముద్దు పెట్టుకొనుటకు చిక్కసీయకపోవడం కూడ జరుగుతూ వుంటుంది. అప్పుడొక అతని ముఖాన్ని అందుకొనడానికై యత్నించి, తన యత్నాన్ని విఫలంచేసే భర్తనుచూచి గారం గురుస్తూ దైన్యాన్ని ప్రదర్శించడం ఆమె దైన్యాన్ని చూచి భర్త ఆమెను పొదవుకొనడం కూడ జరుగుతూ ఉంటుంది. ఇట్టి ఆలింగమునకే “వృక్షాధిరూఢ” మని పేరు. భర్త సమున్నతమైన దేహము కలవాడై నపుడు, భార్యయొక్క-

మనస్సులో కోరిక తీరదుగా ఉదయించినపుడు ఇట్టి ఆలింగనము వస్తు శుభం.

5 తిలతండులము :- తిలలు అనగా నువ్వులు. తండులములు అనగా బియ్యము. పీనిని రెంటిని కలబోసినపుడు ఒకదాని నుండి వేరొక వానిని విడదీయును సుఖసాధ్యము కాదు. అట్లే భాగ్యాభర్తలు శిష్యులపై మిక్కిలి అనురాగముతో ఒకరిశరీరాన్ని ఒకరి పొదుపుకొని గాఢాలింగనంలో ఏకీకృత శరీరాలై ఉండి ఆ సత్తి తిలతండులము అనబడుతుంది.

6. క్షీరసీరము : క్షీరము అనగా పాలు. సీరము అనగా నీరు. పాలలో నీరు కలిపినపుడు ఇవిపాలు, ఇవిసీరము అని విడదీయును సాధ్యముకాదు. అట్లే భాగ్యాభర్తను, అభిషేకములో లీనమైన మన్నదేవే అనునటులం గాఢంగా ఆలింగనం చేసికొని, అతని శరీరంతో కలిసిపోయి ఒకటిగావున్న తన శరీరమును ఆ ఆలింగన సత్తియందే ఇందుక కదల్చుట జరిగితే అది “క్షీరసీరము” అనబడుతుంది. భాగ్యాభర్తలు గాఢాలింగిత శరీరాలై నిశ్చలంగా ఉండుట జరిగితే తిలతండులము. గాఢాలింగన సత్తియందు నిశ్చలంగాకాక ఇందుక కదలేవ్వాడే క్షీరసీరము అని గ్రహించాలి. ఏమనగా క్షీరసీరములు ప్రవచులగుటనే ఒకదానితో నొకటి కలిపినపుడు వానియందు తరంగమునంటి చలనము ఏర్పడుతుంది. తిలతండులములయందది ఉండదు.

7. జఘనోప గూహనము :- జఘనము అనగా మొల. భాగ్యా తన భర్తయొక్క జఘనభాగమునకు తన జఘనభాగము నాస్తి అతనిని ఎలముతో ఆక్రమించుకొని బాహువున్న పైటకల్పిత గతంలో భర్త తన శరీరముపై ఆవరించిన పశ్చిమతాలను (గోరీ నొక్కులను) వెల్లడించే శరీరముతో ఆలింగనము చేసికొనుట జరిగితే అది “జఘనోప గూహనము” అనబడుతుంది.

8 కుచోపగూఢము - కుచములు అనగా చనులు. భార్య తన బలిసిన స్తనములతో భర్తయొక్క విశాలమైన వక్ష స్థలాలిన్ని కుమ్ముచు వానిని మిక్కిలిగా అదిమి ఆలింగనం చేసుకొంటే అది కుచోప గూఢము లేక కుచోపగూఢము అనబడుతుంది.

9. ఊరూపగూఢము :- ఊరువు అనగా తొడ, భార్య యొక్క లలితములు, సుందరములు అయిఉన్న తొడలను భర్త తన తొడలతో మిక్కిలిగా నొక్కుచు ఆలింగనం చేసుకొంటే ఆ ఆలింగ నము ఊరూపగూఢము అనబడుతుంది.

10. లాలాటికము :- లాలాలాట మనగా నుదురు. భర్త భార్యయొక్క కన్నులలోనికి లాలనతో చూచుచున్నవాడై ఆమె నుదుటిని తన నుదిటితో ఢీకొనుట జరిగితే అది లాలా టికము అనబడుతుంది. భార్య భర్తలయొక్క మిగిలిన శరీరము ఒకదానితో ఒకటి ఒరసుకొనుట జరిగినను జరుగకున్నను ఆ లాలన తోడి చూపు, లాలాటముతో ఢీకొనుట వారి హృదయాలలో కామభావాన్ని దీప్తంచేస్తాయి.

ఇట్టివైన ఈ ఆలింగనములు భార్య భర్తలను రత్తిక్రీడకు ఉన్ముఖులను చేస్తాయి. భార్య లేక భర్త తామెదటి కోరికకల వాడైనను ఆభర్తయందు లేక భార్యయందు కోర్కెను రగిలించక రతికి ఉపక్రమింపరాదని వెనుక ప్రకరణములో చెప్పట జరిగినది.

నాగరులు ఈ ఆలింగనభేదములు తెలిసినవాడై తనప్రియులను రతికి ఉన్ముఖులను గావించి పిమ్మట రత్తిక్రీడాపరులై సుఖించాలి.

చుంబనభేదములు :

స్త్రీ పురుషుల శరీరములోని నాడిచుండలమునందు రతికి అభి ముఖమైన ఒక ఆవేశము లేక ప్రేమ ముందు ఏర్పడాలి. అనం శరం రత్తిక్రీడ ఏర్పడాలి. రత్తిక్రీడకు పూర్వాంగముగా జరిగితే ఆలింగన-

చుంబన-సఖ్యత- గంతక్షతాదులు బాహ్యరతి అనబడతాయి. చుంబనం అనగా ముద్దు, అత్యధికమైన ఆకర్షణకలచోట యీ చుంబనం తనంతలానుగా ప్రవర్తిస్తుంది. భార్యాసౌందర్యముచే ఆకృష్టుడై భర్త ఆమెను చుంబించినపుడు - అంతవనకు ఏవిధమైన ఆపేషమును పొందనిదైనప్పటికి ఈ చుంబనముతో ఆభార్యయొక్క నాడిచుండలములోకూడ రతికి అభిముఖమైన స్పందనము, ఆవేశము ఏర్పడతాయి.

కాముకుడైన పురుషునకు భార్యయొక్క సదృశరీరము చుంబించదగినదిగానే తోస్తుంది. అయినా శరీరంలో స్పర్శగుణం ఎక్కడెక్కడ అధికంగా ఉంటుందో అక్కడక్కడ చేయబడిన చుంబనములే యోగ్యమైన ఫలితాన్ని యిస్తాయి. అవిధంగా స్థానభేదమును బట్టి నిశ్శబ్దము, సశబ్ద అయిన క్రియనుబట్టి చుంబనభేదాలు ఏర్పడతాయి. ముద్దుపెట్టుకొనుటయందు పెదవులయొక్క స్పర్శగోకాని ధ్వని ఉండని చుంబనములు నిశ్శబ్ద చుంబనములనియు, ధ్వనితో కూడిన చుంబనములు సశబ్ద చుంబనములనియు చెప్పబడతాయి.

ఆలుమగలలో కామభావము పరమ తీవ్రముగా ఉన్నప్పుడు నారి చుంబనములు నిశ్శబ్దముగానే నాగుతాయి, అనగా ఒకరి ముఖముపై నొకరి ముఖమును పెదవులను ఉంచుకొని నిశ్శబ్దముగానే నిట్టూరుస్తూ పారవశ్యాన్ని పొందేవారు అవుతారు. ఒకవేళ సేనియందు ధ్వనియేర్పడినను అది మిక్కిలి అల్పమై గణనకు రానిదై ఉంటుంది. అట్టిచుంబనములు నిశ్శబ్దచుంబనములు అనబడతాయి. ఇక ధ్వని ప్రధానముగా సాగే చుంబనములు సశబ్ద చుంబనములు అనబడతాయి. వానిలో మొదట సశబ్ద చుంబనములు వినొని బసుతూ ఉన్నాయి. ఇవి మొత్తం ఏకరకాలుగా ఉన్నాయి. నిశ్శబ్ద చుంబనములు :-

నిశ్శబ్ద చుంబనములు

1. నిశీడితచుంబనము : భార్య స్తనవ్యంగ్యాన్ని నాశ్చదేశాన్ని కొలదిగా నొక్కుకూ ఉన్నవాడై భర్త ఆమెయొక్క పెదవులపై పెదవులు ఉంచితే అది “నిశీడితచుంబనము” అనబడుతుంది. ఇందు భర్తయొక్క గాఢస్పర్శ నాశ్చదేశమున, స్తనములయందు అనుభవించుటయే కాక అతని ముఖగంధములతోబాటు అతని పెదవులు తన పెదవులపై నచ్చినిలచుటతో భార్యయొక్క నాశ్చినుంబలము కఠినీ ఆభిముఖ్యమైన ఆనేశముతో ఒక్కసారిగా కదలిక పొందుతుంది. ‘నిశీడితము’ అనగా పీడింపబడినది. నాభి స్తనములు పీడింపబడిన ఋషిలు జరిగే చుంబనంఅయినందున దీనికి పేరువచ్చినది.

2. భ్రామిత చుంబనము : భ్రామితము అనగా త్రోవబడినది. ప్రయుగాలు ఏదోపనిచేయుచుండగా భర్త ఆమెను వెనుకగా వచ్చి చేతులతో ఆమె ముఖమును వెనుకకు తిప్పి ఆమె నొసటియందు చేదా పెదవులయందు ముద్దుపెట్టుకొనుట జరిగితే అది “భ్రామితచుంబనము” అనబడుతుంది. సహజంగా తాను అభిముఖంగా నిలచివున్నప్పుడుకాక, ఏదోపని చేసుకొంటూ ఉండగా అకస్మికంగా వెనుకకువచ్చి ఆనేశంతో కొంత చలాత్కారంగా భర్త తనను చుంబించినపుడు ఆప్రియుగాలి మనస్సులో, శరీరములో ఒక వింతకదలిక మొదలవుతే చెబుతుంది. ఇట్టి యీ చుంబనమునకే భ్రామితచుంబనము అనిపేరు,

3. ఉన్నమిత చుంబనము : ఉన్నమితము అనగా ఎత్తబడినది. ప్రయుగాలు తలవంచుకొని ఉండగా ప్రయుడామెను సమీపించి ఒకచేతితో గడ్డిమును, ఒకచేతితో శిశువును పట్టుకొని ఆమె ముఖమును పైకెత్తి - ఆమెయొక్క నేత్రములయందు (కనుల స్థలమొద్ద) బుగ్గలమీద చుంబించుట జరిగినవో అది ఉన్నమితచుంబనం అనబడుతుంది. భర్త ఆచరించిన ఇట్టి చుంబనమువలన అంత

నాకు చతిక్రీడా విషయమున ఉదాసీనునైనప్పటికి ఆ ధార్యయందు ప్రీతమైన ఉత్కంఠ ఏర్పడుతుంది.

4. స్ఫురిత చుంబనము : అంతవరకు తనయాన నమును ఎక్కడను కొల్లబెట్టనివాడైన పురుషుడు నిష్క్రమకము, నిశ్చేలము (చనికలేనిది, చీకలేనిది) అయిన భార్యకరీగాన్ని తిట్టి తొలిసారి చూచినపుడు విభ్రాంతుడవుతాడు. అతని శరీరంలో ఆనేకము పట్టరానిదిగా ఉంటుంది. ఆ ఆనేకములో అతని స్వశరీరము కంపిస్తుంది. అనగా అదురుతుంది. ఈ కంపలక్షణము అతని చెల్లినేళ్ళ కొనలయందు, పెదవులయందు స్ఫులంగాకనిపిస్తుంది.

అట్టిసమయమునందు పురుషుడు తన అదనుహాటన్న పెదవులను భార్యయొక్క బుగ్గలమీద పునములమీద ఉంచుటజరిగితే భార్యయొక్క సర్వశరీరము పులకిస్తుంది. ఇట్లేన చుంబనమునకు స్ఫురిత చుంబనము అని పేరు. స్ఫురితము (అదురుట) అనేది చుంబనము, సువచనములయందే కాక కేవలవియోగాన్ని అనుభవించి కలసికొన్న దశమీలనుభ్యకంగా ఏర్పడుతుంది. విశిష్టహాస్యచూసినచే చుంబనము బిడ్డముగా చెప్పబడినది. “నవనామునీనాం మతయోగం బిబ్బక”. చూసినహాస్యం.

5 సంహతోష్ణము : భార్యయొక్క హృదయభాగమును చూసినందు, తొండలయందను స్ఫురిత చుంబనమునందునానే పెదవులను కెంఱిని దగ్గరగాచేర్చి కొంత గాఢముగ చేయబడిన చుంబనము ‘సంహతోష్ణము’ అనబడుతుంది. స్ఫురిత చుంబనమునందు అదనుచున్న పదవులు కెండును దగ్గరగా చేర్చబడవు. మరియు దానియందు మిక్కిలి ఉల్లసైన స్పృహ ఏర్పడుతుంది. ఈ చుంబనమునందల్లుకాక, పెదవులు కెండును సంక్లిష్టమునై ప్రవర్తించుట, గాఢత అనే కెండు లక్షణాలు ఉంటాయి. దగ్గరగాచేర్చబడిన పెదవులతో చేయబడిన చుంబనమైనందున ఈ చుంబనమునకు సంహతోష్ణము అని పేరు.

6. వైకృతికము : ప్రియురాలు తనయొక్క పార్శ్వ భాగమున సూన్యంకి యుండగా ఆమెను తనయొక్కోనికి అడ్డముగా నంచి ఆమెయొక్క బుగ్గలను, కంఠమును, కుచములను చుంబించుట వైకృతిక చుంబనము అనబడుతుంది, “వైకృతము” అనగా వ్యతిరేకముగా చేయబడినది. భార్యభర్తలు ఒకరికొకరు ఎదురు ఎదురుగా నున్నపుడు జరుగు చుంబనము సహజము. అట్లు కాక భార్య అడ్డముగా పురుషుడు నిలుచుగా ఉన్నప్పుడు చేయబడు చుంబనమైనందున దీనికి “వైకృతిక” మని పేరేర్పడును.

7. నతగండచుంబనము : భర్త శయనించిన శయ్యయొక్క పార్శ్వ భాగమునకు భార్యవచ్చి నిలచి ఉండగా - శయనించినవారై యున్న ఆభర్త ఆమెయొక్క ముఖమును బాగుగా నంచి ఆమె బుగ్గలను చుంబించినచో అది ‘నతగండము’ అనబడుతుంది. నతము - అనగా వంచబడినది. ‘గండము’ అనగా బుగ్గ. ఈ చుంబనమునకు బుగ్గలే ప్రధానస్థానమైనను భార్యయొక్క సర్వశరీరము ఈ చుంబనమునకు తగినదే అని శాస్త్రకర్తల అభిప్రాయము. అయినను ప్రధానస్థానము బుగ్గలగుటచే దీనికి ‘నతగండము’ అను పేరు వచ్చినది.

ఇంతవరకు చెప్పబడిన యీ ఏడు చుంబనములు నిశ్శబ్దచుంబనములు అనబడతాయి. ఏనియందు ధ్వని ఉండదు. ఉన్నను అది మిథుల అల్పంగా ఉంటుంది. సశబ్దచుంబనములు ధ్వని ప్రధానంగా వాగుతాయి. అవి కూడ సఖ్యచే ఏడుగానే ఉన్నాయి.

స శ బ్ద చుంబనములు :

1. సూచీచుంబనము . సూచి అనగా సూది. ప్రియుడు తన నాలుక చివ్రను సన్నగా నుండుంట్లునరించి ప్రియురాలి పెనివుల గుండా ఆమె నోటిలో సూదిసూర్చినట్లు దూర్చుట జరిగినచో అది

సూచీచుంబనము అనబడుతుంది. కాముకుల చేష్టలకు అర్థమండదు. ఎందుకో ప్రియురాలి పెదవులను బిగించి కూర్చుండవచ్చును. ప్రియురాలి మెయిదున్న కోట్లలో బిగించియున్న ఆనుపెదవులలోనుండి దారిచేసికొనుటకు తగినంత దృఢముగా నాలుకను బిగించి, అనగా దానికి స్పృశతను కల్పించి - మెత్తనైన ప్రియురాలి పెదవులగుండా ఆమె నోటిలోనికి చొప్పించవచ్చును. ప్రియునియొక్క యీచేష్టలను ఆప్రియురాలి నాశించుటలము కూడ కలికి అభిముఖమైన ఆవేశమును పొందుతుంది. ఈ చుంబనమునందు ధ్వని కూడ యేర్పడుతుంది. ఇట్లు యీచుంబనమునకు సూచీచుంబనము అని పేరు.

2. ప్రతతాచుంబనము : ప్రతత అనగా విస్తరించినది. నాలుక యొక్క చివరను కోరినపుడు సన్నగా చేయుట. వెడల్పుగా పల్పుగా చేయుటయందు అందరు నేరుపు సమాజంగా ఉంది. నేరుక చేప్పిన సూచీచుంబనమునందు నాలుక సన్నగాచేయబడి ప్రియురాలి పెదవులయందు ప్రవేశింపజేయుట జరిగితే ఈ చుంబనమునందు నాలుకను వెడల్పుగాచేసి ప్రవేశింపజేయుట జరుగుతుంది. నాలుకను వెడల్పుగాచేసి ప్రియురాలి పెదవులలోనికి ప్రవేశింపజేయుటకే ప్రతతాచుంబనమని పేరు.

3. వాకలీ చుంబనము : ప్రియురాలి నోటిలోనికి ప్రవేశించి పెట్టిబడిన తన నాలుకను ప్రియుడు ఇటు నటు కదిపినపుడు “వాకలీ” అన్న శబ్దమునకు సన్నహితమైన ధ్వని ఏర్పడుతుంది. అట్టి చుంబనమునకు వాకలీ చుంబనమని పేరు.

4. ఓష్ఠవిమృష్టచుంబనము : ప్రియురాలి పెదవులనుగాక కేవలమామెయొక్క నాలుకను ప్రియుడు తన పెదవులతో గ్రహించి నాలుకతో పీల్చుట నంటి క్రియ నాచరించినచో అది ‘ఓష్ఠవిమృష్టము’ అనబడుతుంది.

5. చుంబితకము : ఏరూనిడి పండునో పీల్చినట్లు తాంబూలరాగానియై. నువ్వాసనాని స్పృశియున్న ప్రియురాలి నాలుకను వేగముగ పీల్చినచో అది ‘చుంబితకము’ అనబడుతుంది. దీనిని

‘పశ్చాత్తప్తము’నకును అధికచేగ - అల్పచేగములు మా తల్లి మేలేదము.

6. అర్థచుంబనము : ప్రియుడు తన భార్యయొక్క క్రింది పెదవిని తన మునిపంటితో కొద్దిగా నొచ్చునట్లు కొరికి ఆమె యొక్క ఆ పెదవి నే తన పెదవులతో గ్రహించి పీల్చినచో అది అర్థ చుంబనము అనబడుతుంది. ప్రియురాలి పెదవిని ఈవిధముగా మునిపంటితో కొరుకునప్పుడు ప్రియుడు తనక్రిందపండ్లను తనక్రింది పెదవితో కస్పియించి కేవలము పైపంటితో మాత్రమే కొద్దిగా గాటుపడునట్లు కొరుకునలెనేకాని ఈ క్రియయందు క్రింది పండ్లను, మీదిపండ్లను కలిపి ఉపయోగించరాదు. ప్రియాశరీరము సర్వము హఘరము. ఉత్తేజకరము అయి ఉంటుంది. అందుచే ప్రియుడు కేవలము చుంబించుటయే కాక కొన్ని కొన్ని శరీరభాగములయందు చూషణక్రియ (పీల్చుట) అచరించి కాని తృప్తిపొందజాలనివాడవుతాడు.

7. సంపుటకము : భర్త, భార్యయొక్క పై పెదవిని తన పెదవులతో గ్రహించి చుంబించుచుండగా - భార్య తన దెండు పెదవుల మధ్యకు చేరిన భర్తయొక్క క్రింది పెదవిని చుంబించుట జరిగినచో ఆచుంబనము సంపుటకము అనబడుతుంది. ఇది కేవల చుంబనము గాక చూషణ క్రియతో (పీల్చుట) కూడి ఉంటుంది. ఒకే సమయమున భార్యాభర్తలు ఇద్దరియందు ఈక్రియ పనినర్తిస్తుంది. అందుచే దీనిని సంపుటి చుంబనమని పేరు వచ్చినది.

ఈ చుంబనము లేకును సశ్చ మంబనము అనబడతాయి, వీనియందు ధ్వని ఏర్పడుటయే దీనికి కారణము. నిశ్శబ్దచుంబనము లేకును త్రొత్తజంటలయందును, వియోగాసంతరము కలిసికొన్న వారియందును ఏర్పడతాయి. ఈ సశ్చ చుంబనము లేకును నిశంతరము కామక్రోడాదులై తృప్తిచెందని దంపతులయందేర్పడతాయి, ఈచుంబనము లన్నియు ఆలుమగలను రెండు అభిముఖులుగా చేయుటయందు తోడ్పడతాయి.

నఖక్షతములు :

నఖము అనగా గోగు. క్షతము అనగా గాయము. ప్రియుగాలి యొక్క శరీరమున కాంతి మంతములై మాంసలములైన భాగమాలను భక్త కేవలము స్పృశించి, ముద్దు బిట్టకొని తృప్తి చెందక ఆయా మాంసల భాగాలను గోళ్ళతో నన్నగా నొక్కి తృప్తి చెందే వాడై ఉంటాడు. అట్టివైన గోటి నొక్కులకే నఖక్షతములని పేరు. భర్త తన యొక్క శరీరమును జూచి ఆవేశముతో నఖక్షతము లొచరించినపుడు భార్యయందు కఠికి సుముఖమైన ఆవేశము కలుగుతుంది. అయితే ఈవిధంగా భాగ్య శరీరముపై నఖక్షతముల నొచరింపగోగు పురుషుడు తన గోళ్ళను మిక్కిలి శుభ్రంగా ఉంచుకొనాలి. వాని యందు పొగులు, మాలిన్యము లేకుండ చూచుకొనాలి. లేకున్నచో అతిని గోటికొని మాలిన్యము ప్రియుగాలి నెఱుఁగితియందు ప్రసేశించి పుంశుపడవచ్చును. ఈ నఖక్షతములు మొత్తము ఎనిమిది రకములుగా ఉన్నాయి.

1. ఉచ్చరితము: భార్యయొక్క స్తనములయందు, బుగ్గుల యందు లేదా చెంపల యందు ప్రియుడు తనచేతి గోడ్లు విదింటితోడను ఆమె శరీరము గగుర్పాటు చెందునట్లు, వీణవాయిచినట్లు శేఖలు స్పష్టంగా గోచరింపనటులు గీరినచో అది ఉచ్చరితము అనబడుతుంది. గోళ్ళయొక్క యివిధమైన అల్పస్పర్శవలన ఆమెయొక్క శరీరం పులి కిస్తుంది. సాధారణంగా లోకంలో అందరకు వెన్నుపై సమీప పాద వుగా వేలితో అల్పస్పర్శ కలిగించినపుడు చిక్కిలి గింతనంటి క్రింది వర్పడి నాడీమండలముననొక వింత కదలిక ఉదయిస్తుంది. అట్లేప్రియా శరీరమున గూడ ఉచ్చరిత నఖక్షతము అల్పస్పర్శతో ఆచరింపబడె ఆమె శరీరమును జలదరింపజేస్తుంది.

2. అర్థచంద్రము: అర్థచంద్రము అనగా సగంయొన్న చంద్రునివలె వంకరగా నున్నది అని అర్థము. ప్రియుడు ప్రియురాలి మెడమీద, స్తనములమీద అర్థచంద్రాకృతి వర్ణమట్లు గోటితో

నొక్కుట అర్థచంద్రము అనబడుతుంది. సహజముగా ఏ గోటితోనొక్కినను అర్థచంద్రాకృతి ఏర్పడుతుంది. అందుచే ఈనఖత్త మాచరించుట సులభము. ఉచ్చరితము మాత్రమిట్టిదికాదు. దాని నాచరించుటకు పురుషుని యందొకింత నేర్పు అవసరము. నీణవాయిచునప్పుడువోలే పురుషుడు తనచేతి వేళ్ళను వదులుగా ముడిచియుంచి బొటనవేలిని, భార్య శరీరమునందాన్నియుంచి నీణతీగను మిగిలినట్లు మిగిలిన నాలుగు వేళ్ళను చటచట ధ్వనితో బొటనవేలిమీదుగా భార్య శరీరమును తాకునట్లు చేయుట “ఉచ్చరితము” అప్పుడు బొటనవేలిగోటి రేఖ కొంత స్పష్టముగా నున్నను, మిగిలిన గోళ్ళయొక్క రేఖలు అల్పస్పృశ్యతో అభిరామముగ అస్పష్టముగ ఉదయిస్తాయి. అందుచే ఉచ్చరితము నాచరించుటకు కొంత ఊహతోడి నేర్పు అవసరము. అర్థ చంద్రమునకు ఊహతో నేర్పుతో పని యుండుదు.

3. మండలకము: మండలకము అనగా గుండ్రనిది. అర్థచంద్రములను రెండింటిని ఒకదాని కొకటి అభిముఖంగా రేఖలను కలుపుతూ ఆచరించినపుడు మండలకము ఏర్పడుతుంది. బొటనప్రేలిగోటితో మరియొక వేలి గోటిని దగ్గరగా చేర్చి నొక్కుట వలన మండలకము ఏర్పడుతుంది. భార్యయొక్క కంఠముస్తనములేకాక పిగుదులుకూడ ఈ మండలకమునకు తగిన స్థానములై ఉన్నాయి.

4. వ్యాఘ్రపదము: వ్యాఘ్రమనగా పెద్దపులి. అది ఒక చోట నుండి మరియొక చోటునకు పొడవుగా లంఘించు (దాటు) స్వభావము కలపై ఉంటుంది. అట్లే భార్యయొక్క తొడలపై, పిరుదులపై పురుషుడు కొలది పొడవైన గోటిగీతల నేర్పాటుచేసినచో అది వ్యాఘ్రపదము అనబడుతుంది. పెద్దపులి యొక్క పాదముల గుర్తులవోలే డిష్టములైన గుర్తులు దీనియందేర్పడుతాయి. అందుచే దీనికి వ్యాఘ్రపదమని పేరు వచ్చినది.

5. రేఖాక్షతి : భార్యయొక్క తొండలపై పిరుదులపై వెనుక చెప్పిన వ్యాఖ్యపదము కంటే పొడవైన రేఖల నేర్పరచినచో అది రేఖాక్షతి అనబడుతుంది. ఈ క్షతి కొంచెము లోతుగా చేయబడుతుంది. భర్తయేదైన గానూంతర మేగునపుడు పూర్వరాత్రిమున భార్యయొక్క శరీరమునంపట్టి రేఖల నేర్పరచినచో అతడు వచ్చునరకు ఆ రేఖలు ఆమె కంటబడినపుడెల్ల ఆమెయందొక మధురానుభూతి కలుగుతుంది.

7 శశప్తము : భార్యయొక్క పిరుదులమీద, స్తనముల మీద, మోకాలి వెనుక భాగమున పురుషుడు తన చేతి గోళ్ళపైకింటిసి కలిపి ఒకేనారి గుచ్చినచో అది శశప్తము అనబడుతుంది. శశమనగా కుండేలు. కుండేలు గంభీరపుడు దాని పాద చిహ్నములు నేలమీద ఏర్పడతాయి. సరిగా అట్టిచేసిన ఆకృతి ఐదుగోళ్ళనుకలిసిగ్రుచ్చుచునలన ఏర్పడుతుంది. అందుచే దీనికి శశప్తమని పేరు వచ్చినది.

7 ఉత్పలపత్రము : ఉత్పలము అనగా కలువపువ్వు. పత్రం అనగా రేక. కలువ రేకలు మిక్కిలి దూరముకాక మిక్కిలి దగ్గరకాక నొంతులు నొంతులుగా ఉంటాయి. భార్యయొక్క స్తనములయొక్క అడుగుభాగమునందు పురుషుడు గోళ్లతో దగ్గర దగ్గరగా గుచ్చి అట్టి రేఖలను ఏర్పరచినచో అది ఉత్పల పత్రము అనబడుతుంది.

8 మయూరపదము : మయూర పదము అనగా నెమలి కాలు. భార్యయొక్క స్తనములయందు లేక బుగ్గలయందు పురుషుడు తన చిటికెనవేలిని విడచిపెట్టి మిగిలిన నాలుగు వేళ్ళతోడను పరిస్పృశము కలియునట్లు రేఖల నేర్పరచినచో అది మయూరపదము అనబడుతుంది. అనగా బొటనవేలిని భార్య శరీరభాగమునందాల్చియుంచి, మిగిలిన మూడు వేళ్లను దూరముగాచాచి వానియొక్క గోళ్ళను కూడ శరీరభాగమునందాల్చి ఆమూడు వేళ్లను, ఈబొటనవేలిని కూడ పరస్పరము దగ్గరగా లాగనట్లెను అప్పుడు మయూరముయొక్క

పాపచిహ్నమునం గోటి గీరలు భార్యా శరీరమునందేర్పడుతాయి. భార్యయొక్క స్తనములయందైనచో ఈ మయూరపదరేఖలు చూచు కము (చనుమొన) దగ్గర కలుస్తాయి.

ఇట్లైన సఖక్షతములను ఎనిమిదింటిని నాగరజనులు బొచిత్వ మెరిగి ఆచరించే నేర్పు కలవారై ఉంటారు. నీని వలన భార్యమానస ములో ఉల్లాసం కలుగుతుంది.

దంతక్షతములు

వరమనుందగములైన భార్యశరీరభాగములను కేసలము తాకి, చుంబించి, గోటితో గిల్లి పురుషుడు తృప్తి పొందజాలనివాడై ఆయా సుకుమార భాగములయందు పంటితో గాటుపరచి ఆనందించే లక్షణం కలవాడై ఉంటాడు. ఇట్లు పండ్లతో గాటుపరచుట సహజమే కాని అసహజముకాదు. సాంధ్యార్వాన్ని అనుభవించుటయందు దంతములతో క్షతం అనగా గాటు కలిగించుట పురుషునియందలి తీవ్రవేళాన్ని సూచిస్తుంది. అట్లు ఆవేశముతో పురుషుడు దంతక్షతం ఆచరించినంతనే స్త్రీయందుకూడ రతికి అభిముఖమైన స్పందనం ఏర్పడుతుంది.

ఈ దంతక్షతాలు మొత్తం ఏడు రకాలుగా ఉన్నాయి. ఈ క్షతాలు ఆచరించుటకు పూర్వం పురుషుడు తన దంతములయొక్క సుభ్రతపషయమున శ్రద్ధవహించినవాడై ఉండాలి. మలినరహితములై తెల్లగా మెరసే దంతపంక్తి పురుషుని అందాన్ని ఇనుమడింపజేస్తుంది. మరియు అట్టి దంతాలు దంతక్షతాదరణానికి యోగ్యములై ఉంటాయి. దంతములయండిట్టి స్వచ్ఛత సంపాదించుటకు పండ్లు తోముకొనుట యందే కాక అజీర్ణాదిరోగములు సంభవించుటకు నీలు లేని మితాహార నియమమునందుకూడ శ్రద్ధ అవసరము. దంతక్షతములయందు మొదటిది గూఢకము.

1. గూఢకము : గూఢ శబ్దమునకు రహస్యమైనదని అర్థము. ప్రియుగాలి క్రిందపెదవియందు పురుషుడు తన పంట్లతో క్రింద

పదవిలో కొంచెమెగుపుచిందున్న నొక్కట జరిగితే అది గూఢకము అనబడుతుంది. అది కేవలము ఎజ్జదనము అనగా కండియలకుటచే మాత్రమే గుర్తించవలసిన స్థితిలో ఉండాలి. లోకుగా గాటుపడరాదు. ఇట్లు నిగూఢమైన స్థితికలిగిన దంతక్షతము 'గూఢకము' అనబడుతుంది.

2. ఉచ్చానకము : ఉచ్చానము అనగా ఉబ్బినది. క్రియ గాలు సమీపమునందుండగా పురుషుడు ఒక్కొక్కప్పుడు ఉన్న త్తమైన ఆ వేశానికి లోనై ఆమెయొక్క రమ్యశరీర భాగములను లలితముగా కాక ఇందుక ఉబ్బినట్లు గాఢంగా మునిపంటితో పీడించుటగూడ జరుగుతూఉంటుంది. భార్యయొక్క క్రిందిపెదవియందు, ఎడమ బుగ్గయందు పైనచెప్పినరీతిగా ఉబ్బినట్లు పంటితోనొక్కుట ఉచ్చానకము అనబడుతుంది. ఉబ్బుట దీని ప్రధానలక్షణము. అయినను భార్యయొక్క మిగిలిన శరీరభాగములను విడచి క్రిందిపెదవిని, ఎడమబుగ్గనుమాత్రమే దీనికి తగిన స్థానములుగా శాస్త్రకర్తలు నిశ్చయించారు.

3. ప్రవాళమణి : ప్రవాళమనగా పగడము. పగడము ఎక్కడ ఉంటుంది. ఉచ్చానకమే మిక్కిలి నేర్పుతో భార్యయొక్క ముడిమబుగ్గయందు దాచరింపబడినప్పుడు ప్రవాళమణి అనబడుతుంది. నేర్పులేకుండ ఈ దంతక్షతము ఆచరింపరాదు.

4. బిందువు : భార్యయొక్క క్రిందిపెదవిని పురుషుడు తన ముందుపండ్లతో (క్రిందిపండ్లతోడను, మీదిపండ్లతోడను) పంటితో మాత్రము గాటుపరచినచో అచ్చట ఒక చుక్క ఏర్పడుతుంది. అట్టి క్షతమునకు బిందుక్షతమని పేరు. ఈ నాగరికర్వస్వముగూడ బిందు క్షతము మాత్రమే చెప్పబడినది. కాని రతిరహస్యమునందొట్టి బిందువులను నవనగా ఏర్పాటుచేయుట "బిందుమాల" అనబడుతుందని వేరొక దంతక్షతముగూడ వివరింపబడినది. చూ. రతిరహస్యం.

5 మణిమాల : భార్యయొక్క కంకము, బుగ్గలు, గుండెలు ఈక్షతమునకు తగినవి. ఈస్థలములయందు పురుషుడు తనయొక్క క్రింది

పండ్లను మిరిపండ్లను అన్నిటిని వినియోగించి కొంచెము గాఢముగ త్రుత మొనర్చినచో అపండిగాట్లు వసునగా యేర్పడతాయి. అవి ఎఱ్ఱగా ముఖులమాలవలె మురుస్తాయి. అట్టి దంతక్షతమునకు మణిమాల అని పేరు.

6 గండకము : దీనికే ఖండకము లేక ఖండాభ్రకము అని పేరు. ఖండకము అనగా ముక్క. అభ్రము అనగా మేఘము. ఖండాభ్రకమునకు మేఘఖండనుని అర్థము. ఆకాశమునందప్పుడప్పుడు దోంఠులు దొంతులుగా ఒకేదానిమీద ఒకటి పేర్చిస్తూ మేఘఖండాలు కనిపిస్తాయి. సరిగా అట్టి రూపము యేర్పడునట్లు పురుషుడు భార్యముక్క బలిసిన చనుగవ చుట్టూ నృత్తాకారములో పంటిగాటలను యేర్పరిస్తే అది 'గండకము' అనబడుతుంది.

7 వరాహచర్మితము : వరాహమనగా పంది. చర్మితమనగా తిన్నబడినది. పండులు యేతుంగముస్తైలనో తినుటకై భూమిని ముట్టెత్తో పెల్లగించుట చూస్తూ ఉంటాము అట్టి పురుషుడు భార్యయొక్క బలిసిన చిన్న చనుగవ మీదను, పినుచులమీదను నీళ్లు గోళలు యేర్పడునట్లు పండ్లతోగాని పచ్చినచో అది 'కోలచర్మితము' అనబడుతుంది.

లోకమునందు భార్యాభర్తలు కామభావ ప్రేరితులై నపుడు ఆలింగన - చుంబన - నభిక్షత - దంతక్షతాదులు వాని అంతట అనే యేర్పడుతూ ఉంటాయి. కాని శాస్త్రము లలితములు, సుందరములు అయిన విధానాలను ప్రోత్సహిస్తుంది. నాగరకజనం స్వేచ్ఛవిషయాలను బలీతంగా సుందరంగా ఉపాసిస్తారేకాని ఎందునా మోటుదనం కనబడదు.

పైన చెప్పబడిన దంతక్షతాదుల వలన స్త్రీ పురుషులలోని కామాగ్ని ప్రజ్వలిల్లి వారిలో ఆభ్యంతరగతికి తగిన ఉద్వేగంజనిస్తుంది. ఆలింగన - చుంబన నభిక్షత - దంతక్షతములనే యీ నాలుగింటికీ బాహ్యగతి అని పేరు. సహజంగా పురుషునియందు కంటే స్త్రీయందు

కాచుము ఎక్కువ. అందుచే పురుషుడు బాహ్యరతి పూర్వకంగానే
 నిర్మించాలి కాదు. ఆరంభముందే ఆధ్యంత్యరతికే ఆపకొమిస్తే ఆమెలో
 స్వార్థము గోర్పడు. పురుషునిగము తిరుక్కయెనియందు సతి
 నివిష్టము చేయబడే అధ్యంత్యరతిని గూర్చి తెలిసికొనుటకు ముందు
 స్త్రీయొక్క యోనిస్వరూపమును గూర్చి తెలియుట అవసరము.

యోని స్వరూపము - నాడిభేదములు

శ్రీయొక్క మహానయనమనకే యోని అనిపేరు. “యాని శిశ్నేన ఇతి యోనిః” అనగా “శిశ్నములో (పుష్పాంగముతో) కూడుకొనునది” అని యోని శబ్దమునకు ఉత్పత్తి. కామభావము ఇక్కడ కలిగియుండుటచే దీనికి మదనచంద్రికము, మన్మథ గృహము మొదలగు పేర్లుకూడ దొర్పబడ్డాయి.

శ్రీయొక్క మదన చంద్రిక ముఖద్వారమునందు ఒక నన్నిని మెత్తని చర్మబండము దోర్చుని ఉంటుంది. దీనికి మదనచ్ఛత్రము అని పేరు. ఛత్రము అనగా గొడుగు. మన్మథ గృహద్వారమును కప్పియుంచునదగుటచే దీనికి మదనచ్ఛత్రము అను పేరేర్పడెను.

ఈ మదనచ్ఛత్రమునందు శ్రీయొక్క శరీరములో కామభావమును జ్వలించజేసే ఇరువది నాలుగు నాడులు సంగమిస్తున్నాయి. ఇన్ని మదనాడులకు కూడలియై యున్నదగుటచే ఈమదనచ్ఛత్రము ఆధ్వంతరరతి యందు శ్రీయొక్క తృప్తిలో ప్రధానస్థాన ఆక్రమిస్తుంది.

ఆధ్వంతర రతిని ఉపక్రిమిస్తూ పురుషుడు మొదట ఈమదనచ్ఛత్రాన్ని తన చేతి వేలితో కలచాలి. బాలను పదునాడేండ్లలోపునయను కలది కలియునపుడే మదనచ్ఛత్రమును చేతితో తొడిగే కలచనాసి ఉంటుంది. కాని పొడవైన నసితా నియమున చేతి వేలినే ఉపయోగించవలెనన్న నియమంలేదా.

ఆచ్చట పురుషుడు తన పురుషాంగముతోడను అదా తన చేతి వ్రేలితోడను కలచవచ్చును. అట్లు కలచుట వలన స్త్రీయోనియం నలి నాడీ సమాదాయ మంతయు వింతగా కలిసి ఆమెలో పొసిన శ్వము యేర్పడుతుంది.

అభ్యంతర రతిచేత స్త్రీయొక్క సర్వసరీరము పురుషునిచే క్రమసింపబడుతుంది, స్త్రీయొక్క తల్లివైకి నేత్రపువైన నాడులు యోనియం నేకాక శరీరమునందంతటను ఉన్నాయి. పురుషుడు వనిత యందు రతికి వలసిన ఉత్కంఠను పెంపొందించి ఆమెలో పార శ్వమును జనింపజేయుటకు కేవలము మిశ్రచ్ఛత్రమునే కాక ఇతరనాడులునూడ కలచవలసివుంటుంది. అయితే అనాడులు గ్లానాలు తెలియవలెనుకదా!

స్త్రీయొక్క రెండునేత్రములందు రెండునాడులున్నాయి. ముఖ నుండు (నుదురు) రెండునాడులున్నాయి. నోటియందొకనాడి ఉన్నది. కాలి బొటనవ్రేలి మొదటిభాగమునందొకనాడి ఉన్నవి.

పురుషుడు మదనచ్ఛత్రమును కలచువేళ ఈ నాడి స్థానము లయందు చుంబనాదులచే కదలిక కలిగిండుట అవసరము. వనిత కాలిబొటనవ్రేలి మొదటనున్న నాడిస్థానమును పురుషుడు తనకాలి బొటనవ్రేలితో గొక్కుటవలన అనాడియందొక వింత కదలిక ఉదయిస్తుంది.

కొందరు రతిశాస్త్ర క్రోవిదులు ఈనాడులనేకాక వనితయొక్క తోడలను, చెవులను, నెక్కలను (పాస్ట్రము) త్రికమును (వెన్నె ముక తుదిభాగము) గొక్కుటకూడ పురుషుడు తనచేతితో తానుబు లావసరమనియు, అట్లు తాకనగాని వనితలయందు ఆచ్ఛమైన పార శ్వ ఉదయించదనియు చెప్పబడ్డారు.

స్త్రీయొక్క యోనియందు ప్రధానములైన నాడులు ఆరు ఉన్నాయి. 1. సతీనాడి, 2. అసతీనాడి, 3. సుభగానాడి, 4. దుర్భగానాడి, 5. పుత్రీనాడి, 6. దుహిత్రీణీనాడి. అని వానిపేర్లు.

ఇందు సతీ - అసతీనాడులు స్త్రీయొక్క యోని పై చర్చి మునందే ఉన్నాయి. సతీనాడి యోనికి ఎడమభాగముల అసతీనాడి కుడిభాగమున ఉంటాయి. “సుభగ, దుర్భగ” అనేనాడులు యోని యొక్క కొంత లోపలిభాగములో ఉన్నాయి. సుభగానాడి యోనిలో రుక్మిణీ పునపుంటుంది. ఇక పుత్రీ దుహిత్రీణీనాడులు యోనియొక్క మిక్కిలి లోపలిభాగంలో ఉంటాయి. పుత్రీనాడి యోనియొక్క మిక్కిలి లోపలిభాగంలో ఎడమ పునపుంటే దుహిత్రీనాడి దానికి ఎదురుగా రుక్మిణీ పునపుంటుంది.

పురుషుడు తన పురుషాంగముతో ఈ నాడిస్థానములందు గాఢమైన స్పర్శ కలిగించాలి. సతీ అనే నాడిస్థానమునందు పురుషాంగ స్పర్శచే కులస్త్రీలు ఆపందిస్తారు. అసతీఅనేపేరితో యోని యొక్క పై చర్మమున కుడిభాగమునందుండే నాడిని స్పృశించుట వలన గేహ్యలు, వ్యభిచారిణులు ఆపందిస్తారు. ఇది వ్యత్యస్తమైనపుడు అనగా కులస్త్రీయొక్క అసతీనాడికి, చుట్టయొక్క సతీనాడికి పురుషాంగముద్వారా ప్రేరణ కలిగినపుడు వారిలో గతికి సంబంధించిన ఉత్సాహము దీప్తము కాకపోవుటయేకాక వాగ్పురుషునియందు ద్వేషముకూడ వహిస్తారు.

స్త్రీ యోనియొక్క కొంత లోపలిభాగమునందు (ఎడమ - కుడిభాగములందు ఉండే సుభగా దుర్భగా నాడులలో పురుషుడు తనయొక్క అంగముచే సుభగానాడియందు ముత్యమే గాఢస్పర్శ కలిగించేవాడైనపుడు స్త్రీ మిక్కిలి తృప్తిని అనుభవించుటయే కాక, కాలంగడచేకొలది ఆమోగింపు నునుపుచేయును. ఆమోహరంలో లావణ్యస్థానం ఏర్పరచుకొంటుంది, ఆమెయొక్క స్తనద్వద్వం

బలుస్తుంది. ఆమెలో యశావనం స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొంటుంది. అందుచేపురుషుడు స్త్రీయోనిలోనివామభాగమున నెలకొనివుండే సుభగా నాడిని దృష్టియందుంచుకొని దానియందు గాఢస్వగ్న స్వబలపతనన్న సంతృప్తముతో తనఅంగముతో యోనిలోని వామభాగమును కలచాలి.

అట్లుకాక పురుషుడు స్త్రీయోనిలో సుభగా నాడికివిదురుగా మడిచైపున ఉండే దుర్బగానాడియందు ప్రేరణ కలిగించుటవలన కాలంగడ చేకొలిసి ఆమెలోని లావణ్యం అంతరిస్తుంది. ఆమె శరీరం కర్కశంగా మిగిన కట్టెలా తయారవుతుంది. ఆమె దేహచ్ఛాయ కూడి నశిస్తుంది. ఈ కాలంలోనే వారకం ఆమె శరీరంలోకి తొంగిచూస్తుంది. అంతేకాక ఆమె ఎల్లపుడు ఏదో ఒక రోగముతో బాధపడుచువుత్తుంది. అందుచే పురుషుడు దుర్బగానాడియందున్నాడును ప్రేరణ కలిగింపరాదు,

ఇకయోనియొక్క అధస్తలకుందున్న పుత్ర దుహిత్రుల సంఖ్య యోని పుత్రీనాడి యోనియందు ఏడుసుభాగమున దుహిత్రులనాడి మడిచైపున ఉన్నవని చెప్పుబడెను కదా! ఈ పుత్రీనాడియందు పురుషుడు తన పురుషాంగముద్వారా ప్రేరణ కలిగించినపుడు స్త్రీ గర్భమును కరిస్తే పుత్రునే ప్రసవిస్తుంది. ఇక దుహిత్రీనాడి యందుపురుషాంగము ద్వారా ప్రేరణ కలిగినపుడు స్త్రీ గర్భమును ధరిస్తే 'దుహిత' అనగా కూతురు జన్మిస్తుంది. ఈ కారణముచే తనకు పుత్రులు జన్మింపవలెనని కోరువాడు తనభార్యతో కలసిపుడు రతివేళ తన అంగముద్వారా ఆవామొక్క యోనిని బాత్తును ఏడమ్మవైపున మాత్రమే గాఢస్వగ కలిగించాలి. అట్లుకాక తనపుత్రుల జన్మింపవలెనని కోరువాడు భార్యయొక్క యోనిలోమణిభాగమున ప్రేరణ కలిగించవలసి ఉంటుంది.

పద్మశ్రీయొక్క అభిప్రాయానుసారము ఈ చెప్పుబడిన ఆరు దాసులను మూడవ చెప్పుకొన్నది. కాని కొందరు దీనికి భిన్నముగా పీచి స్థానములను 'వేకి'ననుచున్నారు. ఈ విషయమునుకూడ పద్మశ్రీ 'కొందరిట్లుచుచున్నారని' తన గ్రంథమున మతాంతరమును వివరించెను.

ఆ కోరికకు అభిప్రాయము ననుసరించి సశీనాడికి స్త్రీయొక్క స్తనములును, అసశీనాడికి చంకలును, సుభగానాడికి పెదవులును, దుగ్గనానాడికి వెన్నుపూస తుది భాగమును, పుత్రీనాడికినోగును, దుహిత్రీనాడికి నితంబమును (పిరుదులు) స్థానములై ఉన్నాయి.

ఈ మతము ననుసరించి పురుషుడు సశీనాడిచోదనము చేయ నలచినపుడు ఛాయోరుక్కు స్తనములను ముద్దించవలెను. అసశీనాడిని ప్రేరేపనదలచినపుడు చంకలయందు నఖిక్షత మాచూపవలెను. (ఇట్లు అచరించినపుడు కులస్త్రీలకు, కులకులకు అధికానందము కలుగుతుంది.) కృత్తి స్త్రీలైనపుడు ముడియగుటా ఆనందము కొంత లోపించునేకాని నాగా పురుషుని దేహిండుట అవగదని— ఈ మతమువారి అభిప్రాయ ముగా గ్రహించవలెను.) సుభగానాడిచోదనము చేయదలచినపుడు పెదవులను ముద్దనుకొనవలెను. దుగ్గనానాడిని ప్రేరేపదలచినపుడు వెన్నుపూస తుది భాగమును చేతితో ముద్దించవలెను. అమ్మా ప్రసాదముచే పుత్రీనాడిని, పురుషుని ముద్దించుటచే దుహిత్రీనాడిని ప్రేరేపవలసిఉండును. ఇవి మతాంతరము.

వనితయొక్క సూనిలో అశోభాగమునందున్న పుత్రీ చూడఁ జ్రీనీ నాడులను పంపింపి పురుషుడు తన పురుషాంగముచే ఏకకాలమున ప్రవేశం కలిగించుట జరిగి ఆ సమయమునందే స్త్రీ గర్భమును ధరించే స్థితి ఏర్పడితే ఆమెకు పుంసకుడు జన్మిస్తాడు.

అయితే లోకంలో అందరును ఈ నాడిభేదం అవగతం అయినందువల్లనే పురుషులు ఏక పుత్రికలు జన్మించడం జరుగుతూ ఉన్నదా? అన్న శంక అసహజం కాదు, ఈ నాడిభేదం తెలియకపోయినా స్త్రీ పురుషులు సంగమ చేసి నాడుల యందేదో ఒకదానికి మాత్రమే ప్రవేశం కలుగుట, గర్భభాగం జరుగుట, పుత్రుల పుట్టింపుగా జన్మించుట జరుగుతూ ఉంటుంది. ఉభయనాడులను ఒకే సమయంలో ప్రవేశం అనేది ఎప్పుడో, ఎక్కడనోకాని జరుగని కృత్తిం. అట్టివి

జరిగినను ఆ సమయంలో శ్రీయందు గర్భోత్పత్తికి అనుకూలమైన స్థితి ఏర్పడకపోవచ్చును. ఇట్టిది అనుమతగా ఏప్పుడీ లోకమునందు సహజంగానే సప్రసక్తుల జననం అగుదు కావడానికి కాగ్రహమైఉంటుంది.

పై సచ్చెప్పన నాక్షిభేదమును గుర్తించి వర్తించే పురుషునకు పుత్ర పుత్ర ప్రాప్తులే కాక స్త్రీసూడ నశనవర్తని అవుతుంది. ఆమె ఎంతగా నశనవర్తని అవుతుందో ఆ ఆమె ఎన్నడును పరపురుషుని వాంఛింపదు. ఈ నాక్షిభేదము నెరిగి తన్ను తృప్తిపరచిన భర్త కాలాంతంలో శరీరములోని సక్తవ నశించి సప్రసక్త సిఠివంటి సిఠిని పొందినప్పటికి ఆమె హృదయ మాతనియందు చూత్రమే లగ్నమై అన్యపురుషుల యందు విరక్తమై ఉంటుంది. అందుచే ఈ నాక్షి పరిజ్ఞానము సర్వలకు అవసరమై ఉన్నది.

జరిగినను ఆ సమయంలో శ్రీయందు గర్భోత్పత్తికి అనుకూలమైన
స్థితి ఏర్పడకపోవచ్చును. ఇట్టిది అనుమతగా ఏప్పుడీ లోకమునందు
సహజంగానే సప్రసక్తుల జననం అగుదు కావడానికి కాగమమైఉంటుంది.

పై పఞ్చాంగ నాక్షిభేదమును గుర్తించి వర్తించే పురుషునకు పుత్ర
పుత్ర ప్రాప్తతేకాక స్త్రీసూడ నశనవర్తని అవుతుంది. ఆమె ఎంతగా
నశనవర్తని అవుతుందో ఆ ఆమె ఎన్నడును పరపురుషుని వాంఛింపదు.
ఈ నాక్షిభేదము నెరిగి తన్ను తృప్తిపరచిన భర్త కాలాంతంలో
శరీరములోని సత్త్వ నశించి సప్రసక్త సిఠివంటి సిఠిని పొందినప్పటికి
ఆమె హృదయ మాతనియందు మాత్రమే లగ్నమై అన్యపురుషుల
యందు విరక్తమై ఉంటుంది. అందుచే ఈ నాక్షి పరిజ్ఞానము సర్వలకు
అవసరమై ఉన్నది.

గలడనుటలో సంజేహంలేదు. అయితే స్త్రీ పురుషులు తమ శరీరములను ఏదో సిత్రలయించుంచి రమించుటద్వారా ఎక్కువ ఆనందాన్ని పొందడానికి పీలుఉన్నదో అన్న విషయం ఈ ప్రకరణంలో చెప్పబడుతూ ఉన్నది.

సంభోగ సమయములో స్త్రీ పురుషుల శరీరములు (యోని పురుషాంగముతోసహా) పరస్పర సక్తములై ఉండే స్థితి భేదములనే 'సంభోగాసనములు, బంధములు, కరణములు' మొదలగు పేర్లతో వ్యవహరిస్తూ ఉంటారు. భిన్నజాతి స్త్రీపురుషులు కలిసినపుడు బాధాకరంగా నుండుటకు, సమానజాతి స్త్రీపురుషుల సాయందు సవ్యతను కల్పించుట శాస్త్రములయందు దీ కరణభేదములు (బంధభేదములు) చెప్పబడ్డాయి. అతివేళ స్త్రీయొక్క శరీరస్థితి ననుసరించి ఈ ఆసన భేదములు ప్రధానంగా ఐదు రకాలుగాఉన్నాయి. 1. ఉత్తానకరణము 2. తిర్యక్కరణము 3. ఆసీనకరణము (స్థితకరణము) 4. ఉత్థితకరణము 5. స్వయంత కరణము అని వానిపేర్లు.

1. ఉత్తానకరణము:- ఉత్తానమనగా వెలిసిన పశియున్నది. భార్య వెలిసలిగ పగుండియున్నపుడు (నడుమును సెట్టపై ఆన్చి పగుండుట) పురుషుడొకడైనచో అది 'ఉత్తానకరణము' అనబడుతుంది.

2. తిర్యక్కరణము:- తిర్యక్ అనగా 'వీటవాలు' అని అర్థము. శయ్యపై భార్య ప్రక్కవాటుగా కుశిప్రక్కవనైనను లేక ఎడమప్రక్కవనైనను వ్రాలి పగుండియుండగా పురుషుడొకడైనచో అది 'తిర్యక్కరణము' అనబడుతుంది.

3. ఆసీనకరణము:- భార్య కూర్చుండియున్నపుడు పురుషుడొకడైనచో గలిసి గతిక్రీడానడకనచో ఆస్థి ఆసీనకరణము అనబడుతుంది.

4. ఉత్థితకరణము:- భిక్షు నిలచిఉండగా, పురుషుడొక మనోహర స్తంభమునకో ఆస్తి రమించుట 'ఉత్థితకరణము' అనబడుతుంది.

5 వ్యావతకరణము:- 'వ్యావతము' అనగా మిక్కిలి పంగిపది. భౌగ్య తన చేతులను పాదములను క్రింద ఆస్పియించి న్నదై వాలుగుచాళ్ళ జంతువునలై పంగియుండగా పురుషుడొమెను వెనుకనుండి కూడి రమించుట 'వ్యావత కరణము' అనబడుచుంది.

ఇట్లే పుడిన ఈ కరణ శ్లేషములందు పొంగ అనంతరశ్లేషము
జెన్నియో ఉన్నాయి. ఆ శ్లేషములకే హాశీతి బంధములు (84
బంధములు) అని లోకములో వాడుక నచ్చినది. కాని అవి అన్ని
యును శిష్టజన సమ్మతములు కావించున నాగరిక జనతలో ఆచరణలో
ఉన్న బంధశ్లేషములు మాత్రమే (35) ఇందు తెలుసబడుతున్నాయి.

—: ఉత్తానకరణ భేదములు —

భాగ్యశయ్యపై జైల్లోకిలా శయనించియుండగా పురుషుడామెను గూశి మించి విభానము ఉత్తానకరించును. దీనియందు శిష్ట సమ్మత ప్రాంత భేదములు ఇరువది. వానిలో మొదటిది స్వస్థిక బంధము.

1. స్వస్థిక బంధము:- భార్య శయ్యపై పల్లకిలాగా (నడుమును శయ్యపై ఆర్పినట్లే) శయనించినట్లే తన కుడితొడను తన ఎడమతొడమీద చేర్చియుండగా భర్త ఆమెనుసూడి రమిం చుటను స్వస్థికబంధ మని పేరు. ఇట్లు ఎడమతొడపై తన కుడి తొడను చేర్చియున్నవేళ ప్రేమకు యోనియందు కొంతబిగువు వస్తునీ, ఆస్కెలో చేయబడన గణితీడ ఆమెను భర్తకుకూడ ఒక నింత ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది.

2. మాండూకబంధము: భాగ్య నయ్యపై వెలకిలగా
శయనించినదై తన్ను కలియపచ్చిన భర్తరెయిక్కి తొడలమీద

తనతొడలను చేర్చగా భర్త ఆమెనుగూడి రమించుట 'మాండుక బంధము' అనబడుతుంది. ఈ బంధమున స్త్రీ శయనించియుండగా పుంశుడు కూర్చుండియుండును. 'మండుకము' అనగా కప్ప. కప్ప మొక్క గతిక్రీడలంటి దగుటచే దీనికపేరు వచ్చినది.

4. **అపాదబంధము:-** చెక్కిలి (బుగ్గ) మొక్కమీది భాగమునకే హనునని పేరు. భార్యశయ్యపై వెలికిలిగా శయనించి యుండి తనకాళ్ళను పైకెత్తి - తన్నుకలియవచ్చి తనయోనియందు సంసక్తమైన పురుషాంగముకలవాండై, శయ్యపై తన కెదురుగా కూర్చుండియున్న భర్తయొక్క భుజములమీదుగా - పైకెత్తిన తనకాళ్ళను పోనిచ్చి - తనపాదములతో అతని చెక్కెళ్ళ మీది భాగములను తాకుచుండగా రమించు స్థితికి "హనుచాదబంధము" అనిపేరు. భర్తయొక్క చెక్కెళ్ళ మీద భాగమునందు భార్యయొక్క పాదములస్పర్శ ఏర్పడుటవలన ఈబంధమనబడెను.

5. **పద్మాసనబంధము:-** భార్యశయ్యపై వెలికిలిగా శయనించినదై తనకాళ్ళను మోకాళ్ళ దగ్గరమడిచి. ఎడమకాలి పిక్కపై కుడికాలి పిక్కకుచేర్చి (బాసికపట్టుచేసి మార్చున్నట్లు) ఉండగా - భర్త ఆమెయొక్క ఈ ఆసనస్థిని నిడదీయకయే ఆమె కాళ్ళనుపైకెత్తి ఆమెయొక్క రెండుమోకాళ్ళయొక్క సందులలోనుండి తనచేతులను పోనిచ్చి - ఆమెకంఠమును గ్రహించినవాడై రమించుట 'పద్మాసనము' అనబడుతుంది. బాసికపట్టుచేసి పరుంకియున్న భార్యయొక్క రెండుమోకాళ్ళ సందులలోనుండియు చేతులనుపోనిచ్చి కంఠమును గ్రహించుటవలన భార్యయొక్క పాదపీఠము (తొడల లోనపూ) సహజముగనే పైకిలేచి పురుషాంగము యోనియందు ప్రవేశించుటకు పీలుకలుగును. ఆసనయమున భార్య తనమీదకు న్రాలియున్న భర్తను మడువబడియున్న తనకాళ్ళయొక్క మధ్య

భాగముతో ఇంచుక వెనుకకు నెట్టుచుండగా - చేతులతో గ్రహించిన భార్యాకంతమాధారముగా భర్త ఆమెమీదకు తూగుచుండును.

6. అర్థపద్మాసనము :- వనిత శయ్యపై నెలికిలిగా శయనించియుండి - తనయొక్క ఒక్కకాలినిమాత్రము మోకాలి దగ్గర మడచి పైకెత్తి యుంచగా - పురుషుడామెనుగూడి క్రీడించు స్థితికి 'అర్థపద్మాసనము' అనిపేరు. ఇందు పురుషునియొక్క ఒక్కచేయిమాత్రము - స్త్రీయొక్క మడచియుంచిన మోకాలియొక్క సందునుండి ముందుభాగమునకు చొచ్చుకొనివచ్చును. తనమీదకు చ్రాలియున్న భర్తను భార్య తనయొక్క మడచిపుంచిన ఒకకాలి తోడనే వెనుకకు నెట్టుచుండుట ఇందేర్పడును. పద్మాసనస్థితి పూర్తిగా కాక సగముగాపర్పడుటచే దీనికి అర్థపద్మాసనము అనిపేరువచ్చును.

7. పిండింతబంధము :- వనిత శయ్యపై నెలికిలిగా శయనించియున్నదై తనకాళ్ళను పైకెత్తి - తన్ను కలియవచ్చిన భర్తయొక్క వక్షముపై తనపాదములను రెంటిని ఆన్చియుండగా భర్త ఆమెనుకూడి రమించుటకు పిండితబంధమనిపేరు.

8. అర్థపిండితబంధము - ప్రియురాలు తన రెండుపాదములను గాక ఒకపాదమును మాత్రమే ప్రియునివక్షమునందు ఆన్చి యుంచగా (అనగా ఒకకాలు పూర్తిగాచూచియుంచబడును) ప్రియుడామెను గలసి రమించుట 'అర్థపిండితమనబడును.

9. జ్యుంభితబంధము :- శయ్యపై నెలికిలిగాశయనించియున్న యువతి తన తొడలను పైకెత్తి, తన్ను కలియవచ్చి తనకు అభిముఖుడై కూర్చుండియున్న భర్తయొక్క భుజములమీద చేర్చగా పగ్గును కూలుమికి 'జ్యుంభితబంధము' అనిపేరు. రతిరహస్యమునందీ బంధము భిన్నముగా చెప్పబడెను.

భార్య తన తొడలనుపైకెత్తి, చేతుల సహాయమునుగూడ అనలంబించి రెండుతొడలను బాగుగావిడదీసి-రెండుకాళ్ళను రెండు పులకుచాచి యుండుగా-ఆపులించిన నోటివలె విడియున్న భార్య యొక్క యోనియందు-భర్త తనపురుషాంగమును సంవిశితముగావించి రమించుట జృంభితబంధవనియు, జృంభ అనగా ఆపులింత, ఇందు యోని ఆపులించిన నోటివలె నుండుటచే దీనికిపేరు తగియున్నదనియు రతిరహస్యకర్త రతిరహస్యకర్త చెప్పెను. చూ. రతిరహస్యం.

10. వేణువిదారణ బంధము : జృంభితబంధమునందువలె భార్య తన రెండుతొడలను పైకెత్తి భర్తయొక్క భుజములపై నుంచుటకు మాగుగా - తన ఒకకాలిని శయ్యపై పూర్తిగా చాచి ఉంచినదై - ఒక కాలినిమాత్రము పైకెత్తి తొడను భర్తయొక్క భుజమునందాన్నియుంచి నూడుటకు వేణువిదారణబంధమనిపేరు. వేణు వనగా నెదురు. విదారణమనగా చీల్చుట. నెదురును చీల్చునేళ ఒక పాయను నేలపై త్రొక్కిపట్టి, ఒకపాయను చేతబట్టి పైకెత్తిచీల్చుట లోకసాధారణము. సరిగా దానినిపోలిన ఆకృతి స్త్రీయొక్క కాళ్ళకు శుభబంధమునం దేర్పడును. అందుచే దీనికి 'వేణువిదారణ'మను పేరు వచ్చెను.

11. ఇంద్రాణీబంధము : పవిత శయ్యపై చెరికిల గా శయనించినదై తనకాళ్ళను మోకాళ్ళయొద్ద మడచి - ఆ మడత చెడుకుండ తొడలయొద్దనూడ మడచి - మోకాళ్ళు తనయొక్క స్తనపార్శ్వభాగములను తాకుచున్నస్థితియందుండగా - పురుషుడామెయొక్క మోకాళ్ళకు తనమోకాళ్ళు తాకుచున్నస్థితిలో ఆమెను పైకొని రమించుట 'ఇంద్రాణీబంధము' అనబడును.

12. సూచీబంధము : ఇంద్రాణీబంధమునందువలె పవిత తన రెండుకాళ్ళను కాక, ఒకకాలినిమాత్రమే .. మోకాలు స్తన

పార్శ్వదేశమును తాకునట్లునుండచి - పేరొకకాలిని సరళముగా చాచి యుంచగా - పురుషు డామె కంఠమును కాగలించుకొని రమించుట 'సూచీబంధము' అనబడును.

13. నాగరకబంధము : పురుషుడు శయ్యపై వెలికిలగా శయనించియున్న భార్యయొక్క తొడుతొడిలమధ్యను చేరి, ఆమె తొడలను తన పాదములమీదుగా చేర్చి రమించుటను నాగరకబంధమని పేరు. ఇంను స్త్రీయొక్క తొడులు పురుషుని కటిభాగమునకు (నడుమునకు) బహిష్కృతములగును. ఈ బంధమునందు స్త్రీ సురుమారముగా చూడబడుటచే దీనికి నాగరకబంధమని పేరువచ్చెను. రతిరహస్యమునందీ బంధము కొంత భిన్నముగా చెప్పబడెను. చూ. రతిరహస్యం.

14. గ్రామ్యబంధము : నాగరకబంధమున పనితయొక్క తొడులు పురుషుని పాదములయందుండునట్లుగాని, పురుషుని మోకాళ్లు వంచబడి ఆమె శరీరమునంగానుట జరుగదు. అట్లుకాక పురుషుడు తనపాదములపై భార్యయొక్క తొడలను చేర్చి రమించుచు, తన మోకాళ్ళను ఆమె తొడలమీదుగా వాల్చి ఆమె కటిభాగమును (నడుమును) తనమోకాళ్ళతో పీడించుచు రమించుట గ్రామ్యబంధమనబడును. దీనియందు స్త్రీయెడ పురుషునివర్తనము నాణ్యుక్తనదిగాక కొంత మోటదనముతోనూడినదై యున్నందున దీనికి గ్రామ్యబంధమనుపేరు వచ్చెను.

15. కార్కటబంధము : పనిత శయ్యపై వెలికిలగా శయనించి తన పాదములను భర్తయొక్క నాభిదేశమునందు (బొడ్డు) ఉంచగా ఏర్పడు గమనమునకు కార్కటబంధమనిపేరు. ఇందు భార్యయొక్క పాదములు భర్తయొక్క హృదయమును తాకునుండగా - అర్థ ఆమెను కూడవలెను గనుక ఆమె తనకాళ్ళను ముడిచి ఇరమక

పై కే త్తనలసియుండునని గ్రహింపవలెను. కర్కటమనగా పీత. పీతల కలయిక ఇట్టిదగుటచే దీనికి కార్కటబంధమను పేరువచ్చెను.

16. ప్రేంఖణబంధము : “ప్రేంఖణము” అనగా వినరుట. కార్కటబంధమునందునలెనే భార్య భర్తలుకూడి రమించుచుండగా భార్య భర్తయొక్క నాభిదేశమునందుంచిన తనపాదములతో నాతనిని పైకెత్తి వినరుచు పూడించు ఆ స్థితి ‘ప్రేంఖణబంధము’ అనబడును.

17. మార్కటకబంధము భార్య శయ్యపై వెలికిలగా కాయనించియుండగా - పుంపుడును చాచబడిన కాళ్ళుకలవాడై ఆమె శరీరమును తనశరీరముతో నాక్రమించుకొని - తన ఎడమచేతి నామె నడుముక్రిందనుండి పోనిచ్చి - ఆమెను గాఢముగా కాగలించుకొని - ముగిచేతితో ఆమెయొక్క న్ననమునుగ్రహించి కూడగా - భార్య తన చాచబడిన కాళ్ళను భర్తయొక్క కాళ్ళక్రిందనుంచి తొలగించి-ఆతని పక్కలపై తన పాదములను కట్టి మెలివేసినట్లు పట్టి యుంచినచో ఆ స్థితి మార్కటకబంధము అనబడుతుంది.

18. ఉద్భుగ్నబంధము : ఉన్నతముగానుండి కొంచెము పంగియుండుటను ఉద్భుగ్నము అంటారు. శయ్యపై వెలికిలగా శయ నించియున్న భార్యయొక్క తొడలను భర్త తనచేతులతో పైకెత్తి క్రందకు పంచియుంచి - చేతులతో నొక్కుచు రమించుట ఉద్భుగ్న బంధమని పేరు. ఇందు భార్యయొక్క తొడలు పైకెత్తబడి వంచ బడును గనుక దీనికి పేరు వచ్చెను.

19. ఆయతబంధము భార్యశయ్యపై వెలికిలగా శయ నించినదై - భర్తయొక్క శిరస్సుమీద తనకాలి నొకదానిని (కాలి విక్కి శిరమునకు తగువట్లు) చాచి, వేరొకదానిని శయ్యమీదనేచాచి యుంచగా ఏర్పడు పూలమిశ్రిత ఆయతబంధ మని పేరు. రసానహస్త కాండము ఈ బంధమును ‘శూలచిత్రబంధము’ అను పేరుతో పేర్కొనెను.

20. వాగపాశబంధము :

యువతి శయ్యపై వెలికిలగా శయనించినట్లై తనకాళ్ళను మోకాళ్ళదగ్గర మడచి, తిరుగ వానిని తొడలయొద్ద మడచి - తన మోకాళ్ళు తన స్తనములయొక్క పాస్వల భాగములను తాకుచున్నస్థితిలో తన రెండుచేతులను తన రెండు మోకాళ్ళ సందులలోనుండియు గానిచ్చి - ఆ చేతులను రెంటిని తన యొక్క కంఠముయొక్క విగుళభాగమున ఉద్గిలిపట్టుగా బంధించి యుంచినపులు పురుషుడామెను కూడుట వాగపాశబంధ మనబడును. రతిరహస్యమునందీ బంధము భిన్నముగా చెప్పబడెను. చూ. రతిరహస్యం

తి ర్య క్క రణ భే ద ము లు

భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించియుండగా పురుషు డామెను కూడి రమించుట తిర్యక్కరణమనబడునని వెనుక చెప్పబడి నది. ఈస్థితియందేర్పడే ఉత్తమబంధ భేదములు ఏడు. అందు మొదటిది సంపుటబంధము.

1. సంపుటబంధము :

భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించియుండగా భర్త ఆమె కభిముఖముగా ఆమెవలెనే ప్రక్క వాటుగా శయనించినవాడై ఆమెచుకూడి రమించుటకు 'సంపుటక బంధము' అనిపేరు. ఇందు ఆలుమగల శరీరములు ప్రక్కవాటుగా నున్నను సగళముగా చాచబడి యుండును, దీనిని రతిరహస్యకర్త 'ఉత్తానకరణ భేదములందు' 'పార్శ్వసంపుటక బంధము' అనుపేరుతో పేర్కొనెను. చూ. రతిరహస్యం.

2. పీడితబంధము :

ఆలుమగలు సంపుటబంధమునందువలె నే ప్రక్కవాటుగా శయనించినవారై రమించుచుండగా - భార్య తన తొడలతో భర్తయొక్క తొడలనునొక్కి పీడించుట జరిగినచో - ఆ స్థితి 'పీడితబంధము' అనబడుతుంది.

3. ముద్గకబంధము : భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించి - తన తొడలను దగ్గరగాచేర్చి - యోని ద్వారమును బిగించియుంచగా - పురుషుడొకడు కభిముఖుడై ప్రక్కవాటుగా శయనించి రమించు స్థితికి ముద్గకబంధమని పేరు. సంపుటకబంధమున యోని ముఖము బిగింపబడియుండదు. దీనియందు బిగింపబడియుండును - అని గ్రహింపవలెను.

4. పరావృత్తకబంధము : యువతి శయ్యపై భర్తకు అభిముఖముగా కాక పెడముగమై ప్రక్కవాటుగా శయనించి తన తొడలను దగ్గరగాచేర్చి యోనిముఖమును బిగించియుంచగా భర్త ఆమెను వెనుకనుండియే కూడి రమించుటకు పరావృత్తకమని పేరు.

5. వేష్టితకబంధము భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించినప్పుడై - ఆస్థితియందు తనకభిముఖుడై శయనించి తన్ను గూడన భర్తయొక్క పిక్కలతో తనపిక్కలను మెలివేయుట జరిగినచో అది 'వేష్టితకబంధము' అనబడుతుంది. 'వేష్టనము' అనగా చుట్టుట. పిక్కలను పిక్కలతో చుట్టుట యిందేర్పడును గాన దీనికి వేష్టితకబంధమను పేరేర్పడినది.

6. బాడబకబంధము . ఆలుమగలు ప్రక్కవాటుగా శయనించినవారై రమించుచుండగా - స్త్రీ తన యోనిముఖముచే పురుషాంగమును బిగియ నొక్కినచో ఆస్థితి 'బాడబకము' అనబడుతుంది. బడబ అనగా ఆడగుట్టము (ఆడగుట్టము రతివేళ ఇట్లాచరిస్తుంది అందుచే దీనికి పేరునచ్చినది).

7. యుగ్మపాదము :- ఆలుమగలు శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించి రమించుచుండగా - వనిత తనయొక్క తొడ నొకదానిని భర్తయొక్క కటిభాగమునకు క్రిందుగాపోవనిచ్చి - వేరొకదానిని ఆతని కటిభాగమునకు పైనుండి పోవనిచ్చి తనపాదములను

రెండింటిని భర్తయొక్క వెన్నుపూస చివర కలిపియుంచినదై రమించుచో ఆస్తి 'యుగ్మపాదము' అనబడుతుంది. యుగ్మము అనగా జంట. పాదములజంట ఇందేర్పడుచున్నది. అందుచే దీనికి పేరువచ్చినది. రతిహాస్యమునందు బాడబక-వేష్టితబంధములు ఉత్తానకరణమునందు పేర్కొనబడ్డాయి. యుగ్మపాదము నాతడు దీనికి కొంత భిన్నమైన రీతిలో ఆసీనకరణములందు పేర్కొన్నాడు. చూ. రతిహాస్యం.

-: ఆ శీ న క రణ భే ద ము లు :-

భార్య శయ్యపై కూర్చుండియుండగా భర్త ఆమెనుకూడి రమించుట ఆసీనకరణము. ఈ కరణమానందు భార్య నెగులి మున్నగువానివలె కూర్చుండగా పురుషుడొమెను ముందునుండియే కాక వెనుకనుండి కలిసి రమించుచుకూడ లోకమందున్నది. ఇక్కడ ఆసీనకరణభేదములందు 'లలితబంధము' అను ఒక్క బంధముమాత్రమే తెలుపబడుచున్నది.

1. లలితము :- యువతి శయ్యపై కూర్చుండియున్నది. పురుషుడొమెకెదుగుగా తానును కూర్చుండియే ఆమెను కలియుటకు సంసిద్ధుడయ్యెను. అప్పుడాయువతి తనశొడలను విడదీసియుంచి భర్తకు తావిచ్చుటయేకాక భర్తయొక్క వెన్నుపూస తుదిభాగమున తనయొక్క అందెలతో మెరసే పాదములను జేర్చి, ఆతనిని తనకు మిక్కిలి సమీపముగా లాగుకొనెను. భర్తయు ఆపాకంతమును గాఢముగా కౌగిలించుకొని సత్కీడకు ఉపక్రమించెను. ఇదుగో ఇట్టి ఆసీనబంధము 'లలితము' అనబడుతుంది. ఆసీనకరణము లన్నిటియందును ఇది ఉత్తమమైనది.

ఉత్పితకరణభేదములు :

భౌగోళిక వర్షావధి స్తంభమున అక్షాంశముగా చేసికొని నిలచి యుండగా పురుషుడామెనుగూడి కలియించుట ఉత్పితకరణము. ఈ ఉత్పితకరణము, దీని తరువాతైన వ్యాసతకరణము చిత్రీతములు అనబడతాయి, నీని సాచరించుటకు దంపతులు శక్తి, చురుకుతనము శరీరలాఘవము కలవాడయి ఉండాలి, అట్లు తగినంత శరీరలాఘవము లేనంతా కరణభేదములు వాద్యములుకావు. ఈ కరణభేదముల యందు మన మితనిచ్చుట అనుపబడుచున్నవి. నీనిలో మొదటిది 'హరివిక్రమబంధము.

1. హరివిక్రమబంధము :- భౌగోళిక తనవీపును ఏ గోడకో ఆన్చి పాదములను గోడకు కొంచెము దూరములోనుంచి - ఏదో వాలుగానున్న శరీరముకట్టడై నిలచియుండగా - పురుషుడామెయొక్క ఒకకాలిని ఆమె మొగముమీదుగా పోవునట్లు పై కత్తి ఉన్నతమైన పురుషాంగము కలవాడై కలియించుట 'హరివిక్రమబంధము' అనబడును. ఈ బంధమునందు భౌగోళిక ఒకపాదము నేలను తాకుచుండగా కేవలపాదము ఆమెయొక్క ముఖమును తాకుచుండును. హరివాస నానతాగ సమయమున ఒకపాదముతో భూమినిాక్రమించి, కేవల హరితో ఉద్వేగముల నన్నిటిని, (ఆకాశమును) ఆక్రమించెను కదా ! అట్టిహాసము నవితకీబంధము నందేర్పడుచుంది, అందుచే దీనిక హరివిక్రమని పేరువచ్చినది.

2. వ్యాయతబంధము :- యువతి హరివిక్రమబంధము నందు వలెనే నిలచినదై - ఉన్నతమైన పురుషాంగముతో తన గూడిన భర్తయొక్క వెన్నుపూస కుదిభాగమును తనయొక ఒకపాదముతో తాకుచుండగా ఏర్పడు కూలుమి 'వ్యాయతబంధము' అనబడుతుంది. దీనియందు నవితయొక్క ఒకపాదముచిత్రము నేలమీదఉండుంది. రెండవపాదము పైకెత్తబడి భర్తయొక్క నోరు మునుచుటి ఆతని పిరుదులను తాకుతూవుండును.

3. అర్పితబంధము : భార్యకు బదులు భర్తయే గోడనానుకొని నిలచియుండగా - భార్య ఆతనికంఠమును కాగలిచుకొని - ఆతని అరచేతులతో తనపాదములనుంచి ఎక్కి నిలచినదై - తనమోకాళ్ళను భర్తయొక్క ఇసుపాళ్ళములనుంజియు పోనిచ్చి కొంచెము సంచియుండగా పురుషుడొకఁడు కలియుటకు - అర్పితబంధమనిపేరు. ఇట్లు ఆచరించుటకు భార్య ఇరీచభారము పరచేతులయందు మోయగల శక్తికలవాడైయుండాలి. దీనినే రుహస్యకర్త 'ద్వితలబంధము' అనెను.

4. దోలాబంధము : భార్యకు బదులుగా భర్తయే గోడనానుకొని నిలచి కుడిచేతివ్రేళ్ళ సందులనుంజి ఎడమచేతివ్రేళ్ళను పోవనిచ్చి ఉగ్గిలి పట్టుగా బిగించిపట్టి గోసిలిని ఏర్పరచవలెను. అప్పుడు భార్య తనస్వస్థము నాదోసిలియందాల్చి కూర్చుండి - తనకాళ్ళను భర్తయొక్క నడుమునకుచుట్టక - భర్తయొక్క వక్షము మీదుగా పైకి పోవనిచ్చి - తాను చేతులతో ఆతని కంఠమును గ్రహించినదై యుండగా ఉన్నతమైన పురుషాంగముకల భర్త - ఉగ్గిలిపట్టుగానున్న తనచేతులతో భార్య పృష్ఠమును పైకెత్తి క్రిందికి దించుచు రమించుట 'దోలాబంధము' అనబడుతుంది. ఈ బంధము నాచరించుటకు పురుషుడు తగినంత బలశాలియై యుండుటయేగాక స్త్రీయొక్క శరీరముకూడ తగినంత పలుచనదై లఘువుగా ఉండుట అవసరము. గోల అనగా ఊయెల ఊయల్ల ఊగుటవంటి స్థితి ఇందుండుటచే దీనికీపేరువచ్చెను.

5. విలంబితబంధము : దోలాబంధము సందువలెనే పురుషుడు గోడనానుకొని నిలచియుండ గట్టిగా కాగలిచుకొన్నదై తనకంఠముకాళ్ళను పైకెత్తి వానితో ఆతని నడుమును చుట్టి - తనమోనితో ఆతని పురుషాంగమును సంసక్త పరచుచుండగా ఏర్పడు రుక్మీకము 'విలంబితబంధము' అని

పేరు. నిబంధితము అనగా వ్రేలాడునది. ఇందు భార్య భర్తయొక్క కంఠమును గ్రంహించి వ్రేలాడుచు కుండును. అందుచే దీనికీ పేరువచ్చెను.

6. జానుకూర్పరబంధము : భార్యనగోడనో ఆనుకొని కొంచెము ఏటవాలుగా నిలచియుండగా - భర్త ఆమెను సమీపించి - చేతులతో ఆమె కంఠమును కాగలించుకొని - తనకాళ్ళతో ఆమె మోకాళ్ళను పెన్దించి - ఉన్నతమైన పురుసాంగము కలవాడైనచో ఆస్థి 'జానుకూర్పము' అనబడుతుంది. జాను, కూర్పర. శిబ్దములకు సంబంధించి మోకాలు అనిగో అర్థము, ఇందు ఆలుమగల మోకాళ్ళు పెన్దించుకొని ఉంటాయి. అందుచే దీనికీ పేరువచ్చినది.

వ్యాసతకరణభేదములు.

సనిత తనచేతులను తనచాదములపై ఆస్థి నంగినిలచియుండగా (ఈస్థియందామె పై శరీరము విక్రీలిగా వంగుతుంది. దిగున శరీరము సహజంగా నిలచి ఉంటుంది.) పురుషుడామెను అనుకనుండి సమీపించి చేతులతో ఆమె కడుపును పట్టుకొని అనుకనుండియే అంగమును యోనియందు సంవిశితముగావించి కుంచుటకు 'వ్యాసతకరణము' అనిపేరు. పశువుల రత్తిక్రీడవంటిదగుటచే దీనిని 'పశుకరణము' అని కూడ పేర్కొంటారు.

ఇట్టిదైన రత్తిక్రీడ మరుదేశమునందును (నేటిరాజస్థానము సింధుదేశమునందును (నేటి పంజాబుదేశము. పశ్చిమచాక్లిస్తానము) కురుదేశమునందును (నేటిగుజ్జాత్రమునకు సమీపదేశము విక్రీలిగా ఆచరణలో ఉన్నది. ఇవికాక మిలిన ప్రాంతములయందెట్టి రత్తిక్రీడ అందుగా కానవస్తుంది. ఈకరణభేదములు భేదకబంధము (అవువలె కలయుట) విధబంధము (ఏన్నలవలె కుంచుట) మొదలగు స్థైర్యతో ప్రసిద్ధములై ఉన్నాయి. కాని ఇందు 'వ్యాసుస్కందము' అనే బంధ భేదము ఒక్కటి మాత్రమే తెలుపబడినది.

1. వ్యాఘ్రస్కందబంధము :-

ఈ బంధము వ్యాఘ్రతరణములలో చేరినదైనను ఆలుముగలు శయ్యను విశువనక్కరలేదు. వనిత శయ్యపై వెలికిలగా శయనించి యున్నదై తన పార్శ్వ భాగములను (తొడలయొక్క ప్రక్కభాగములు, చట్టలు) చేతులతో గ్రహించి తన జఘనభాగమును (మొలకయొక్క ముందుభాగమును, యోని ద్వారదేశమును) బాగుగా వెల్లడియగునట్లుచేయగా-పురుషుడొకఁడు తొడలను ఆమె ముఖముమీదుగా బాగుగానంచి గమించుటకు వ్యాఘ్రస్కంద మనిపెరు. దీనియందు- శ్రీ కేశము పుష్కవ. అయినను అభ్యుదయముచే సుసాక్ష్యం అవుతుంది. పులుల గమన మిట్లుండుటచే దీనికిపేరు వచ్చినది.

ఇట్టిదైన ఈ ఐదు తరణములయందు మొదటిదైన ఉత్తాన తరణమునందే శ్రీకి ఆపదము ఎక్కువ. ఎందువల్లననగా ఉత్తాన తరణమునందు పురుషాంగముచే యోనియు పురుషుని చేతులచే న్ననాదులుకూడ ఒకేసమయమున మద్భిగవవశతాయి. అంతేకాక దీనియందు శ్రీకి స్థానముకూడ తక్కువ. సచరతులయందు నన్నిదా ఉత్తానతరణమే ఆచరింపదగినది.

ఇక రెండవదైన తిర్యక్-తరణమునందు భార్య ప్రక్కవారుగా శయనించి ఉంటుంది. అందుచే ఆమెయొక్క పిగుదుల బగువుచే యోని ముఖమునంతా బగువేర్పడి, ఆపథియందు భర్త కలియగా ఆయని పురుషాంగము యోని చార్వములను మిక్కిలిగా ఒవసుకొనుటచే ఏదో తెలియని వింత ఆనందము కలుగుతుంది. శ్రీ యోని కంటే పురుషాంగము పెద్దదైన ఉద్భవతుల యుండిది మిక్కిల సుఖాన్ని అందిస్తుంది.

మూడవదైన అసినతరణమునందు ఆలుముగలు కూర్చుండి గమించుట జగుగును. గనుక - ఒకరినొకరు కొంగలించుకొనుటకు

మంబన - దంతవృత - సఖ్యతాదుల నాచరించుటకు సౌకర్యం ఎక్కువగా ఉండి రక్షిత్రీడ ఆనందప్రదం అవుతుంది.

ఇక ఉత్తాతకరణములు క్షేత్రకరణములగుటచేత తగినంత నేర్పు లేక ఆచరించుటవలన పీడితకారణములు కలుగజేయును. అందుచే వానిని లోకము ఎక్కువగా ఆచరింపదు.

విదనదైన వ్యాసతకరణము చేత పశుకరణము స్త్రీ తన ముక్కు కటిభాగమును మిక్కిలిగా సంచలించజేయుటకు, మోని ముగ్గుమును మిక్కిలిగా వెల్లడించుటకు నీలు కలవగుటచే స్త్రీ మోనికంటే పురుషాంగము చిన్నదైన నీచరదులయందు ఆనంద ప్రదం అవుతుంది.

రక్షిత్రీడయందు పురుషుడు అలసినపుడు స్త్రీ పురుషునిపై ఆధిపతీయించి స్వయముగా పురుషునివలె ప్రవర్తిస్తుంది. దీనిని 'పురుషాయితము' అంటారు.

ఈ చెప్పబడినవానికంటే భిన్నములైన రక్షిత్రీడములు ఎన్నియో ఉన్నాయి. అవి ఉత్తమములు కాకుండుటచే నాగరకజనం వాని యందాసక్తి చూపరు. అందుచే అవి యిందు పరిహరింపబడ్డాయి. కాని ఏకరణభేదమును అవలంబించినా పురుషుడు క్రమం తప్పకూడదు.

శ్లో॥ దన్యనేన రతిం కృత్వా స్త్రీయః స్పృహన మాచరితే ।

స్పృహ్యేన ద్రిన ముత్పాస్య శనై స్సంభాగ మాచరితే ।

అనగా పురుషుడు స్త్రీనంకను చూచే మామూలేనే ఆమెకు తనయందు ప్రీతి కలిగించాలి. అలా ప్రీతి కలిగించిన పిమ్మటనే ఆమెను స్పృశించాలి. తనయొక్క స్పృహచేతనే ఆమె మోనియందు ద్రమించేలా స్పృశించాలి. అనంతరం నెమ్మదిగా సంభాగమునకు ఉపక్రమించాలి. ఇది క్రమం. ఈ క్రమం తప్పకూడదు. మరెవరైనా క్రమంకూడ చెప్పబడ్డది.

ద్వీ! ఆశ్రేయం ప్రసంగం మర్వాత్ ద్విత్వీయం చంబనం తథా ।
 త్వణీయం సనిహాతశ్చ దంతఘాత శ్చస్థానకమ్ ।
 త్వణాం పంచమం ప్రోక్తం షష్ఠం ప్రహరణం తథా
 సస్తమం కంత శ్చశ్చ నభ్యాఖ్యం చాప్తమం కతమ్ ॥

అనగా మొదట ఆలింగనము, తగువాత చంబనము. చంబనమునకు పిమ్మట సృక్షతము, దాని తరువాత దంతక్షతము. ఈ నాలుగు ఆచరింపబడినమీదట విదవక్రీయ పురుషాంగము యొనియందు సంవిశితము చేయుటయైన ఉన్నది. అనవది ప్రహరణము. ప్రహరణము అనగా కొట్టుట. ఆలుమగలు గతిక్రీడ నాచరించేత శేషాలగా పురుషుడు భార్యను కొట్టుటకూట (అనగా గట్టిగాకాదు) జరుగుతుంది. దానికే ప్రహరణ మనిపేరు. సంభోగము ఆరంభము కాక పూర్వమే పురుషుడు భార్యను ప్రహరించుట కూడదు. అట్లా తన ప్రహరించినమీదట భార్య తనకు నొప్పి తోచినను తోచున్నను 'అబ్బ! అమ్మా! ఇవ్' ఇత్యాది శబ్దములను ఆచరిస్తుంది. వీనికి కంఠశబ్దములనియు విగుతములనియు పేరు. ఈ కంఠశబ్దములు ఏదవక్రీయగా ఆచరింపబడాలి. ఆలుమగలు ఈ క్రమాన్ని గుర్తించి గతిక్రీడాపరమై ఆనందించాలి.

ఇక్కడ నేనొక విషయముకూడ తెలిసికొనవలసి ఉన్నది, పురుషుని గతిక్రీడాదక్షతను అతని వీర్యము కారణము. మానవుడు స్వీకరించు ఆశాసము మొదట గసముగా మారుతుంది. ఆ గసమే నెత్తునుగా మారుతుంది. నెత్తుటినుండి మాంసము, మాంసమునుండి మేధస్సు, మేధస్సునుండి మజ్జ, మజ్జనుండి ఎముక, ఎముక ద్వారించి వీర్యము జన్మిస్తుంది. గస - సుధిగమాంస మేధసే - మజ్జ - అస్థి - వీర్యములనే ఈవీడింటికి ఏడు ధాతువులనిపేరు. ఈ ఏడు ధాతువులయందు ఉత్తమమైనది వీర్యము. ఈ వీర్యము పురుషుని అంశములయందు జనిస్తుంది. సంభోగ సమయమునందీ వీర్యము పురు

పురుషుల పురుషాంగమునుండి బయటకు వస్తుంది. అట్లు పీష్టము నిర్మూల్యమైపోయినట్లు పురుషాంగమునందు శిథిలత ఏర్పడుతుంది.

పురుషుడు గతిక్రీడకు అభిరుక్తుడై సుపుష్పాతని పురుషాంగము శుభ్రముగా అవుచుండు. దానివలన ఆతని గతిక్రీడాభిముఖత, ఆతని లోని ఆనందము వ్యక్తమవుతుంది. కాని ఈవిధంగా స్త్రీయొక్క గతిక్రీడాభిముఖతను సూచించే లక్షణములే బయటకు కనబడవు అయినను యోనియందు పురుషాంగము ప్రవేశించినంతనే వారి యందు కూడ గతిక్రీడాభిలాష జనిస్తుంది.

ఇక సంభోగసమయమున పురుషుని ఆనందమునకు స్థానము లభించి పురుషాంగముయొక్క అగ్రభాగము అయిఉండగా ననితను గర్భాశయమును ఆనందమునకు ఉన్నది. ఆ గర్భాశయమునందు చింతాప్రసాదము (చింతపూర్వ) నలె ఉంటుంది. పురుషాంగముయొక్క అగ్రభాగము ఆ గర్భాశయమును తాకి నంతనే వారికి కలుగు ఆనంద పాపవ్యయము ఇంత అని చెప్పజూపగలము. అట్లే ఉంటున్నది 'గతిక్రీడాభిలాష' అనే ప్రాచీన కామ శాస్త్రకర్త అభిప్రాయము ఉన్నది.

సంభోగాగంధవశయందు భాగ్యము తమ ఆనందమును కలిగించుటకు మదనచ్చత్రమును చేతితో కలుగవలెనని శాస్త్రము చెప్పబడినది. అట్లు కేవలము నేలితో మదనచ్చత్రమును కలుగబరగకాక పురుషుడు తనచేతివేళ్ళను భాగ్యయొక్క యోని యందు ప్రవేశపెట్టుటకూడ జరుగుచుంది. దానికి అంగుళి ప్రవేశమనిపేరు. అది యీదిగువ వివరింపబడుతోంది.

పురుషుల పురుషాంగమునుండి బయటకు వస్తుంది. అట్లు పీష్టము నిర్మూల్యమైపోయినట్లు పురుషాంగమునందు శిథిలత ఏర్పడుతుంది.

పురుషుడు గతిక్రీడకు అభిరుక్తుడై సుపుష్పాతని పురుషాంగము శుభ్రముగా అవుచుండు. దానివలన ఆతని గతిక్రీడాభిముఖత, ఆతని లోని ఆనందము వ్యక్తమవుతుంది. కాని ఈవిధంగా స్త్రీయొక్క గతిక్రీడాభిముఖతను సూచించే లక్షణములే బయటకు కనబడవు అయినను యోనియందు పురుషాంగము ప్రవేశించినంతనే వారి యందు కూడ గతిక్రీడాభిలాష జనిస్తుంది.

ఇక సంభోగసమయమున పురుషుని ఆనందమునకు స్థానము లభించి పురుషాంగముయొక్క అగ్రభాగము అయిఉండగా ననితను గర్భాశయమును ఆనందమునకు ఉన్నది. ఆ గర్భాశయమునందు చింతాప్రసాదము (చింతపూర్వ) నలె ఉంటుంది. పురుషాంగముయొక్క అగ్రభాగము ఆ గర్భాశయమును తాకి నంతనే వారికి కలుగు ఆనంద పాపవ్యయము ఇంత అని చెప్పజూపగలము. అట్లే ఉంటున్నది 'గతిక్రీడాభిలాష' అనే ప్రాచీన కామ శాస్త్రకర్త అభిప్రాయము ఉన్నది.

సంభోగాగంధవశయందు భాగ్యము తమ ఆనందమును కలిగించుటకు మదనచ్చత్రమును చేతితో కలుగవలెనని శాస్త్రము చెప్పబడినది. అట్లు కేవలము నేలితో మదనచ్చత్రమును కలుగబరగకాక పురుషుడు తనచేతివేళ్ళను భాగ్యయొక్క యోని యందు ప్రవేశపెట్టుటకూడ జరుగుచుంది. దానికి అంగుళి ప్రవేశమనిపేరు. అది యీదిగువ వివరింపబడుతోంది.

2. కనకము:- భక్త తన చూపుములేనిది తన సమయ
లేనిదిగా కెక్కించి భక్త యోనియందు ప్రవేశపెట్టినచో అది
'కనకము' అనబడుతుంది.

4. పతాక:- భార్య యోనియందు ప్రసవే పెట్టిబడిన పాపమును ఒకదానికొకటి ఎడముగా విస్తరింపజేయుట పతాక అనుబంధమైంది.

5. **ప్రిహలము:-** చూపుడువేళిలు, సజిమి చేళిలు మాత్రమే కాక ఉంగరపువేళిని కూడా భార్యయోనియందు ప్రసవశక్తి వానిని యోనియందే బిడ్డదానికొకటి ఎడము కావించినచో అన్నిటి శ్రీశలము అనబడుచున్నది.

శనిభోగము :- పైన చెప్పినవిధముగా భార్యయొని యందు ప్రసేవపెట్టిన మూడురోజులను నిశముగాతాక వగ్గరగా చేర్చినచో ఆస్థతి 'శనిభోగము' అనబడుతుంది.

ఈ అంగుళ ప్రవేశ విధానముల నాచరింపిరూప పురుషుడు
క్రమముగనే ఉపయోగించాలి. ఇన్ని అంగుళ ప్రవేశముచేయుటవలన

వనిత ఎక్కువైనను సహి అభిముఖ అవుతుంది. ఆమెయందు సంభోగము కొరకైన ఒక సహమైన విహ్వలత ఏర్పడుతుంది. ఈ అంగుసరవేళమునలన ఆమెయందు సహికొరకైన విహ్వలత ఏర్పడుతుందేకాని తగిన ప్రయత్నము. స్త్రీకి తగిన పురుషాంగ సంయోగముచేతనే లభిస్తుంది. ఈవిషయం పురుషుడు గ్రహించాలి. కేవలం అంగుసరతంత్రో మాత్రమే ఆచరించేవాడు పురుషాధముడు. రత్తిక్రీడయందు మిక్కిలి ఉత్సృతను కనబరచని స్త్రీలవిషయమునందు మాత్రమే అవశ్యకత నెరిగి పురుషుడు అంగుసరవేళ విధానమును ఆచరించాలి.

:: క్రీడాతాడనము ::

సంభోగసమయమునో స్త్రీపురుషులు సంయుక్తయంత్రులై కలిసి ఉన్నవేళ భాగ్యను ప్రేమతో పురుషుడు ప్రహరణలు (కొట్టులు) కూడా జరుపవలసి వలెనుక చెప్పబడ్డది. ప్రహరణ తాడన శిష్టములు నగుంగాకములు. సుందరములై స్త్రీయొక్క నాడీమండలమును స్పందింపజేయగల్గిన తాడనభేదములు పదునొకండు ఇంద్రులనుబడుతున్నాయి. ఈ తాడనభేదములయందు మొదటిది శిష్టకర్తనము.

1. శిష్టకర్తనము :- శిష్టకర్తనము అనగా కత్తిరింపు శిష్టము. భాగ్యయొక్క శిరస్సు ఈతాడనమునకు స్థానమై ఉన్నది. పురుషుడు భాగ్యనుకలిసి సంభోగానవాసేనుడియుండే ఆమె శిరస్సు మీద క్రీడగా తాడనముచేయ నెంచివుడి శిష్టకర్తన విధానమును అవలంబించాలి. చేతివేళ్ళు నాల్గింటిని గుప్పిడిగా ముడవకదే కొంచెము వదులుగావుంచి చీకిననెలియొక్క పార్శ్వభాగము శిరస్సునకు సానుకూలముగా - సుగంధమును ప్రసరింపజేయుచు ఉన్నందున ఒక హునిమీద ఒకటి ఒకటి ఒక శిష్టమును జనింపజేయు. ఆ

శబ్దము 'టాత్ - టాత్' అన్నస్వనికే సమీపంగా ఉంటుంది. దీని యందు శ్రేష్ఠయొక్కస్థితి కష్టమయొక్కస్థితి సన్నిహితంగా ఉంటుంది. పుట్టిశబ్దముకూడ కష్టనిపుశబ్దాన్ని పోలిఉంటుంది. అందుచే దీనికి పేరువచ్చినది.

2. ముష్టితాడనము :- భాగ్యతో కలిసి కమింపడు భక్త తనచేతివేళ్ళను పూర్తిగా నిర్విణ్ణగా మనచి అమెను పోషించినచో ఆతాడనము 'ముష్టితాడనము' అనబడుతుంది. భాగ్యయొక్క పరుదులు పుష్టము ఈ తాడనమును అర్హులమునై ఉన్నాయి. ముష్టి అనగా విడికిట. విడికిలితో చేయబడే తాడనమైందన దీనికి పేరువచ్చినది.

3 విధకము :- ఒకదెగగా ప్రయాణం చేస్తువున్న నన్నువు (నకాంతికిరణమో) మరెముకవేసేగా ప్రయాణించేసే వేరొక వస్తువును (నకాంతికిరణమునో) సేకొనుట జరిగితే దానికి వేధ అని పేరు అట్టిదైన వేధాలక్షణముతో కొట్టుబడే విధకనని పేరు. భక్తి తన యొక్క కాలిబొటనవ్రేలితో భాగ్యయొక్క బుగ్గనవేధించుట విధకము అనగా దీనికి భాగ్యయొక్క చెక్కిలి గ్రాసనసయ, పురుషుడు తనకాలి బొటనవ్రేలితో ఈతాడనం ఆచరించాలని గ్రహించాలి. కొన్ని సంభోగాననములయందు భాగ్యయొక్క తొడలు పై కెత్తబడియుండగా పురుషుడొమెను కూడునిధానములు చెప్పబడినవి. అట్టిస్థితియందు భాగ్య కొంత నిరుత్సాహముగాగాని, సురేకారణముచేతగాని తనముఖమును ఒకనంకమ వ్రాల్చియుంచుట సంభవించినచో - పురుషుడు సంభోగాననమును వీడకయే ప్రయత్నపూర్వకముగా తనపాదము నామె ముఖము వద్దకు గొనిపోయి కాలి బొటనవ్రేలితో ఆమెముఖమును తనకు అభిముఖమగునట్లు మీటుట 'విధకము' అనబడుతుంది.

4. ఆదీపితము : ఆదీపితము అనగా అంతటను ప్రజ్వలించేయబడినది. పురుషుడు తన పిడి-లితో భాగ్యయొక్క సర్వశరీర

మునందు తాదాన్ని జ్యోతిరవస్థకు తెచ్చుట, ఆచ్ఛలు అనక అంతట ముద్దగుటలు, కొట్టులు జరిగినచో ఆతాదనము 'సమాశ్రయము' అనబడుతుంది. తాదానము స్వేచ్ఛ ది స్వరూపులై చేయబడు తాదానముగలచే నీనికి పేరు వచ్చినది.

5 స్పృష్టకము - భార్యయొక్క శరీరమునందు భర్త కేవలము తన ఆచార్యుని అల్పముగా తాదాచివచో అది 'స్పృష్టకము' అనబడుతుంది. స్పృష్టశబ్దమునకు స్పృశించినదని అర్థము. ఈ తాదానము స్పృష్టపథ నమముగా ఆచరింపబడుతుంది. అందుచేదీనికి 'స్పృష్టకము' అను పేరువచ్చినది.

6. కంపితకము :- కంపనమునగా వడుగుట, భార్య భర్తకు కలిసి ముందుముందుగా భర్త బహుశోక ఉత్కటావేశమునకు లోనై - ఆ అధికావేశము తాదానముగా నడుచుకొన్న చేయికలవారై - అట్లు వడుగునన్న చేతుతో భార్యశరీరమునందు చచ్చుట తాదానము జరిగినను - ఆతాదానము 'కంపితకము' అనబడుతుంది. భార్య వన నాం దర్యు ద్వారా భర్తయందు జరిగిన అధికావేశాన్ని ఈ తాదాన ద్వారా గ్రహించినదై తాదానము నీర్వహించు మగునందు.

7. సమాశ్రయము :- పురుషుడు భార్యను కూడియుండ ఆమెయొక్క శరీరమునందు మునునలములైన భాగాలను కేవలము చేతుతో అల్పముగా నొక్కుట జరిగితే అది 'సమాశ్రయము' అనబడుతుంది. పురుషుడు చేతుతో భార్యశరీరమును తాదానముగా కాక అతని ముందుమాత్రమే ఇందు జరుగుతుంది. అందుచే దీనికి పేరువచ్చినది.

8. బద్ధముష్టి :- సమాశ్రయమే మరికొంత గట్టిగా భార్య శరీరము బాగుగనొచ్చునట్లు ఆచరింపబడితే అది 'బద్ధముష్టి' అనబడుతుంది. భార్యశరీరమును చేతుతో గ్రహించి గట్టిగా విశికిలి తీయవలెనో అన్నట్లు చేతులతోకూడ వలన దీనికి పేరువచ్చినది. భార్య దేహమునందు బద్ధముష్టి నను ఈ బద్ధముష్టి నానా విధములు.

9. **వేష్టితకము:-** వేష్టనము అనగా చుట్టుట. తుమ్మెదల వలె నల్ల గాడిండి, నువానసలు విరజిమ్ము పూవులతో అలంకరింపబడిన భార్యయొక్క జడను చేతికి చుట్టుకొని లాగుట లేదా జుట్టులోని ఒక పాయను మాత్రము తనదేలికి చుట్టి లాగుట - 'వేష్టితకము' అనబడుతుంది.

10. **కృతగ్రంధి:-** గ్రంధి అనగా ముడి. భర్త భార్య మొక్క చేతివేళ్ళ సందులనుండి తన చేతివేళ్ళను విడదీసిచ్చి ఆమె చేతివేళ్ళతో తన చేతివేళ్ళను ముడ్చి చుట్టుట - 'కృతగ్రంధి' - అనబడుతుంది. ఆలునుగల చేతివేళ్ళ ముడివేయబడినట్లుండుటచే దీనికి పేరు వచ్చినది.

11. **సమాకృష్టి:-** అకర్షణ మనగా లాగుట. భార్యను గూడి రమించుచున్న భర్త ఆమెయొక్క చనుమొసను తేగా ముడచి పలుచని చర్మమును తన చూపుడువేలితోడను, బొటనవేలితోడను (రెండువేళ్ళతో) మాత్రమే గ్రహించి లాగుట జరిగినచో అది 'సమాకృష్టి' అనబడుతుంది.

ఇట్లున్న ఈ తాడనశేషములయందు ఏడవదైన సమాక్రమము మొదలు పదునొకండవదైన సమాకృష్టివరకు చెప్పబడిన తాడనములందును నిజమునకు తాడనములు (కొట్టుటలు)కావు. అయినను నీనిచే భార్యయొక్క శరీరము తాడనమునందువలెనే నొచ్చుట జరుగును. అందుచే ఇవి ఇందు చేర్చబడ్డాయి. ఈ తాడనములన్నియు ఉచితవేశ ఉచితరీతిని ఆచరింపబడినప్పుడు భార్యభర్తల సంభోగ సౌఖ్యాన్ని పెంపొందిస్తాయి.

ఏనివలన భార్యకు కొంచెంభాధకలిగినా తన శరీరావయవవలనో ఈవిధంగా భర్త తాడనపూర్వకంగా ఆమెకొనడం ఆమెకు ఆనందాన్నే కలిగిస్తుంది. అయినా ఆమె తన ఆనందాన్ని వ్యక్తపరచడానికి బదులు నొప్పినే అభివయిస్తూ 'ఇస్-అమ్మ-అబ్బ' మొదలగు

స్వనులతో తన బాధను వ్యక్తంచేస్తుంది. ఈ స్వనులకు విరుతములని పేరు. అవి ఈదిగున ప్రకరణములో వివరించబడుతున్నాయి.

∴ విరుత భేదములు :-

విరుతము అనగా విశేషస్వని. సంభోగవేళ భావ్యను తాను పోలగా తాడించగా ఆమె 'అమ్మా-ఇస్' మొదలగు విరుతాలను కచ్చెత్తి వానిని వినుటచే భర్తయొక్క హృదయములో ఏదో తెలియని ఆనందరేఖ వర్తిస్తుంది. అట్టి ఆనందమును కలిగించున దగుల చేతనే విరుతము ఆలింగన మార్పిగాగల రతిభేదములయం దేడవ రతి భేదముగా చెప్పబడినది. ఈ విరుతభేదములు మొత్తమువీడు. నానిలో మొదటిది స్తనితము.

1. స్తనితము:- స్తనితము అనగా పురుషస్వని. అనగా పురుషము. సంభోగసమయమున భర్త భావ్యను కొంచెము నొసటి పోగునట్లు వర్తించుచున్న కృతకమైన కోసములో ఆమె “ఊ, ఊ” లాని పలికితే ఆధ్వని విశేషము స్తనితము అనబడుతుంది. అలా కోస సూచనకై ఉచ్చరించే ఊకారము జడన బేళమునుండి ఊస్వభావముతో వ్యక్తం అవుతుంది. ఈధ్వని పురుషస్వనిని పోలినదగుటచే దీనిని 'స్తనితము' అను పేరేర్పడినది.

2. కూజితము:- పక్కలు ఆచరించే స్వని విశేషములు కూజితము అనబడుతాయి. కూత అను శబ్దము కూజిత శబ్దము నుండియే జన్మించినది. రతివేళ భావ్య తృప్తి చెందినపుడేమో కంఠము నుండి ఆమెకు తెలియకయే - ముక్కిలి ఉత్సాహముగానున్న వాపురముయొక్క “సవకువ” ధ్వనిని పోలినధ్వని జనిస్తుంది. ఈధ్వని విశేషము ఆమెయొక్క పరితృప్తిని సూచించునదగుటచే భర్తయొక్క

ఆనందాన్ని తనంతం చేస్తుంది. తమకు వణియందు తృప్తికలిగినపుడు స్త్రీని గొంతు నవ్వించుకొంటారు. ఆ నవ్వించుకొనుటలో ఇట్టిధని వస్తువునుంచి.

3. స్వసితము:- శబ్దము వినుటకున్నట్లు స్త్రీలు చెప్పటయే శ్వసితము. రతివేళ (న ప్రసవమయితమునో ఆనంది) అలసినట్లై భార్య నశ్వముగ నిట్టివాళ్ళు జరిగితే అది 'శ్వసితము' అనబడుతుంది.

4. సీతార్థము:- బాధను అలసటను సూచిస్తూ 'ఇసే' అని కొంచెం దీర్ఘంగా పలుకుటే ధ్వని విశేషమునకే సీతార్థమునకు. రతివేళ అలసిన భార్య ఒక్కొక్కప్పుడు తన అలసటను సూచించుటకును, భర్త తన శరీరముమీద తీసుకొనే బాధను నిశేధించుటకును ఈవిధమైన ధ్వనిని ఆచరిస్తుంది.

5 పూతార్థము:- మంచని పొయ్యిని మంకించుట 'ఉస్ ఉస్' అని ఊరి మంకించుట 'కవిక' అని. మానవుడు 'క'గా అలసనపుడుకూడా సుగా ఇట్లు దగ్గరగావచ్చిన పెదవుల మధ్యనుండి గాలిని విడుదలచేడు. రతిసమయంలో బాగా అలసిన భార్య దగ్గరగావచ్చిన తన పెదవుల మధ్యనుండి గాలిని విడుదల 'ఉస్' అన్నధ్వనిని ఆనందింపుట 'పూతార్థము' అనబడుతుంది. పూతార్థమున్న పేరిటనే గాలి లక్షణం ఇమిడిఉన్నది. రతి కహస్యమునందు పూతార్థం లక్షణము శీర్షముగా చెప్పబడినది. కూడా రతిహాస్యం.

6. హింక్యతము:- "హింక్" అను అక్షరమలను ఉచ్చరించునపుడు జనించు ధ్వనివంటి ధ్వనియగుటచే దీనికి 'హింక్యతము' అని పేరు వచ్చినది.

రతివేళ భార్యలో ఒక స్త్రీని దేశము జనించి, ఆమె తన భర్తను ముద్దించుకొనే వేగంలో ఈ హింక్యతం వస్తుంది. అనగా

భక్తయొక్క ముఖము భాగ్యముఖానికి కొంతమానాలో ఉన్నది. అయితే భక్త ముఖాన్ని చూచినచోలన్న కోరిక జనించింది. ఆ తన ముఖమును భక్తయొక్క ముఖమునకు దగ్గరగా కొని తెచ్చుటను పుంర్వకం నోచుకొని గాలిని లోపలికి పీల్చుచు - తగ్గముగా తన చెదవుల నాతిని ముఖముపై చేర్చి చూపించినది. అట్లే సిరియందీ 'హింకృతము' జన్మిస్తుంది. ఎట్లునగా ఆమె గాలి పీల్చువేళ జన్మించిన "హంకార" ధ్వనివంటి ధ్వని. పెదవులు ఒక్కొక్కటిగా భక్తయొక్క ముఖమువైపు అచ్చినంతవఱకు "క" అన్న ధ్వనితో సమాస్తం అవుతుంది. అందువలననే దీనికి 'హింకృతము' అన్న పేరేర్పడినది. రతిరహస్యంకానీ హింకృతధ్వని లక్షణము పీల్చుటచే భిన్నమైనది. చూ- రతిరహస్యం.

6. దూత్కృతము.-మంచిమత్యము చేయించి చుట్టికలపై వశిషువును "దత్" అన్న ధ్వని పుడుతుంది. సమా ఆత్మకృతినే భక్తి భక్తను కృతికంగా "ధత్, దత్" అన్న శబ్దాలను పలుకుతుంది. అయితే అది రతిసమయముకనుక. ఎవ్వనినా పంటా నన్న సంకోచముతో ఆమె ఆ శబ్దాలను చాలా అల్పధ్వనితో ఉచ్చరిస్తుంది. అప్పుడా శబ్దము "హత్, ఊత్" అనే శబ్దాల ను వినిపిస్తుంది. ఇహగో! భాగ్యకరత నిర్గతమైన ఇట్టి ధ్వని విశేషము 'రూత్కారము' అనబడుతుంది.

రతిరహస్యమునందు "కూత్తము" చెప్పబడలేదు. దానికి బదులుగా "సదీతము" (భక్తయొక్క చేతవలన నొప్పికోచి భాగ్య వచ్చుట) చెప్పబడినది.

ఈధ్వని విశేషములన్నియు సహజముల రత్నక్రీడయందు ఆనంద రూపకాంతి ఉన్నాయి.

-: చంద్రకళ -

మృత్యువును స్త్రీయొక్క సర్వశరీరము నివాసములను ఆయి
ఉన్నప్పటికి ఒక్కొక్కచోటను ఒక్కొక్క ప్రత్యేకావయవమునం
దాతనియొక్క స్థానం అధికంగా ఉంటుంది. కామభావమును
పైచూపమే మనస్సును. అందుచే స్త్రీశరీరంలో ఒక్కొక్కచోటను
ఒక్కొక్క అవయవం అధికస్థానములపై ఉన్నకామాన్ని అచ్చు
భక్తయొక్క స్పృహ కలిగినంతనే భగ్గున ప్రజ్వలించి ఆమెయొక్క
సర్వశరీరమునందు విద్యుద్వలయాలను సృష్టిస్తుంది. దానితో ఆమె
విహ్వలమై వివశమై భక్తు చేతులతోనికి ఒకరినొకరించి. ఇలా
వివశము స్త్రీ శరీరావయవములందు మునిగిపోయే కామము
ఆకాశముమీద మనము నిత్యము దర్శించే చంద్రకళయొక్క స్పృ
హయముల సహసరించి వృద్ధుడంటి క్షీణించేపై ఉన్నది. అందుచే
ఈమూర్ఖుడంటే కళను చంద్రకళ అన్నది. నిజమునకిది కామకళ.

ఈ కామకళను, స్త్రీయొక్క శరీరములో వామభాగము
మాత్రమే నివాసస్థానమైఉన్నది. చంద్రుడు శుక్లపాడ్యమి మొదలు
కర్ణాపానకకు వృద్ధుడై, తిరుగ కృష్ణపాడ్యమినుండి అమావాస్య
నాటికి క్షీణదశకు వచ్చాడు. అట్లు ఈ కామకళకుండు శుక్లపాడ్యమి
నాటి నాటియొక్క వామభాగమునం దున్నదై పూర్ణమ
నాటికి కృష్ణును చేరినది. తిరుగ కృష్ణపాడ్యమినుండి క్రిందకు
వచ్చును ఉపకృమించి, అమావాస్యనాటికి మల యధాస్థము
నను అవగా మను భామభాగమునకు చేరికొంటుంది. అసగా
పూలనుబట్టి యీ కామకళా స్థానము గుర్తించాలి.

3. సింధుదేశస్థులు:- మనదేశమునందలి నేటి పంజాబు ప్రాంతమును పశ్చిమ చాకిష్టానమును పూర్వము సింధుదేశమని పిలుచుచుండువాడు. ఈ ప్రాంతమున జన్మించిన స్త్రీలు వ్యాసత కన్యము (స్త్రీ) తన వాదములను చేతులను నేల్పై ఆని నాలుగు కాళ్ళు జంతువునల వంగియుండగా పురుషుడొకఁడు సనుకనుండు కూడి రమించు విధానము) నందు ఆసక్తి కలవాడై ఉంటాడు. గాఢాలింగన కేశాకర్షణములయందు వీరికి ప్రీతినిమ్ము. వీరు సఖ్యత దంతక్షితములయందుకూడ అభిరుచిని ప్రదర్శిస్తారు. అలినాది కములైన బాహ్య రతివిధానము లన్నిటియందును ఆసక్తి కలవాడైన ఈస్త్రీలు అల్పమైన ఆభ్యంతర రతిచేతనే (సంభోగము) ఆనందించే వారై వుంటారు. అనగా వీరు దీర్ఘకాలిక రతిని వాంఛింపరు.

4. కురు-మరు దేశస్థులు:- మనదేశమునకు ఉత్తరమున హిమాలయము నంటియున్న దేశము కురుదేశము. ప్రస్తుత రాజస్థానమే మునుదేశము. ఈ దేశములయందు జన్మించిన వనితలు శ్లోకంలోకంటె కొండగుహలయందు, చిట్టడపులయందు కాంత్రునితో కలసి విహరించులయం దాసక్తి కలవాడై వుంటారు.

5. సింహళదేశస్థులు - సింహళదేశము సుప్రసిద్ధము. ఈ దేశమునందలి స్త్రీలు నానావిధ రతివిధానములందును ఆసక్తి కలవాడై నేర్పడుతై వుంటారు.

6. కాశ్మీరదేశస్థులు:- కాశ్మీరదేశము సుప్రసిద్ధము. ఈ దేశమునందలి స్త్రీలు చక్కని సవితనముకల సుందర స్త్రీలను నిపుణులుగా పరిచారు. వీరు మిక్కిలి శుచి శుభ్రతలుకలవై గుణానుభుతై ఉంటారు.

7. జలంధరదేశస్థులు:- పంజాబుదేశమునందే ఉత్తర ప్రాంతమున జలంధరనగరము ఉన్నది. ఆనగర పరిసరములయందు

జన్మించిన వనితలు సహజంగా ఆచారహీనలై ఉంటారు. వీరు రతివేళ పతి తమ్ము అధికంగా తాడించుటవ్వారా ఆనందిస్తారు.

8. స్త్రీరాజ్య-కోసలదేశస్త్రీలు:- ప్రస్తుతము భూటాన్ అని పిలువబడు ప్రాంతమునే పూర్వము స్త్రీరాజ్యమును పేర్కొనేవారు. అయోధ్య అనే నగరాన్ని నీటి మినదేశ పటమునందు గుర్తింపవచ్చును. ఈనగరము నుపదేశములో ఉత్తర ప్రాంతమునందున్నది. ఈనగరప్రాంత దేశము పూర్వము కోసల దేశమని పిలువబడినది.

ఈరెండు ప్రాంతములయందలి స్త్రీలు వివిధాలింగన మంబు ములందును ఉత్థిత (నిలువబడి రమించుట వ్యాసతికరము (సశువు వలె వంగియుండగా రమించుట) ల యందును అనురక్తలవ్వారై ఉంటారు. వీరు దీర్ఘ కాలికమున రతినికోరే చండవేగవై ఉంటారు. అందుచే పురుషుడు వారిని తృప్తిపరచుటకు కృత్రిను పురుషాంగమును (పురుషాంగమువలె తయారుచేయబడిన కట్ట వేళ వేరొక భాగపు) ఉపయోగించుట పూర్వము ఆచరణలో ఉండేది.

9. కర్ణాటదేశస్త్రీలు:- కర్ణాటదేశ మనగా కన్నడదేశము కన్నడదేశములోని స్త్రీలు స్త్రీరాజ్య కోసలదేశ స్త్రీలవలె అధిక కానుం కలవారై దీర్ఘ కాలిక రతియందాసక్తి కలవారై ఉంటారు. అందుచే ఈదేశ స్త్రీల విషయమునందును పూర్వము కృత్రిను పురుషాంగము నుపయోగించుట ఆచరణలో ఉండేది. అధికకానుం కలవారై నందున ఈస్త్రీలు మదవతీ లక్షణాన్ని సాధకపరచే శరీరాలు కలవారై ఉంటారు. వీరు రతివేళ పతిచేసే తాడనాలను ఆనందంతో స్వీకరిస్తారు. వీరికి 'అంగుళీప్రవేశము' నందును ఆసక్తి ఎక్కువ.

10. మహారాష్ట్రస్త్రీలు:- మహారాష్ట్రదేశము సుప్రసిద్ధము ల దేశములోని వనితలు సకలకళా నిపుణులై ఉంటారు. (కళలు

ముత్తం 14. పేదని ఎకము పాతస్వయంసరి కామసూత్రము అందు చూడఁదగును.) వీరియందును కామమువైశిష్ట్యాలు ఎక్కువగానే ఉంటుంది. అయినా వీరు కృత్రిమ ప్రసూంగమును పొందినవారు. ఆలింగన చుంబనములయందును, అంగసభి ప్రవేశములందును అభిలాష కలువచ్చు ఉంటుంది.

11. ద్రవిడదేశస్త్రీలు : ద్రవిడదేశమునగా తమిళదేశమునకు దేశస్త్రీలు అలంకారప్రియులై ఉంటారు. వీరి ఆలింగన చుంబనములయందు అభిలాష ఎక్కువ. అందున అభ్యంతర ప్రవేశ మంగనముపై దురదృష్టము కలుగునవచ్చును. దేశోన్మేషి వని తప్పుభావించి తమిళదేశమునందు మాంసములైన భాగములను పెరిగిపోయిందే, తమిళులు లాగి చికాకువనచుటయ్యారా వీరు ఆనందించేవారై ఉంటారు.

12. పంగ - గౌడదేశస్త్రీలు : పంగ దేశమనగా నేటి భూభాగము. నేటిలిహోసును అంటినున్న ప్రాంతము(బెంగళు)వార్యులు గౌడదేశమున కలువచ్చువారు. ఈ పంగు దేశములలోని వనితలు లాంఛనముతో నింజన శరీరాలుకలవారై ఉంటారు. ఆలింగన చుంబనములయందు, అందున అభ్యంతర ప్రవేశము (క్రొంత పెదవి) పానమునందు వీరి అభిలాష ఎక్కువ. అభ్యంతర రతియందు వీరు కలుగుచే అనర్థ సునోహరంగా ఉంటుంది. వీరు మదురంగా మాట్లాడతారు. తీక్షణతలయందు వీరి ముగ్ధులైన ఎక్కువ.

13. నేపాళ - కామరూప - చీనాదేశస్త్రీలు నేపాళము ద్రవిడము. కామరూపమునగా నేటి అస్సము ప్రాంతము. ఈ రెండు దేశములలోని వనితలును, చీనాదేశవనితలును సమానమైన స్వభావాలు చూపుతూ కలవారై యుంటారు. వీరు అలంకారప్రియై కళాహంసితకలవారై, మధురభాషియై ఉంటారు. వీరు మందువేగమునగా అల్పకామంగలవారు. అల్పకామిక రతిక్రీడచే తృప్తిచూచుతారు.

అయినామీను సుంపరయునకును కంటబడినంతనే కానూనక్తిని కండ్లలో న్నొక్కపరుస్తారు. రతివేళ మీను ఆలింగన చుంబనములయందు ఆనక్తిని ప్రదర్శిస్తారు. సగ్గత దంతక్షతిములయందును, అంగుళీప్రవేశ, తాడన, శరీరచుట్టములయందును మీను ఆనక్తిని చూపరు.

ఈవిధముగా దేశభేదమునుబట్టి స్త్రీలయొక్క అభిరుచులు, స్వభావములు భిన్నంగా ఉన్నాయి. వారివారి పక్కతులకు అనుకూలముగా నర్తించినపుడు మాత్రమే భర్తవలన వారికి వారివలన భర్తకు ఆనందము కలుగుతుంది. అట్లుకాక వాదిప్రకృతి విరుద్ధంగా భర్త నర్తించినాడు ఉభయవలనను సుఖముకలిగే అనకాశములేదు. చాలి గడిగడి వడినస్త్రీలన్నపుడు వింజానుగగాలి ఎవరికిని సుఖాన్ని కలిగించదు కాని ఆ వింజానుగమే ఉష్ణకాలమునందు, ఉష్ణదేశమునందు సుఖనాయకం అవుతుంది. అట్లే భిన్న దేశములోని స్త్రీలు భిన్నాభిరుచులు కలవాళ్ళి. ఇందులచే పురుషుడు ఆ యా దేశ పక్కనులను అనుకూలముగా నతివిధానముల ననలంబించాలి.

ఈ ప్రకారములో పక్కనే ఆంధ్రదేశ గూర్జరదేశ (గుజరాత్) స్త్రీల స్వభావములను గుర్తు చెప్పలేదు. ఆ దేశ స్త్రీల స్వభావములు రతిహాస్యమునం నీవిధముగా చెప్పబడ్డాయి. ఆంధ్రదేశస్త్రీలు :- మీ సుఖమానంగా ఉంటారు. రతియందు ఉత్సాహాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. మీ రతివేళ భర్తకు తనకు తృప్తికలిగి భావావహనము చేసి చెచ్చియున్నపుడు కూడ తను సుగ్రావయనముతో అల్పవీర్యమైన పురుషులయశమును బిగియబట్టి భర్తను ప్రోత్సహించి ఆనందించే స్వభావము కలవాళ్ళి ఉంటారు. ఘూర్జరదేశస్త్రీలు ఘూర్జరనునగా నేటిగుజరాత్. ఈ దేశపు స్త్రీలు వీలుకొప్పులతో, బిగువుచన్నులతో సుంపరనేత్రములతో సుధుభాషేషులై బాహ్య- ఆభ్యంతర రతియందు కెంకింటియందును ఆనక్తి నలవాడై ఉంటారు.

కాంతల వికాంతధర్మాలు :-

ఇంతవరకు వివిధ భేదములతో కూడిన కామక్రీడా విధానము లన్నియు తెలుపబడ్డాయి. పురుషుడు ఈ శాస్త్రమునందెంత పండితుడైనా భార్యయొక్క అనురూపాచరణం పట్లనే ఆత్మనియందు ఉత్సాహం జనిస్తుంది. అప్యయతనం పరానందించి ఆనాడు ఆనందింపజేయగలుగుతాడు. భార్యయొక్క సహనశీ, ఆమెచేతలు, ఆనాడునన్నులో ప్రేమాత్మాహులను జనింపజేయలేకపోతే అత్తయ్యయందు తననంత అనురాగం ప్రదర్శింప జాలనివాడవుతాడు. ఇతితమగా ఆరుగురుగల దాంపత్యం సహనంగా ఉంటుంది. అందుచే ఏకాంతంలో భార్యయొక్క కూనవాన్ని ఆకర్షింపడానికి కాంతలు ఆచరింపవలసిన పనులు ఈ ప్రకరణంలో తెలుపబడుతున్నాయి.

తనభర్తయొక్క సునస్సును ఆకర్షించాలని, అతనియొక్క పరిపూర్ణ ప్రేమానురాగాలకు తాను పాత్రం కావాలని పశ్చిన్నత కోరిక ఉంటుంది. అలా భర్తయొక్క ప్రేమానురాగాను పొందించే నవీకరణలు భర్తయొక్క అనుమతంగా ఆచరించాలే. భర్త అనిష్టమైన పనిని ఆచరించుట, ఇష్టమైన పనియందు అనాదరము చూపుట భార్యకు తగదు. ఆమె ఎల్లకేళల నృచ్చమైన నస్త్రాలను నాణూకుగా ధరించాలి. అందను పతిని కలిసే ఏకాంతసమయంలో ఆమె నస్త్రాధారణం నృచ్చతాపూర్ణము - నాగరకతతో కూడినట్లు ఉండుట ముక్తిలి అవసరము. ఆమె నాగరకులు తమశరీరాలు అలంకరించుకొనే విభానలయందు ఉద్బుగించి శరీరాలంకరణములలో నృచ్చకల్పం ఉండాలి. ఆమె నేపాలంకారాలలో పట్టానుగివారి అనన్యకములైన లక్ష్మణాలు కనిపించకూడదు. ఆమె భర్త సునస్సును నిష్క్రితోచేమంటలు నెన్నడును పలుకక మధురభాషిణియై ఉండాలి.

పతియెదుట పత్నికీ భయభక్తితో భోభాజనకాలు. ఆమె పశ్చియందను నాగముతో బాటు కీర్తిపకూడ తనసమంత్రంగా ప్రదర్శిస్తూ లజ్జతోల్పయై

ఉండుటవల్ల ఆతని హృదయముగాగాన్ని పొందగలుగుతుంది. స్త్రీలకు సిగ్గు సహజాభిరూపం. అందుచే పతి ఎరుగని గహస్యములు తనయొక్క హేళనతోనునను (స్త్రీ) లజ్జగుణాన్ని విడువకూడదు. అట్టి లజ్జాప్రదర్శనం వల్ల పతియొక్క చూపస్పృహనంతగంగతం అవుతుంది. నిర్లజ్జ సిగ్గులేనిది) ఆయన వనితయందు పురుషునగు విశ్వాకలుగుతుంది. అందుచే పతి ఎదుటకూడ వనిత సిగ్గునికాచి ఎన్నడును చరించకుండుదు. సంతతము చిరునవ్వుతో సూనిన ముక్కుముకల్పడై నాజుల్లైన వస్త్ర భారణంద్వారా అల్పంగా మాత్రమే గోచరించే శరీరముకల్పడై లజ్జనతియైన వనిత పతి యొక్క చూపస్పృహని ఆకర్షించ గలుగుతుంది. పతిఎదుట చిరునవ్వును విడిచి కోపమును, దుఃఖమును ప్రదర్శించే వనితలు భర్తయెక్క అనురాగాగోళాన్ని కూడ సంపాదించలేరు.

చిరకాలమునుండి తాను పతితో కలిసి కౌపురముచేస్తూ ఉన్నా ఆపతి రతిక్రేయంబున క్తిచూపనవ్వకు వనిత వెంటనే అంగీకరించరాదు. ఆ సమయమునందామె తన శరీరాన్ని ముడుచు కొని, కొంతసగ్గును, కొంతధయమును, కొంత వ్యతిరేకతను ప్రదర్శించుచున్నా చూతమే పతియొక్క చూపస్పృహతో అనురాగాన్ని వీస్తు చేయగలుగుతుంది.

ఇక రతిక్రేయ ఆనందభయైనమిందట వనిత అంతవరకు ప్రదర్శించిన సిగ్గును వ్యతిరేకతను కొంతవరకు విడచిపెట్టి తనయొక్క శరీరాన్ని భర్తకు అర్పించాలి. ఆ అర్పించుటతో ఆతనిమీది పేరువలన తాను నీనికి (రతికి) ఒడబడుతూ ఉన్నట్లుండాలేకాని, తానే పతిని కోరుతూ ఉన్నట్లు ఉండకూడదు. సంభోగసమయంలో భర్త ఆసక్తియతో తనయొక్క ఏ శరీరభాగాన్ని చూడగోరినా తేక స్పృశ్యత సంతక్షతము లావరింపగోరినా ఆ శరీరభాగాన్ని ఆతనివృష్టికి చేతులను అంచుకుండు తప్పించి, ఆతనిని కవ్వించి అందించాలేకాని కోరికవంతనే అంకియకూడదు.

భర్త తనయొక్క స్తనాదులను చేతులతో నొక్కి వీశింప నపుడు భార్య “కూజితము”. (పావురము వలె ‘కువకువ’ మనుట) దంతక్షత మొనరించినపుడు బాధతో “హంకారము” (ఊహ అనుట) నశక్షత మొనరించినపుడు ‘సీతాకాము’ (ఇన్ అనుట) అనే భృశులను ఆచరించాలి. ఆయొక్క భుజములు భర్తయొక్క ఆనందాన్ని పెంపొందించును.

రతిక్రిడ కొంతవరకు సాగినవారదట భార్య పులకించిన శరీరముతో, చెమటతో దోగిన ముఖము కల్పద్రు అలనలను, ఆయాసమును సూచిస్తూ నిట్లు “అస్తా నెన్నునిగా “హా” అని మూర్ఛనవ్యాసా పతియొక్క అనుగాగాన్ని వృద్ధచేయగలుగుచుంది. ఆయోధి శేఖ బాచిత్యమెరిగి “అబ్బ! అంత మోటునపట్టుతే ఎలా? నన్ను గట్టిగా నొక్కండి! నొక్కితే నేను రుప్పకోరను! నాకంత ఒక చెడు!” అనే మాటలు పలుకుతూ ఉండాలి.

రతిక్రిడయందు పతి స్వయం ఒకేచిక్కిని ఆశాన్ని ప్రదర్శించడు. ఒకప్పుడాతడు అల్లాసశముతో ప్రసన్నుడై, ఒకప్పుడు అధికాశోకముతోడను, ఒకప్పుడు సాధారణావేశముతోడను ప్రసన్నుడై పడును. పతిలోని ఈ సంభ్రాంతిగత ఏపాలులో ఉన్నదో గమనించి భార్య తదనుకూలమైన నడవడిని ప్రదర్శించాలి.

ఇక రతిక్రిడ ఉభయుల మనస్సులకు ఆనందజనకంగా సాగుచూ ఉన్నప్పుడు స్త్రీ తన వినయగుణాన్ని విడచి, ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించి ఒకటి రెండు అడ్డీలాలు (బూనుమాటలు) భర్తతో పలుకుచుకూడ అర్హకృత్యమై ఉన్నది. ఆనందములో అట్టి బూనుకులు భార్య పలికితే భర్తలోని కామావేశం పెరుగుచుంది. ఈఒక్క సమయాలోనే స్త్రీ బూనుమాటలు పలుకుటకు శాస్త్రము సన్నద్ధిచేయుచిది సరి. భిన్నమైన ఏవనిది యందును ఆమె అడ్డీలాలు పలుకుచుండు.

రతిక్రిడ పునఃపూర్వమైనంత వేగంతో నెలకొనినట్లు చే మా ము కల్పద్రు, మూయబడిన కన్నులుకల్పద్రు, తనలోని నానకాన్ని తన

శరీరస్థితిచే ప్రదర్శించాలి. రితిక్రీడ ముగిసినమీదట కాంత ఎంత సకలశయై ఉన్నా మిక్కిలి శీఘ్రంగా భగ్తయైక్క కంటబడకుండు నటు తన జఘనభాగాన్ని (ములముందు ప్రదేశము) వస్త్రముతో కప్పకొనాలి. క్రీడా సమాప్తయందు చిన్నులుపడిన తన బట్టను, అలసటను సూచించుచు చెమటతో దోసిన కన్నులను ప్రదర్శించి వస్తు పనిత తన జఘనదేశాన్ని భగ్తు పరివర్తించునుడు.

కాంతలందఱు ఈ ఏకాంత ధర్మాలను గుర్తించి చరించాలి. వీనిలనల వారిలోని నాజూకుదనం ప్రదర్శింపబడి వాని భక్తిను ఆకర్షించగలవారు అవుతారు. లోకంలో కాంతానునంజనం (స్త్రీని సంతోషపెట్టుట) మిక్కిలి సున్నితమైనది. క్షేతముతోకూడనది. ఏకాంత సర్మాలను కాంతలు ఆచరించే తీరునుబట్టి పురుషుడు వారియైక్క తృప్తిని, అసంతృప్తిని గ్రహించి తగినట్లు వర్తించాలి. అప్పుడు ధర్మ భగ్తులు ఇద్దరూ ఆనందమయజీవనం గడపగలుగుతారు.

:- పరచారగమనము :-

పరచార అనగా పరభార్య 'సపరచారనోగచ్ఛేత్' పరస్త్రీలను పొందరాదు. అనివేదము చెబుతోంది. పరస్త్రీలపొందు ఈ విధంగా చేదనిసద్ధము, అధర్మము అయి ఉండగా కామశాస్త్ర గ్రంథముల యందు ఆపరస్త్రీని పొందడానికి, ఉపాయాలు చెప్పబడ్డాయి. అందుచే అవి నింశ్యములయ్యాయి - అన్న విమతకూడ లోకంలోఉన్నది. కాని ఈవిషయం వాస్తవంకాదు.

పరస్త్రీని పొందరాదనియే సర్వకామశాస్త్రములు ఘోషిస్తూ న్నాయి. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు కాలం మిక్కిలి ప్రబలంగాఉండి తాను వాంఛించిన స్త్రీని - ఆమె పరస్త్రీయేకావచ్చు - పొందలేకపోతే తన తనువుకే ముప్పు వాటిల్లే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. అయితే ఈ పరిస్థితి ఎక్కడనోకాని ఏర్పడదు.

దేనుక ఒక ప్రకరణంలో మన్మథావస్థలు చెప్పబడ్డాయి. వానిలో చివరి అవస్థ మరణము. శ్రీ పురుషులలో కామం పరస్పరం చూచుకొనడంతో ఆరంభం అవుతుంది. అది క్రమంగా మెల్లక్కినట్లు శరీరంగా విజృంభిస్తూ ఉంటుంది. దాని విజృంభణలో చివరిమెట్టు (పదవఅవస్థ) మరణం. కాని ఈలోగానే ఆ శ్రీ పురుషులకు సంగమం కలిగితే విజృంభిస్తూ ఉన్న ఆ కామయొక్క ఆటలంతలో కట్టు వస్తుంది. అతి మర్రి పై మెట్టుగాదను ఎక్కజాలినదగుతుంది. ఇలా కంటిచూపుతో ఆరంభమైన కామం, అభిలషించిన శ్రీ పురుషులకు సంగత్యం ఏర్పడకపోయినా అన్ని మెట్లు ఎక్కజాలినంత బలంగా అందజేయించు విజృంభించదు. ఎక్కలో, ఎప్పుడో అట్టివరిసితి ఏర్పడుతుంది. అట్టిచోట శుభశరీరాన్ని కాపాడుకొనడం కోసం పరశ్రీ గనునాన్ని కానుకాస్త్రాలు అంగీకరించాయంటే నానిలో దోషం లేదనిపిస్తుంది.

కాని ఇది ఎవరికివారు ఆత్మపరీక్షచేసి చూచుకొనవలసిన విషయము. “అ పరవనితను పొందకపోతే చచ్చిపోతాను” — అన్న శ్రీతి పూర్తిగా ఏర్పడినట్లు తాను అంతరంగంలో పరిశుద్ధంగా భావించినవాడు మాత్రమే ప్రయత్నించవలసిన విషయమిది. ఇదైనా ఎందుకు అంగీకరింపబడ్డదంటే “శరీరమాద్యం భయభక్త్యాధనం” అన్నాడు ధర్మము యెంత గొప్పదైనా దానిని పొందిచిపెట్టి నాశనాలలో మొదటిది శరీరము. అందుచే “ధర్మము, శరీరము” పెంపెంటిలో ఏది? అన్న ప్రశ్న పేర్పడినప్పుడు శరీరము నంకకే మొగ్గుచూపి ధర్మాన్ని కొంత చిన్నచూపు చూస్తే - అది అన్యాయం అనబడదు.

అందుచేతనే శాస్త్రాపాయనశయించు పరశ్రీ గనునానికి కొంత అంగీకారం కానుకాస్త్రాలలో కనుపిస్తుంది. తన శాస్త్రము పోయినను పరశ్రీని పొందడానికి అంగీకరించనివారెన్నో ఉంటారు. అట్టివారు యుగానికి ఒక్కసారికూడ జన్మిస్తూనే చేరో వెలియును.

వారు మహాత్ములు. ఇక పరవనితను పొందకపోతే ప్రాణం పోయే దన్న దశయందు మాత్రమే పరవనితాస్వల్పద్యోహం ఉత్తములు. పరవనితను పొందకపోతే తన ప్రాణానికి కలిగి ముప్పు ఏమీ లేకపోయినా దుర్గాంధాపూర్వకై కంటబడిన పతికారంకొరకు శ్రామలాడేవారు అధములు. ఈమధ్యలో స్వీటీయూల నుద్దేశించి మాత్రమే కామశాస్త్రములయందు పరమాగమము వర్ణబద్ధది.

పరచారగమము కామశాస్త్రంలో చెప్పబడుతుంది. పరచార ప్రధానోద్దేశము స్వభాగ్యాంక్షణము, తాను పరస్త్రీ కొరకు సయత్నించకపోయినా పుండవలో దుష్టుడు తన భార్యను కన్ను చియత్నించవచ్చు. వాసియొక్క యత్నస్వరూపం పరస్త్రీ ఆయనకే తాను జాగ్రత్త పడకానిది ఏలు. ఇయత్న స్వరూపము తేలియేలే అంటే పరచారగమన విధులెట్టిరో తాను తెలిసికొనాలిక! అట్టి తెలివిడి అందగు కలిగియుటకే శాస్త్రములలో పరచారగమనం వర్ణబద్ధది. ఈదృష్టితో మాస్త్రీ పరచారగమన మన్న విషయం శర్మానికి ఎంత రక్షకచిహ్నం ఉన్నదో, కామశాస్త్రగ్రంథాలలో వీసె భావం ఎంత ఉన్నదిమో వెల్లడే అవుతుంది.

అదీకాక ఇతర శాస్త్రాలవలెనే ఈశాస్త్రముకూడ ఋషులచే ప్రవచింపబడినదేకాని యెవరో సాధారణులు చెప్పినదికాదు. అందుచే ఈవిషయమును అగౌరవించుట అవినీకము. ప్రాణాపాయస్థితిలో ప్రాణ రక్షణకు, స్వభాగ్యాంక్షణ రక్షణకు ఉపయోగించే పరస్త్రీగమన విధానాలు ఈ ప్రకరణంలో వెలుపబడుతున్నాయి.

పరవనితాధ్యాయము:- స్త్రీలు ఆయత్నసాధ్యులు, సాధ్యులు అనే ధ్యులు అని మూడు తరాలుగా ఉన్నాను. ఏప్రయత్నము అక్కరలేకయే సులభంగా పరపురుషునకు నశమయ్యే స్త్రీలు ఆయత్నసాధ్యులు పేరినే సులభసాధ్యులు అని కూడ అంటారు. కొంత ప్రయత్నంతో పరపురుషునకు లొంగిపోయే స్త్రీలు సాధ్యులు. వీరిని ప్రయత్నసాధ్యులు

అనికూడ అంటారు. ఎంత వ్యయశ్చించినా లొంగని వనితలు అసాధ్యులు అనబడతారు. ఈ అన్యాయ విషయంలో తనక్షేమం కోసమనే మోక్షనడూ మెల్ల వ్యయము చేయవలెను. ఇక తప్పనిసరి అయిన 'తెలి ఎన్ననా వ్యయశ్చి' నే 'నాపుత్య' కన్న బ్రాహ్మణ్యోయి నడన్న' సామెతగా నాన చెప్పుటగా నోమోక్షని ఆపవలెననిగా అచేతిలోనికి వచ్చి వాల్మీకి అన్న జరిగెను.

ఈ విధంగా పాపనితలు మూడురకాలుగా ఉన్నందున పురుషుడు తానుకోరే స్త్రీనినా ఏకాని చెందినదో శిలసికొనడం అవసరం. అందుచే మూడురకాలుగా ఉన్న ఈవనితల లక్షణాలు చెప్పబడుచున్నాయి.

మలభసాధ్యలైన స్త్రీలు : వనయత్నిము చేయనక్కరలేకయే పాపురుషుని లొంగేస్త్రీలు ఆ పాపురుషుని ఎదుట శంక ముండా వర్తించు. 'హస్తా హానియ్య' అన్నట్లు తమ స్తనాలను, బొకలను, అనభాగాన్ని (కొంపు) పాపురుషుని ఎదుట మానిమాటికొల్లబెట్టును. పాపురుషుని నకు శిశ్రూవులగానున్న తమపిల్లలను కంగలించుకొని ముగ్ధపద్మకొనడం కూడ ఏ లక్షణాలలో ఒకటి.

వీరు పాపురుషుని ఎదుట తమ చెండుచేతులను మైచి జడ ముడివి, తిరుగముడివేసుకొనడానికి సిద్ధపడరు, నొక ప్రత్యేకంగా అనభివదుటకువచ్చి బిల్లుముడి సరిగావున్న ఒకరనివిన్న తిరుగముడి వేసుకొంటారు. బిల్లుముడి విప్ప అన్నప్పుడు చెండుచేలా మైకలేవాలి. అలాచేచినపుడు స్త్రీలెరుక్క-త్తనాలు, చంకలు స్ఫురంగా కనిపిస్తాయి. పాపురుషులెదుట మలస్త్రీలు ఎన్నడూ శిశిరంగా తమ అపయవాలను మెల్లజింపరు. సులభ ధ్యతైన స్త్రీలుమాత్రమే ఈవిధంగా ఆచరిస్తారు. వీరు పాపురుషుని ఎదుట ఆతడు మాస్తా ఉండగా తమ స్తనాదులనంకిత మానికొనడానికి చూచుకొంటారు. తమకంటే పెద్దలైన వేలుచి మానికొనడానికి తమ ముఖానుబంధ ఏ చేష్టలతో ఒకటి

తాముకోరే పురుషునిగూర్చి వినడానికి నీరు ఎక్కువ అసక్తిని కనబరుస్తారు.

ఈవనితలు సాపురుషుని ఎదుట ఆచరించి, ఒకలువిశచుకొని, చేలి గ్రేళ్ళు మెటికలు విగుస్తారు. అని క్లేష్టం నోటలోనికి తెచ్చుకొని గొంతునవలించుకొని ఉమ్మి వేస్తారు. పనిలేనిదే చెవులలో వేర్చి, పెట్టుకొని తిప్పకొంటూ పరపురుష సన్నిధియందు సంచరిస్తారు చిని సవ్యలు చింపిస్తారు. తీయగా మాట్లాడుతారు. ప్రేమగాచూస్తారు. ఇవన్నీ సులభసాధ్యలైన స్త్రీల చేష్టలు.

ఇట్టి చేష్టలు పరపురుషుని ఎదుట ఆచరింపబడితే అపురుషుడా అనిత తనకు సులభసాధ్య అని గ్రహించాలి. కాని ఒక్కవిషయం. కొందరు ఏమీ తెలియక అమాయకంగానే పునస్సుకో ఏగూఢాము లేకయే ఈవనిలు ఆచరింపవచ్చును. అట్టిచోట పురుషుడు అబోచన లేక ప్రవర్తిస్తే ప్రమాదం తప్పదు, అందుచే చాలా నిదానించికాని పురుషుడొక నిర్ణయానికి రాకూడదు.

2. ప్రయత్న సాధ్యలైన స్త్రీలు : ఈ పైన చెప్పిన లక్షణాలు లేకపోయినా భర్తవలన తగినంత సౌఖ్యంలేని స్త్రీలు కొంత ప్రయత్నంతో పరపురుషునకు సశమవుతారు. అనగా నిరంతరవ్యాధి పీడితుని భార్య, అసూయపరుని భార్య, దుష్టుని భార్య ప్రయత్న సాధ్యలై ఉంటారు. ఎల్లప్పుడు ఏగో ఒకవ్యాధితో భావపడేవాని భార్యకు భర్త వలన సుఖమిముందుండి ! ఈక అసూయపరుడైనవాడు శారీరకంగా దృఢంగాఉన్నా అసూయాలక్షణంచేత భార్యనుసన్నుకు నొప్పికలిగిస్తూ ఉంటాడు. దుష్టుడైనవాడు కలిగించినశాధ ఏమున్నది గనుక! అందుచే ఈ మూడు పరిస్థితులయందు తమభర్తనుండి పొందజాలని సుఖాన్ని పొందడానికై యువత్వం నవితలు తమంతతాము కాకపోయినా ఎవరియినా భయంలేదంటూ చేయివ్వుకొని పడిపిస్తే కొంతజగుతూ కొంతవదో తెలియని అనంబాన్ని అనుభవిస్తూ పెనాని త్రొక్కడానికి అంగరిస్తారు. వీరు మువ్వగీకాక మామిడిమానికి తీగయీతలు, ప్రయా

జాలుచేసేవనితలు కూడ కొంతప్రయత్నంతో పరపురుషునకు వశంబువుతాగు.

3. ఆసాధ్యలైన వనితలు:- మిక్కిలి సగ్గువడే వనితలు, భయపడే వనితలు, ఏదో పెద్ద దుఃఖంలో చిక్కిఉన్న వనితలు, దేని యందున ఆశలేని వనితలు పరపురుషునకు ఎన్నడు నశంకాదు. బాగా స్థిరపడే వనిత పరపురుష ప్రసంగానికే సిగ్గుపడి నెనుకవి తగ్గుతుంది. భయపడే వనితలు లోకకళాని వీడజాలనివార్త పుంటాగు. అందుచే అచ్చులు పరపురుషుడు ఎన్నివలలు పరచినా ప్రయోజనంలేదు. ఏదో మహాదుఃఖంలో చిక్కివున్న వనిత ఆదుఃఖచ్ఛాయలు తొలగినమీదలు అంగీకరిస్తుందేమోకాని, ఆదుఃఖం మనస్సుమీద పీట వేసుకొని కూర్చుండగా పరపురుష సాంగ త్యానికి వ్యతిరేకంగా అంగీకరించదు. ఏదో ఆశ— సుఖించనచ్చుననియో, కాదుకలు, భవము లభించుననియో—ఏదో కోరిక వున్నపుడుకదా వనిత పరపురుషునకు వశంబువుతుంది కాని ఏఆశ లేని స్త్రీ పరిసర కెందుక వశంబువుతుంది. అందుచే లోభన తలైన స్త్రీలు పరపురుషున కెన్నడును స్వాగతమువహింపరు. ఈ ఆసాధ్యలైన స్త్రీల విషయంలో పరపురుషుని ప్రయత్నం సఫలంకాదు. సఫల మైనా నిరాపదంగా సఫలంకాదు.

సులభసాధ్యలైన స్త్రీల విషయంలో పురుషుడు తనంతానే విజయ దీసికొని వ్యవహరించవచ్చును. అలా తనకు కొంత జంతు కలిగితే మేస్తేహానితో కార్యసాధనకు వినియోగించవచ్చును. ఇలా అల్ప ప్రయత్నంలోనే వాడు ఆతనికి స్వాధీనంబువుతాగు. కొంత ప్రయత్నం చేసిన మీదటగాని సాధ్యంకాని స్త్రీల విషయంలో పురుషుడు తనంతానుగా వ్యవహరించకూడదు. స్నేహించుకూడ వినియోగించకూడదు. అట్టి చోటులందాతడు దూఱికను వినియోగించాలి.

దూఱిక:- ఇంటి చాకలి 'స్త్రీ' ఇంటిలో సత్వము ఎనిచేసేదాని, పూవులమ్మునది, యోగాభ్యసనముచేయు ఆశుని, పొంగింది

స్నేహితురాలు, పనువులముద్ద నాగుచేయు పనిత. చేటిక (పనికట్టి)-
పీని మాతికలుగా నినియోగించుటకు తగినవాని.

పురుషుడు పనిపనితకు ఒక సందేశం పంపదలచి ఒక పురుషుని
ఈపనియందు నినియోగిస్తే - ఆమె స్త్రీ. ఈతడు పురుషుడు అయినం
దున ఈసం దేశం అక్కడను చేరడంలో అభ్యంతరాలు ఎక్కువగా
యేర్పడతాయి. అంతేకాక ఈపనిని ఆనందించేవాడుకూడ పురుషుడే
అయినందున ఆ ఆనందం తానే జరుగకొని కుంభీరవచ్చు. అందుచే
పరిస్త్రీని పొందగోరే పురుషుడెన్నడూ నేరక పురుషుని సులభనాశ్య
స్త్రీల స్త్రీల విషయంలో స్నేహితుని వినియోగించినట్లు మాతస్కంలో
నినియోగించకూడదు. అనగా స్త్రీల నీ వినియోగించాలి. ఆస్త్రీలనా
ఆపనిత వుండేచోటుకు ఎక్కడో గూనిగా వుండేవారు. ఎప్పుడో
తాని ఆమె ఇంటికే వెళ్ళడానికి వీలు ఉన్నాను అయితే వారివల్ల
కూడ పని నాశనపడదు. అట్లేనా పరిత్యేకం ఈపనిమీద మాటి
మాటికే రాకపోకలు సాగిస్తే - “ఈమె అంతగూరం నుండి పనిగ్గా
కొని గోజుచెస్తాంది. కారణం ఏమిటి?” అన్న శంక ఇతరులకు కలిసి
కార్యభంగం అవుతుంది.

అందుచే మామూలుగా ఆఇంటిలోనికి వెళ్ళడం అలవాటున్న
వారినే మాతికలుగా వినియోగించాలి. ఇంటికాకలి వస్తే యెవరో
అనుమానం కలుగదు, ఆచాకలి స్త్రీయైయున్నందున ఆడవారినిగూని
నిన్నుకోరుగా వ్యవహరిస్తుంది. ఆయింటిలోని ఆడవారుకూడ ఆచాక
లినుటల సవిధమైన చదురుదనము లేనివారు ఉంటారు. అందుచే చాక
లిక యేదో అవకాశం చూచుకొని పుపురుషుని సందేశం చేగనేయు
డానికి వీలు యెక్కువగా ఉంటుంది. ఇంట్లో నిత్యమూ పనిచేసేటాసి
నశుల దగ్గర నాగుచేసి పనిత, అప్పుడప్పుడు పరిత్యేకపుపనుల బట్టి
కలిగినపుడు వెళ్ళి పనిచేసి చేటిక - ఈముగ్గురు కూడ పుపురుషుని
సందేశం అందజేయుడానికి అవకాశాలు ఎక్కువ. ఆపనిత ఉండే ఇంట్లో

పొరుగున నివసించే స్నేహితులైన పనితకుకూడ ఇట్టి అవకాశం ఉంటుంది. ఇక పూవులు, అమ్మి పనితలు ఇంటింటికి వెళుతూ ఉంటారు. గనుక వారి నాకపోకలు ఎవరికీ అనుమానం కలిగించవు కొందరు స్త్రీలు-‘యోగమని, యోగాభ్యాసమని, ఆత్మ, పరమాత్మ అని కబుర్లు చెప్పుతూ ఆయోగంలో కొంత ప్రవేశం కలవారై ఉంటారు. అట్టి స్త్రీలకు స్త్రీలలో కొంత గౌరవము ఆదరము ఎక్కువగా ఉండి వారు అందరి యింట్లకు వెళ్ళడానికి అవకాశాలు ఉంటాయి. ఈవిధంగా యోగినులైన స్త్రీలుకూడ పరపురుష సందేశం భద్రంగా చేర్చి కాన్యసఫలతను సాధించకలవారై ఉంటారు. అందుచేతనే దూతికలుగా వీరినే వినియోగించవలెనని చెప్పబడ్డది.

వీరినైనా యోగ్యత చూచికాని పురుషుడు వినియోగించకూడదు. తగినంత యోగ్యత లేనివారి ఇలను పని చెడుతుంది.

దూతికా యోగ్యతలు:- దూతిక గణనందనం కలదై ఉండాలి. ఇతరుల మనస్సులోని భావాలను వారి ముఖమీదనే చదువగల నేర్పు మిక్కిలిగా కలదై ఉండాలి, ఈయోగ్యతలు లేనినాడు దూతిక వెనుక చెప్పబడినదారిలో ఒకతే అయి ఉన్నా ప్రయోజనంలేదు. అందుచే పురుషుడు ఈలక్షణములు కలవారినే దూతికలుగా వినియోగించాలి. ఎందువల్లనంటే దూతీకృత్యము మిక్కిలి సున్నితమైనది.

దూతీకృత్యము:- దూతిక తగు సమయం చూచికాని తాను చెప్పదలచిన అపరపురుష సందేశం ఆ పరపనితకు చెప్పకూడదు. ఈ సందేశం చెప్పడానికి ముందు దూతిక ఆపనితతో కానుగుణాన్ని వృద్ధిపరచే మాటలు మాట్లాడాలి. ఆమె మాటలు తీయగా-రసవంతంగా-విన్నంత చేస్తూ అనందలోకాలలోనికి తీసికొని పోయేవిగా మన్మథభావోద్దీపకాలుగా ఉండాలి. ఇట్టిమాటలు చెప్పి చెప్పి, ఆపురుషుని గుణగణాలు వర్ణించి వర్ణించి, ఆతనిలోకి పొందువలని సుఖాన్ని

నివరించి వివరించి- ఆద్యునిక ఆయువతి మనస్సు స్వాధీనం తప్పునట్లు, ఆ పరపురుషునిపై లగ్నమగునట్లు చేయాలి. ఈ పనిచేస్తూ దూతిక అనుక్షణము ఆవనితయొక్క మనస్సులోని భావాలను ఆమె ముఖలక్షణాలద్వారా గ్రహిస్తూ తగినట్లు వ్యవహరించాలి అప్పుడే యువతి మానసంలో మన్మథుడు తిష్టవేసుకొని కూర్చుంటాడు, ఆ మెలో కామాగ్ని ప్రజ్వలిల్లుతుంది. అప్పుడేమె బిగింపు విడచి తన అంగీకారము నామెకు తెలుపుటయొక్క తల్లివంట బిడ్డ నడచినట్లు దూతిక వెంటనడచి వెడుతుంది,

ఈపనిని సాధించుటకు దూతికకు ఎంతకాలం పడుతుంది? అన్న విషయం ఆద్యునిక నేర్పుమీద ఆపరవనితయొక్క బిగింపుమీద ఆధారపడిఉంటుంది. దూతిక నేర్పుకల్పడేఉండి ఆ పరవనితలో బిగింపు తెక్కువగావుంటే ఒకటి రెండురోజులలోనే కార్యం సఫలంకావచ్చును. అట్లుకాక ఆపరవనితలో బిగింపు ఎక్కువగాఉంటే దూతిక అప్పుడప్పుడువెళ్ళి తనకార్యానికి అనుకూలములైన మాటలు చెబుతూ క్రమంగా కార్య సఫల్యాన్ని సాధించాలి.

ఈవిధంగా పరస్త్రీలకొరకై లోకంలో ప్రియత్నించడం జరుగుతూఉంటుంది. కనుక పురుషుడు తనభార్యను కాపాడుకొనడంలో శ్రద్ధకలవాడైయుండాలి.

స్వభార్యలక్షణోపాయములు :- పురుషుడు భార్యతో పసుషంగా మాట్లాడకూడదు. ఆమెను ప్రేమగా ఆదరిస్తూ ఆమెతో ఏవిషయంచెప్పినా, మృదువుగా మధురంగా చెప్పాలి. ఊరిబయట పోటలలో విహరించడానికి తీర్థాలలో సంచరించడానికి, సామూహిక ఉత్సవాలలో పాల్గొనడానికి భార్యను పురుషుడు నిషేధించాలేకాని అనుమతించకూడదు. ఒకవేళ అనుమతించినా తాను ఏమరుపాటునహించరాదు. అంతేకాదు, ఇరుగుపొరుగుల తగవులాటలోకూడ తన భార్య పాల్గొనకుండా పురుషుడు జాగ్రత్త తీసుకొనాలి. తీర్థయాత్ర

లయందు, మాటిమాటికి మిక్కిలి తగనిగా బంధువుల ఇంట్లకు వెళ్ళినప్పుడు యందుకూడ పురుషుడు భార్యారక్షణంలో కనుగలిగి, సాధ్యమైనంతవరకు అట్టి మూతలను రాకపోకలను నిషేధించాలి. ఇక తనభార్య పొలమునకు వెళ్ళి పనిచేసి వచ్చేటై ఉన్నప్పుడు పురుషుడు నిత్యము జగ్రతకలవాడై ఉండాలి. అతడు దుశ్చరిత్రలైన వనితలతో తనభార్యను కలిసి తిరుగనీయరాదు.

ఏమంటే - ఆమె భార్య స్వయంగా మంచినదివడ కలదై ఉన్నప్పుడికి తన యోవనోదకం వలనకాని ఇతరుల ప్రయత్నాల వలనగాని శీలాన్ని కోల్పోవచ్చును. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె శీలాన్ని ఆమెకు దగ్గరబంధువులైనవారే హరించవచ్చును. 'నీనుపుణ్యంఉంటుంది అంగీకరించు, అంగీకరించకపోతే నేను చచ్చిపోతాను, ఈపాపం నీకు వస్తుంది' - అంటూ పుణ్య పాపాలను అడ్డంపెట్టుకొనికూడ ఆమె శీలాన్ని ఎవ్వరైనా హామీచేయవచ్చును. ధనాశ కల్పించి శీలభ్రష్టుని చేయవచ్చు. మాతిక ఏవో కల్లబొల్లికడుపులు చెప్పి, ఆమెకు ఏవో స్వర్గసౌఖ్యం అరచేతిలోచూపిస్తే గూడ ఆమె దారితప్పవచ్చును. అందుచే వారు దారితప్పడానికి ఉన్న అవకాశములన్నిటియందును పురుషుడు జాగరూకుడై ఉండాలి. అంతేకాని 'నాభార్యశీలవతి, పతివ్రత' అనుకొని కంఠమునుకొని కూర్చుంటే ఆవలివాడు చావుర్యంతో ఆమెశీలాన్ని హరించవచ్చును. తీరాచేసి జంగకూడని ఆపని (శీలంచెడడం) జరిగినమీదట ఈభర్తసమీచేసినా ప్రియోజనంకూన్యమే, అందుచే స్వభార్య శీలరక్షణలో ప్రతిపురుషుడు ఆస్రమత్తుడై ఉండాలి. సుందగులైన పురుషుల ఎదుట ఆమెచేష్టలు ఎలాఉన్నాయి. అన్నవిషయం విశేషంతో పరిశీలిస్తూ ఉండాలి.

ఇలా చెప్పబడ్డవికదా అని భార్యను ఎల్లప్పుడు అనుమానిస్తూ ఆమెకు కాలు కదపడానికికూడ అవకాశమిచ్చుక భర్తద్వారాపాలకుడై కూర్చుంటే - ఆమె ఎవరిద్వారానో ప్రేరితయై కాక తనంత

తానే ఈ పెడదారిలో ప్రవేశిస్తుంది. అందుచే భార్యను తగినంత స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చి, ఆమె శీలరక్షణ విషయంలో జాగ్రూకుడై ఉండాలేకాని ఆమెను హింసించడం మొదటికే మోసం తెలుస్తున్నది పురుషుడు గ్రహించాలి.

*****

పుత్రపాప్తి - ఉపాయము

దంపతులు ఈలోకంలో సుఖంగా ఆనందవాయుంగా తమ జీవనాలను గడపడానికి ఉపయోగించే స్వవిషయాలు పనుకటి ప్రకరణాలలో చెప్పబడ్డాయి. ఇక యులోకంలోను పరలోకంలోను కూడా సుఖాన్ని అందిచ్చే పుత్రుడినే మహాశలం దంపతులు నీవిధంగా పొందగలరన్న విషయం ఈప్రకరణంలో చెప్పబడుతూ ఉన్నది.

సాధారణంగా ఆలుమగలు తమ కామప్రతిష్ఠికి ప్రవర్తించే సమయములోనే భగవంతుని అనుగ్రహం వారియందు సలిచి వారికి పుత్రుడో పుత్రికయో జన్మిస్తూ ఉంటారు. కాని కొందరికి పిల్లలు కలుగరు. అట్టివారు సంతానంకోసం పరితపిస్తూ చిట్టకు, పుట్టకు మొక్కుతూ, నౌతాలు నియమాలు ఆచరిస్తూ ఉంటారు. అట్టిదంపతులు తమకు పుత్రులు కలుగ లేదని చింతింపనక్కరలేదు. వారు ఈదిగువ విషయాలను పాటించడంద్వారా సంతానాన్ని పొందగలుగుతారు.

పుత్రాభిలాషకల దంపతులు చేయవలసిన పనులు :

సంతానంకావాలని పరితపించే వనిత ఋతుస్నానం చేసి భోజన పగలు చాల పవిత్రంగా గడపాలి. ఆరోజున ఆమె బ్రాహ్మణులకు భోజనంపెట్టి యథాశక్తి దక్షిణలిచ్చి, తనకు మంచి సంతతి కలుగునట్లు ఆశీర్వాదించవలసినదిగా వాదిని కోరాలి. స్వయంగా ఇష్ట

దేవతను ఆరాధించాలి.* ఆమెయొక్క ధర్మకూడ పరస్మైగమనము అనత్యము, మద్యము, మాంసము, పరిహాసము, క్రోధము, అభిమానము-అనే దోషాలను విడిచి శివస్వాజం పరుడుకావాలి. తనకు సంతానమును అనుగ్రహింపునని పార్వతితోపూజిన పరమశివుని స్తోత్రంబాలి.

ఈవిధంగా పవిత్రముగా పగటిభాగము గడిపి సూర్యోదయమై చి చీకటి పడినమీదట చక్కగా అలంకరింపజేసిన శయ్యాగృహానికి చేసికొని ఆదంపతులు ఇష్టద్రవ్యాన్ని స్మరించి బాహ్య-అభ్యంతర రతులయందు ప్రవృత్తులు కావాలి. ఈవిధంగా రుతిలో ప్రవృత్తులుకావ జానికి పూర్వం వారి తమయొక్క శ్వాస సూర్యనాడిలో నున్నదో చంద్రనాడిలో ఉన్నదో గమనించి చంద్రనాడిలో ఉంటే సూర్యనాడిలోనికి మాన్యుకొనాలి అయితే సూర్యనాడి చంద్రనాడి అనగా ఏకాక్షరిందరకు తెలియకపోవచ్చును. అందుచే ఆనాడుల విషయం ఇచ్చట తెలుపబడుచూ ఉన్నది.

సూర్యచంద్రనాడులు: మానవుడు ముక్కుతో శ్వాసక్రియ జరుపుతాడుకా! ఆముక్కుకు ఉన్న రంధ్రాలు రెండు. ఈ రెండింటి ద్వారా గాలి పీల్చి వదలుతున్నామని అందరూ అనుకొంటారు! కాని దీనిలో కొంత తేడా వున్నది. ముక్కుయొక్క రెండు రంధ్రాల ద్వారా కాక యేదో ఒక రంధ్రంబద్ధంగా మాత్రమే శ్వాసక్రియ జరుగుతుంది. కొంతసేపు విశిరంధ్రముద్వారా శ్వాసక్రియ జరిగితే కొంతసేపు ఎడమరంధ్రము ద్వారా జరుగుతుంది. ఒక రంధ్రం నుండి వేరొక రంధ్రానికి శ్వాసమార్పు చెందే సమయంలో మాత్రం కొన్ని క్షణాలు రెండు రంధ్రాలలోను శ్వాసక్రియ సాగుతుంది. ఈమార్పులు మనకు తెలియకపోతే జరిగినా వుంటాయి.

వీనిలో కుడిరంధ్రమునుండి జరిగే శ్వాసక్రియ సూర్యనాడి అని ఎడమరంధ్రమునుండి జరిగే శ్వాసక్రియ చంద్రనాడి అని అన

* ఈ గ్రంథకర్త శాన్సకైవమన సంతానాభిలాషకు శాన్సకైవ శాన్సకైవ వ అనుభవజనం పెట్టాలి అని, శాన్సకైవ ఆశాన్సకైవశాన్సకైవ “శాన్సకైవ శాన్సకైవ శాన్సకైవ” అని కూడ చెప్పినాడు.

బడతాయి. చంద్రనాడిని సూర్యనాడిగా మార్చదలచినపుడు ముక్కు-యొక్క-యొక్క ఎడమరంధ్రమును చేతితోనూసి కుడిరంద్రముద్వారా బలంగా శ్వాసపీల్చి విడిచిపెట్టాలి. ఇలా కొన్నిసార్లుచేయగా శ్వాస సహజంగానే కుడిరంధ్రంలో చాకపోకలు సాగిస్తుంది. సూర్యనాడి చంద్రనాడిగా మార్చవలెనన్నపుడుకూడ ఇదేవిధానం. అప్పుడు కుడి రంధ్రమును ప్రేలితోనూసి ఎడమరంధ్రముద్వారా బలంగా గాలిపీల్చి విడువాలి. సూర్యనాడియందు శరీరములోని నెక్కురు మొదలగు సన్న భాతువులయొక్క స్థితి స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది. చంద్రనాడియందది కొంత మారుతుంది. ఇది నాడులను గూర్చిన అల్పపరిచయము. ప్రకృతానికి వద్దాము.

శయ్యాగ్రహానికి చేరుకొన్న దంపతులు తమ శ్వాసక్రియను సరిచేసుకొని తమయందు సూర్యనాడి ఆడుతూఉండగా, అనగాముక్కు-యొక్క కుడిరంధ్రములో నుండి ఉచ్ఛ్వాస నిశ్శ్వాసలు జరుగుతూ ఉండగా బాహ్య-ఆభ్యంతర రతులయందు ప్రసృతులు కావాలి. ఆభ్యంతరరతి సమయములో భర్త తన పెరుషాంగముచే భార్యయోని లోని ప్రతినాడిని (ఈ విషయము ప్రస్తుతచెప్పబడినది) ప్రేరేపించి నచో ఆమె గర్భాన్ని ధరించి వంశోద్ధారకుడైన కుమారుని ప్రసవిస్తుంది. ఆమె భర్త దుహిత్రీణీనాడిని ప్రేరేపించినచో ఆమె గుణవతియైన పుత్రికను ప్రసవిస్తుంది.

ఋతుచ్ఛ్వాస దినసంఖ్య పైనచెప్పిన నియమాలను పాటించిన దంపతులకు అశీష్టసంతానం కలుగుతుంది. ఇందు సందేహంలేదు.

ఉ ప స ం హా ర ము

ఈ గ్రంథంలో చెప్పబడ్డ విషయాలన్నీ శంకరవిగ్రహితమైన ప్రధమ కావశాస్త్రాన్ని బాగా పరిశీలించి వ్రాయబడ్డాయి. అందుచేత ఇందులో తెలుసుకోవలసిన విధివిధానాలు అన్నీ శాస్త్రీయమైనవి కాని అశాస్త్రీయముకావు. ప్రాచ్యుల తత్వమును సకల కథాకోవిదుడు అయిన పానూడేవపండితుని కోర్కెపై బుద్ధిశాలియైన చద్మశ్రీచేత ఈరతిశాస్త్రం గచింపబడ్డది. ఈ శాస్త్రమనే దీపము ఆలు మగల అజ్ఞానమున చీకటిని తొలగించి ఆనందసవాదాన్ని వెల్లడి చేస్తూ బోకోపశాంతి కల్పనముగాక !

వాగవత్సవము సంపూర్ణము.

కాని నేటి లోకం ఆ ఓషధులను సంపాదించి వానిని యుక్తస్థి
భావంలో ఉపయోగించుటయందు అసమర్థమైనది. అదీకాక ఆ ఓషధు
లపేర్లు చెప్పినంత మాత్రాలో వానిని గుఱుతించడం అందరకు సాధ్యం
కాదు. గుఱించగలిగినా అన్ని ఓషధులు అందరకు సులభసాధ్యాలు
కావు. సుగంధద్రవ్యాలు బజారులో నొరుకుతున్నాయి. గనుక వానిని
తయారుచేయడానికై ప్రత్యేకం ఇంటిదగ్గర శోధనపడడం పనిలేని పని.
ఇక మంత్రాలున్నాయి. వానియందు నేటి లోకానికి విశ్వాసంతక్కున
'మననాత్ త్రాయిత ఇతి మంత్రపి' జపింపగా రక్షించునది మంత్రము.
ఉచిత విధానములో శోధనావస్తువై శుచియై జపించువానికి మంత్రము
సిష్టయోజకముకాదు. తేలుమంత్రము, పోముమంత్రము ఇప్పటికిని
ఉపయోగిస్తూనే ఉన్నాయి. అయినా తన శక్తి, పనితీత, లేనిచోట
మంత్రాలు బూడిదలోపోసిన పన్నీరు, నేటిలోకంలో మంత్రజపయో
గ్యత కలవారు అరుదు. అందుచే ఈమూఱు విషయాలు అనువాదక
మంలో పరిహరింపబడ్డాయి. ఇట్లు పరిహరించుటద్వారా ఈఅనువాదం
సర్వలకు నిగావనమైన విజ్ఞానాన్ని అందీయగలదని భావింపబడ్డది. ఈ
గ్రంథము దంపతీ సౌఖ్యవర్ధకమైనది. దంపతులు దీని నాదరింతురుగాక

ప్రాచీనమైన పరిమళసౌఖ్య ముఖల దంపల్ !

ఈ గ్రంథం లో

విశ్రేణికిం పెయ్య సంవత్సరాల కాలంలో, అదిగా పదిహేండున శతాబ్దంలో పద్మశ్రీ అనే కవయిత ఈ వాగరసప్రసాన్ని సంస్కృతంలో వ్యాకాదు ఉయన పూర్వమతస్తుడు. అర్జునుంజాత్రు, కార కుంబనకు అభిరేపించు! మొత్తం మువ్వలు ఎదిమది అర్జునుం గగ్గొరిమది; పత్నవతిత్త ఎలా / కేయారో చెప్తుడు అది అతర గగ్గొరిలోకడు. కావ, అంగ, వేద్ర, పుష్పానుకరవాలనున్న కావ కాత్తంలో విఫలంగా పేర్కొన్న మహామనసే ఉయలే! చతుష్టయ కళలో వాయుడు అంద సెల్లాడు. ఇలా "సంకేత" పరిజ్ఞానం తీసివారు వాయుకిలే

అదమ్మరింపలజికాంబి ఉయన వారం ఈ సంకేతపరిజ్ఞానం కామకాస్త్రానికి ఒక కొత్త రేర్పు; ఆ కర్మాన కామకర్తకొపభాలనూ, హాజకులను (మూర్ఖు) వదనూలేష్టలను, అంగప్రేమాదులనుబట్టి పరికామా అరోహనులను, రస పద్మకులను, వశీకరణనంజానిను, నయమ్మనుబట్టి శ్రీ అనందగీరణము... వారిని రమించు వర్తనులను, కామకేంజాలను, వివిధ వాడలను, యంబన, అనింగన, మామలపీడికాదులను, అరవెనాలుని రకముల ఉత్తానవర్తకులు, ఏడు పొర్వ కెండు అనీనక, కెండు అఫేముఖ, ఏడు ఉద్ధితరణములు (రథవర్తకులు) ఇరియలేకాదు. శ్రీలు అనువరింలే 'కామచరితం' (చిట్టాలు) మతోదయ ప్రగీరకాలను చేర్చాడు ఉయన తెప్పిన ప్రణయ ప్రగీష్టలన వర్తనులు ఎంతో అయనీకమైవదిగా మరకు నోచరిస్తాయి. ప్రణయకరూ తనవండి.

ధర్మచక్ర పెగ్గె, కామచకోణ.